

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Σφῆκες - Vespæ

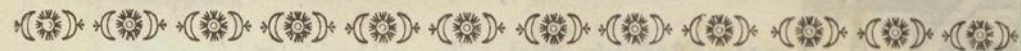
Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΦΗΚΕΣ.

ARISTOPHANIS

VESPÆ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΞΑΝΘΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ.
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.
ΚΥΩΝ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΦΙΛΟΚΛΕΩΝΟΣ.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ ΓΥΝΗ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

DRAMATIS
PERSONÆ.

SOSIAS, SERVUS.
XANTHIAS, SERVUS.
BDELYCLEON, FILIUS SENIS.
PHILOCLEON, SENEX.
CHORUS SENUM CRABRONUM.
PUERI.
PRAECO.
THESMOTHETA.
ACCUSATOR.
CANIS CYDATHENÆUS.
SERVUS PHILOCLEONIS.
MULIER PANES VENDENS.
EURIPIDES.
ALIUS ACCUSATOR.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΥΣΦΗΦΚΕΣΣΤΑ

ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΩΣ Ούτος τί πάχει, ὦ κακόδαμον Ξανθία;
 ΞΑΝΘ. Φυλακίη καταλίην νυκτερινίη διδάσκομαι.
 ΣΩΣ. Κακὴ ἄρα ταῖς πλῆθεαῖς π' ἀρ' ἀφείλες μέγα.
 Ἄρ' οἶδά γ', οἷον κνώδαλον Φυλάτρου;
 5 ΞΑΝΘ. Οἶδ' ἄλλ' ὄπιθυμᾷ σμικρὸν Σπομερμησία.
 ΣΩΣ. Σὺ δ' εἴν' ὠρακωνδυνόν', ἐπεὶ καὶ τ' ὦ γ' ἐμῷ
 Κατὰ τῶν κόραϊν ἦδη π' καταχεῖται γλυκύ.
 ΞΑΝΘ. Ἄλλ' ἢ ὠραφρονεῖς ἐπὶ τὸν, ἢ κορυβαπᾶς.
 ΣΩΣ. Οὐκ ἄλλ' ὕπν' μ' ἔχ' τις ἐκ Σαβαζίου.
 10 ΞΑΝΘ. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βηκολεῖς Σαβαζίον.
 Καμὴ γ' ὄρασις τις ἐπεπρατόσσατο
 Μῆδός τις ὅτι τὰ βλέφαρα νυκτικῆς ὕπν'·
 Καὶ δὴ τ' ὄραρ Σαυματὸν εἶδον ὄρασις.
 ΣΩΣ. Κα' ἄρα γ' ἀληθῶς οἷον ἔδ' ἐπί ποτε.
 15 Ἄταρ σὺ λείξον ὡρ' ἄρα τ' ὦ. ΞΑΝΘ. Ἐδόκην αἰετὸν
 Καταπύμνον ἐς τ' ἄρα τὸν μέγα πᾶν,
 Ἄναρπύσαντα τοῖς ὄρασις ἀσπίδα,
 Φέρειν ὄραλλον ἀνεκᾶς εἰς τ' ὄρασις.

Κα'

vf. 2. Φυλακίη καταλίην νυκτερινήν] Aristot. Lib. V. Polit. cap. 8. ὅτι δὲ τὰς τῆς πολιτείας φρονιζούσας φέ-
 ρει παρασκευάζειν, ἵνα φυλάτῃσι καὶ μὴ καταλίῃσι, ὥστε
 νυκτερινὴν φυλακίην, ἢ τῆς πολιτείας τήρησιν. Itaque oportet
 eos, quibus curae est Resp. metum injicere civibus, ut
 custodiant, & non tanquam vigilias nocturnas dissolvant
 seip. conservationem.

vf. 4. Κνώδαλον] Sic in Lystrata vf. 480. mulieres
 vocat κνώδαλα, bestias: ὡς Ζεὺς τί ποτε χρυσοῦμεθα
 τοῖσδε τοῖσι κνώδαλοις; ubi vide Notam Diogenes Can-
 nis Epist. 27. de Graecis: εἰδὲν φρονιτικὰς κνώδας ἡ-
 πῶν, μὴ ἐπισαμένων, ὡς εἶπται ἐν ἐπιστολῇ, λόγος Κυνός.
 Nihil curans belluas stupidas, quae non intelligunt, ut di-
 ctum in Epistola, verba Canis. Cratinus apud Scholia-
 stem Comici ad Aves vf. 767. τρία κνώδαλ' ἀναίσθη Πι-
 σίαν, Ὄσρῶνα, Διτρεβίη. Tres impudentes bestias Pisiam,
 Osfryonem, & Ditrephem.

vf. 5. Ἀπομερμησία] Scholia: Μέρμηρα, ἢ εἰς ὕπνον
 καταστρέφει τὴν ἰσὴν λέγεται δὲ μέρμηρα καὶ φρονίς ἐκ δὲ
 τῆς τῆς καθυπόστασις· εἰ γὰρ καθυπόστασις ἀποτίθεται τὰς
 φρονιτικὰς. De lassu in soporem, qui fit circa auroram, di-
 citur μέρμηρα· quo nomine etiam dicitur cura. Unde ver-

bum ἀπομερμησία significat) dormire; dormientes enim do-
 roni curas.

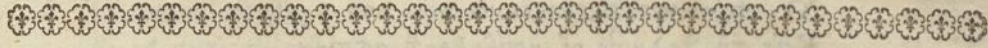
vf. 7. Ἦδη τι καταχεῖται γλυκύ] Nempe Somnus. Pin-
 darus Psychiolum I. κλειστόν δ' ἐπὶ οἱ νυκτερινὴν ὄρασις
 κρατὶ, βραχίονα ἀδὲ κλαίσει, κατὰ κράτος. ὁ δὲ κνωσσὸν
 ὄρασις ἰσὸν αἰσῶν. Nigramque ei (nempe Aquilae) nubem
 capiti adunco, superciliorum dulce claustrum, offudisti. Et
 illa dormiens molle tergum tollit. Vide ad vf. 11.

vf. 8. Ἄλλ' ἢ παραφρονεῖς] Scriberem potius ἀλλ' ἢ
 ut apud Sophoclem in Electra vf. 885. Ἄλλ' ἢ μῆτις
 ὡς τὴν αἰσῶν, κατὰ τοῖς Σαυθῆς κακίῃσι, κατὰ τοῖς ἰσὸν γλυκῆς;
 Au tu misera insanis & in Tuis malis, meisque rides? ut
 habet Editio Pauli Stephani. Vide ad Acharn. vf. 1110.

Ibid. Κορυβαπᾶς] Vide Notam sequentem.

vf. 9. Ἐκ Σαβαζίου] Quia alter usus est verbo κορυ-
 βαπᾶς, quod est a Κορυβαπᾶς, qui Dii habebantur furentes,
 &, ut Scholiastes ait, furorem hominibus immitte-
 bant; Sabazii mentionem facit, qui ejusdem erat com-
 matis Deus; nempe Bacchus; Scholia: Σαβαζίον δὲ τὸν
 Διότισον εἰ Θράκιος καλεῖται. notum autem est Bacchi thia-
 sos furore agitato fuisse. Cogitandum autem est So-
 sium, ad quem haec dicuntur, sedentem dormire, ca-
 putque

ARISTOPHANIS VESPAE.

SOSIAS, XANTHIAS.

Sos. Heus tu, quid facis, infelix Xanthia?
 XANTH. Custodiam nocturnam dissolvere disco.
 Sos. Magnum ergo quoddam malum debebas lateribus *tuis*.
 Anne etiam scis qualem custodiamus belluam?
 5 XANTH. Scio, sed cupio paullulum dormire.
 Sos. Tu vero aude; nam & meis
 Pupulis jam aliquid dulce offunditur.
 XANTH. Numquid insanis aut corybantum more furere incipis?
 Sos. Non; sed somnus aliquis ex Sabazio me incesfit *barbarus*.
 10 XANTH. Eundem ergo mecum colis Sabazium;
 Nam & mihi modo quasi hostis invaserat
 Palpebras Medus aliquis somnus, qui fecit ut niçtaverim.
 Et sane mirabile infomnium vidi modo.
 Sos. Et ego revera, quale nunquam *ante hac vidi*.
 15 Sed tu narra prior. XANTH. Videbatur mihi aquila
 Devolans in forum, magna admodum,
 Rapere unguibus clypeum
 Aeratum, & procul in coelum auferre:

Deinde

putque modo demittere, modo attollere: talis autem gestus videtur Corybantum & bacchantium esse. Ceterum isti Dii vix digiti habiti sunt Deorum concilio: Lucianus in Icaromenippo: Παρά τῶν Πάνα, καὶ τῶν Κορύβαντας, καὶ τῶν Ἄρτων, καὶ τῶν Σαβάζων, τὰς μετοίκας τῶντος καὶ ἰσχυρῶς θεῶς. Idem in Deorum concilio ἀλλ' ὁ Ἄρτιος καὶ Ζεὺς, καὶ ὁ Κορύβας καὶ ὁ Σαβάζων, πῶθεν ἦν ἰσχυροῦς θεῶν. De Sabao Cicero lib. 2. de Legibus: Novos vero Deos sic Aristophanes facetissimus Poëta veteris Comœdiæ vexat, ut apud eum Sabazius & quidam alii Dii peregrini iudicant, & civitate efficiantur. Comœdia non exeat, ad quam respicit Cicero. Vide etiam ad Lylistr. vi. 389.
 vi. 10. Βουλοῖς] Scholia: τῶντος, alis. Aeschylus Scholastes exponit modo per Σαβάζων, modo per πῶθεν, quandoque etiam ἀρτίων significat.
 vi. 11. Ἐπιγυμνοῦ] Metaphorice, ut significet se vehementer premi a somno, quasi ab exercitio hostili. Similiter Euripides loquitur de Amore in Hippolyto vi. 525. ἔπος, ἔπος, ὃ καὶ ὀνειδάτων εὐλῆς πῶθεν, ἀσάγειον ἡδονῆς ἰσχυρῶς θεῶν, ἢ ἰσχυρῶς θεῶν ἀνορ, ἀνορ, qui oculis instillas desiderium, inducens suavem voluptatem animae

illorum, quos invadis. confer cum istis, Comici haec verba vi. 7. κατὰ τὰν κῆραν ἦδ' ἢ τι καταχέται γλυκὺ. Idem de malo ingruente usus est verborum ἐπιγυμνοῦν in Medea vi. 1185. Διπλῶν γὰρ αὐτῇ πῶμα ἐπιγυμνοῦτο. Nam duplex malum infestabat eam.
 vi. 12. Μῦθος] Scholia: πρὸς τὸ Σαβάζων εἶπε καὶ ἐπὶ τὸ Μῦθος. Nempe quia alter Sabazii Barbari Dei mentionem fecerat; iste etiam Medum sive Barbarum se invasisse dicit. Dicebat autem Scholiastes vi. 9. ad vocem Σαβάζων. πῶμα δὲ αἰ ἐκείνη βραβυλῆ καὶ σκηνῆς ὕπνου i. e. locatur, quasi dicat: Barbarus aliquis & durus atque vehemens somnus. Nempe non tantum ad gestum sedendo dormientis, caputque bacchantium more iactantis respicit, sed eo etiam, quod isti dii essent Barbarorum.
 vi. 18. Ἐπιγυμνοῦ] Hoc addit ad tollendam ambiguitatem vocis ἀνορ, quae & clypeum & bestiam serpentem significat, ut infomnium absurdus & mirabilis videretur; nam aquila serpentes non clypeos rapit: praeterea quaerit occasionem notandi Cleonymum, qui clypeum abiecerat. Ceterum ἐπιγυμνοῦ ἀνορ idem est quod χαλκῶμα ἀνορ apud Euripidem in Troadibus vi. 1136. vide ad Acaurn. vi. 1123.
 C c c c 2

- Κάπειρα ταύτιω σπβαλεῖν Κλεώνυμον.
 20 ΣΩΣ. Οὐδὲν ἄρα γέλοε ἀφ' ἑρῆ Κλεώνυμο.
 Πᾶς δὲ προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
 Ὅ, π ταυτὸ θηλείον ἐν τε γῆ, καὶ ἔρανε,
 Κἂν τῆ θαλάτῃ γ' ἀπέβαλε τ' ἀσπίδα.
 ΞΑΝΘ. Οἶμοι, τί δῆτά μοι χακὸν γνήσεται,
 25 Ἰδὸν δὲ τοῖσ' ἄνθρωποις; ΣΩΣ. Μὴ φροντίσης.
 Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν, ἢ μὰ τῆς θεῆς.
 ΞΑΝΘ. Δεινόν γὰρ πρὸς τ' ἀνθρώπων σπβαλὸν ὄπλα;
 Ἄπαρ σὶ τὸ σὸν αὐ λέξον. ΣΩΣ. Ἄμ' ἐπὶν μέγα.
 Περὶ τ' πόλεως γὰρ ἔστι ἔστιάφους ὄλεθ.
 30 ΞΑΝΘ. Λέγα νῦν αἰύσας π τ' τρέπιν τ' πρᾶγμα.
 ΣΩΣ. Ἐδοξέ μοι αὖτε ὄρωτον ὕπνον ἐν τῇ Πυυκί.
 Ἐκκλησιάζειν σπβαλεῖν συγκαθήμεθα,
 Βακχικής ἐχρίνα ἢ τειβῶνα.
 Κάπειρα τέτοις τοῖς σπβαλοῖσι μὲδδὸκ.
 35 Δημηγορεῖν Φάλανα πανδοκχύτεια,
 Ἐχουσα φωνίω ἐμπροσθημένης ὄλεθ.
 ΞΑΝΘ. Αἰεὶ ΣΩΣ. Τί ὄλεθ; ΞΑΝΘ. Παῦε, παῦε, μὴ λέγε.
 Ὅζ' ἄκτισον τέτυπνον βύρσης σαφῶς.
 ΣΩΣ. Εἰθ' ἢ μικρὰ Φάλανα ἔχουσα τρυπνίω
 40 Ἰση βόειον δημόν. ΞΑΝΘ. Οἶμοι δέιλαι.
 Τὸν δῆμον ἡμῶν βύλεται διίσταειν.
 ΣΩΣ. Ἐδόκ' δέ μοι θέωρ' αὐτῆς πλησίον
 Χαμῆ καθήσθ, τ' κεφαλὴν κόρακ' ἔχων.
 Εἰτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με πρᾶσις.
 45 Ὅλας θέωρ' τ' κεφαλὴν κόρακ' ἔχθ.
 ΞΑΝΘ. Ὁρθῶς γὰρ τῆτ' Ἀλκιβιάδης ἐπράωλισεν.
 ΣΩΣ. Οὐκὲν ἐκείν' ἀλόκοτον, ὁ θέωρ' κόραξ

Γίγνῃ-

vf. 20. Κλεώνυμο.] In Nubibus vf. 352. Κλεώνυμον τὸν ἰδὸν ἄνθρωπον.

vf. 29. Τὸ σπβαλεῖν.] Scholia: αἱ οἱ ποιεῖται τὰς πόλεις πλοῖσι παραβάλλουσι καὶ Σοφοκλῆς. Semper Poetas civitates cum navibus comparant. Et Sophocles. Locus, quem intellexit Scholiastes, est vel iste in Antigona vf. 196. Ἰδ' ἴσθ' ἢ σπβαλεῖν, καὶ ταύτις ἐπὶ πλοῖσι ὄλεθ, τὸς φίλους ποιεῖν. Haec est, quae servat cunctos, in hac incolunt navigantes amicos parantur nobis. Ubi Scholia ad ἴδ' ἢ πόλις φησὶν. Praecedebat autem vox χθών idem ibi valens. Ad πλοῖσι autem Scholia: μεταφ' ἀπὸ τῶν νῆων, metaphora à navibus: vel ille, quem adduxi ad Ranas vf. 716. aut uterque, aut etiam alii.

vf. 30. Τὴν τρέπιν τῆ πρᾶγμα.] Perstat in metaphora de navi. Ut autem hic τρέπιν τῆ πρᾶγμα, sic πρᾶγμα πόλις apud Aeschylum in Septemthebana vf. 2.

ὅστις φυλάσσει πρᾶγμα ἐν πρᾶγμα πόλις. Qui rerum curas gerit in puppi civitatis, quem locum citavit Bifetus & Florens. Ceterum Comicus videtur voce τρέπιν alludere ad τρέπιν, ut sit pro τὸν τρέπιν τῆ πρᾶγμα.

vf. 36. Ἐχουσα φωνίω — ὄλεθ.] Mulieribus tribuit vocem porcorum. In Acharn. vf. 746. ὅπως δὲ γυναικῶν τε καὶ κείων χ' ἡσπίτεσαν χυρίων vide ibid. ad vf. 731. Ibid. Ἐμπροσθημένης] Scholia: ἐμπροσθημένης, παχίας πρᾶσι γὰρ τὸ φωνίω. Inflatae, crassae & obesae: nam πρᾶσι significat flare. Alias ἐμπροσθημένης est incensus. Lucianus in Timone: καὶ ὅτι τὴν ἀλόκοτον ἐπύρσας. deinde alter ibi dicit: ἀλλ' ἐκ ἐμπροσθημένης, ὡ μισθῆ, ἢ ἀλόκοτον. Et quod artem incendisti. Aitque, ὁ scelerato, arx non est incensa.

vf. 38. Ὅζ' ἄκτισον — βύρσης.] Indicat per illam πρᾶγμα δεικνύμενον intelligendum esse Cleonem; propter etymologiam

- Deinde istum *clypeum videbatur* abjicere Cleonymus.
- 20 Sos. Nihil ergo a gripho differt Cleonymus.
XANTH. Quomodo vero? Sos. Alloquetur aliquis convivas, sic dicens:
Quaenam est illa bellua, quae in terra, & in coelo,
Et in mari abjecit clypeum?
XANTH. Hei mihi, quid ergo mihi mali eveniet,
- 25 Qui tale infomnium vidi? Sos. Ne sis sollicitus:
Nihil enim erit mali, per Deos juro.
XANTH. Malum utique quiddam est homo abjiciens arma.
Tu vero jam tuam narra. Sos. Sed est magnum;
Nam de urbe est, & de nave ipsius Reip.
- 30 XANTH. Propera igitur memorare carinam hujus rei.
Sos. Videbatur mihi circa primum somnum in Pnyce
Concio adeste ovium sedentium,
Baculos habentium & pallia:
Deinde inter istas oves mihi videbatur
- 35 Verba facere balaena omnia excipere solita instar cauponae,
Quae vocem habebat obesae suis.
XANTH. Au! Sos. Quid est? XANTH. Desine, desine: ne narra.
Pessime olet infomnium istud putorem corii.
Sos. Deinde impura illa balaena trutinam tenens
- 40 Bubulum appendebat adipem. XANTH. Hei mihi misero!
Populum nostrum vult ad seditionem concitare.
Sos. Videbatur autem mihi Theorus prope
Humi federe, caput coracis (*corvi*) habens:
Deinde Alcibiades ad me dicebat balbutiens:
- 45 Vides, Theolus caput colacis (*assentatoris*) habet.
XANTH. Recte id quidem Alcibiades balbutiebat.
Sos. Annon monstri simile id est, Theorus, *inquam*, corvus

Factus.

Iogiam vocis, quae componitur ex πᾶν & δέχμας, omnia capio: quia Cleo omnia bona civium capias. Erat autem Cleo βυρσοδέτης, coriarius: hinc infomnium de illo visum dicit olere coria. Similiter in Equitibus vl. 887. cum Cleo cuidam donaret vestem, eumque illa amiceret, ille dicit ad eum: ἀλλοὶ ἐκ ἐς κόρακας ἀποφθιροῖ βύρσας κείνου ὄζων.

vl. 40. Βέρον δημόν] In Equitibus vl. 949. δημῶ βέρον δημόν. utrobique ludit in ambiguitate: δημός adeps, δημὸν populus.

vl. 41. Τὸν δημόν — διῆσανον] Ita interpretatur illud ἔστιν δημόν propter cognitionem vocum; nam διῆσανον est ab ἴσημι δημὸν autem & δημός iisdem literis scribuntur.

vl. 42. Θέωρῳ] Hunc aliquoties ut Assentatorem notat.

vl. 45. Ὁλάς Θέωρος τὴν κεφαλὴν κέρασιν ἔχει] Ita di-

xit balbus pro, ὄρας Θέωρῳ κεφαλὴν κέρασιν ἔχει. Nempe mutato ubique ρ in λ. Evadit autem sensus in Theorum conveniens; nam vult dicere Theorum esse diis invisum hominem & adulatorem. Θέωρῳ quasi à θεῖς & ὄλυμι περδο. (ubi o in ω, ut in ἔξωλις, in Pace vl. 1073. ἔξωλις ἀπώλοιο) quasi dignus, quem dii perdant. Sic infra vl. 1143. ἐριώλην vocat vestem, in quam multa lana esset consumpta κέρασιν autem adulator. infra vl. 416. ὡ πάλις, καὶ Θέωρος διουραχθρία, ἢ εἰ τις ἀλλῶ προΐσκειν ἐμῶν κέρασιν.

vl. 47. & 48. Ὁ Θέωρῳ κέρασιν γιγρόμενον] Simile infomnium Socratis de Platone apud Athenaeum XI. p. 507. δοκεῖν γὰρ εἶπεν τὸν Πλάτωνα κέρασιν γιγρόμενον, ἐπὶ τῆν κεφαλὴν με ἀναπνέσαντα τὸ φαλακρὸν με κατασκαρφοῦ. Dixit enim Socrates: Visus est mihi Plato in cornicem mutari, & capiti meo assillare, atque calvitium meam scarificare.

- Γιγνόμενον ΖΑΝΘ Ἦμισ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩΣ. Πῶς; ΖΑΝΘ. Ὁπως;
 Ἄριστον μὲν εἴτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
 50 Οὐκ ἔνι σιαργές τε το ξυμβαλεῖν, ὅλη
 Ἄρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχόμενοι.
 ΣΩΣ. Εἴτ' ὅσα ἐγὼ θεῶν δὴ δόλοισι, μιθῶσμαι
 Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνειράζω.
 ΖΑΝΘ. Φέρε νῦν κατέπειτα τοῖς θεαταῖς τ' λόγον,
 55 Ὀλίγ' ἄτ' ὑπειπὼν ἄλλοτερον αὐτοῖσιν ταδί.
 Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾷς λίαν μέγα.
 Μὴ δ' αὖ γέλωτα Μεγαροθεν κεκλαμμένον.
 Ἦμῶν γὰρ ὅσα ἔστ' ἐδὲ κέρυ' ἐκ Φορμίδου
 Δέλω ἀφ' ἄρριπθόντε τοῖς θεαμαίοις.
 60 Οὐδ' Ἦρακλῆς τὸ δειπῶν ἐξαπατάμενον.
 Οὐδ' αὖθις ἀνασελγανόμενον Εὐριπίδης.
 Οὐδ' εἰ Κλέων ἐλαμψε τ' τύχης χάριν,
 Λυθῆς τ' αὐτὸν ἄνδρα μυθωτῶσσαν.
 Ἄλλ' ἔστιν ἡμῶν λογίδιον γνώμῃ ἔχον,
 65 Ὑμῶν μὲν αὐτῶν ἐχέ δεξιότερον,
 Καμαθίας δὲ Φορβικῆς σφρότερον.
 Ἔστι γὰρ ἡμῶν δεσπότης ἐκνεοσί,
 Ἄνω καθεῖδων ὁ μέγας, οὐπὶ ἔ τέρως.
 Οὐτ' ἔστι Φυλάτῃν τ' πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 70 Ἐνδον καθεῖρξας, ἵνα θύραζε μὴ ἔσῃ.
 Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτῆ νοσῆι,
 Ἦν ἐδ' αἰ εἰς γνοίη πότ', ἐδὲ ξυμβαλοῖ,
 Εἰ μὴ πύθοιτο ἡμῶν ἐπεὶ τοπάζετε.
 Ἀμωῖας μὲν ὁ Πρόναπης Φῆσ' ἔποςι
 75 Εἶναί Φιλόκυβον αὐτὸν ἄλλ' ἐδὲν λέγει.
 ΣΩΣ. Μὰ Δι' ἄλλ' ἀφ' αὐτῆ τ' ἴσον τεκμαίρεται.

ΖΑΝΘ.

vf. 52. Ὀσολός] Ita Edd. pristinae; non ὀσολός.

vf. 53. ὑποκρινόμενοι — ὀνειράται] Hippocrates Epist. 10. ἐγὼ μὲν ἐν ἀναστάσει ὑποκρινόμενος ἡμαυτὸν τὸ ὄνειρον Ego itaque surgeni mibi ipse conieciabam insomnium.

vf. 57. Μεγαροθεν] Scholia: ἢ ὅτι πάντων ὄντων τῶν ἀπὸ Μεγαρίδου ἀμύσαν, καὶ ἀρῶν σκωπόμενον ἢ ὅτι τῶν Μεγαρίων γελῶνται καὶ ἄλλοις φροτικῶς γελαιζόντων. Ἐδοκίμης Προσπαντίνος: Τὸ σκῶμ' ἀσέλγης καὶ Μεγαρίων σφόδρα. Hoc dicit, vel quasi Poëtae aliqui fecerint ex Megariis inepti & perperam dicaces: vel quasi Megarenses ineptie rideant & risum captent. Eupolis in Prospantinis: Diderunt petulant & nimis Megaricum. Hoc perinet illud in Acharn. vf. 738. ἄλλ' ἐστὶ γὰρ καὶ Μεγαρίκα τις μαχανή: ubi ridiculi causa puellae porcorum specie introducantur.

vf. 58. Ἦμῶν γὰρ ἐκ ἔσ' ἐδὲ κέρυα] In Pluto vf. 707. ἢ γὰρ προπάδεις ἐστὶ τὸ διδασκᾶν ἰσχυρία καὶ προγῆλα τοῖς θεομύθοις περιβαλόντ' ἐστὶ τῶν τοῖσι ἰπταγαμῶν γελῶν. ubi vide Notam.

vf. 60. Οὐδ' Ἦρακλῆς] Notat illos Poëtas, qui assidue risus causâ Herculis voracitatem proponerent; videtur autem ridiculum, si aliqui: hullo emittens coenam speratâ forte fraudeat, tanquam ἀλκῶν χάριν διακρίσει. De Herculis voracitate vide ad Ranas vf. 62. Euripides in Alceste tanquam nimis intemperantem in ea re illum introduxit, ubi inter alia Servus, qui ei coenam ministraverat, dicit vf. 753. ἐπειτὰ δ' ὄντι σαρρῶν ἐδῆξαστο τὰ προσυχόντα ξῆνα, συμφορᾶν μαδίαν. Ἄλλ' αἰ τι μὴ φέρομεν ἄπειρον φέρει. Deinde non temperanter accepit quae afferebantur Xenia, quamvis scires calamitatem nostram.

Sed

Factus. XANTH. Minime, imo optimum est. Sos. Quomodo? XANTH. Quo- modo, rogas?

Homo erat; deinde subito factus est corvus:

50 Itaque facile est conjicere, eum

Subvolantem a nobis hinc ad corvos iturum.

Sos. Non ergo conducam duobus obolis *alium*,

Qui mihi tam perspicue somnia conjiciat, *ut tu.*

XANTH. Sed jam volo spectatoribus enunciare rem ipsam,

55 Ubi prius pauca haec eos monuero:

Ne expectent a nobis res nimis magnas:

Nec etiam jocos aut risus clam accersitos Megaris.

Nobis enim nec sunt, qui nuces ex sportula

Jaciant spectatoribus, servi:

60 Nec est Hercules coena defraudatus:

Nec etiam Euripides infamandus petulanter:

Neque etiam, quia Cleo tantum fortunae favore emicuit, (*clarus factus est*)

Propterea eundem illum hominem rursus aceto perfundemus.

Sed est nobis argumentum comoediae non ineptum:

65 Quod vestram quidem sapientiam non superat,

Sed tamen magis est scitum & elegans, quam alia insulsa comoedia.

Est enim nobis herus ille,

Qui in superiore aedium parte dormit, magnus ille, in coenaculo.

Iste nobis imperavit, ut ei patrem custodiamus,

70 Quem intus conclusit, ne foras exiret.

Morbo enim pater ejus mirabili laborat,

Quem nemo facile noverit neque conjecerit, qui sit,

Nisi ex nobis audiatis. Equidem conjecturae fiunt.

Amynias quidem iste Proaapi F. ait

75 Amare eum aleam: sed nihil dicit.

Sos. Nihil profecto; sed de se hunc morbum conjectat.

XANTH.

Sed si quid non afferremus; jubebat nos ferre.

vf. 61. 'Ανασελγανύμι' Εὐριπίδης] Comico aceto perfusus & subfannatus Euripides multum fuit in fabula Θεμοτορίαζουάν. & in Acharnensibus. Forastis etiam ἀνασελγανύμι' dixit, pro ἐκ ἀσελγανύμι' quia fuit μισήμι'. Florens.

vf. 62. & 63. 'Οὐδ' αὖτις] In Nubibus vf. 549. etiam dicit se Cleoni non amplius insultare: εἰς μέγιστον ἄρα κλίμα' ἴπαις' εἰς τὴν γαστέρα. Καὶ ἐν εἰσαύτις γ' ἰσχυρὰ δὲ αὐτὰ κριμένα.

vf. 63. Μυτλωτεύσομαι] Metaphorice utitur hoc verbo e re cullinaria petito, etiam Pace vf. 247. ἰὼ Μέγαρον, Μίχαρ' ὡς ἐπιπέφασθ' αὐτίκα ἀποξέσσαντα καταμυμύτω. In Equitibus vf. 767. κατακινεῖσθαι ἐν μυτλωτῶ

μετὰ τοῦδ.

vf. 64. Γράμμιν ἔχον] In Acharn. vf. 395. εἰ γράμμιν ἔχαις, vf. 72. Ζυμβάλοι] Supra vf. 50. ἐνεργεῖς ζυμβάλοι.

vf. 73. Τρομάζετες] Ita Aldina, Junina, & Nupera: Conjicite, ἀδινάτε, quo morbo laboret. Editio Farrei habet τρομάζετας, quam lectionem in versione expressi impersonaliter sumto verbo. Scholia: γράμματα δὲ καὶ ἀπρωσώπως, τρομάζετας. Ita enim ibi legendum, non τρομάζετες, ut monuit Florens etiam.

vf. 74. 'Αμύνιας μὲν ὁ Προάπαι] Scholiastes ad Nubes vf. 31. hunc 'Αμύνιας dictum fuisse ait per jota in antep.

vf. 75. 'Αλλ' εἶδεν λέγει] In Nubibus vf. 644. εἶδεν λέγει, ὡς ἰδὲ ὁμοί.

- ΞΑΝΘ. Οὐκ, ἀλλὰ φίλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ ἔχει.
 Ὅδ' δὲ Φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον,
 Εἶναι φιλοπότιον αὐτὸν. ΣΩΣ. Οὐδαμῶς γ'· ἐπεὶ
 80 Αὐτὴ γὰρ ληστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἢ νόσος.
 ΞΑΝΘ. Νικόστρατος δ' αὖ Φησιν, ὁ Σχεμβωνίδης,
 Εἶναι φιλοθύτιον αὐτὸν, ἢ φιλόξενον.
 ΣΩΣ. Μὰ τὴν κύν', ὦ Νικόστρατ', εὖ φιλόξενος.
 Ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὄγε φιλόξενος.
 85 ΞΑΝΘ. Ἄλλως φλυαρεῖτ'· εὖ γὰρ ἐξθρήσετε.
 Εἰ δ' ἠπιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
 Φράσω γὰρ ἤδη τίω νόσον ἔδισπότε.
 Φιλιπιασὶς ἔστιν, ὡς εἰδῆς ἀνὴρ·
 Ἐρᾶτε τῆς τῆς δικάζειν, ἢ τῆς τῆς,
 90 Ἦν μὴ πῖ τῆς πρῶτος καθίζηται ξύλου.
 Ὑπνε δ' ὄρα τὴν νυκλὸς εἰδὲ πασπάλλω.
 Ἦν δ' ἐν καταμύσῃ κἄν ἀχνίω, ὅμως ἐκεί
 Ὁ νῆς πέπεται τὴν νύκτα πρὸς τὴν κλεψύδραν.
 Ὑπὸ τῆς δὲ τίω ψῆφόν γ' ἔχειν εἰσθέναί,
 95 Τῆς τρεῖς ξυνέχον τὴν δακτύλων ἀνίσταται,
 Ὡσὺρ λιθαιωτὸν ἠπιπθεῖς νεμνία.
 Καὶ νῆ Δι', ἀν' ἴδη γὰρ περὶ γεραμμένον
 Τὸν Πυριλάμπουσι Δύρα Δῆμον καλόν,
 Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
 100 Τὸν ἀλεκτερονα δ', ὅς ἦδ' ἐφ' ἐσπέρας, ἔφη,
 Ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπαισμένον,
 Παρὰ τῆς ὑπὸ θυμῶν ἔχοντα λήματα.
 Εὐθύς δ' ἀπὸ δουρητῆς κέκραγεν ἐμβάδας.
 Κἄπειτ' ἐκείσ' ἐλθὼν, πρὸς καθύδ' ὡραὶ πάνυ,

Ὡσὺρ

vf. 77. φίλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ] Eius Epitheron incipit etiam a φίλο, ut φιλόξενος· est autem illud φιλοποτία infra vf. 88.
 vf. 78. Σωσίας] Alium Sotiam fuisse hunc, qui hoc ad Dercylum fertur dixisse, oportet; non autem Xanthiae confervum; quia iste scit, quo morbo laboret herus.
 Ibid. Δερκύλον] Hunc alii cauponem, alii histriorem Comicum fuisse ajunt, ut est in Scholiis.
 vf. 81. Σχεμβωνίδης] Scholia: ἀπὸ δῆμου τῆς Λεοντίδος φυλῆς. A populo Leontidos tribus.
 vf. 82. Φιλοθύτιον] Scholia: φιλοθύται εἰσὶν οἱ δυσδαίμονες· καὶ θυσιῶν εἰς τοὺς θεοὺς, νομίζοντες ἐκ τούτων ἀδελφεῖς εἶσθαι. Superstitiosi sunt Philothytiae; & semper sacrificant, putantque sic se extra malum fore.
 vf. 83. Μὰ τὸν κύν'] Scholia: ἔτοι δὲ δυσδαίμονων ἀμνησίων ἢ τῶν μὲν τῶν φιλοπότιος εἰς κύν' καὶ χίνα ὁμνούντας. Ita jurabant ex superstitione quadam: aut forte imitatur Philosphos, qui per canem & anserem jurabant. Notum est Socratem ita jurare solitum; Athenaeus IX.

p. 370. μιμνήσκου τὸν κατὰ τῆς κνῆς ἔργον Σακράτης.
 Ibid. ὦ Νικόστρατ'] Ita Edd. pristinae; non ὦ Νικόστρατος.
 vf. 84. Καταπύγων ἔστιν ὄγε φιλόξενος.] Hic vocem φιλόξενος pro nomine proprio accipit. Testatur autem & Eupolis apud Scholiastem, Philoxenum fuisse quendam effoeminatum, his verbis: εἰς δὲ τῆς θύρας φιλόξενος ἐκ Δερκύλων. Est autem quidam effoeminatus Philoxenus ex Diomeis.
 vf. 90. Πρῶτος — ξύλου.] Sic vocat prima subfellia, etiam in Acharnensibus vf. 25. ἐλθόντες ἀλλήλους πρὸς τῆς πρῶτος ξύλου (ἀπέναντος). Ex notis Florentis.
 vf. 91. Ὅδ' ἐπὶ πασάλαμ] Pro ἐπὶ βραχὺ· ἐπὶ τὸ τυχερόν. Hefychius similiter exponit hanc vocem, atque παιτάλα.
 vf. 92. Κἄν ἀχνίω] Scholia: τῆς λαοπορίας τῆς ἀχνίω. Pars minuta scilicet. Sumitur etiam pro quavis re minima, ut πασάλαμ & alia. Vide ad Plutum vf. 17.
 vf. 93. Πρὸς τὴν κλεψύδραν] In Acharnensibus vf. 693.
 vf. 96. Λιθαιωτὸν ἠπιπθεῖς] In Ranis vf. 915. ἐπιπθεῖς λαβῶν

XANTH. Non sane; sed amor quidem est principium hujus mali.
 Iste vero Sofias ad Dercylum ait,
 Eum amare comptationes. Sos. Nequaquam; nam
 80 Iste morbus etiam virorum & bonorum.
 XANTH. Nicostratus autem Scambonides ait
 Eum nimio teneri amore sacrificandi & hospites excipiendi.
 Sos. Per canem juro, Nicostrate, eum non esse nimis hospitalem;
 Nam sic esset Philoxenus qui cinaedus est.
 85 XANTH. Frustra nugamini, non enim invenietis.
 Si autem scire cupitis, jam tacete.
 Indicabo enim nunc morbum heri mei:
 Ut nemo alius, ita insanit Heliaeae
 Et judicandi amore, & gemit,
 90 Si non in primo subsellio sedeat *judex*:
 Nocte autem nec tantillum somni videt
 Si vero pauxillum connivere coepit, tamen illic
 Mens volitat noctu circa clepsydrum.
 Et quoniam assuefactus est calculum tenere;
 95 Tribus compressis digitis *cubitu* surgit,
 Quasi thus imponeret acerrae novilunio.
 Et profecto, si alicubi videat inscriptum
 In janua: Bellus Damus Pylilampis filius;
 Ipse ire solet & juxta scribere: bellus camus judicarius.
 100 Gallum autem gallinaceum, qui cecinerat vesperi, dicebat,
 Se excitare tarde, quia corruptus esset
 A reis argento.
 Statim autem a coena cum clamore poscit soleas:
 Deinde ubi illuc venit fummo mane dormit

Ad-

λαβών δὲ καὶ σὺ λιβανωτόν.

vf. 98. Τὸν Πυριλάμπου — Δῆμον] Demum istum Pylilampis filium formosum fuisse & amatores habuisse Graecorum more, apparet; Plato in Gorgia, ubi Socrates dicit ad Callidem: λέγω δὲ ἠνθρώπων, ὅτι ἐγὼ τε καὶ σὺ τὴν τυχεύουσαν ταυτὸν τι πεποιθότες, ἔσονται δύο ὄντες θεοῖν ἰκάτερος· ἐγὼ μὲν Ἀλκιβιάδου τε τὸ Κλεινίου καὶ φιλοσοφίας· σὺ δὲ Διονύου, τὸ τε Ἀθηναίων δῆμον καὶ τὸ Πυριλάμπου. (scil. Δῆμον) Dico autem, cum reputo, mihi & tibi nunc idem accidere, cum uterque binos amemus: Ego quidem Alcibiadem Cliniae F. & Philosophiam; tu vero Albeniensem δῆμον sive Populum, & Δῆμον Pylilampis filium. Ibidem postea: καὶ πρὸς τὸν Πυριλάμπου νεανίαν τὸν καλὸν πάντων τοιαῦτα ἔτιμα πέπεισας. Et circa Pylilampis adolescentem illum pulchrum: hujuscemodi alia experiris. Hinc etiam nomen ejus ab amatoribus inscriptum fuit januis & parietibus, de quo more etiam in Acharn. vf. 144. καὶ δῖτα φιλαθήναι· ἢ ὑπερβάς, ἢ μὲν τ' ἱερατὴς ἢ ἀληθῆς

ὡς καὶ ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραψεν, Ἀθηναῖοι καλοί.

vf. 99. Κημὸς καλὸς] Una litera mutata senex pro Δῆμον recriptit κημὸς. Ego ut in versione exprimerem hanc allusionem, scripsi Damus pro Demus Dorice, ut in Fama, fagus, camus &c. Est autem κημὸς quasi infundibulum, per quod in urnas immittebantur calculi.

vf. 102. Ἐχόντα χρήματα] Hoc valde ridiculum est, gallum a reis pecunia corruptum esse, ut judicem tarde excitet. Imitatus est Plautus: Credo aedepol illi mercedem Gallo pollicitos coquos. Est autem insignis hyperbole apud Aristophanem; cum enim gallus longe ante tempus iustum cecinisset, tamen Senex putat eum tarde cecinisse. Significatur autem nimium judicandi studium in Senae.

vf. 103. Δορπητὴ] Non est necesse ut scribatur δορπητὴ. Δορπητὴ habent Edd. pristinae.

vf. 104. Πρωὶ πᾶσι] Sic ille in Acharn. vf. 28. ἐγὼ δ' αἰσι πρῶτος· εἰς ἐκκλησίαν ἑστῶν κἀδουμαι.

D d d d

- 105 Ὡσαυτ' λεπὰς προσεχόμεν' τὰ κίονι.
 Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι πμῶν ἢ μακρῶν,
 Ὡσαυτ' μέλιτι ἢ βομβυλίου εἰσέρχεται,
 Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμέν'.
- 110 Ὑψῶν δὲ δέσας μὴ δευθεῖν ποτὲ,
 110 Ἴν' ἔχη διχάζει, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
 Τοιαῦτ' ἀλιφ' ἰσθετόμεν' δ' αἰεὶ,
 Μᾶλλον διχάζει, τῶτον ἐν φυλάτομεν,
 Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαιτες, ὥτ' ἂν μὴ ἔξη.
 Ὅ γ' ἦός αὐτῶν ἢ ἴσοσι βαρέως φέρεται.
- 115 Καὶ ὡσαυτ' μὲν λόγισι καταμυθόμεν',
 Ἀνεπίθειν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβάνον,
 Μηδ' ἐξέγκει θύραζ' ὅ δ' ὄσκι ἐπέθετο.
 Εἴτ' αὐτὸν ἀπέλθω, ἢ κῆθαυρε, ἢ μάλα
 Μετὰ ταῦτ' ἐκορυθάνηζ'. ὅ δ' αὐτὰς τυμπάνας
- 120 Αἰξας, ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπέσων.
 Ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς ὄσκι ὠφέλιζ',
 Διέπλωσεν εἰς Αἴγναν· εἶξα συλαβῶν
 Νύκτωρ κατέκλειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῶ.
 Ὅ δ' ἀνεφάνη κρηφαῖ' ὅππῃ τῇ κυγκλίδι.
- 125 Ἐντεῦθεν ἐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρεῖομεν.
 Ὅ δ' ἐξεδίδρασκε θύραζ' τε τ' ὑδρορροῶν,
 Καὶ τ' ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὄσκι ἰὸν τετραμένονα
 Ἐνθύσαμεν ῥακίοισι, καὶ πακλιώσαμεν.
 Ὅ δ' ὡσπερὶ κολοῖος, αὐτῶ πατήλας.
- 130 Ἐνέκρηεν εἰς τὸ τοῖχον εἴτ' ἐξήλετο.
 Ἡμεῖς δὲ πρὸ αὐτῶν ἅπασαν δικηλοῖς
 Καταπετάσαντες ἐν κύκλω, φυλάτομεν.
 Ἐπὶ δ' ὄνομα τὰς μὲν γέροντι, Φιλοκλέων,
 Ναὶ μὰ Δία· τὰς δ' ἦει γε τῶνδ', Βδελυκλέων,
- 135 Ἐχὼν πρόπυγος ὄφρυα γμοσσηνακῆσιν.

B Δ E-

vf. 106. Τὸν μακρῶν] Scil. γραμμῶν. Erat autem signum condemnationis, si iudices in cera ducerent lineam longam.

vf. 111. Τοιαῦτ' ἀλιφ'] Ex Euripide in Sthenoboea, ut notat Scholiastes: Τοιαῦτ' ἀλιφ' ἰσθετόμεν' δ' ἔρασι Μάλλων κρηφαῖ. Aeschylus in Septemthebana vf. 397. Τοιαῦτ' ἀλιφ' ταῖς ὑπερκόμοις σαγαῖς, Βοῶ παρ' ὄχθας ποταμίας μακρῶν ἰσθμῶν.

vf. 112. & 113. Φυλάτομεν, μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες] Euripides in Andromacha vf. 930. — πρὸς τὰς εὐφυλοῦσσι Κληροῖσι καὶ μοχλοῖσι δαμάτων πύλας.

vf. 116. Μὴ φορεῖν τριβάνον] Infra vf. 1134. postquam hunc Senem filius abduxit à iudicandi consuetudine;

vestes eum deponere iubet, quas gerebat dum forum frequentaret: τὸν πρῶτον ἄφρι· τῶνδ' δὲ χλαῖναν ἀναλαβῶν.

vf. 119. Ἐκορυθάνηζ'] Scholiastes: ἀντὶ τῶν τῶν Κορυθάντων ἐπίκει αὐτῶ μυστήρια, ἰσθμὴ καθαρῶν τῆς μακρῆς Id est, Corybantum mysteria cum eo instituit ad purgandam ejus insaniam. Quasi Corybantum infania levior sit quam hujus senis: aut fatius sit eum insanire Corybantum more, dum fori obliviscatur.

vf. 120. Ἐς τὸ Καινόν] Scholia: τόπος ἐν τῇ δικαστηρίῳ ἔστι λεγόμενος. Locus in foro ita dicitur.

vf. 123. Κατέκλειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῶ] In Pluto vf. 411. κατακλίειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῶν κρηφίον ἔστι.

vf. 125. Ἐξεφρεῖομεν] Infra vf. 156. τί φέρουσι; ἐκ ἐφρεῖομεν;

- 105 Adnixus & haerens columnae instar lepadis (*conchae*).
 Prae severitate autem dum omnes damnat longa *linea*,
 Quasi apis aut bombylius ingreditur
 Cum unguibus cera sublitis.
 Et quia timet, ne aliquando eum calculi deficiant,
- 110 Littus arenosum alit intus, ut habeat *calculos quibus* in iudicio utatur.
 His gaudet ille; monitus assidue,
 Multo magis iudicia celebrat. Hunc itaque custodimus
 Repagulis inclusum, ne exeat.
 Filius enim ejus morbum graviter fert.
- 115 Et primum quidem dictis lenibus allocutus
 Suadebat ei, ne gestaret pallium,
 Neve exiret foras: at ille non patiebatur sibi persuaderi.
 Deinde ipsum lavabat & purgabat, & omnino
 Post haec Corybantum orgia celebrabat; ille autem una cum tympano
- 120 Exilit, atque ad exercenda iudicia in forum irruit:
 Cum autem istis initiationibus ei nihil prodesset,
 In Aeginam navigabat: deinde prehensum
 Noctu in Aesculapii fanum collocabat, ut ibi cubaret;
 At ille matutinus apparuit apud cancellos.
- 125 Ex illo tempore non amplius domo exire eum sinebamus;
 Ille vero elabebatur per canales,
 Et foramina: nos autem quaecumque erant perforata & pertusa
 Obturavimus pannis, & obsepivimus;
 Ille vero tanquam graculus, paxillis
- 130 Infixis parieti, exiliebat:
 Nos autem atrio toto retibus
 Obducto undique eum custodimus.
 Est autem nomen seni Philocleon,
 Certe inquam; filio autem ejus Bdelycleon,
- 135 Praeditus autem est moribus severis.

BDE-

επιστη; cum praepositione *ἐν* etiam infra vs. 896. *ἐν*
επιστημον. cum *διὰ* in Avibus vs. 194. *τὴν κίτσαν* &
διωριστάς.

vs. 129. *Κελός*] Quamvis ita omnes habeant Edd.
 agnoscatque Scholiastes, qui etiam exponere conatur,
 cui more suo succinit Florens Christ. tamen suadeo ut
Κελός legas.

Ibid. *Ὁ δὲ*] Ordo: *ὁ δὲ αὐτὸ πατὴρ ἐνέκρουσεν εἰς τὸν*
τῶρον *εἰτ' ἄσπερ κολοῖς ἐξήλαστο*.

vs. 133. *Φιλολέων*] i. e. *Amicus Cleoni*. Dedit autem
 Seni hoc nomen Comicus quia is esset addictus foro &
 iudiciis: ubi Cleo erat facile princeps. Hinc etiam *κί-*
τσαν eum vocat iudicium Chorus infra vs. 242. & in

ferius vs. 593. dicit Philocleo Cleonem favere iudici-
 bus: *αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κερκεθόμας, μέγας ἡμᾶς ἔπει-*
τράζει, ἀλλὰ φιλῶται διὰ χερσὶ ἔχων, καὶ τὰς μύτις ἀπα-
μύνει.

vs. 134. *Βδελυκλέων*] *Qui execratur Cleonem, & ab ejus*
moribus abhorret.

vs. 135. *Ὀφρυαμοστειμακυστήρις*] Non male Florens
 hunc versum reddidit: *Mores bubeni caperofrontipavi-*
cos. Hanc autem vocem componi dicit Scholiastes ex
ὄφρυς, *supercilium*, & *ὄφρυμα*, *fremitus*, & *στυμὴν*, *su-*
perhunn. Non male etiam Florens corrigit: *ὄφρυαμοστει-*
μάκας τινός, tolerabilius tamen foret: *ὄφρυα στυμὴς*
τινάς. Similis vox est in Distichis Hegesandri apud A-
 thenaen.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΣΩΣΙΑΣ, ΟΙΚΕΤΑΙ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- Β** Δ Ε Λ Ω Ξανθία, ἢ Σωσία, καθύδριτε;
 ΞΑΝΘ. Οἶμοι. ΣΩΣ. Τί ἔστι; ΞΑΝΘ. Βδελυκλέων ἀνίσα.)
 Β Δ Ε Λ. Οὐ φειδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερ;
 Ὅ γ' πατρὸς εἰς τ' ἵπνον εἰσελήλυθε,
 140 Καὶ μυσπολεῖ τις, ὅς τις καταδεδυκός. ἀλλ' ἄθρη,
 Κατὰ τ' πύλιν τὸ τεῖμα ὅπως μὴ κδύσει.)
 Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ προσκείσο. ΟΙΚ. Ταῦτ', ὦ δέσποτα.
 Ἄναξ Πρόσιδον, τί ποτ' ἄρ' ἢ κἀπὶ ψοφεῖ;
 Οὗτ' πὶς εἰ σὺ. ΦΙΛ. Καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
 145 Β Δ Ε Λ. Καπνὸς; Φέρ' ἴδω πίν' ξύλων σὺ. ΦΙΛ. Συκίνε.
 Β Δ Ε Λ. Νῆ τ' Δί', ὅσῳ γ' ἐπὶ δριμύτατ' κἀπνῶν.
 Ἄταρ οὐκ ἐσερρήσεις γε; πῶ δ' ἢ τηλία;
 Δύς πάλιν. Φέρ' ἐπαναθῶ σοι ἢ ξύλον.
 Ἐπαῦθα νῦν ζήτησ' πίν' ἄλλω μηχανίῳ.
 150 Ἄταρ ἄθλιός γ' εἶμ', ὡς ἔτερ' ἔδεις ἀνῆς,
 Ὅς τις πατρὸς νυκὶ Καπνίῳ κεκλήσομαι.
 ΟΙΚ. Παῖ, τίω θύραν ὄθι; πίεζε νυκτὸς φόδρα
 Εὐ κἀνδρικῶς κἀγὼ γ' εἰπαῦθ' ἐρχομαι.
 Καὶ τ' κατακλείδ' ἔπιμελῶ, ἢ ἔμοχλῶ.
 155 Φύλαξέ θ' ὅπως μὴ τ' βάλανον ἐκτεράξει.)
 ΦΙΛ. Τί δράσει; οὐκ ἐκφρήσει, ὦ μιαιώτατε,
 Διχῆσοντά μ'. ἀλλ' ἐκφύξει.) Δρακοντίδης.
 Β Δ Ε Λ. Σὺ δὲ τῆτο βαρίως ἀν' Φέροις· ὁ γ' θεὸς
 Μανθλομδίω μοι ἔρησεν εἰ Δελφοῖς ποτε,
 160 Ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἔπισκλήσει τότε.
 ΦΙΛ. Ἀπολλων Ἀποτρόπαιε, ἔμανθύματ' .
 Ἴθ' ἀντιβόλῳ σ', ἐκφέρει με, μὴ ἀφάρραγῶ.
 Β Δ Ε Λ. Μὰ τ' Ποσειδά, Φιλοκλέων, ἔδέποτε γε.

ΦΙΛ.

thenaeum IV. p. 162. in Philosophos: Ὀφρατασπασίδαι, μνηματῶν κρηνοὶ, Σακκωκωστρόφοι, καὶ λοπαδαπαγίδαι. Supercilia alie adducentes, nasum barbae inflexum habentes, Barbam instar sicci alentes, & patinas rapientes.

vf. 139. Εἰς τὸν ἱερὸν] Scholia: Ἰωνὸς κυρίως ἢ κάμινος· Διογένης· Ἰωνίμωτος ἰζαίσει Ἀιτναίαις ὕδασι. νῦν δὲ τὸ μωμυμῖον φασιν, ἐν ᾧ λαδῶν αὐτὸς ὁ Φιλοκλέων ἰσθλῆεν, καὶ εἰς πρῶτον ἰσθλῆεν. Proprie ἰωνὸς est caminus. Aeschylos (in Prometheus vf. 365.) Sub radicibus Aetnaeis tostus. Nunc autem culinam ita vocat, quo clam subrepserat Cleo, & in foramen subierat.

vf. 145. Συκίνε] Alluditur ad etymon vocis συκοφάντης· ut in Pluto vf. 947. ubi Sycophanta dicit: εἰάν δὲ σὺ ζυγὸν λάβω τινὰ καὶ σὺκίνοι.

vf. 146. Διμυτατος καπνῶν] „Florens: Acerrimus est ex ficulneis lignis, vel teste Aristotele in Problematibus, & vero Theophrasto, & Plutarcho in Symposiacis; quos auctores (ne id necesse habeam facere) recenset eruditiss. Brodaeus cap. 21. Lib. II. Miscellaneor.”

vf. 149. Ἐπαῦθα νῦν ζήτη] In Pluto vf. 724. ἐπαῦθα νῦν κἀπνο.

vf. 151.

BDELYCLEON, XANTHIAS, SOSIAS, SERVI, PHILOCLEON.

- B**DEL. O Xanthia, & Sofia, dormitis?
XANTH. Hei mihi. **SOS.** Quid est? **XANTH.** Bdelycleon surgit.
BDEL. Nonne curret alter ex vobis huc ocyus?
 Nam pater in culinam est ingressus,
 140 Et aliquis, quasi mus, cursitat subitque cavernas: sed specta,
 Ne per foramen alvei exeat.
 Tu autem januae incumbere. **SERV.** Hoc illud est: ô praepotens
 Rex Neptune! quid est quod fumarium ita sonat?
 Eho quis es tu? **PHIL.** Fumus equidem exeo.
 145 **BDEL.** Fumus ne? age videam cujus ligni. **PHIL.** Ficulnei.
BDEL. Sane fumus, qui est omnium acerrimus.
 Sed nonne redibis, perditis? ubi est tabula farinaria, *ut imponam fumario?*
 Regredere: volo etiam lignum super imponere.
 Isthic jam aliud quiddam machinare, *ut exeat.*
 150 At ego infelix sum, ut nemo alius,
 Qui Fumo patre natus jam perhibebor.
SERV. Tu, puer, januam trude: valde preme
 Atque fortiter: ego etiam illuc veniam:
 Seram diligenter observa, & vectem;
 155 Et vide ne pessulum rodat.
PHIL. Quid facitis? non me exire sinitis, impurissimi,
 Ut jus dicam? & abibit non condemnatus Dracontides reus?
 At tu istud graviter feres; nam Apollo
 Sciscitanti mihi aliquando oraculum respondit,
 160 Si quis mihi abiisset non condemnatus, fore ut exarescam.
BDEL. Avertente Apollo! quale hoc est oraculum!
PHIL. Age obsecro emitte me ne dirumpar.
BDEL. Per Neptunum juro, ut ego te nunquam emittam, Philocleo.

PHIL.

vf. 151. Πατὴρ καπνῆς] Quia ejus pater dixerat vf. 144. καπνῆς ἕως ἡμέρας. Est autem alias καπνῆς vini genus.
 vf. 157. Δικαστὸν μὲ] Ita emendo. Ordo est: ἐκ ἐπιπέδου δικαστὸν μὲ; nam in forum ad exercenda judicia iturus erat Senex. Antea male legebatur in omnibus, quas vidi, Edd. δικαστὸν τὴ μ. εἰς &c. mallet etiam in versu praec. ὁ μαρτυρῶσα. Vidit haec Florens, sed minus recte cepit.

Ibid. Δρακοντίδης] Hunc Sceleratum hominem fuisse, & damnationibus obnoxium dicit Scholiastes.

vf. 158. ΒΑΕΑ.] Delendum puto, & in sequentibus usque ad vf. 163. omnia personis ita distribuenda, ut feci in versione.

vf. 160. Ὅταν τις ἐκέρη με] Hoc verbum videtur impulsisse Grammaticos, ut putarint haec à Philocleone dici, quasi huic Apollo malum praedixerit, si ipsi aliquid evadat ex aedibus; cum illud non aliter accipiendum sit quam paulo ante vf. 157.

vf. 161. Ἀπόλλων ἀποτρέπαι τὸ μαντεύματος] In Avibus vf. 60. Ἀπολλων ἀποτρέπαι τὸ χασμῆματος.

- ΦΙΛ. Διατρέξομαι τόνω γ' ὄδαξ τὸ δίκλον.
 165 ΒΔΕΛ. Ἄλλ' ὄδαξ ἔχεις ὄδοντα. ΦΙΛ. Οἴμαι δέλαια.
 Πῶς ἂν σ' ἀποκλείωμι; πῶς; δότε ξίφος
 Ὅπως τάχιστα, ἢ πινάκιον πρυμπίον.
 ΒΔΕΛ. Ἄνθρωποι ἔτ' ἔτι μέγα π δρασεῖα κακόν.
 ΦΙΛ. Μὰ τ' Δί' εἰ δὴτ', ἀλλ' ἀποδοῦν βέλομαι.
 170 Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς καθηλίοις.
 Νεμνία γὰρ ὄσιν. ΒΔΕΛ. Οὐκ ἔν κ' αὐτὸς ἂν
 Λύττον ἀποδοίμω δὴτ' ἂν. ΦΙΛ. Οὐχ ὡσφρ ἔχο.
 ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀμεινον. ἀλλὰ τ' ὄνον ἔξαγα.
 ΟΙΚ. Οἴαν ὡσφρασον καθήκεν, ὡς εἰρηνικῶς,
 175 Ἴνα θᾶτλον ἐκπέμψεις. ΒΔΕΛ. Ἄλλ' ὄδαξ ἔσπασεν
 Ταύτη γ' ἐγὼ γὰρ ἠδ' ὄμιλω τεχνωμένω.
 Ἄλλ' εἰσιάν μοι τ' ὄνον ἔξάγειν δοκῶ,
 Ὅπως ἂν ὁ γέρον μὴδ' ὠδρακύφη πάλιν.
 Κάθην, πὶ κλαίεις; ὅτι περᾶσθ' τήμερον.
 180 Βάδζε θᾶτλον πὶ σέεις; εἰ μὴ φέρεις
 Ὀδυσεῖα πηά γ'. ΟΙΚ. Ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
 Κάτω γε τετονί πιν' ὑποδεδυκότα.
 ΒΔΕΛ. Ποῖον φέρ' ἰδωμαι; ΟΙΚ. Τετονί. ΒΔΕΛ. Τετὶ π' ἦν;
 Τίς εἰ ποτ' ἄνθρωποι ἐπέον. ΦΙΛ. Οὔτις ἢ Δία.
 185 ΒΔΕΛ. Οὔτος σὺ ποδαπός; ΦΙΛ. Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδα.
 ΒΔΕΛ. Οὔτις, μὰ τ' Δί', ἔπι χαίρησιν γ' ἔσθ.
 Ὑφελκε θᾶτλον αὐτόν. ὦ μιανώτατα,
 Ἴν' ὑποδέδυκεν ὡτ' ἔμοιγ' ἰδαλλεται
 Ὀμοῖοτατα κλητῆρ' εἶναι παλῖω.
 190 ΦΙΛ. Εἰ μὴ μ' εἰσπᾶν ἦσυχον, μαχέμεθα.
 ΒΔΕΛ. Περὶ τ' μάχη νᾶιν δὴτα; ΦΙΛ. Περὶ ἔνε σκιᾶς.
 ΒΔΕΛ. Πομπὸς εἰ πῶρ' ἄτεχνης, εἰ ὠδραβόλ.
 ΦΙΛ.

vf. 167. Τιμητικόν] Tabulam illam censoriam, in qua longam lineam ducebant iudices condemnatis. ex Scholii.

vf. 168. Δρασιππίδα] Ita emendo. Edd. pristinae δρασιππίδα, quod cum verbum turbaret, postea editum δρασιππίδα. Sophocles in Ajace vf. 327. καὶ δὴλός ἐστιν ὅτι δρασιππίδα κακόν. Et manifeste prae se fert quasi aliquid moliens mali. Noster in Pace vf. 62. ὦ Ζεῦ, τί δρασιππίδα πῶρ' ἡμῶν τὴν λαόν; ubi vide Notam.

vf. 170. Αὐτοῖσι] Subintellige σὺν, ut vf. 119. αὐτῶν συμπαῖον.

vf. 171. Νεμνία] Solebant in Novilunio Athenis auctiones facere, & rebus venalibus vacare. Florens ex Scholii.

vf. 175. Ἄλλ' ἢ ἔσπασεν] Scholia: ἢ ἔτι τε. παρὰ τὴν περὶ μῆκος. Ἄλλη μὲν ἢ μῆκος ἔδεν ἔσπασεν. (Εὐλόγητο δὲ

ἐπὶ τῶν ἐπὶ θύρα) κατέκτανον ἀχριστον μετὰ ἀχρίνα, καὶ μὴ ἐπιτετραχάνων ἐχθρῶν τινῶν. i. e. Nihil confectus est. Alludit autem ad Proverbiū: Iste funiculus nihil traxit. Quod dicebatur de illis, qui capturas causā demississent hanc cum funiculo, & nullam essent adepti piscem. Integrum proverbium, occurrit in Thesmoth. vf. 935. Simile illud Euripidis in Electra. vf. 582. Ἦν δ' ἔκσπασω μὲν γ' εἰ μὴ ἐπιτετραχάνων. Si modo iudum retis quem mediator extraxerat. Vide Notam sequentem. Male haec in Edd. distincta.

vf. 176. Ταύτη γ'.] Haec vox ad antecedentia pertinet: itaque post ἔσπασεν sustuli punctum, quod antè ibi erat. Synecius Epist. 129. alludens ad hoc proverbium: αἰετὸς δὲ ἢ ἀπὸ γῆρας ταύτη τὸ σπᾶσαι τὴν ὑποκατακτάται, ἀλλ' ἴσται εἰ γῆρας μὴδ' ἡμῶν, ἴσται ἰσπᾶσαι. Ubi autem ἔσπασεν processit hac [vid] capere aliquid eorum, quae ni-

- PHIL. Itaque corrodam mordicus arreptum rete. PHIL.
- 165 BDEL. Sed non habes dentes. PHIL. Me miserum!
 Quomodo te occidam? quomodo? date mihi gladium
 Ocyus, aut tabulam damnatoriam.
 BDEL. Homo iste malum aliquod magnum facere parat.
 PHIL. Non certe, non inquam; sed vendere volo.
- 170 Asinum una cum elitellis abductum:
 Nam nova luna est. BDEL. Nonne ego etiam
 Possem eum vendere? PHIL. Non ita ut ego.
 BDEL. Imo profecto melius; sed educ asinum.
 SERV. Qualem praetextum intulit! quam callide!
- 175 Ut cum emittas citius. BDEL. Sed nihil profecit
 Hac ratione; ego enim sentiebam, quid machinaretur.
 Sed ingressus asellum educere volo,
 Ne senex emicet (*prodeat*) rursus.
 Afelle cur fles, quod hodie venum ibis?
- 180 Incede citius: quid gemis? nisi forte fers
 Ulysssem aliquem. SERV. Imo profecto fert
 Subtus quendam pendulum huncce.
 BDEL. Quemnam videam? SERV. Istum. BDEL. Hoc quid est?
 Quis es, dic verum, tu homo? PHIL. Nemo equidem.
- 185 BDEL. Eho cujas es? PHIL. Ithacus ex Fugacia.
 BDEL. At ego profecto efficiam, ut cum magno malo te Utin esse dixeris.
 Protrahe eum inde ocysus: impurissimus ille
 Quorsum subierat: mihi sane videtur
 Simillimus esse pullo subrumo viatoris.
- 190 PHIL. Si me non missum feceritis, pugnabimus.
 BDEL. De qua re ergo pugnabis nobiscum? PHIL. De asini umbra.
 BDEL. Improbus es non arte, sed ingenio, & temerarius.

PHIL.

bil ad eum pertinebant, legibus nobiscum facientibus; aliam ingressus.

vl. 181. Ὀδυσσεύς τινά] Senex cupiens elabi ex aedibus imitatur Ulysssem; qui ex antro & manibus Cyclopiis evasit sub ariete pendulum, ut notum ex Iliade. Similis astutia est apud Petronium in Satyrico: Imperatori Glouii, ut raptim grabatum subiret; annecteretque pedes atque manus insitis, quibus sponda calcitram ferebat: ac sicut olim Ulysses atero arietis (licet nunc cum quibusdam ita legere pro pro ariete) adhaesisset, extensus infra grabatum scrutantium eluderet manus.

vl. 184. Ὀδυσσεύς] Hic etiam imitatur Ulysssem, qui se prudenter Ὀδυσσεύς, i. e. Neminem vocari dixit ad Polyphemum. Constituerat enim eum excaecare, praevidebatque fore ut is in auxilium vocaret ceteros Cyclopas; qui deinde, auctore non apparente, si Polyphemum

interrogassent, quis id fecisset? eum pro infano erant habituri, qui dicat Neminem id fecisse, eumque relicturn, & Ulyssii copiam elabendi daturi. Id quod factum. Vide Iliados Iota; & Euripidis Cyclopem.

vl. 185. Δρακοντιδῆς] Scholia: πύπλιος τὸ ἄσπερον τὸ ἀποδράσαι, &c. Finxit hoc nomen ab ἀποδράσαι, ausu-gere.

vl. 186. Ὀδυσσεύς] Alludit ad Ὀδυσσεύς.

vl. 189. Κλητῆρ] Pro δῆς. Etiam infra vl. 1801. ponit hanc vocem pro Asino: ἰωνίαις — κλητῆρ ἐν ἀργυρίαις ἀποδρακοντιδῆς. Est autem κλητῆρ viator, stator, accensus, & etiam testis.

vl. 191. Ἦσι δῆς οὐδ᾽] Proverbium satis notum.

vl. 192. Πονηρὸς ἐν πύπλιος τινός] Scholia: ἀντι τῆς, ἐκ ἀπὸ τίνος τινός πονηρὸς ἐστίν, ἀπὸ μάλιστα ἀλλὰ φέρει. Sic dixit pro: Non arte nec consilio es malus, sed natura. Sed forte

φ1A.

- ΦΙΛ. Ἐγὼ ποιηρός; εἰ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶδα σὺ
 Νυῦ μ' ὄντ' ἀειτον; ἀλλ' ἴσως, ὅταν Φάγης
- 195 Ὑπογάστριον γέροντος Ἡλιασικῆ.
 ΒΔΕΛ. Ὡθὲ τ' ὄνον, καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
 ΦΙΛ. Ὡ ξυδιχασαί, καὶ Κλέων, ἀμυῖατε.
 ΒΔΕΛ. Ἐνδὸν κέκεραχθι, τ' θύρας κεκλεισμένης.
 Ὡθὲ σὺ πολλὰς τ' λίθων παρὰ τὴν θύραν,
- 200 Καὶ τὴν βάλαον ἔβαλλε πάλιν εἰς τὸ μοχλόν,
 Καὶ τῆ δοκᾶ παροῦσιν τ' ὄλμοι τ' μέγαν,
 Ἄνυσας πὶ παροσκούλιέ γ'. ΣΩΣ. Ὡμοι δέιλαιος!
 Πόθεν ποτ' ἐμπέπικέ μοι τὸ βάλιον;
 ΞΑΝΘ. Ἴσως ἀνωθεν μὲν οἴεσθαι σοι ποθέν.
- 205 ΣΩΣ. Μὲν εἰ μὰ Δί', ἀλλ' ἑσπυδύομνός τις ἔσσι
 Ὑπὸ τ' κεραμίδων Ἡλιασῆς ὀροφίας.
 ΞΑΝΘ. Οἴμοι κεκοδάμων, φρεθὸς ἀγῆς γίγνεθ'.
 Ἐκπῆσθ'. πῶ πῶ τί μοι τὸ δίκλιον;
 Σθ; σθ, πάλιν σθ. νῆ Δί' ἢ μοι κρεῖττοι ἦν.
- 210 Τηρεῖν Σκιάνην ἀντὶ τέττα ἕ πατρός.
 ΣΩΣ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τετονὶ σεσοδῆκατον,
 Κεῖν ἔσθ' ἔπειτα δευδὺς ἀνὴρ ἡμᾶς ἐκ λάθοι,
 Τί οὐκ ἀπεκοιμήθητον ὅσον ὅσον φίλιον;
 ΒΔΕΛ. Ἄλλ', ὦ πόμπρ', ἤξῃσι ὀλίγον ὑπερον
- 215 Οἱ συνδιχασαί, παρὰ χαλῶντες τετονὶ
 Τὸν πατέρα. ΟΙΚ. Τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
 ΒΔΕΛ. Νῆ τ' Δί', ὁφεί γυν ἀνεστήχασί γε,
 Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν, παρὰ χαλῶντες μ' αἰεὶ,
 Λύχνος ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη,
- 220 Ἀρχαιομελησιδανοφρεμυχηρατα,
 Οἷς ἐκκαλῶν τῶτον. ΟΙΚ. Οὐκῆν, ἰὼ δέη,
 Ἦδη ποτ' αὐτὸς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
 ΒΔΕΛ. Ἄλλ', ὦ πόμπρ', τὸ γένος, ἰὼ πῆ ὄργισθ,
 Τὸ τ' γερότων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾶ.

Ἐχθισ

forte dicit, eum arte malitiam occultare non velle, aut non posse. Hippocrates Epist. 9. εἰς ποιητάτα εἰ, ἀμύνηται, καὶ πείρωται σφῆκῆ. Itaque improbitissimus es, Democrite, & à sapientia longe abes.

vf. 194. Ἄριστον] Recte Florens putat alludi ad prandium.
 vf. 195. Ὑπογάστριον γέροντος] Quia Bdelycleo paulo ante dicebat senem similem esse pullo asinino, propterea senex infert vocem ὑπογάστριον, dicitque γέροντος Ἡλιασικῆ pro δῆ. utebantur autem asininis carnibus, ut notat Scholiastes. Est autem allegoria, qua significatur: Ego tibi utilis ero.

vf. 197. Ὡ ξυδιχασαί, καὶ Κλέων] Sic & Cleon opem Porensum senem & iudicium implorat in Equitibus vf. 255. Ὡ γέροντες Ἡλιασάι, φράτορες στρατοῦ, ἐς ἐγὼ βίσιον.

vf. 205. Ὀροφίας] Helychius: οὐκ ἴσως καὶ οἶκον. Serpentis domestici genus. Moratur autem circa tecta, ut ait Scholiastes.

vf. 209. Σθ σθ] Scholia: ἀποστέλει τὴν γέροντα, ὡς σφῆκῆν ὡς ἐβάλαμεν τὰ ἔργα σφῆκῆν. Abigunt senem tanquam passivum, ut solemus aves abigere. Infra vf. 456. dicit ad Chororum Vesprium: ἐχθὶ σφῆκῆν ἐς κέρας; καὶ ἄπειτα. Ac Scholus in Septemthebana vf. 31. ἐρμῆσθαι πάντες, σφῆκῆν σφῆκῆν

PHIL. Egone improbus? non profecto; sed tu nescis
Nunc, me esse virum optimum: forte tamen quando comedes
195 Sumen, quod dabit fenex Heliasticus, tum scies.

BDEL. Trude asinum & te ipsum in domum.

PHIL. ô Judices mei socii, tuque, ô Cleo, succurrite.

BDEL. Intus vociferare foribus clausis.

Trude tu multos lapides ad januam,

200 Et pessulum rursus immitte in feram:

Et ligno fultorio appone pilam illam grandem,
Quam advolvere propera. Sos. Hei mihi misero!

Unde incidit in me gleba ista?

XANTH. Forte mus desuper eam tibi injecit alicunde.

205 Sos. Non certe mus, sed iste qui subiit

Tegulas serpens tegularis Heliasticus.

XANTH. Hei mihi misero, ille homo passer fit.

Avolabit: ubi est rete, ubi?

Su! su! retro su! Certe ita me Jupiter amet, fatius esset

210 Me Scionem custodire, quam hunc patrem.

Sos. Age ergo quoniam istum abegimus,

Nec fieri potest, ut clam nobis elabatur;

Cur non obdormiscimus pauxillum?

BDEL. Sed, ô bone, venient paullo post

215 Sodales judices vocantes hunc

Meum patrem. SERV. Quid ais? tam multo mane?

BDEL. Imo profecto vesperi solent surgere,

Inde a media nocte, me assidue rogantes,

Lucernas habentes, minurientes carmina

220 Antiqua Phrynichi de Sidone, *ipsis* amabilia,

Quibus hunc evocant. SERV. Itaque, si necesse est,

Jam in ipsos lapides conjiciemus. (*lapidibus ipsos petemus*)

BDEL. Sed, ô miser, si quis irritaverit nationem istam

Senum, similis ea est crabronibus;

Habent

ἐν πανουργία. Festinate cuncti, accelerate cum armis omnibus. Quae loca Bifetus citavit. Vide plura ad vl. 456.

vl. 210. Σιδώνη] Urbs Thraciae, quae circa illa tempora desciverat ab Atheniensibus, ut ait Scholiastes; hinc vult dicere eam difficile esse custodire.

vl. 213. Ὅσον εἶλην] Significat minimum; ut supra vl. 91. Ὅσπερ δ' ἰσὴ τῆς νυκτὸς εἰς πασπάλην· ἢ δ' ἐν καταμύσει ἢν ἀχύν.

vl. 216. Ὁρῶ· βαθεύς] Plato in Apologia.

vl. 217. Ὁρῶ γὰρ ἀντιπασοὶ γὰρ] Ita Aldina & Junina. Farrei & Brubachii γὰρ pro γὰρ. Illud γὰρ in fine omnes

illae habent; nuper tamen pro eo ἴδν.

vl. 219. Μυριζόντες μέλη] Mulieres in Concione iturae in Ecclesia. vl. 277. βαδίζετ' ἄδουσαι μέλη πρεσβυτικόν τι.

vl. 220. Ἀρχαιομυλιαῖδων ὀφρυνιχῆρατα] Componitur ex ἀρχαίων, & μέλη, & Σιδών, & Φρύγῃ, & ἑρατά. Mallem: ἀρχαία μέλη Σιδωνοφρυνιχῆρατα. Infra brevius vl. 269. ἀδδων Φρυνίχα.

vl. 223. Τὸ γένος ἢν τις ὀρῶσιν τῶν σπηλαίων] Infra vl. 403. δicit Chorus Vesparrum: ἴδν' ἂν τις ἡμῶν ὀρῶσιν τῶν σπηλαίων.

Ee ee

- 225 Habent enim aculeum in lumbis
 Acutissimum, quo pungunt, & vociferando
 Saltitant, atque jaculantur instar scintillarum.
 SERV. Ne sis follicitus; nam si ego lapides habeam,
 Multorum iudicum examen dissipabo.

CHORUS SENUM CRABRONUM, PUERI.

- 230 CHOR. Perge, procede fortiter: cessas ò Comia?
 At profecto antehac non cessabas; sed eras lorum caninum i. e. robustus,
 firmus.
 Nunc autem te vincit Charinades eundo.
 ò Strymodore Conthylensis, optime iudicum.
 Ubinam Euergides est, aut Chabes Phlyensis?
 235 Adest quicquid ex nobis adhuc restat: papae, papae, papae!
 ò Aetatem illam juvenilem! cum in Byzantio contubernales eramus
 Custodes ego & tu: deinde obambulantes nocturni
 Panariae illius furabamur pilam ligneam,
 Qua fissa, oleris agrestis nonnihil fervefaciebamus.
 240 Sed festinemus, ò viri, nam de Lachete nunc iudicium fiet:
 Ajunt autem omnes eum habere alveare pecunia plenum:
 Itaque heri Cleo curator nos iussit mature
 Adeste instructos ira trium dierum acerba (quasi viatico)
 Contra ipsum, ut eum castigemus ob injurias. Sed
 245 Festinemus, ò aequales, antequam dies fiat:
 Pergamus, simulque cum lucerna omnia circumspiciamus,
 Ne quis ex occulto aliquid mali nobis inferat.
 PUER. Latum istud, mi pater, pater, cave.
 CHOR. Sume festucam humi, & lucernam emunge.
 250 PUER. Imo isto digito volo lucernam emungere.

CHOR.

brassicarum. Noster in Ranis vs. 508. ἡμε κατεμικτων
 χυτρας. ubi vide Notam.

vs. 240. Ὡς ἴσται Λαχρῆτι νοῦ] Schollastes: ἢ δίκην, ἢ
 τιμωρίαν, ἢ τὸ αἰσθῆσι. Subauditur autē δίκην, iudicium, aut
 τιμωρίαν, supplicium, aut tale quid. Laches autem classi in
 Siciliam missae praefectus, fraude aliqua usus est; quod
 infra indicat Comicus in iudicio Canum vs. 890. ἐγρά-
 φαστο κῶλον Κουδανναῖος Λαχῶτι Ἀχρῆτι, τὸν τυρὸν, ἀδύ-
 κῆν, ὅτι μόνον καθήσθαι τὸν Σικελιάδην. Ubi per Labetem
 Canem intelligitur Laches iste.

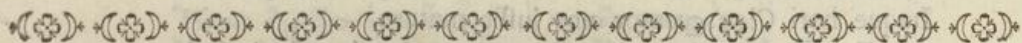
vs. 241. Σιμῶλον] Scholia: σιμῶλον κυρίως εἶσιν αἱ δὲ

καὶ, ἐνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι. ὡς τὸ Λαχρῆτι
 δὲ τὰ δὴμοσία σφαιροειδῆ, καὶ πλατῆσαντι. Προστί-
 σιμῶλον sunt cellulae, ubi apes reponunt mel. Diets autem
 hoc quia Laches populi bona ad se rapta reposuerit (quasi
 apicula mel) & diatus fuerit.

vs. 243. Ἦκεν ἔχοντας ἡμερῶν ὄργην τριῶν] Alludit ad e-
 dicta, cum expeditio aliqua suscipitur. In Pace vs. 312.

vs. 244. Ὡς κολλῶμενος] Pro κολλῶμενος Attice forma-
 tum à κολλάω ad modum verborum in-ίζω.

- ΧΟΡ. Τί δὴ μαθὼν τὰ δακτύλω πῶ δρυαλλίδ' ὤθει;
Καὶ ταῦτα τῆλαίη σπανίζοντος, ὦ νόητε σύ.
Οὐ γὰρ δάκνη σ' ὄταν δέη πῆμον περίασθαι.
ΠΑΙ. Εἰ γὰρ Δι' αὐτοῖς κοιδύλοισι νεθετήσεθ' ἡμᾶς,
255 Ἀποσβέσαντες τῆς λύχνης, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί.
Κά'πειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τῆττι περιθεῖς,
Τὸν πηλὸν, ὡστ' ἄπαρας, τυρβάσεις βαδίζων.
ΧΟΡ. Ἡ μὴν ἐγὼ σε χ' ἀτέρως μείζονα κολάζω.
Ἄμ' ἔτοσί μοι βόρβορον φαίνεται πατινῆ.
260 Κῆκ' ἔσθ' ὅπως ἔχῃ ἡμερῶν πετάρων τὸ πλεῖστον
Ἰδὼς ἀναγκαίως ἔχθ' τ' θεὸν ποιῆσαι.
Ἐπεισι γὰρ τοῖσιν λύχνοις ἔτοσι μύκητες.
Φιλεῖ δ', ὄταν ἡ τῆτι, ποιῆν ὑετὸν μάλιστα.
Δεῖται δὲ καὶ τ' καρπίμων ἄλλα μὴ ἴσι παράμα,
265 Ἰδὼς γενέσθαι, καπιπνύσασθαι βόρειον αὐτοῖς.
Τί τῆτιμ' ἄρ' ἔχῃ τ' οἰκίας τῆσδε συνδικατῆς
Πέπονθαι; ὡς ἐ φαίνοι δέυρο πρὸς τὸ πληθῆσθαι.
Οὐ μὲν πρὸς γ' ἐφορκὸς ἴω ἀλλὰ πρὸς ἡμῶν.
Ἡγαῖτ' ἀνάδαν φρωίχου καὶ γὰρ ὅστις αἰη.
270 Φιλωδός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ, γάντας σιθάδ', ὦ ἴδρες,
Ἄδοντας αὐτὸν ἐμβαλεῖν ἢν π πωσ ἀκίσεαι
Τῆ μὲ μέλεις, ὑφ' ἡδοῆς ἐξεργύσει θυραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

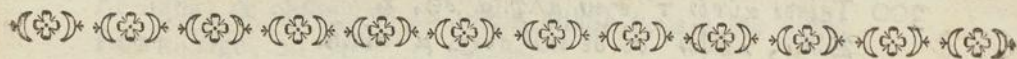
- Τί ποτ' ἐ πρὸ θυρῶν φαίνοιτ' ἄρ' ἡμῖν
Ὁ γέρον, ἐδ' ὑπακέρ; μὴ δ' ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
275 Βάδας, ἢ πρὸς ἑνοῖα τὰ σκότῳ τ' δακτύλον πε;
Εἰγ' ἐφλέγμαγεν αὐτὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
Καὶ τὰ χ' ἀν βεβωνιῶν. ἢ μὲν πολὺ δειμύτατος

Γ' ἦν

vf. 251. Τί δὴ μαθὼν] In Lystrata vf. 599. σὺ δὲ τί
δὴ μαθὼν κε ἀποδύσκες; ubi vide Notam.
vf. 254. Κοιδύλοισι νεθετήσεθ'] In Equibus vf. 1231.
κοιδύλοισι νεθετήσεθ'.
vf. 257. ὡστ' ἄπαρας] Scholia: ἢ ἀπαρας ἔριον ἰσ-
ἐρισκόμενον ἐν τοῖς ἵλασι, καὶ τιπέμενον ἐν τοῖς πελάγεισι τῶ-
πιαι. Attagen avoi est, quae invenitur circa paludes, &
gaudet coenosis locis.
vf. 261. Ἀναγκαίως ἔχει] Euripides in Cyclope vf.
32. καὶ πῶ τα πρὸς ἀχθὴν ἀναγκαίως ἔχει Σαίρη σιθάδ'

σὺ δὲ μ' ἀρπαγὴ δέμας. Et nunc secundum mandata, ne-
cessè est me ferreo isto rastro verrere domum. Idem in
Helena vf. 1415. Ὁ κλισίος πῖσις ἀναγκαίως ἔχει Τὰ πρῶ-
τα κλάρα, νομμάς δ' ἑυκλίας Τυμῶν. O inclyte marite,
necessè est Primum tbalatum & consuetudinem nuptialem
Honorare. Noster in Pace vf. 334. ἀναγκαίως ἔχει ἔχον,
ubi vide Notam.
vf. 263. Φιλεῖ δ' ὄταν ἡ τῆτι] i. e. cum fungi, vel po-
tius (ut ait Plinius) imagines fungorum scintillant circa
lychnos: ut dixit Maro L. Georg. Scintillare oleum, & fru-
tres.

- CHOR. Quid tibi accidit, ut digito trudas ellychnium?
 Praefertim in ista olei penuria, ô stulte.
 Non enim id te mordet, quod care oleum est emendum.
 PUER. Profecto si pergitis pugnis nos monere,
 255 Extinctis lucernis nos domum abibimus.
 Deinde in tenebris lucerna carens,
 Lutum turbabis ambulans, tanquam attagen.
 CHOR. Profecto ego alios etiam te majores castigo.
 Sed istud, quod calco, mihi caenum videtur:
 260 Et mirum ni quatrduo plurimam
 Pluviam necesse est Jovem facere:
 Sane insunt lucernis putres isti fungi:
 Solet autem quam maxime, si istud fiat, pluere.
 Expetunt autem fructus quicumque sunt ferotini
 265 Pluviam, & Boreae flatum.
 Quidnam huic sodali nostro judici, qui hic habitat, dicam
 Accidisse? quod non prodit huc ad gregem nostrum?
 Sane ante hac non solebat trahi *uti lembus*; sed primus nobis
 Praeibat cantans Phrynichi *carmen*; etenim homo ille
 270 Libenter canit. Sed ego censeo, ut hic stantes, ô viri,
 Et cantantes eum eliciamus: si forte audiens
 Meum cantum prae voluptate prorepat foras.

C H O R I M E L O S .

- Quid causae est, quod non ante ostium nobis apparet
 Hic senex, nec auscultat? num perdidit fo-
 275 leas, aut digitum pedis in tenebris alicubi impexit?
 Unde calcaneum ei suppuravit homini feni:
 Et forsitan inguen etiam ei doleat? fane multo acerrimus

Erat

tes concrefcere fungos. Ex notis Florentis.
 vl. 262. "Επίκει γὰρ τοῖσιν ἄλχοις ἄνοι μύκωντες] Signum
 ingruentis pluviae; Aratus Διοσημ. Ἡ ἄλχοιο μύκωντες
 ἐξήκουται περὶ μύζαν Νύκτα κατὰ νοτίον. Agathias Scho-
 lasticus in Epigrammate: Μύκωντες, ἄλχοι, μύκωντα φίποι,
 μὴ δ' ἐπὶ τὸν ἐξήκουσε. Ne, ô lychne, fungum fetas & plu-
 viam accites. Virg. I Georg. Scintillare oleum & putres
 concrefcere fungos. Hinc Apulejus 2. Metam. Pamphilen
 Sagam, quae ex vespertina lucerna imbrem praenuncia-
 bat, vocat *Grandem Lucernae Silyllam*. Ex Notis Florentis.

vl. 266. Τί χροῖεα] In Nubibus vl. 317. τί χροῖεα
 πᾶσιν, ὡ πάτερ.
 vl. 269. Ἀνάδ' ἄν Φρυγίχῃ] Ellipsis vocis μέλ. aut similis.
 Sic infra vl. 1227. ἄ' ὡ δὲ πρῶτ' ὅ. Ἀρμωδία. Supra vl. 220.
 Judices Phrynichi carmina cantare soliti dicuntur.
 vl. 275, 276. & 277. Ποσειδά — τὸν δαυτοῦν πρὶς
 εἶτ' ἐπὶ λήμνην αὐτῷ τὸ σφυρὸν, καὶ τὰχ' εἰς βυβανίην.] Haec
 verba imitatus est Aelianus Epist. 2. Ἡεῖρων δ' ἄνω
 κὸς φιλία ἐπέκει τὸ σφυρὸν πᾶν χροῖεα καὶ ἄρμην ἐπὶ
 λήμν αὐτῷ καὶ βυβάν ἐπιθήσθαι.
 E c c e 3

- Γ' ἰὼ τ' παρ' ἡμῶν, ἔ μόν' ὅσον ἀν' ἐπέθετο.
 Ἄλλ' ὅπότ' ἀντιβολοίη τις, κέτω κύπλων ἀν' ἔτω,
 280 Λίθον ἔφεις, ἔλεγεν. τάχα δ' ἀν
 Διὰ τ' χθεσινόν γ' ἀνθροπον, ὅς ἡμᾶς διεδύετ'
 Ἐξαπατῶν, ἔ λέγων ὡς Φιλαθῆνου ἰὼ, ἔ
 Τὰ ἴ Σάμω φῶτος κρετίποι, ἀφ' τῆτ' ὀδυνηθεῖς,
 Εἴτ' ἴσως κεῖται πυρέτων.
 285 Ἐπὶ γ' τοῖστος ἀνῆς. ἀλλ', ὦ γὰθ', αἰέτασο, μήδ' ἔτω
 Σαυτὸν ἔωδιε, μήδ' ἀγατάκι.
 Καὶ γ' ἀνῆς παχὺς ἦκε τ' παροδόνταν
 Τὰ π' ὀθράκης ὄν ὅπως αἰχμυεῖς, ἐγχυτρεῖς.
 ΧΟΡ. Ὑπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.
 290 ΠΑΙ. Ἐθελήσεις π' μοι εἶν, ὦ
 Πάτερ, ἰὼ σε τί δεηθῶ;
 ΧΟΡ. Πάνυ γ', ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰ-
 πὲ π' βέλῃ με πείλασται
 Καλόν. οἴμω δέ σ' ἐρεῖν ἀ-
 295 φραγάλες δῆπυθεν, ὦ παῖ.
 ΠΑΙ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παπία· ἦδιον γὰρ.
 ΧΟΡ. Οὐκ ἀν' μὰ τ' Δί', εἰ κρέμοισδέ γ' ὕμεις.
 ΠΑΙ. Μὰ Δί' ὅσον ἀφ' παροπέμψω σε τὸ λοιπόν.
 ΧΟΡ. Ἀπὸ γ' τῆδε με ἔ μισθαεῖς νῦν
 300 Τεῖτον αὐτόν τ' ἔχειν ἀλφίτῃ δει, ἔ
 Ζύλα, κῶψον· σὺ δὲ νῦν σὺχά μ' αἰτίεις.
 ΠΑΙ. Ἄγε νῦν, ὦ πάτερ, ἰὼ μὴ
 Τὸ δικαστήριον ὦ ἔργον
 Καθίστη νῦν, πύθει ὀνη-
 305 σόμεθ' ἄειτον; ἔχεις ἐλ-
 πίδα ληστῶν πια νῶν, ἦ
 Πόρον, ἔλλας, ἰερόν;
 ΧΟΡ. Ἀπαπαί, Φεῦ·
 Μὰ Δί', ἔκην ἔγωγε νῶν

Οἶδ'

vf. 280. Λίθον ἔφεις] Proverbium de rebus, quae fieri nequeunt, aut frustra fiunt. Scholiastes recenset similia: Πλῆθος πλάνης. Χύτραν πακίλις. Εἰς ὄψωρ γράμμις. Ἀβήσια λευκαῖνις. Καλὰ θαλάσσιος σπίνης. Laterem lavas. Ollam pingis. In aquam scribis. Αειδίωσεν dealbas. In matre feminas. Apud Aristaeonem etiam Lib. II. Epist. 20. talia recensentur, ubi inquit: ἔμοι προσλαλῶν εἰς πύρ ξαίνις· γόργαθον φουάς· σπύγγω πάλιαλον κρύσις· καὶ τὰ νοιστὰ τῶν ἀμωχάτων ποισίς. Cum me alloqueris, in ignem reditis lanas, rete inflas, spongia clavum trudas, aliaeque factis impossibilia.

vf. 283. Τὰ ἴ Σάμω] v. g. Si in illa insula forte aliqui conspirarent contra Athenienses. Subjecta autem eorum erat imperio.

vf. 286. Σαυτὸν ἔωδιε] Ateaeus: ἴδωδ' ἔμαλιν ὡς πολίπυς. Me ipsum tanquam polyphus comedi.

vf. 288. & 289. Ἄνω παχὺς ἦκε τῶν προδιδόντων τὰ π' ὀθράκης] In Pace vf. 638. τῶν δὲ συμμάχων ἔσπον τὰς παχὺς καὶ πλυσίς, αἰτίας ἀν' προστιθέντες, ὡς φρονί τα Βρασιδᾶ.

vf. 289. ΧΟΡ.] Edd. Aldina & Junina & nupera male HALA. Farrei & Brubachii ΧΟΡ. recte: mox eadem

- Erat omnium nostrum, & solus oratione non flectebatur:
Sed si quando aliquis eum supplex rogaret, tum ille capite sic demisso,
280 Dicebat: lapidem coquis. Forte etiam
Propter hesternum illum hominem, qui nobis elabebatur
Decipiens nos, & dicens se favere Reipublicae, &
Quae in Samo gerantur primum indicare; id, inquam, aegre ferens
Forte jam in febre cubat.
- 285 Nam sic homo est. Sed, ô bone, surge, & ne
Te ipsum edas, neque ringaris (*stomacheris, indigneris.*)
Etenim adest homo quidam opulentus, qui prodidit
Thraciam: quem tu foedare debes & perdere.
CHOR. Abi puer, abi.
- 290 PUER. Vellesne ergo aliquid mihi, ô
Pater, gratificari si quid abs te rogem?
CHOR. Omnino mi filiule; sed
Dic, quid vis me tibi emere
Boni? arbitror autem te dicturum a-
295 stragalos fortasse, mi fili.
PUER. Non certe; sed ficus, mi pater; plus enim placent.
CHOR. Non profecto *emam*, si vel suspendatis vos.
PUER. Non ergo certe amplius te deducam.
CHOR. Nam ab ista mercede judiciaria nunc
300 Nostrum tres oportet habere panem,
Et ligna, & obsonium: tu autem adhuc ficus a me petis.
PUER. Age, mi pater, si noluerit
Praetor nunc fieri
Confessum judicum, unde e-
305 memus prandium? habesne
Spem aliquam bonam? aut
Tu, ô Graecia, commeatum sacrum?
CHOR. Papae! eheu!
Equidem profecto nobis

Unde

eaedem istae recte etiam ΠΑΤΙ. quod in illis deest.
vf. 295. ἢ πατία] Machon apud Athenaeum XIII.
p. 583. Πτολεμαῖος, διψῶ, φρεῖ, πατία σφάδρα. Valde inquit
sitis, Ptolemaeo paterculo. Apud Nostrum in Pace vf. 119.
Pater inquit ad filias: τίνα' ἀν' αἰτίῃν' ἄρτον πάσπαυ μὲ
καλῶσαι.
vf. 297. Εἰ κρήμοισθί γ' ἡμῶς] In Nubibus vf. 891. εἰ
κρήμοισθί γ' ἡμῶς.
vf. 300. Τρίτον αὐτοῖς] Saepe ita loquitur Thucydides;
unum exemplum asseram ex Lib. I. Κορινθίων δὲ (στρατι-

γός ἦν) Ἐποικλιδῆς ὁ Εὐθυκλής, πέμπτον αὐτοῖς. Ubi Scho-
lia: ἀντί τῆς, αὐτοῖς, μὲν' ἄλλων σισσάρον.
vf. 301. Σίκα μ' αἰτίσι] Paulo ante puer dicebat: ἀλλ'
ισχάδας, ὃ πατία. Ergo Synonyma sunt.
vf. 303. Τὸ δικαστήριον ὠ' ἔχων] Infra vf. 1449. ἕως ἄρ'
τὴν δίκην ἄρχων κατ' ἡ.
vf. 305. Ἐγείν' ἰσπίδα χρυσῆν τινα] In Pluto vf. 212.
ἔχω τίν' ἀγαθὴν ἰσπίδα.
vf. 307. Πάρον Ἑλλάδος] Ex Pindaro, ut Scholiastes μο-
net: Πανδείματι μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλάδος πέρον ἰσπῶν.

310 Οἶδ' ὀπόθεν δεῖπνον ἔσται.

ΠΑΙ. Τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἐπικλεις,

ἴν' ἐμοὶ φράγματ' ἀβόσκειν παρέχης;

ΧΟΡ. Ἀνένητον ἀρα σ', ὦ θυ-

λάκιόν γ', εἶχον ἀγαλμα.

315 ΠΑΙ. Ἔ, ἐ! πάρα νῶϊν φελάζειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛ. Φίλοι, πάλα μὲ τήκομαι ἀφ' ἧς ὀπῆς
'Υμῶν ὑπακύν' ἀλλ' ἔχ' οἷός τ' εἴμ' ἀδειν.

Τί ποιήσω; τηρεῖμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ

βέλομαι γὰρ πάλιν μεθ' ὑμῶν

320 Ἐλθὼν ὅπῃ τῆς καρδίσκες

Κακὸν τι ποιήσω.

Ἄλλ', ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, καὶ με

Ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης,

ἢ Προξενιάδην, ἢ τὸ Σείλ-

325 λην, τῆτον τὸ ψυδαμάμαξιν.

Τόλμισον, ἀναξ, χερίσασθαι μοι

Πάθ' οἰκλείεας ἢ με κεραυνῶ

Διαπιθαλέω σπόδιον ταχέως·

Κάπειτ' ἀνελὼν μ' ἀσπυροήσας

330 Εἰς ὄξ' ἀλμῶν ἔμβαλε θερμῶν.

ἢ δῆτα λίθον με ποιήσον, ἐφ' ἧς

τὰς χρεῖνας ἀειθμῶσιν.

ΧΟΡ. Γίς γδ' ἔσθ' ὁ ταῦτ' ὅ σ' εἰργων, κατ' ἀποκλείων τὰς θυρας;

Λέξον·

vf. 310. Ὀπόθεν δεῖπνον ἔσται] In Equitibus vf. 1188. οἶμοι πόθεν λαγῶνα μοι γνίσσεται.

vf. 312. Πράγματ' ἀβόσκειν παρέχης] Ex Theſeo Euripidis, inquit Scholiaſtes. Noſter in Avibus vf. 1359. εἰπερ γὰρ μοι καὶ τὸν πατέρα βροσκητίον.

vf. 313. & ſeq. Ἀνένητον — ἀγαλμα] Hoc etiam ex Theſeo Euripidis eſſe dicit Scholiaſtes.

Ibid. Ὁ θυλάκιον] Alloquitur ſacculum, quem fert ad emendam farinam, ſi mercedem judiciariam acceperit. In Eccleſiaſtaſis vf. 383. ille qui tardius venerat in conſionem, nec mercedem acceperat, dicit: ὡς αἰσχρόνομαι μὲ τὸν Δ' ἔδην ἄλλον, ἢ τὸν θυλάκιον.

vf. 316. Φίλοι] Senex per foramen alloquitur Chorum, quia non poteſt domo exire.

Ibid. Τήκομαι] Euripides in Electra vf. 208. αἰτὰ δ' ἐν χρεῖναις φέμοις ταῖα ψυχὰν ταυρομίνα. Iſta vero in pau-

ribus aedibus habito tabeſcens animo.

vf. 317. Ἄλλ' ἔχ' οἷός τ' εἴμ' ἀδειν] Supra vf. 270. de Philocleone dicebat Chorus: καὶ γὰρ ἔστιν αὐτῷ φιλοδός.

vf. 321. Κακὸν τι ποιήσω] Infra vf. 339. Οὐκ ἔσθ' μ', ὦ ἴδμεν, διακρίνει εἰς δὲ τὸν ἄδην κακόν.

vf. 322. & ſeq. Καὶ με ποιήσον καπνόν] Optat hoc, ut evolare poſſit. Sic Aefchylus in Supplicibus vf. 786. μέλας γινώμαι καπνὸς ἔφορος γαιτηνῶν Διός, τὸ πάθ' ἀραθ' ἄτερ νιπνοῦ ſumus ſiam nubibus appropinquans Jovis, omnino evanidus.

vf. 324. Προξενιάδην] Inanes jaſtatores & promiſſores dicebantur καπνοί· fuit autem talis jaſtator iſte Proxeniades ſive Proxenides; in Avibus vf. 1126. Προξενιάδης ὁ Κομπαρῆος· quem locum indicavit Scholiaſtes.

Ibid. ἢ τὸν Σείλην] Iſte eſt Aefchines, infra vf. 1242.

ἢ Αἰσχίνας ὁ Σίλλης. Hunc iterum ſumum vocat infra vf. 457. nonnihil mutato nomine paterno: καὶ σὺ προσθεῖς

- 310 Unde coena erit nescio.
 PUER. Cur me ergo peperisti, ô infelix mater,
 Ut molestias sustineam in alendo patre?
 CHOR. Inutile ergo mihi, ô fac-
 cule, simulacrum eras.
 315 PUER. Ah, ah! parati nobis sunt gemitus.

PHILOCLEON, CHORUS.

- PHIL. Amici, dudum tabesco, per foramen
 Vobis auscultans; sed non possum canere.
 Quid agam? affervor ab istis, quoniam
 Volo denuo vobiscum
 320 Ire ad urnas *judiciarias*,
 Et aliquid mali facere.
 Sed, ô Jupiter, tona vehementer, & ex me
 Fac fumum subito,
 Aut Proxeniam, aut Sel-
 325 li filium, qui mentitur labruseam.
 Ne dubita, ô rex, istud mihi gratificari
 Sortem miseratus meam: aut me fulmine
 Ardenti cinefac ocyus:
 Deinde me sublatum desla,
 330 Et in muriam calidam aceto mistam injice:
 Aut me in lapidem converte, super quo
 Calculos numerant.
 CHOR. Quis est ergo, qui te ab istis arcet, & occludit fores?

Dic;

Διοχίμω, ἔντοπι, τὸν Σοαρτίω.

vf. 325. Ψευδαμμάζων] Scholia: εἰδὲ ἀμπίλις ἢ ἀμ-
 μάζος ἢ λέγεται ἀναδεδραῖα. ἔστι δὲ εἶρηται παρὰ τὸ ψευ-
 δεῖσθαι τὸν Διοχίμω, καὶ ψευδῆ κομιδῆ λέγειν καὶ τὸ ἔλδον
 γὰρ τῆς ἀμμάζων καὶ μινον ἴσθαι ἀποτιλεῖ. Species vitis
 est ἀμμάζος alias ἀναδεδραῖα διδρα. Ita dicitur autem Ae-
 scybius, quia mentiretur & nimis magna creparet. Nam &
 lignum illius vitis, si ardeat, crepitum excitat.

vf. 326. & seq. Τόλμωσον — οὐκίσιον] Sophocles in
 Philoetete vf. 1088. ἰθ' ὡ τίκων, τὸλμωσον οὐκίσιον τε με
 Age, aude sili & mei miserere.

vf. 327. Κεραυνῶ] Idem Trachin. vf. 1104. ἔνισσον, ὡ γὰρ,
 ἔκασασσεν βίω, πάτερ, κεραυνῶ. Jace, ô Rex deorum,
 jaculare fulmen.

vf. 328. Διατρυχίω] Scholia: διατρυχίω.
 vf. 329. Κεραυνῶ ἀνελών μ' ἀπορυσήσας] Nempe tanquam

piscem in carbonibus tostum. Scholia: τῶν γὰρ ἀπαιθρα-
 ζομένων ἰχθύων ἀπορυσήσας τὴν σποδόν. A piscibus enim, qui
 in carbonibus sunt tostī, desunt cinerem.

vf. 330. Εἰς δὲ ἄλμω] Tanquam piscem, ut Cratinus:
 Ἄνθ' ὅν πάντας ἐδὼν ἔμπε ἑταίρος Φουξίας, ἑψήσας, καὶ
 σταυροχίτας, ὀπίσθας. Εἰς ἄλμω τὴ καὶ ἑξά μιν, κατὰ σκο-
 ποδάλμω. Χλιαρὸν ἑμβόπλω, ὅς ἂν ἐπιστάτος μοι ἀπάντων
 Ἰμῶν φαίνωται κατατρυχίωμαι, ὡ στρατιώται. Quapropter ubi
 omnes vos prebendero dilectos socios; Frixos, elixatos, in pru-
 nis tostos, assatos, in muriam, & acidam muriam & in-
 aliatam muriam, Topidum intingens, illum, qui mihi optime
 assatus videbitur, ô milites, devorabo. apud Athenaeum IX.
 p. 385. ubi etiam praefens Aristophanis locus citatur.

vf. 332. Χερίας] Vide ad Equites vf. 1329. Apparet
 autem, super lapide folitos fuisset numerare suffragia
 urnis exenta.

- Λέξον· πρὸς ἄλλους γὰρ φράσεις.
- 335 ΦΙΛ. Οὐμός υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνη
 Οὔτοσι πρὸς τὴν καθύδων. ἀλλ' ὑφείθε ἔ τόνε.
 ΧΟΡ. Τῆ δ' ἐφείξεν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βέλε;]
 Τίνα πρὸς φασιν ἔχον;
 ΦΙΛ. Οὐκ ἔα μ', ὦ ἄνδρες, διχάζειν, ἐδὲ δρᾶν ἐδὲν κακόν·
- 340 Ἀλλὰ μ' ἐβλάθειν ἔτοιμός ἐστ'. ἐγὼ δ' ἐ βέλομαι.
 ΧΟΡ. Τῆτ' ἐτόλμισ' ὁ μιὰρὸς χαλεπὸν ὁ Δημολογοκλήων,
 Εἴτ' ἄρ' ἀλέγεις πρὸς τῶν νεῶν ἀληθὲς ἄν;
 ΦΙΛ. Οὐ γὰρ ἄν ποτ' ἔτος ἀνὴρ τῆτ' ἐτόλμισε λέγειν,
 Εἰ μὴ ξυνώμότης τις ἴω.
- 345 ΧΟΡ. Ἀλλ' ἐν τῶντων ὥρα πινά σοι ζητεῖν καυλὸν ὄπινοιαι,
 Ἦπτε σε λάθρα τῶνδρος τῆδε καταβῆναι δαῦρο ποιήσθαι.
 ΦΙΛ. Τίς ἄν ἐν εἴη; ζητεῖδ' ὑμῖς· ὡς πᾶν ἔγωγε ποιόμην
 Οὔτω κητῶ ἀφ' ἑ σαλίδων μὲ χαλεπὸς πειραθεῖν.
 ΧΟΡ. Ἔστιν ὅππῃ δῆδ', ἦν πῖν' αὐτὸν ἐνδεδυμένον οἷός τ' ἦς διορύξαι,
- 350 Εἴτ' ἐνδυῶν ῥάκεσι κρυφθεῖς, ὡς τῶν πολύμηκτις Ὀδυσσεύς.
 ΦΙΛ. Πάντα πέφρακαί, καὶ ἐν ὅππῃς ἐδ' εἰ σέβρω ἀφιδυῶν.
 Ἀλλ' ἄλλο π' δεῖ ζητεῖν ὑμῖς· ὅππῃ δ' ὅσκι ἐπὶ γαίῳ.
 ΧΟΡ. Μέμηθα δῆδ', ὅτ' ἐπὶ φραπῆς κλέψας ποτὲ τὸς ὀβελίσκους,
 Ἦεις σαυτὸν κτ' ἔ τείχευς, ὅτε δὴ γ' ἡ Νάξ' ἔάλω;
- 355 ΦΙΛ. Οἶδ'· ἀλλὰ τί τῆτ'; ἐδὲν γὰρ τῆτ' ἐπὶν ἐκείνῳ πρὸς ὁμοίον.
 Ἦβων γὰρ, καὶ δυάμην κλέπειν, ἰχθύν τ' αὐτὸς ἔμαυτῆ·
 Κύνδεις μ' ἐφύλαπτεν, ἀλλ' ἐξίω μοι
 Φύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
 Ἄνδρες ὀπλίται ἀφραταξάμνοι,
- 360 Κατὰ τὰς δίδυς σποπιαρεῖν].
 Τὼ δὲ δὴ αὐτῶν ὅππῃ ταισι θύραις.
 Ὡς τῶν με γαλιῶ κρέα κλέψασαι,
 Τηρῆσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΣΤΡΟ-

vf. 334. Λέξον· πρὸς ἄλλους γὰρ φράσεις] Euripides in Iph. Aul. vf. 44. Φίρε, κοίτισον μῦθον ἐς ἡμᾶς· πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστὸν τε φράσεις· Age communica rem nobiscum; Dices autem viro bono & fideli. Noster in Pluto vf. 25. ἄλλους γὰρ ἄν σοι πυνθανομαι.

vf. 337. Τῆ δ' ἐφείξεν] Ellipsis; deest enim, οἶσται, putas; aut ἐπίξεν, sperat, aut simile: ut sit: τῶνδρος ἐφείξεν οἶσται; Ab hoc id inibiditurum se putas? nemo autem putet infinitivum ἐφείξεν cum βέλεται construi; nam βέλεται & similia nunquam construuntur cum futuro infinitivi; non enim dicimus βέλεται aut ἐπιθυμῶ χρεῖσται. Scholiastes annotat aliam lectionem, nempe ἐφείξεν qua stante sensus est: τῶνδρος (scil. τῶνδρος) ἐφείξεν ἡμᾶς οἶσται; Ab hoc clamore, nos aliquid remissuros putas? dicit autem

hoc Chorus, quia senex dixerat: ἔσθε ταί τόνε.

vf. 338. Τίνα πρὸς φασιν ἔχον] Infra vf. 465. τῶν γόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ἄν ἐθνην ἢ πτόλις, ὅτε τῆν ἔχον πρὸς φασιν, ὅτε λέγειν αὐτράπαιον.

vf. 339. Οὐδὲ δρᾶν ἐδὲν κακόν] Quia multa mala solebant iudices facere, & saepe innocentes condemnare, si essent divites. Supra vf. 321. idem iste dicebat: βέλομαι γὰρ πάλιν μεδ' ὑμῶν ἐλθῶν ἐπὶ τὰς καλίους κακόν τε ποιήσας.

vf. 341. Δημολογοκλήων] Ex δῆμο, & λόγος & κλέων, exponitur a Scholiaste: ὁ τύραννος καὶ ἀρχοντίας, id est, Tyrannus ille & imperii afficiator. Quasi tui oblitus hoc dicit Chorus: nam alias φιλιθῆμεν Cleonem putat.

vf. 342. Εἴτ' ἄρ' ἀλέγεις πρὸς τῶν νεῶν] Quasi illa causa sit

Dic; nam amicis dixeris.

- 335 PHIL. Meus filius; sed ne clamate; etenim
In anteriore parte aedium dormit: sed remittite nonnihil a tenore *vocis*.
CHOR. Ab istane re inhibere te, ô vane, & ita de te mereri cogitat?
Quamnam praetendens causam?
PHIL. Non finit me, ô amici, jus dicere, nec aliquid mali facere,
340 Sed me convivii exhilarare paratus est; ego autem nolo.
CHOR. Hoccine impurus ille ausus est loqui & hiscere, Cleonis imi-
tator in opprimendo populo,
Si vera tu dicas de navibus?
PHIL. Sane iste homo nunquam hoc ausus fuisset dicere,
Nisi esset conjurationis alicujus particeps.
345 CHOR. Sed tempus est, ut in hoc rerum statu quaeras novum aliquod com-
Quod efficiat, ut clam isto viro huc descendas. (mentum.
PHIL. Quidnam id esse possit? vos quaerite; nam ego quodlibet faciam:
Sic cupio per tabulata *judicialia* spatari cum calculo.
CHOR. Estne ergo foramen, quod intus possis perfodere,
350 Atque elabi pannis tectus, uti prudens ille Ulysses?
PHIL. Omnia sunt obsepta, nec vel formicae exitus patet.
Sed aliud quippiam quaerere vos oportet; foramen fieri nequit.
CHOR. Meministine ergo te in militia aliquando furatum verua,
Et te ipsum de muro demisisse, cum insula Naxus caperetur?
355 PHIL. Scio; sed quid istud? non enim hoc est simile illi facto.
Juvenis enim eram, & poteram furari, measque vires integras habebam:
Nec quisquam me custodiebat, sed licebat mihi
Tuto fugere: nunc autem cum armis
Viri armati, ordine dispositi
360 Per vias; in speculis sunt:
Duo autem eorum ad fores
Me tanquam felem, quae carnem furata est,
Observant, verua manibus tenentes.

STRO-

fit cur Bdelycleon a concione arceat Philocleonem; quia iste soleret ibi de navibus instruendis aut non instruendis audacter nimis pronuntiare; erat autem quibusdam utile, si classis instrueretur, quibusdam non: in Ecclesiaz. vl. 197. καὶ δὲ καθέκαστον τῶ πίνοντι μὲν δίκαι· τοῖς πλοῦσι δὲ καὶ γελοῖσι ἢ δίκαι.

vl. 344. Εἰ μὴ ξυνομήτης τις ἴν.] Levibus de causis statim quemlibet suspectum habebant conjurationis aut tyrannidis affectatae: infra vl. 485. ὡς ἀπαντὶ ὑμῖν τυραννὶς ἴσθι καὶ ξυνομήται.

vl. 348. Κρέττω] In Pace vl. 496. οἱ κρεττότεροι εἰρήνης.

vl. 351. Σίρρα] Est bestiola parva, quibusdam formica alata. Scholastae hic annotat proverbium: ἔνεστι νῦν μάργου καὶ σίρρα χορῆ. Inest etiam formicae & serpo bilis.

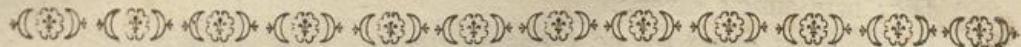
vl. 352. Ὅτιαν] Quam Chorus ὀπῶν, iste ὀπίαν dicit.

vl. 353. Κλέψας ποτὲ τὸς δειλίους] Supra etiam vl. 237. unus de Choro commemorat sodali suo furtum, quod militiae commiserint: πομπασάντες νύκτα τῆς ἀγοπώλιδος λαβόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ἔλμον. Iste ipse Bdelycleon narraturus quid ipse juvenis fortiter & praecclare gesserit, dicit: ἐκείν' ἐκεῖν' ἀνδρειοτάτον γὰρ τῶν ἑμῶν, ὅτ' ἔγρασαν τὰς χεῖρας ὑπὸ ἔμῳ.

vl. 354. ἴεσ] Ita recte Edd. pristinæ; non ἴεσ ut nupera, quod orationem imperfectam reddit.

vl. 356. Ἰσχυρὸν τ' αὐτὸς ἑμαυτῷ] Pro: καὶ τότε αὐτὸς ἑμαυτῷ ἰσχυρότατος ἦμῳ.

vl. 362. Γαλῶν κρία κλέψασον] In Pace vl. 1152. εἰ τι μὴ ἔζησεν αὐτῶν (πάν λαγῶν) ἢ γαλῆ τῆς ἰσπίρας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟΡ. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπέριξε μηχανῶν ὅπως τάχιστα.
365 Ἔως γ', ὦ μελίττιον.

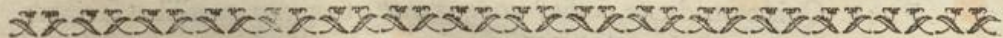
ΦΙΛ. Διαπραγαίν τοίνυ κράτιον ἐστὶ μοι τὸ δίκλιον.

Ἡ δέ μοι Δίκλινα συζητήμιον ἔχει τὸ δίκλιον.

ΧΟΡ. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστ' ἀνοῖτ' ἐς σωτηρίαν.

Ἄλλ' ἔπαγε δὴ τ' σὺν γνάθον.

370 ΦΙΛ. Διατέτρακλαι τῆτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς·
Ἄλλὰ πηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλίαν αἰδήσητ'.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟΡ. Μηδέν, ὦ τῶν, δέδιθι μηδέν· ὡς ἐγὼ τῆτόν γ', ἐάν
Γεῖξῃ πι, ποιήσω δακνῶν

τὴν καρδίαν,

375 Καὶ τὸν πρὸ ψυχῆς δρόμον.

Δραμῶν· ἴν' εἰδῆ μὴ πατεῖν

τὰ πᾶν θεῶν ψηφίσματα.

Ἄλλ' ἐξάψαε ἀγῆ τ' θυεῖδ' τὸ χαλάδιον, εἶτα καρθίμα

Δήσας σαυτὸν, καὶ τιμὴν ψυχῶν ἐμπλησάμεν Διοπέιθεσ.

vf. 365. Μελίττιον] Ita Edd. pristinæ, non μελίττιον.
vf. 366. Διαπραγαίν] Supra vf. 164. Διαπράξομαι τοίνυ
γ' ὁδὸν τὸ δίκλιον. Erat autem area aedium reti obdu-
cta, ne senex tanquam avis evolare possit; supra vf. 131.
ἡμῶν δὲ τὴν αἰδῶν ἀπασαν δίκλιον καταπνέουσαν ἐν κύλῳ,
φυλάττομεν.

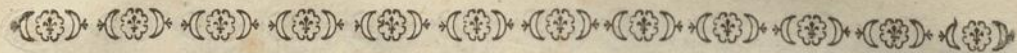
vf. 367. Ἡ δέ μοι Δίκλινα] Ludit in vocibus Δίκλινα
& δίκλιον. Notum est Dianam dictam Dictynnam ἀπὸ
τῶν δίκλιων. In Ranis vf. 1402. ἀμα δὲ Δίκλινα παῖς Ἀρ-
σμῆς καλὴ τὰς κυνίσκας ἔχει ἰθιτῶν. Ubi Scholia: Δίκλιον
τὸ δὲ λέγει τὴν Ἄρτιμον διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν κυνίσκων
ἔστι τὸ δίκλιον φεῖν· ἐπεὶ δὲ κυνίσκος ἢ Ἄρτιμος· Dicit
autem Dianam Dictynnam, prepterea quia venatorum est re-
tia ferre; est autem Diana Præfes venationis.

vf. 367. Ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς ἐστ'] In Ranis vf. 531. ταῦτα

πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ τῶν ἔχοντ'. Euripides in Hercule Fu-
gente vf. 585. πρὸς σὺ μὲν. ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶμαι φίλον·
Thum est, ὁ φίλος, amicis est amicum.

Ibid. Ἀνοῖτ'·] Scholia: ἀνοῖτ' τὰ πρὸς σω-
τηρίαν καὶ ἐυρίσκοντ'. τὸ δὲ ἀνοῖτ' γίνεταί παρὰ τὸ αἶμα,
βαρύτερον· ἢ τὸ τρίτον τὸ παθητικὸν ἰνέσται, αἰσθῆται ὡς
τὸ· Μάλα γὰρ νῆξ ἀνοῖται. Id est: ἀνοῖτ', pro ἀνοῖτ',
facientis, ut sit: facientis & inventientis ea quæ sunt ad sal-
lutem. Fit autem illud ἀνοῖτ' a verbo βαρύτερον ἀνο· cu-
jus tertia persona presentis passivi est ἀνοῖται, ut in illa
Homeri: — μάλα γὰρ &c. id est: valde enim nox per-
ficitur, id est, procedit. Utitur hoc verbo & Aeschylus
in Choëphoris vf. 797. ἀνοῖται πημάτων· ἀνοῖται mala sunt:
ubi Scholia: ἀνοῖται.

vf. 370. Διατέτρακλαι τῆτό γ'] Apparet senem eden-
tulum

STROPHE VERSUUM VIII.

365 CHOR. Sed etiamnum exprome aliquam machinationem quam primum,
o Mellite; nam aurora adest.

PHIL. Optimum itaque erit perrodere rete.

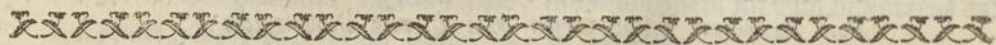
Ignoscat autem mihi Dictynna, si rete perrodam.

CHOR. Hoc viri officium est, qui salutis suae consulit.

Sed admove tuam maxillam.

370 PHIL. Perrosum hoc quidem est. Sed ne clamate:

Verum caveamus, ne Bdelycleo sentiat.

STROPHE ALTERA VERSUUM VIII.

CHOR. Nihil timeas, o amice, nam ego istum, si
Mutit, cogam mordere

Cor suum:

375 Et de vita

Certare; ut sciat non esse calcanda

Dearum scita.

Sed funem aptato ad fenestram, deinde demitte

Te ipsum alligatum, & concipe animo furorem Diopithis.

tulum misere laborasse in perrodendo reti. Supra vl. 164. cum dixisset: διατρέξωμαι τὸ δίαιλον' filius ad eum dicebat: ἀλλ' ἂν ἔχεις ὀδόντας.

vl. 372. & seq. Ἐάν γυμῆν τι.] In Nubibus vl. 942. ἢ ἀναγυμῆν.

Ibid. Δακτύλῳ τῶν καρδίων.] In Acharn. vl. 1. ἔσα δὲ δὲ δὲ δὲ γυμῆν τῶν ἐμῶν τῶν καρδίων.

vl. 375. & seq. Τὸν περὶ λαχῆς δρόμον δραμῶν.] Euripides in Oreste vl. 875. de Oreste cui capitale iudicium instabat: — Ὅπισθ' ἐκείνων ἐξ ὀρέας πέλας Στυγίων' ἀγῶνα δραστήριον δραμῶμενον; Orestem illum non vides prope hic incidentem, qui curret letale certamen.

vl. 376. Μὴ πατήν.] Pro contemnere. Aeschylus in Agamemnone vl. 373. ἂν ἔσα τις εἰς εἰς ἑστῶν ἀξιώσθαι μέλαι, ἔσαι, ἀβήκων χάρις πατόντο: Negavit aliquis, deos illorum hominum, dignari curam gerere, quicumque non tangendorum

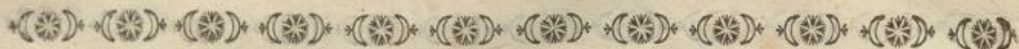
(id est, Sacrorum) majestatem conculcarent.

377. Ταῖν δειῶν.] Cereris & Proserpinae.

Ibid. Ψεφίσματα.] Scholia: ἀπὸ τῶν τῶν μυστήρια ἀπὸ τῶν ψεφίσματα ἵππων, ἀπὸ δὲ ἐξ ἡρώων περὶ ταῦτα ἢ περὶ ἐκείνων ἐσπευδόμενον. Pro mysteria (Dearum) dixit psephismata; ut significet se non minus psephismatum curam gerere quam mysteriorum.

vl. 378. & seq. Καθίμα δῖσας οὐρανόν.] Infra vl. 595. καθίμα αὐτῶν δῖσας.

vl. 379. Διοπίθης.] Amipsias Comicus: Διοπίθης τῶν παρὰ μαννομένων. Furenti Diopithi. apud Scholiastem ad Aves vl. 989. Posuit autem Comicus noster Diopithem pro furore Diopithis; per metonymiam subiecti pro adjuncto; sic in Acharnensibus Euripidem ponit pro ejus arte Musica vl. 483, κατὰ τὴν Εὐριπίδην.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

- 380 ΦΙΛ. Ἄγε νῦν, ἣν αἰδομένη τέτω ζητείτο μ' ἐκκαλαμάσθ',
 Κάνασπατόν ποιεῖν εἶσω· τί ποιήσετε; Φράζετε νυί.
 ΧΟΡ. Ἀμυνθῆμό σοι, τὸν πενιάδι θυμὸν ἀπαιτες χαλίσαντες·
 Ὡτ' ἔδωκατόν σ' εἰργεν· τὰ τοιαῦτα πειήσομεν ἡμῖς.
 ΦΙΛ. Δράσω τοίνυ γ' ὑμῖν πίσυμος· ἔμμανέντ', ἣν τι πάθω γὰ,
 385 Ἄνελοίτες ἔμμανέντες θείναι μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκιοις.
 ΧΟΡ. Οὐδὲν πέισθ' μηδὲν δείσης. ἀλλ', ὦ βέλπτε, καθίψ
 Σαυτὸν θάρραν, καὶ πειξάμεν τοῖσι πατρώοισι θεοῖσιν.
 ΦΙΛ. Ὡ Λύκα δέσποτα, γείτων ἥρας· σὺ γὰρ, οἷσθ' ἐγὼ, κεχάρησαι
 Τοῖς δακρυόισι τ' Φθυρότων αἰεὶ ἔμμοισι ὄλοφυρμοῖσι.
 390 Ὡ κμοισ γὰρ ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροφῶ,
 Καθεβλήθης μόνον ἡρώων ὡδ' ἔμμανέντα καθήσθ'.
 Ἐλέησον ἔμμοισ νυί τ' σαυτῆ πλησιόχορον·
 Κε μήποτε σε ὡδ' αἰς κείνας ἐρήσω, μηδ' ὑποπαρῶ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

- ΒΔΕΛ. Οὐτ' ἔμμανέντ', ἐγείρω. ΟΙΚ. Τί τὸ ἀγαθόν; ΒΔΕΛ. Ὡσθ' ὡσθ'
 Φωνή με τίς ἐγκεκύκλω.
 395 ΟΙΚ. Μανὸν ὁ γέρον πῆ ἀφ' ἑσθ'; ΒΔΕΛ. Μὰ Δι', ἔμμανέντ', ἀλλὰ καθίψ
 Αὐτὸν δήσας. ΟΙΚ. Ὡ μαρώτατε, τί ποιεῖς; ἔμμη καταθήσθ'.
 ΒΔΕΛ. Ἀνάβαιν' ἀνύσας χεῖρ' ἔμμανέντ', ἔμμοισι φυλάσι παῖε,
 Ἦν πῶς ἀρῶμαι ἀνακρήσθ', πληγείς ταῖς εἰρεσιώνουσι.
 Οὐ ξυλλήψασθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν εἶσαθ';
 400 ΦΙΛ. Ὡ Σμικυθίων, ἔμμοισ ἀδῆ, ἔμμοισ Χερίμων, ἔμμοισ Φερέδειπτε·
 Πότε δ' εἰ μὴ νυί, ἐπαρήξετέ μοι, πλὴν μ' εἶσω μάλλον ἀγεαθ'.

ΣΤΡΟ-

vf. 380. Ἐκκαλαμάσθαι] Scholia: ἀντὶ τῆ ἀμυνθῆ· ὡς οἱ
 τῶν καλῶν τὰς ἰχθύων ἀνικοντες. Pro ἀμυνθῆ, id est,
 sursum trahere; ut illi qui pisces calamis sursum trahunt.
 Occurrit & infra vf. 607.
 vf. 382. Τὸν πενιάδι θυμὸν] In Acharn. vf. 179. σπῆλαι
 ἄμμοισ, πρίνοι, ἀτιράμοισ — σπινδαμνοισ.
 vf. 384. Δράσω τοίνυ ὑμῖν πίσυμος. quod idem place est.
 Ibid. Ἦν τι πάθω] Si moriar delapsus.

vf. 386. Καθίψ] Euripides in Troadibus vf. 1010. Κά-
 πια πικρὰς σῆμα σὸν κλέπτην λέγει Πύργων κείνοισα·
 Et deinde corpus tuum dicit te clam subducere voluisse, per
 funes de turribus demittentem.
 vf. 388. Ὡ Λύκα] Lycum Heroem invocat potius quam
 alios Deos, quia erat forensis. Infra vf. 825. Philocleon
 licem canum domi adjudicaturus, etiam Simulacrum Ly-
 ci, tanquam rem scilicet necessariam in iudicio, jubet
 efferi.

SYSTEMA EX PERICOPA.

- 380 **PHIL.** Age nunc, si isti sentiant haec, & me velint reducere
Atque retrahere intro, quid facietis? dicite jam.
CHOR. Opem tibi feremus, & omnem adsciscemus animum ilignum & *durum*,
Ut nequeat te prohibere: talia nos facinora inceptabimus.
PHIL. Sic itaque faciam vobis fretus: & mementote, si quid mihi acciderit,
385 Ut me *vestris manibus* sublatum & defletum, sub cancellis sepeliatis.
CHOR. Nihil mali accidet tibi; ne timeas: sed, ô bone, demitte
Te ipsum audacter, & invoca prius Deos patrios.
PHIL. ô Lyce domine, Heros vicine; tu enim iisdem mecum delectatus es:
Lacrymis, *inquam*, reorum perpetuo, & lamentis.
390 Huc sane venisti habitatum data opera, ut haec audires,
Et solus omnium Heroum voluisti apud flentem federe:
Miserere mei, & me vicinum tuum serva.
Hoc si annues, nunquam tuas canneas tegetes permingam, nec percacabo.

BDELYCLEON, SERVUS, PHILOCLEON, CHORUS.

- BDEL.** Heus tu surge. **SERV.** Quid hoc negotii est? **BDEL.** Quasi
vox quaedam me circumdedit.
395 **SERV.** Num senex alicubi prorepit? **BDEL.** Non certe; sed demittit
Se alligatum. **SERV.** O impurissime, quid facis? nunquam descendes.
BDEL. Ascende ocys in alteram *fenestram*, & verbera ramis,
Si qua ratione retro se convertat, illis caesus.
400 Nonne juvabitis, quotquot hoc anno lites habebitis?
PHIL. ô Smicythio, & Tiliades, & Chremo, & Pheredipne:
Quando succurretis, si nunc non, priusquam magis introrsum trahar?

STRO-

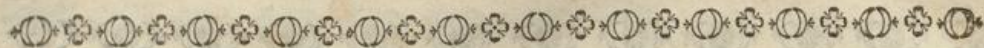
vf. 393. Κάννας] Scholia: Ὁς ἰσθδεις δὲ περιφραστομένῃ τῇ ἠοίῃ, καὶ ἰσθῆ ἀμύνης, φησὶν, ἢ παρὰ κάννας ἐὼσων τὸν ἴσθον· ἢ ἐνδύσθω δὲ τὸ ἠρόον· ἀλλὰ τὴν ἴσθον· Quasi delubrum Lyci cannis sit septum & obsecrum, dicit: Non meam ad cannas. Id est: Contumelia non officium delubrum tuum, sed honorabo. Similis phrasia est: κατατιθέτω τῶν Ἐκκαταίων. in Ranis vf. 369.

vf. 398. Πρῶτον ἀνακρίσοντας] Quasi de remigante.

Ibid. Εἰρησίουται] Hoc loco: ταῖς φυλλῶν. Sunt autem

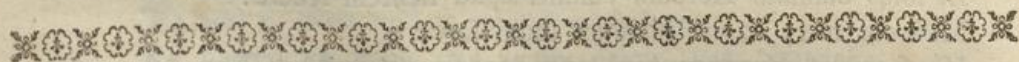
φυλλῶδες rami aridi una cum foliis. Quid proprie sit εἰρησίουται vide ad Plutum vf. 1055.

vf. 399. Ὁ ἑυλλῶ.] Huic versui Ed. Brub. praemittit ΘΙΑ. vf. 400. Ὁ Σμικυθίων] Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 246. Σμικυθίων ἐπίστρου. Smicythio parasita. Noster in Ecclesiâz. vf. 46. Τὴν Σμικυθίανος ἐξ ἐπέε Μελισθῶν; Ibidem vf. 293. aliter: ἃ Χαριτίαια καὶ Σμικυθε καὶ Δράκη. In Equitibus vf. 964. διαζῆς Σμικυθῶν. Qui forte diversi sunt. Alloquitur autem membra Chori.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ΄

ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινῆ ἐκείνῳ τ' ἰχθῆ,
 Ἦνῳ, ἢνικ' ἀν πῖς ἡμῶν ὀργίσῃ τ' σφικίαν;
 Νῦν ἐκείνο, νῦν ἐκείνο τ' ἐξύθυμον,
 405 ὦ κολαζόμεθα, κέντρον σιτίτατ' ὄξυ.
 Ἄλλὰ σοιμάπα λαβόντες ὡς τὰ χεῖρα, παιδία,
 Θείτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
 Καὶ κελθῆτ' αὐτὸν ἦκειν
 Ὡς ἐπ' ἀνδρα μισόπολι
 410 ὄντα, καὶ πολέμοιο,
 Ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
 Ὡς ἴσῃ μὴ δικάζειν δικασ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΒΔΕΛ. ὦ ἡθαοί, τὸ φράγμα ἀπέσατ'· ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
 ΧΟΡ. Νῆ Δί', ἐς τ' ἔρανον γ'. ὡς τόνδ' ἐγὼ εἰ μεθήσομαι.
 415 ΒΔΕΛ. Ταῦτα δὴτ' εἰ δεινὰ, καὶ τυρανίς ὅστιν ἐμφανής;
 ΧΟΡ. ὦ πόλις, καὶ Θεῶν θεοσεχθεία,
 Κ' εἰ πῖς ἄλλῳ φρεσίναι ὑμῶν κόλαξ.
 ΞΑΝΘ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρον ἔχουσιν ἐχ' ὄρας, ὦ δέσποτα;
 ΒΔΕΛ. Οἷς γ' ἀπάλεσαν Φίλιππον εἰ δίκη τ' Γοργίω.
 420 ΧΟΡ. Καὶ σέ γ' αὐτῖς ἐξολέμεν· ἀλλ' ἅπας ὀπίστροφε
 Δεῦρο, καὶ ξείρας τὸ κέντρον, εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴσο
 Ζυγαλεῖς, θύτακτον, ὀργῆς καὶ μίμης ἐμπλήμετον,
 Ὡς ἀν ὅτ' εἰδῆ τὸ λοιπὸν, σμῆν ὅσον ὄργισεν.
 ΞΑΝΘ. Τῆτο μὲν τοι δεινὸν ἦδη νῆ Δί', εἰ μαχέμεθα.
 425 Ὡς ἐγὼ αὐτῶν ὄρων δέδοικα τὰς ἐγκειτ' ἴδας.

ΧΟΡ.

v. 402. Εἰπέ μοι] Verbo singularis numeri alloquitur plures: ut in Acharn. v. 513. εἰπέ μοι, τί φειδόμεθα πάντων λίθων.

Ibid. Κινῆ τὴν χολῆν] Sic Latine dicitur movere bilem; Horatius:

ut mibi saepe
 Bilem, saepe jocum vestri movere tumultus.

Ex Notis Florentis.

v. 403. Ὀργίσῃ τὴν σφικίαν] Mox v. 423. σμῆν ὅσον ὄργισεν.

v. 407. Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε] In Ranis v. 571. ἴθι δὲ κάλεισον τὸν προσάγει Κλέωνα.

v. 414. Νῆ Δί' ἐς ἔρανον γε] Scil. κεραιζόμεθα. In Ranis v. 787. νῆ Δί' ἔρανον γε ἴσογ (ἀνέδοξα). Euripides in Hippolyto v. 1203. ὄραθι τε κρατ' ἔρησαν, καὶ εἰς ἀπ-

STROPHE VERSUUM XI.

- CHOR.** Dicite mihi, quid cessamus commovere illam bilem,
 Quam solemus, cum quis nostrum crabronum examen irritaverit?
 Nunc ille iracundiae nostrae
- 405 Stimulus, quo fontes castigamus, acutus erigitur.
 Sed collectis palliis ocyus, ô pueri,
 Currite, & clamate, & Cleoni haec nunciate,
 Et jubete ipsum venire,
 Ut contra hominem, qui hostis reip.
- 410 Est, & peribit;
 Quia sententiam hanc introducit,
 Ut non oporteat causas judicare.

BDELYCLEON, CHORUS, XANTHIAS, PHILOCLEON.

- BDEL.** ô Boni, rem ipsam audite: & ne clamate.
CHOR. Imo in coelum usque tollemus clamorem; nam hunc ego non
 deferam.
- 415 **BDEL.** Annon ergo gravia haec sunt & plane tyrannica facinora?
CHOR. ô Cives, & Theore Diis invise,
 Et si quis alius assentator nobis praesidet.
XANTH. ô Hercules! spicula etiam habent: nonne vides, ô Here.
BDEL. Sane, quibus Philippum Gorgiae F. judicando perdiderunt.
- 420 **CHOR.** Et te perdemus: sed quisque se convertat
 Huc, & exerto spiculo, hunc petat,
 Constipatus, & ordinatus, ira & furore plenus,
 Ut deinceps sciat quale examen irritaverit.
XANTH. Equidem hoc jam grave est, ita me Jupiter amet, si pugnandum erit.
- 425 Nam ego timeo, cum ipsorum aculeos video.

CHOR.

τὸν ἴππον. Caputque erectum sustulerunt & aures in coelum equi.

vf. 416. Οὐδὲν θεοσεχθία] Hunc tanquam perjurum perfringit in Nubibus vf. 399. Vide supra ad vf. 45.

vf. 419. Ἐν δίκῃ] Scholia: ἐν τῇ δίκῃ ἀντι τῆ δικάζοντες.

Ibid. Φίλππος — τὸν Γοργίην] Hos ambos tanquam Sycophantas & barbaros notat in Avibus vf. 1700. καὶ τρυφῶν τὰς γλώττας συνάξαι τῆ. Βάρβαροι δ' εἰσι γίνεσθαι, Γοργίην τῆ καὶ Φίλππος. — κατὰ — κείνων τῶν Φιλίστων — ἢ γλώττα χάρις τίμαται. Ex quibus posterioribus verbis etiam apparet, eum poenam aliquam sustinuisse.

- ΧΟΡ. Ἄλλ' ἀφίξ' ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, Φήμ' ἐγὼ,
 Τὰς χελάνας μακχεῖν σε ἔ' δέσματος.
 ΦΙΛ. Εἰά νυ γ', ὦ σιωδικατῆ, σφῆκες ὄξυκάρδι,
 Οἱ μὲν εἰς τὸ σφακλὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὄξυκάρδιοι.
 430 Οἱ δὲ τὰ Φθαλμῶ κύκλω κεντεῖθ'· οἱ δὲ τὰς δακτύλους.
 ΒΔΕΛ. ὦ Μίδα, καὶ Φρυξ, βοηθεῖτε δεῦρο, καὶ Μασσιπία.
 Καὶ λάβεσθε τρυγί, καὶ μὴ μεθεῖθε μηδενί.
 Εἰ δὲ μὴ, ἢ πέδαις παχείαις εἰδὲν ἀερισήσετε.
 Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκῆσσι οἶδα θείων τὸ φόρον.
 435 ΧΟΡ. Εἰ δὲ μὴ τῆστον μεθήσης, ἐν τί σοι παγήσει.
 ΦΙΛ. ὦ Κέκροφ' ἥρωσ ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη.
 Πελοργᾶς ἔπω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρῶν;
 Οὐς ἐγὼ Ἰδαξα κλέειν τέτηαρ' ἐς τίω χροίκα;
 ΧΟΡ. Εἶτα δητ' εἰ πῶλλ' ἔνεσι δευὰ τὰ γήρα κρεα.
 440 Δηλαδῆ; καὶ νῦν γε τῆτω τὸ παλαιὸν δεσπότην
 Πρὸς βίαν χειρῶν, εἰδὲν τὸ πάλαι μεμηθηῖοι
 Διφθερῶν, καὶ ζωμίδων, ἀς ἔτ' αὐτοῖς ἡμπόλα,
 Καὶ κινᾶς· καὶ τὰς πόδας χερῶν ὄντ' ὠφέλη,
 Ὡς τε μὴ ῥιγῶν γ' ἐκάτοτ'. ἀλλὰ τῆτοις γ' οὐκ ἔνι.
 445 Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδᾶς τὸ παλαιῶν ἐμβόδων.
 ΦΙΛ. Οὐκ ἀφήσεις εἰδὲν νυί μ', ὦ κείκτον θηρίον,
 Οὐδ' ἀναμηθεῖς, εἴθ' ἄνδρῶν τὸς βότρυς κλέπιοντά σε,
 Πρὸς σαγᾶν πρὸς τίω ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὐ κερδρικῶς,
 Ὡς τε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὶ δ' ἀχάριετ' ἠδ' ἀρα.
 450 Ἄλλ' ἄνεσ με, καὶ σὶ καὶ σὶ, πρὶν τὸ ὑὸν ἐκδραμεῖν.
 ΧΟΡ. Ἄλλὰ τῆτων μὲν τὰχ' ἡμῖν δώσετον καλλιὸν δίχλιον
 Οὐκετ' ἐς μακρὰν ἢ εἰδῆθ', οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρῶπ' ὄξυ
 Ὄξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κρέδαμα.
 ΒΔΕΛ. Παιε, παῖ, ὦ Ξανθία, τὸς σφῆκας ἀπὸ τῆ οἰκίας.

ΞΑΝΘΙΑ

vf. 427. Τὰς χελάνας μακχεῖν σὶ τὸ δέσματ'] Ita verberaberis, ut cupias te habere cutem testudinis; ut ille fervus infra vf. 1283. ἰὼ χελάνας μακχεῖν τὸ δέσματ' — ὅς ἐν κατηφόρῳ καὶ τῶν κερδρικῶν κέρματι τὸ γῶτον. ὡς τὰς πλείους ἐστὶν· ἐγὼ δ' ἀπόλαλα σὶζομῖν βακτηρία.
 vf. 428. Ὄξυκάρδιοι] Aeschylus in Septemthebana vf. 913. de Eteocle & Polyneice loquens: ἐμυράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι κτήματα. Dixerunt autem feroces bona. Ubi Scholia: ὄξυθυμοὶ ὄντες. Noster paulo ante: ἐκίνο τὸ ὄξυθυμὸν κίτρον. Et infra vf. 432. οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρῶπ' ὄξυθυμῶν.
 vf. 430. Οἱ δὲ τὰ Φθαλμῶ κύκλω κεντεῖθ'] In Nubibus vf. 923. τὸ πρῶτον ἀπαν καὶ τὰ Φθαλμῶ κεντεῖθ' ὡς πρὸς ἀσθρῶν — ἀπλοῦται.
 vf. 431. ὦ Μίδα καὶ Φρυξ] Servos vocat.

vf. 434. Ἀκῆσσι οἶδα πολλῶν θείων φόρον] Alludit ad Proverbum πολλῶν ἐγὼ θείων φόρος ἀκόμοι. Multorum ego foliorum ficus crepitum auditui: quod alias illi usurpant, qui minas alicujus parum se curare volunt significare; hic Bdelycleo timet minas Chori: itaque, ut dixi, tantum est allusio ad Proverbum. Vocat autem Senes istos θεία, id est, φύλλα σφαῖς, folia ficus, respiciens ad erymon vocis συγκοκίτης· atque istos tectē Sycophantas appellat.
 vf. 435. Ἐν τί σοι] Male Aldina & Juntina & Brub. ἔν προ ἐν. Parrei ἢ τί σοι.
 vf. 437. Βαρβάρων] Evocabantur enim Midas & Phryx.
 vf. 431.
 vf. 438. Κρατὴν τίτλαρα] Beneficia sua commemoraturus; contrarium dicit; ut infra vf. 447. ἐκ ἀναμνηθεῖς εἰθ' εἰμὶ τὸς βότρυς κλέπιοντα, σὶ — ἐξέδειρ' εὐ κερδρικῶς — σὶ

- CHOR. Sed dimitte virum: sin minus, ajo
Te beatas praedicaturum testudines propter tergum.
PHIL. Eja nunc, ô sodales iudices, crabrones irritabiles,
Partim in culum ei introvolate irati:
430 Partim oculos circumcirca pungite: partim etiam digitos.
BDEL. ô Mida & tu Phryx, fuccurrite, & tu Mafyntia:
Istumque tenete, neque cuiquam eum dimittite:
Sin minus, in crassis compedibus prandium capietis.
Nam ego multorum foliorum ficulneorum audivi sonitum.
435 CHOR. Nisi hunc dimiseris, aliquid infigetur tibi.
PHIL. ô Cecrops Heros Domine noster in draconem desinens:
Paterisne me sic a barbaris hominibus vinci?
Quos ego docui quatuor mensuras lacrymarum fundere in choenicem.
CHOR. Nonne ergo multa incommoda insunt in senectute
440 Scilicet? Nunc etiam isti duo veterem herum
Vi vincunt, immemores
Renonum & exomidum, quas iste ipsis emebat,
Et pileorum: nec quod hyeme pedes eis fovebat,
Nequando frigerent; sed his non inest
445 In oculis pudor & reverentia veterum solearum.
PHIL. Nonne me dimittes nunc, pessima bellua,
Nec cum recordaris, quando te uvas furantem deprehendi,
Et adductum ad oleam probe flagris concidi
Usque ad invidiam? at tu ingrati animi homo eras.
450 Sed dimitte me, & tu, & tu, priusquam filius egrediatur currens.
CHOR. Sed ob haec mox poenas nobis dabit
Non ita multo post: ut sciatis quinam sit mos hominum
Iracundorum, & iustorum, & torve intuentium.
BDEL. Caede, caede, ô Xanthia, & pelle crabrones ab aedibus.

XANTHIA

— οὐ δὲ ἀχάρης ἔστι ἀρα. Dicitur autem κλαίειν τέρλα-
ρα, ut ἠοδῆται τέρλαρα, in Acharnensibus vs. 2.

Ibid. Ἐπὶ χροίνα] Ludit in ambiguitate vocis, quae
& mensuram quandam significat, ut satis notum, & pe-
dicam, ut in Pluto vs. 276. Vult autem significare illos
fervos victos fuisse.

vs. 441. Πρὸς βίαν χερσῶν] Aeschylus in Prometheus vs.
352. — ἰδὼν ἀκτερά, δαίον τέρας Ἐκατοντακάρηνοι πρὸς
βίαν χερσῶν Τυφῶνα. Conspicatus miseratus sum, hor-
rendum illud monstrum vi domari, Centicipitem inquam
Typhonem. Ibidem aliter vs. 212. ἔ κατ' ἰσχὺν, ἰδὲ πρὸς
τὸ καρτερόν. & in Agamemnone vs. 133. ἀλατῶδες πρὸς
τὴ βίαν. Vi diripies. Sophocles in Philoctete vs. 613.
πρὸς ἰσχὺν κατ' ἄρα. Vide ad Acharn. vs. 73.

vs. 452. Δάσονται καλὴν δίαν] In Equitibus vs. 919.

δάσονται ἔμοι καλὴν δίαν.

Ibid. Οὐκίτ' ἐς μακρὸν] Aeschylus in Supplicibus vs.
932. κλάρις ἀν, εἰ λαύσιαι, ἢ μὲν ἐς μακρὸν Πλεβίς, ἢ το-
τίγερης, non ita multo post Demosthenes Olynthiaca II.
δοκί δ' ἐμοῦ, ἢ ἀδρις Ἀθηναῖοι, δέξιν ἐν εἰς μακρὸν,
ἀν οἱ τε θεοὶ θέλωσι, καὶ ὑμῖς βέλυσθε. Videtur autem
mibi, o Athenienses, id ostensurus haud multo post, diis &
vobis volentibus.

vs. 453. Ὀξυθύμων] Euripides in Bacchis vs. 669. τὴ
γὰρ ταχὺ σὲ τῶν φρενῶν δίδωκ, ἀναξ, καὶ τὸ ξυθύμων.
Celeritatem enim animi tui metuo, Rex, & iracundiam.
Noster infra vs. 1107. ἰδὼν ἡμῶν ζῶον ἠραθισμῶνον μάλ-
λον ὀξυθύμῶνον ἐστὶ.

Ibid. Βλεπόντων κλέδαμα] Vide ad Ranas vs. 616.

vs. 454. Τεὸς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰίας] In Acharnensibus vs.
864.

- 455 ΞΑΝΘ. Ἄμὰ δρῶ τῷτ'· ἀλλὰ ἔσ' ἵ τῷφε πολλὰ τὰ καπνῶ.
 ΣΩΣ. Οὐχὶ σῶσ' ἐς κόρακας; ὄκ' ἀπιτε; παῖε τὰ ξύλω.
 ΞΑΝΘ. Καὶ σὺ παροδῆεις Ἀιχίνω ἐντυρε τὸ Σελαρτίη.
 Ἄρ' ἐμέλλομ' ἰδοῦν ὑμᾶς ἀποσβῆσαι τὰ χροῖα.
 ΧΟΡ. Ἄλλὰ μὰ Δί' ἔραδίας ἔπας ἀν' αὐτῆς διέφυγες.
 460 Εἴτ' ἐτυχεῖν τῷ μελέων Φιλοκλέης βεβρωκότες.
 ΗΜΙΧ. Ἄρα δῆτ' ὄκ' αὐτὰ δῆλα
 Τοῖς πένησι, ἢ τυραγνῶσι.
 Ὡς λάθρα γ' ἐλάθην ὑπὲρσά με;
 Εἰ σὺ γ', ὦ ποιωπένηρε ἔ κομμηταμμυῖα,
 465 Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπειργαῖς, ὡς ἔθηκε ἡ πόλις;
 Οὔτε πῖν' ἔχον πρῶτασι,
 Οὔτε λόγον ἑτέροπυλοι,
 Αὐτὸς ἀργῶν μόνος.
 ΒΔΕΛ. Ἐδ' ὅπως ἀνθ' μάχης ἔ τ' καποξείας βοῆς,
 470 Ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι, ἔ ἀγαλλαγῆς;
 ΧΟΡ. Σαὶ λόγους, ὦ μισόδημε,
 Καὶ μοναρχίας ἔρατα,
 Καὶ ξυῶν Βρασιδά, ἔ Φορῶν.
 Κρασπεδα πεμμάτων, τίω θ' ὑ-
 475 πῆλω ἀκερρον τρέφων;
 ΒΔΕΛ. Νῆ Δί' ἢ μαι κρεῖττον ἐκζητῆσαι τοπαρέπαι τῷ πατρὸς;
 Μᾶλλον, ἢ χακοῖς ποσῆτοισι ναυμαχεῖν ὅσημέρα.
 ΧΟΡ. Οὐδὲ μὲν γ' ἔδ' οἱ σελίνω πῶς ἔτι, ἔδ' οἱ πηγάω.
 Τῷτο γ' παρεμβαλῆμεν τῷ τειχονίκων ἐπῶν.
 480 Ἄλλὰ νῦν μ' ἐδὲν ἀλγῆς, ἀλλ' ὅταν ξυλήρηθῃ
 Ταῦτ' αὐτὰ σε κατατλή, ἔ ξυωμότας χαλῆ.
 ΒΔΕΛ. Ἄρα γ' ἀν' ὡρῆς τῷ θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
 Ἡ δεδοκίαι μοι δέρεα, ἔ δέρειν δι' ἡμέρας.

ἩΤΙΔΑΧ

ΧΟΡ.

264. οἱ σφῆκες ἀπὸ τῶν θυρῶν· πῶθεν προσήλθον οἱ κακοὶ ἀποκρίνεται; Menander: ἢ σφῆκον ἔξω, φρεῖ, τὰς θυρῶν ἀπὸ ἡμῶν; Nonne, inquit, gallinas a nobis abigetis fortis.

vl. 455. Τῷφε πολλῶ τῷ καπνῶ] Apes enim & vesprae fumo exagitantur, Virg. Georg. — fumos praetende sequaces. Ex Notis Florentis.

vl. 456. Σέσθ] Verbum σέσθαι habet significationem concitationis & impetus. Aeschylus in Persis vl. 24. βασιλεῖ βασιλῆα ἔπαρχει μεγάλῃ σῆγται. Reges regi magno subiecti proficiuntur propere. ubi Scholia: ἐρῶσι. Idem in Supplicibus vl. 843. σέσθι, σέσθ' ἐπὶ βασιλῆα πῶς ποδῶν. Properate properate in navem quantocumque. Sophocles in Ajaxe vl. 1423. σέσθα, βέσθα· movent se, eat. Ubi Scholia: ἐρῶσθαι.

vl. 457. Αἰσχίνω] Scholia: ἀντὶ τῷ καπνῶν ἰσπῶν, ἢ τῷ Αἰσχίνω ἰσπῶν· ἰσπῶν καπνῶν ἰσπῶντο. Pro eo quod

dicendum erat, Fumum aut ignem addens, dixit, Aeschylus; quia iste vocabatur Fumus. Vide supra ad vl. 324.

Ibid. Σελαρτίη] Scholia: ἀντὶ δὲ τῷ ἰσπῶν Σέλλα, ἰσπῶν, ἰσπῶν Σελαρτίη, ἢ πάλιν ὡς καπνῶν καμψῶν καὶ φιδότρωτον παρὰ τὸ, σέλας. Cum debuisset dicere Σέλλα, per jocum extendit vocem in Σελαρτίη a σέλας, fulgor, ut eum rursus perstringat tanquam jactatorem & divitem de simulante. Vide 324.

vl. 458. Ἄρ' ἐμέλλομ' ἰδοῦν ὑμᾶς ἀποσβῆσαι] In Nub. vl. 1305. ἐμέλλον ἄρα κηθῶν σ' ἰδέω. In Ranis vl. 268. ἐμέλλον ἄρα παύσαι πῶς ὑμᾶς.

vl. 460. Τῶν μελέων Φιλοκλέης βεβρωκότες] Xenarchus Comicus apud Athenaeum IX. p. 367. Καὶ πῶς ἰγὰ Σθενίω φαίνομ' ἀν' ἡμᾶς τι εἰς ἔξω· ἐμκαπτόμενον, ἢ λευκὸς ἀλας· Et quomodo ego Stbenelli dictum aliquid comedam aceto intinctum aut candido salis? Philocles autem fuit malus Poeta; Noster in Theophrast. vl. 174. Ταῦτ' ἔρ' ἢ Φιλοκλέης.

- 455 XANTH. Atqui hoc ago; sed & tu largo fumo illos preme.
 Sos. Nonne in malam rem abibitis? verbera ligno.
 XANTH. Et tu imposito Aeschine Selli F. fac fumum.
 Eramus ergo vos abacturi tandem.
 CHOR. Sed profecto non tam facile te ab ipsis liberasses,
 460 Si comedissent de carminibus Philoclis.
 SEM. Annon ergo haec manifesta sunt
 Pauperibus, dominatus
 Ut clam insinuarit se?
 Si tu, ô improbe & imitator superbi illius Amyniae.
 465 A legibus nos procul arces, quas fixit urbs nostra:
 Nec aliquem praetextum habens,
 Neque orationem comem:
 Sed ipse solus dominans.
 BDEL. Possemusne sine pugna & acuto clamore
 470 Sermones conferre inter nos & in gratiam redire?
 CHOR. Tibine ut dem loquendi potestatem, ô plebis ofor,
 Et monarchiae cupide,
 Et familiaris Brasidae: qui gestas
 Fimbrias laneas, & bar-
 475 bam intonsam alis?
 BDEL. Profecto satius est, ut hunc patrem deferam
 Potius, quam ut quotidie conflicter cum tantis malis.
 CHOR. Nec in apio nec in ruta sunt adhuc res istae;
 (Hoc enim inferemus vilissimum verbum)
 480 Et nunc quidem nihil dolet tibi, sed dolebit, cum caufidicus
 Eadem ista in te dicet, & conjuratos memorabit.
 BDEL. Obsecro per deos, estisne vos hinc discessuri?
 An constitutum vobis est vapulare & verberare toto die?

CHOR.

αὐτὸς αἰσχρὸς ὡν αἰσχρὸς ποιεῖ.

vf. 464. Ὡ ποιητῆρας] In Lystrata vf. 352. ὦ ἄνδρες ποιητῆρας. ἢ γὰρ ποτ' ἂν χερσαί γ' ἔδρω, ἔδ' εὐσεβῆς τὰδ' ἄνδρες.

vf. 464. Κορνηταμνία] Κορνήτης dicitur homo superbus; ut in Proverbio: ἔδως κορνήτης, ὅστις ἐ ψνίξεται. Amynias autem erat talis; hinc infra etiam vf. 1259. Ἀμύνιας ὁ Σίλλης ἐκ τῶν κρηβύλλων.

vf. 473. Καὶ ζυτῶν Βρασιδα] Ita solebant calumniatores statim fingere aliquem conspirare cum Lacedaemoniis; in Pace vf. 639. αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασιδα. Erat autem Brasidas celebris Strategus Lacedaemoniorum.

vf. 474. Κρόσπεδα συμμάτων] Scholia exponunt: ἀντί τῆς, ἢ ἐξ ἱππέ. Id est: ex lana. Diciturque illud gestamen fuisse Laconum. Hoc ergo etiam signum erit Philo-

cleonem Λακωνίζων, cum ceteris.

vf. 478. Ὁ δ' ἐν σελίνα] Scholia: παραμύλια ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον δινυκόντων, εἰς ἐπίθεντο. Proverbium de illis, qui nec minimam partem eorum persecerunt, quae instituerant. & mox:

Ibid. Ὁ δ' ἐν σελίνα] Proverbium dictum in eos, qui ne minimum quidem processerunt in opere, quod aggressi fuerint: translatum ab hortis, in quorum ambitu & ingressu apium & rutam ferere solebant, &c. Ex Florentis notis, qui vertit, ut solet, Scholia.

vf. 479. Τῶν τριχωνίμων ἐπῶν] Sic ἤμεγα μυριάμερον in Pace vf. 520.

vf. 481. Ταῦτά ταῦτα] Ita scribo: mirum est in omnibus Edd. haerere ταῦτα ταῦτα.

vf. 483. Δίρεσθαι καὶ δέρεσθαι] Sic δάσων καὶ δ' ἄνεσθαι in Ranis vf. 879.

G g g g 3

XOP

- ΧΟΡ. Οὐδέποτε γ' ἔχ, ἕως ἂν π' μὲ λοιπὸν ἦ.
 485 Ὅς τις ἡμῶν ἐπὶ τυρανίδ' ἐστάλης.
 ΒΔΕΛ. Ὅς ἅπανθ' ὑμῖν τυρανίς ἐστὶ καὶ ζωωμότατος,
 Ἦν τε μείζον, ἢ τ' ἑλαττον φράγμα τις κατηγορή;
 Ἦς ἐγὼ σὺν ἡκιστα τένομ' ἐδὲ πενήτην ἐπὶ.
 Νῦν δὲ πολλὰ ἔ' ταίχως ἐστὶ ἀξιοτέρα.
 490 Ὡς καὶ δὴ τένομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδῃ.
 Ἦν μ' αἰνῶταί τις ὀρθῶς, μεμβράδας δὲ μὴ φέλη,
 Εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον ταῖς μεμβράδας,
 Οὐτ' ὀφωπῆν εἰκ' ἀνθραπ' ἐπὶ τυρανίδι.
 Ἦν δὲ γήτειον ἀρροσαιοτῆ ταῖς ἀφύους ἡδύσμα π,
 495 Ἦ λαχαρόπαιλις ἀρροσαιοτῆ φησὶ πατέρω,
 Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτίαι; πότερον ἐπὶ τυρανίδι;
 Ἦ νομίσεις ταῖς Ἀθήνας σοὶ φέρεν ἡδύσματα;
 ΖΑΝΘ. Καμέ γ' ἡ πύρην χθὲς εἰσελθόντα ἔ' μεσομβείας,
 Ὅτι κελήσασα κέλθον, ὄξυθυμθεῖσά μοι,
 500 Ἦρετ', εἰ τίς Ἰσπίης καθίσταται τυρανίδα.
 ΒΔΕΛ. Ταῦτα γ' τέτοις ἀκείω ἡδέα γε. καὶ νῦν ἐγὼ
 Τὸν πατέρ' ὅπῃ βέλομαι τέτων ἀπαλλαχθέντα ἔ'
 Ὁρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρέπων,
 Ζῆν βίον γενναῖον, ὡς φησὶ Μόρυχ' αἰτίαι ἐγὼ
 505 Ταῦτα δρᾶν, ζωωμότης ἂν καὶ φρονῶν τυρανίδα.
 ΦΙΛ. Νῆ Δί' ἐν δίκη γ'. ἐγὼ γ' ἐδ' ἂν ὀρθῶν γάλα
 Ἄντι ἔ' βίω λάβοιμ' ἂν, ἔ' με νῦν σπυτερεῖς.
 Οὐδὲ χάριω βατίσιν, ἐδ' ἐγγέλουσιν· ἀλλ' ἡδῖον ἂν
 Δικίδιον σμικρὸν φάριμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμῆρον.
 510 ΒΔΕΛ. Νῆ Δί' εἰδίωθης γ' ἡδέως τοιούτοις φράγμασιν.

Ἄλλ'

vf. 486. Ὅς ἅπαντ' ὑμῖν τυρανίς ἐστὶ καὶ ζωωμότατος] Athenienses memores eorum, quae sub tyrannide Plistratidarum Resp. esset passa, semper cavebant, ne iterum aliquando existat aliquis tyrannus Athenis: hinc etiam si quid insolitum in urbe accideret, statim suspicionem de dissolvendo populari eorum statu & de instituenda tyrannide in promptu habebant. Sic cum Hermiae fuissent muniti, & mysteria profanata tempore Alcibiadis, tyrannidis causa id factum putabant: καὶ πάντα αὐτοῖς ἰδέσθαι ἐπὶ ζωωμοσία ἀληθινῆ καὶ τυρανικῆ παρᾶχθαι, ut dicit Thucydides Lib. VI. Sic cum parietum perforatores aerarium aperissent: item cum remi furto essent ablati; ut ait Demosthenes de Syntaxi reprehendens hanc suspicacitatem: αἰσθῆναι τῆς πρώτης δόξης τὸ ἐπιστάθαι μὲν εἰ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον κατακλιθεῖν, τὸς νόμους ἄκ' ἐπ' εἶναι, τοιαύτ' ἔλεγον. Καὶ τοι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοπεῖτε ἂν ἀλλήθ' ἕλω· εἰ μὲν ταῦτα τοιαῦτα ἄξια ἐπείγουσαν φαντασίαν, ὡς δὲ δῆμον ἰδιώτῃ διατρεφόμενον κατακλιθεῖται, ἡ δὲ δῆμος ἰδιώτῃ διατρεφόμενος κατακλιθεῖται τὸν δῆμον. ἐγὼ δὲ, τί φημι; τὸν μὲν

ὀφωπῆν εἰκ' ἀνθραπ' ἐπὶ τυρανίδι, ὡς φησὶ Μόρυχ' αἰτίαι ἐγὼ καὶ διὰ τούτων κατακλιθεῖν. Comicus ridiculas causas suspitionum committit.

vf. 489. Ἀξιοτέρα] Villoris pretii, ut in Equitibus vf. 641. ἢ πάσι τ' ἀφύαις εἶδον ἀξιοτέρας.

vf. 494. Ἦτις — ταῖς ἀφύαις ἡδύσμα π.] In Equitibus vf. 673. κοίτην ἰσπίου — τὰ τε γήτει' ὡς ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἐπιπτα ταῖς ἀφύαις εἰδὸν ἡδύσματα.

vf. 499. Κελήσασα] Equitare significat, & certare singulari equo; transfertur autem ad obscoena: ut & verbum ἰσπάζεσθαι, quamvis rarius, ut in Machonis Jambis apud Athenaeum XIII. p. 581. Κατεσχόλας τις Γραβανίς λέγων, Ἐσέρεθ' ἄνθρωπον μὴ συζητῆσαι μὲν, ἔξῃς καθίστασθαι δ' ἰσπάζεσθαι.

vf. 500. Τὴν Ἰσπίου τυρανίδα] Hippias tyrannus nomen habuit ab equis, ἀπὸ τῶν ἰσπῶν. Xanthias autem jusserat meretricem κελήσασθαι, quod, ut dixi, ab equitatione transfertur ad obscoena: ut & verbum ἰσπάζεσθαι, quamvis rarius, ut in Machonis Jambis apud Athenaeum XIII. p. 581. Κατεσχόλας τις Γραβανίς λέγων, Ἐσέρεθ' ἄνθρωπον μὴ συζητῆσαι μὲν, ἔξῃς καθίστασθαι δ' ἰσπάζεσθαι.

- CHOR. Nunquam *desistam*, donec aliqua pars mei reliqua erit.
 485 Quando tu ad tyrannidem affectas viam.
 BDEL. Nempe omnia vos tyrannidem & conjurationem nominatis,
 Sive majora, sive minora crimina.
 Ego autem tyrannidis nomen quinquaginta annis non audiveram;
 Sed nunc multo vilius indicatur quam falsamenta:
 490 Adeo ut nomen ejus jam in foro etiam circumferatur.
 Nam si quis emat orphos (*pisces*) nolit autem membradas (*apuas*),
 Illico dicit ille, qui in proximo vendit membradas:
 Iste homo videtur obsonare ad tyrannidem.
 Si quis autem porrum petat ad condiendas apuas,
 495 Olerum venditrix limis adspectans dicit ad alterum,
 Porrum petis; dic mihi, num paras tyrannidem?
 An putas tibi Athenas condimenta ferre?
 ΧΑΝΤΗ. Me quoque meretrix, cum heri meridie ad eam ingrederer,
 Quia crissare eam jubebam, irata
 500 Interrogabat, an Hippiae tyrannidem instituam.
 BDEL. Haec enim isti libenter audiunt: & nunc ego,
 Quia volo, ut pater meus his relictis
 Moribus, primo mane non eat, & delationibus atque litibus misere vacet,
 Sed vitam agat splendidam, uti Morychus, accusor
 505 Quasi faciam haec conjuratus & tyrannidem meditans.
 PHIL. Jure sane; ego enim nec cum lacte gallinaceo
 Mutaverim hanc vivendi rationem, quam tu mihi adimis:
 Neque delector rajis, nec anguillis; sed libentius
 Comederem liticulam parvam, in patina suffocatum.
 510 BDEL. Adsuevisti certe ejusmodi rebus delectari:

Sed

αὐτῆς πεντάκις. De Gnaethaenio (meretrice) narrare coepit, dicens; Sed alio quidem nullo modo cum ea coivisse; sed sibi eam iniquitasse una serie quinquies. describit rem Horat. II. Sat. 7, 50.

Clunibus aut agitavit equum lasciva supinum. Ab ista igitur equitatione festive dicit meretricem suspicatum esse, Xanthiam tyrannidem, qualis erat Hippiae, moliri.

vf. 503. Ὁρθροποισσοῦν —] Scholia: παρὰ τὸ ὀρθροποῦν, καὶ φορτῶν, καὶ σπουδαστῶν καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωροῦν. Nempe quia summo mane iret, & in litibus dijudicandis se maceraret, atque Sycophantam etiam ageret. Ita autem recte ὀρθρο — Ed. Brubachii, & in Scholiis Aldina, non δεθο —

vf. 504. Ζῆν λίον γυναικῶν ἄσπερον Μόρυχον.] Iste erat luxui deditus; Plato Comicus apud Scholiastem ad Nubes vf. 109. Ὁ δὲν Μόρυξ τὴν γὰρ εὐδαίμων ἴσους, καὶ τραυκίρην, ἢ ἴπυρα, καὶ Ἀσασόρας, οἱ δὲν τερπνῶν, εἰς ἑδύμαζον. Tuque, o divine Moryche, nunc enim

beatus es, Et Glaucetes ille rhombus, & Leogoras, qui vivitis jucunde, nihil reputantes. Noster semel iterumque eum tanquam ἑλεπτόν notat.

vf. 506. Ὁρθρον γάλα.] Notum proverbium, de rebus quae ob raritatem in pretio sunt. Noster in Avibus vf. 1672. ὀρθρον παρῖξ σοὶ γάλα. Vide & infra vf. 732.

vf. 508. & seq. Ἡδὴν ἂν δικάζον σμακρὸν φάριμα.] Infra vf. 1365. ἡδὴς φάριμα ἂν ἐξ ἕως δίκων.

vf. 509. Παπυρμένον.] Κεῖα παπυρμένα & πιικτά sunt, quae in vase obturato coquantur & simul torrentur in vapore & proprio succo: vide Athenaeum IX. p. 396. ubi hic locus citatur. Vocat autem δικάζον παπυρμένον metaphoricè, quia in judiciis innocentes saepe misere vexarentur & paene enecarentur.

vf. 510. Εἰδικθῆς.] Nempe injustis condemnationibus. Quae autem hic ad Philocleonem dicit & de eo, illa de Plebe Atheniensis accipienda sunt; haec enim gaudet foro & Sycophantas atque Rhetoras fovet.

- ἄλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάγκη, ἢ μάθης ἀ γὼ λέγω,
 Ἄναδιδάξεν σ' οἴομαι γ', ὡς πάντα ταῦτ' ἀμαρτάνεις.
 ΦΙΛ. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔΕΛ. Καταγλώμενος μὲ ἐν
 Οὐκ ἐπαίεις ὑπὸ ἀνδρῶν, ἔς σ' ἑμὸν ἀποσκευαῖς.
 515 Ἄλλὰ δευθῶν λελήθας. ΦΙΛ. Παῦε δευθείαι λέγων,
 Ὅς τις ἄρχω τ' ἀπάντων. ΒΔΕΛ. Οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς,
 Οἴομαι ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
 Ἦπες ἢ πμὴ τι σοι, κερπειδιῶ τ' Ἑλλάδα;
 ΦΙΛ. Πάνυ γὰρ ἢ τέτοισί γ' ὄπιτρέψαι θέλω. ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν ἐγώ.
 520 Ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτὸν· ἢ ξίφ' ἔγ' ἔμοι δοτε.
 Ἦν γὰρ ἠτήθηδ' ἄλλων σε, ἀειπεσῶμαι τὰ ξίφει.
 Εἰπέ μοι πὶ δ', ἡ δὲ δαῖνα τῆ διαίτη μὴ μωδύης;
 ΦΙΛ. Μηδέ ποτε πίοιμ' ἀκράτ' μαδὸν Ἀγαθὸ δαίμοι.
 ΧΟΡ. Νῦν δὲ τ' ἐκ θυμετέρε
 525 Γυμνασίε λέγει πὶ δαῖ
 Κανὸν, ὅπως Φανήση.
 ΒΔΕΛ. Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τ' κίττω πῆς ὡς τὰ χεῖρα.
 ΧΟΡ. Ἄπαρ Φανεῖ ποῖός τις ὢν,
 Ἦν ταῦτα ἀσεκελθῆ,
 530 Μὴ γὰρ τ' νεανίαν
 Τόνδε λέγειν. ὄρας γὰρ ὡς
 Σοὶ μέγας ἔστ' ἀγών,
 Καὶ αὖτ' ἑ ἀπάντων,
 Εἴωρ, ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
 535 Οὐτ' ἐθέλει κρατῆσαι.
 ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν, ὅσ' ἀν λέξη γ' ἀπλῶς, μημόσυνα γράφομαι γὰ.
 ΦΙΛ. Τί γὰρ φάσ' ὑμεῖς, ἡ δὲ δὲ με τὰ λόγῳ κρατήση;

vf. 514. Ἐπ' ἀνδρῶν, ἔς] Intelligit Demagogos, τὰς
 τῶ δῆμο προστάτας & Rhetoras.

vf. 521. Ἦν γὰρ ἠτήθηδ' ἄλλων σε, περιπεσῶμαι τὰ ξίφει]
 In Acharnensibus vf. 316. κῆν γὰρ μὴ λέγω δίκαια, μη-
 δὲ τῶ πλῆθει δοκῶ, ὑπὲρ ἐπιζήνη δικήσεω τῆν κερπειδι ἔχων
 λέγειν.

vf. 522. Εἰπέ μοι] Hunc a Bdelycleone malim pro-
 nunciari.

vf. 523. Μισθὸν] Intelligitur merces iudicialia. Dictu-
 rus autem erat κόμμα aut ποτήριον. Sed animus ei ali-
 bi est.

vf. 526. Ὅπως Φανήση] vf. 530. habentur quae cum
 his cohaerent.

vf. 527. Ἐνεγκάτω — τὴν κίττην τις] Interpellat ora-
 tionem Chori. Petit autem cistam cum instrumentis
 scriptoriis, quia vult, memoriae causa, describere ar-
 gumenta

Sed si poteris patienter filere, & cognoveris quae dicam,
Arbitror tibi me ostensurum te omnino errare.

PHIL. Erro jus dicens? BDEL. Et quidem derideri te
Non sentis ab hominibus, quos tu tantum non adoras;

515 Sed imprudens servitutem servis. PHIL. Desine memorare servitutem mihi,
Qui omnibus impero. BDEL. Haud tu quidem; verum servus es,
Dum te putas imperare; nam doce nos, ô pater,
Quid emolumenti accedit tibi, qui fructus & tributa Graeciae percipis.
PHIL. Plurimum vero: voloque hos arbitros dare. BDEL. Ego etiam.

520 Dimittite nunc eum omnes: & gladium mihi date.
Nam si argumentis a te victus fuero, gladio incumbam.
Dic mihi: quid si non steteris in illo, quod judicatum ab arbitris fuerit?

PHIL. Nunquam bibam meri mercedem boni Genii.
CHOR. Nunc e nostro

525 Gymnasio dicere aliquid oportet te
Novi, ut videaris
(BDEL. Ferat mihi huc cistam aliquis ocyus, cum tabellis,
CHOR. Sed tu quidem, Bdelycleo, qualiscunque videberis esse,
Si cistam tibi jubes dari.)

530 Non ita, ut adolescens
Iste, verba facere; vides enim quam
Magnum tibi instet certamen:
In quo omnia in discrimen adducuntur,
Si, quod absit,

535 Iste victor erit.
BDEL. Equidem quaecunque dixerit summatim describam memoriae cau-
sa in tabellis.

PHIL. Quid autem vos dicitis, si iste dicendo me superaverit?

gumenta Philocleonis, ut ipse dicit vs. 536. γράφομαι
μνημόσυνα.

vs. 528. Ἄρα φανί ποίος τις] Obiter alloquitur Bde-
lycleonem, qui Chori orationem interruperat. deinde
rursus convertens se ad Philocleonem, orationem ad
eum continuat. ποίος τις est aliquis: ποίος τις quis nam?

vs. 529. Παρακλήσει] Ἄ παρακλήσεσθαι: jubere.

vs. 530. Μὴ κατὰ τόν] Scholia: τίνος τότο πρὸς τὰ

ἄνω. ὅπως φαίησιν μὴ κατὰ τόνδε λέγειν, ἀλλὰ διανοήσιν πραγ-
ματικώτερον καὶ βέλτερον. Quidam hoc ad superiora referunt
(nempe ad versum 526.) ut sit: ὅπως φαίησιν μὴ κατὰ τόν-
δε λέγειν: ne videaris ita perorare ut ille; sed peritius &
melius.

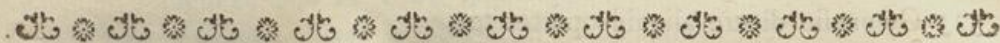
vs. 536. Μνημόσυνα γράφομαι] Facit hoc infra vs. 556.
τυτὶ περὶ τῶν ἀντιβόλων τῶν ἰσῶ τὶ μνημόσυνόν μοι. & vs. 572.
δύτηρον αὖ σε τυτὶ γράφομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟΡ. Ουκέτι φρεστυπῶν ὄχλῳ
 Χρήσιμῳ ἔστ', ἐδ' ἀκαρῆ.

- 540 Σκωπιδόμοροι γ' ἂν, οἱ
 Ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις,
 Θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
 τωμοσιῶν κελύφῃ
 Ἄλλ' ὦ αἰεὶ τ' πάσις μέλλων βασιλείας ἀνπιλογήσειν
 545 Τῆς ἡμετέρας, νυκτὶ θάρρων πᾶσαι γλῶττιαι βασιάνιζε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΑΕΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛ. Καὶ μὴν βύθους γ' ἀπὲ βαλβίδων αἰεὶ τ' ἀρχῆς ἀποδείξω
 Τῆς ἡμετέρας, ὡς ἐδεμῶς ἦτιον ἐστὶν βασιλείας.

- Τί γ' βύθουμιν γ', ἢ μακραιπὸν μάλλον ἴν' ἐπὶ δίχατ' ἔ,
 Ἡ πρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντ' ἔ;
 550 Ὅι φῶτα μὲ ἔρποντ' ἐξ βύθους τήρσο' ὑπὶ τοῖσι δρυφάκιοις
 Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἀπειτ' βύθους φρεστυπῶν
 Ἐμβάλλῃ μοι τ' χεῖρ' ἀπαλιῶν, τ' δημοσίων κεκλοφῶν.
 Ἰκετὺσίν θ' ὑποκύπτοντες, τ' φωνῶν οἰκίλοχορῶντες.
 Οἰκίλορον μ', ὦ πάτερ, αἰτῆμαί σ', εἰ καὶ τὸς πάποθ' ὑφέλθῃς,
 555 Ἀρχιῶ ἀρχῆς, ἢ ὑπὶ φραπῆς τοῖς ξυσοίοις ἀρχαίζων.
 Ὅς ἐμ' ἐδ' ἂν ζῶντ' ἰδεῖν, εἰ μὴ ἀφ' ἑτ' φρεστυπῶν ἀποφύξῃν.

ΒΔΕΛ. Τῆτι αἰεὶ τ' ἀνπιβολήντων ἔστω μνημόσυνόν μοι.

ΦΙΛ. Εἴτ' εἰσελθὼν ἀνπιβολήθεις, καὶ τ' ἀρχῶν ἀποδείξῃς
 Ἐνδοὶ τῶντων, ὡς ἂν φάσκω, πάντων ἐδὲν πεποιήκα.

Ἄλλ'

vf. 538. Οὐκέτι φρεστυπῶν ὄχλῳ] Euripides: Φῶ, αἰεὶ
 φιλαιὸς αἰεὶ ὡς καλῶς ἔχει. Γέροντες ἐδὲν ἰσμὶν ἄλλο, πλὴν
 ὄχλῳ, καὶ σχῆμα, ὁπῆριον δ' ἔρπονται μιμήματα. Non veni,
 vetus illud verbum quam recte se habet: nos senes nihil
 sumus aliud, quam turba & species, somniorumque repitius
 simulacra.

vf. 542. Θαλλοφόροι] Scholiastes docet in Pompa Pan-
 athenaeorum festi senes gestasse θαλλὰς, id est, ὀλισσε
 τῆσιν: & auctorem laudat Xenophontem in Symposio;
 respicit autem, ut puto, ad haec verba, quae ibi legun-
 tur: Θαλλοφόρος γὰρ τῶ Ἄθηνᾶ τὸς καλὰς γέροντας ἐκλέ-
 ζεται. Eligunt enim pulchros senes, Thalloboros Minervae.

vf. 543. Ἀντωμοσιῶν] Scholia: δεικνῶν.

vf. 546. Ἀπὸ βαλβίδων] A principio. Quia a carceri-
 bus fit initium cursus. In Equitibus vf. 1154. ἀπὸ ἀπὸ
 βαλβίδων ἐμὰ τι καὶ τῶτον. ibi autem curfu certant duo
 adulatōres Populi, ut ostendant, uter promtior sit in cul-
 tu praestando. In Lystrata vf. 1001. aliter: ἀπὸ μῆος
 ὑσπλάτιδῳ. Vide ad Acharn. vf. 482.

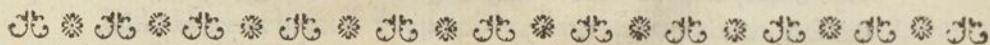
Ibid. Περὶ τῆς ἀρχῆς] Significat principium & impe-
 rium. Ad hunc duplicem significatum alludens dixit: ἀπὸ
 βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. pro ἀπὸ ἀρχῆς περὶ τῆς
 ἀρχῆς ἀποδείξω. Latine: a principio de principatu ostendam.

vf. 549. Ζῶον] In Pluto vf. 443. πῆρι — ἢς ἐδὲν πῆ-
 ρου

STROPHE VERSUUM VIII.

CHOR. Non amplius fenum turba
 Utilis foret, nec hilum;
 540 Nam irrideremur per
 Vias omnes,
 Et frondiferi vocaremur, li-
 tium putamina.
 Sed ô qui disceptabis de universo imperio
 545 Nostro, nunc audacter omnes linguae tuae vires examina.

PHILOCLEON, BDELYCLEON, CHORUS.

PHIL. Equidem statim ab ipsis carceribus argumenta dicam de imperio
 Nostro, ut nullo regno inferius sit.
 Quod enim nunc est iudice felicius, aut beatius,
 Aut delicatius, aut acrius animal, praesertim fene?
 550 Quam primum quidem prorepentem e lecto observant apud cancellos
 Homines magni & quadricubitales: deinde accedenti
 Injicit aliquis mihi manum mollem depeculatricem.
 Supplicesque mihi ad genua accidunt fontes, vocem miserabilem fundentes:
 Miserere mei, ô pater, oro te, si & tu surripuisti aliquid unquam,
 555 Magistratum gerens, aut militiae contubernalibus obsonans:
 Qui nec an viverem sciebat, priusquam a me absolutus esset.
 BDEL. Istud de supplicibus quod dicis, esto mihi monumentum.
 PHIL. Deinde ingressus, precibusque oneratus, & ira deterfa,
 Intus nihil istorum, quae dico, facere soleo;

Sed

φακε ζώνον ἐξωλιστέρον.
 vl. 550. Ἄιδρες μεγάλοι καὶ τετραπέδους] In Ranis vl.
 1026. γυναικὸς καὶ τετραπέδους.
 vl. 551. & seq. Προσόντι ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρα] Hoc
 modo blandiri solitos reos iudicibus, dicit etiam Xeno-
 phon in Lib. de Rep. Athen. cujus verba adscribam,
 quia in illis notari aliud etiam debet, scitu neces-
 sarium, nempe quod dicit, Sociis Atheniensium Athe-
 nas proficiscendum ad iudicia fuisse; τῶν δ' ἀναγκάζου-
 νται τὸν δῆμον κολαυεῖν τῶν Ἀθηναίων, εἰς ἕκαστον τῶν
 συμμάχων γινώσκων ὅτι δεῖ μὴν ἀδικήσαντες Ἀθηναίῃ δίκην
 δύναι καὶ λαβεῖν, καὶ ἐν ἀλλοῖς τοῖσι, ἀλλ' ἐν τῷ δήμῳ, ὅς

ἔστι νόμος ὅτι Ἀθηναῖοι καὶ ἐπιβουλεύουσι ἀναγκάζονται ἐν τοῖσι δε-
 καστοῖσι, καὶ εἰσιόντοσ τοῖ ἐπίλαμβαίνε-
 σθαι τῆς χειρὸς, διὰ τὸτο ἐν οἱ σύμμαχοι δε-
 λαι τὸ δῆμον τῶν Ἀθηναίων κολαυεῖν. Nunc autem cogitur
 adulari Populo Atheniensi unusquisque Sociorum, cum sciat,
 sibi, ubi Athenas venerit (ea causa), jus vel reddendum
 vel repetendum, non apud alios quosdam iudices quam apud
 Populum, ut mos est Athenis: & supplicare cogitur in ju-
 diciis, & aliquo ingrediente manum ei blande contrectare.
 Hinc Socii Atheniensium servi eorum sunt.

vl. 559. Τέταν ὦν ἐν φάσκῳ, πάντων ἐδὴν περὶνικα]
 Euripides in Phoenissis vl. 439. ἔθρασεν ἐδὴν ἂν ὑπὸ χερε.
 H h h z

- 560 Ἄλλ' ἀκροῶμαι πάσας Φωνὰς ἰέντων εἰς Σπίφθξιν.
 φῆς ἴδω· τί γ' οὐκ ἔστιν ἀκῆσαι θάπτεμ' οἰταῦθα διχρετῆ;
 Οἱ μὲν γ' ἀπκλάον) περὶαν αὐτῶν, ἢ ὡρεθίθεασιν
 Κακὰ γε ὡρεθί τοῖσιν ἔσιν, ἕως ἀν ἰατέση τοῖσιν ἐμοῖσιν.
 Οἱ δὲ λέγουσιν μύθος ἡμῖν· οἱ δ' Αἰσώπε π γελοῖον·
- 565 Οἱ δὲ σκώπησο', ἢ ἐγὼ γελάσω, ἢ τ' θυμὸν κατὰθραμα.
 Κἂν μὴ τέτοισ ἀναπειθόμεθα, τὰ παιδάει' βῆθος ἀνέλκη
 Τὰς θηλείας ἢ τὸς ἡεῖς τ' χειρός· ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι.
 Τὰ δὲ συγκύπλονθ' ἅμα βλήχῃ)· κἀπειθ' ὁ πατήρ ὑφ' αὐτῶν,
 Ὡσφθ θεὸν ἀνποβολαῖ με τρέμων τ' βῆθῆνης ἀπλῦσαι·
- 570 Εἰ μὲν χάρεις ζῆτος Φωνῆ, παιδὸς Φωνῆ εὐλήσας·
 Εἰ δ' αὖ τοῖς χριερίοις χάρω, θυγατρὸς Φωνῆ με πθίεσαι.
 Χ' ἡμεῖς αὐτῶ τότε τ' ὄργης ὀλίγον τ' κόλοπ' ἀνεῖδρ.
 Ἄρ' ἔ μεγάλη τῆτ' ἔτ' δέχῃ, ἢ ἔ πλέτε καταχῆνη;
 ΒΔΕΛ. Δύπερον αὐ τῆτ' γράφομαι, τ' ἔ πλέτε καταχῆνη.
- 575 Καὶ τὰ γαθὰ μοι μέμνησ', ἀ' χεῖς, φάσκων τ' Ἑλλάδθ' ἀρχεν.
 ΦΙΛ. Πῶδων τοῖνυ δοκιμαζομένων, αἰδῖα πάρεσι θεῶσθαι·
 Κἂν Οἰαγεθ' εἰσέλθῃ φθῆγων, οὐκ ἀπφθῆγθ', ὡρῖν ἀν ἡμῖν
 Ἐκ τ' Νιόβης εἴπη ῥῆσιν τ' καλλίτῳ ἀπολέξας·
 Κἂν αὐλητῆς γε δίκλιε κῆ, ταύτης ἡμῖν ὄπχειρα,
- 580 Ἐν φορθεῖα τοῖσιν δικασαῖς ἔξοδοι ἡύλησ' ἀπῶσιν.
 Κἂν ἀπθνήσκων ὁ πατήρ τῶ δῶ καταλιπῶν παῖδ' ὀπίκληρον,
 Κλαίειν ἡμεῖς μακρὰ τ' κεφαλῆν' εἰπόντες τῆ ἀφθῆκη,
 Καὶ τῆ κόγχῃ τῆ πᾶν σμινῶς τοῖς σμείοισιν ἐπῶση,
 Ἐδοδρὸ ταύτῳ ὅς πῖς ἀν ἡμᾶς ἀνποβλήσας ἀναπέσῃ.
- 585 Καὶ ταῦτ' ἀνποβῆθνοι δρῶμεν· τ' δ' ἄλλων ἐδεμ' δέχῃ.
 ΒΔΕΛ. Τῆτ' γὰρ τοῖ σμινὸν τῆτων, ὦν εἰσηκας, μακαρίζω·

Τῆς

vf. 563. Εἰς ἀν ἰατέση τοῖσιν ἐμοῖσιν] Sophocles in Oedipo Tyr. vf. 1506. μὴ δ' ἔξισάσθαι τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. Ne-
 ve meis aerumnis eas exaerues.

vf. 564. Αἰσώπε τι γελοῖον] Infra vf. 1057. ἢ λόγος ἔ-
 λέξας αὐτὸς ἀγνῶν τινα Αἰσώπικόν γελοῖον.

vf. 566. Τὰ παιδάει' ἀνέλκη] Ut infra in Iudicio Ca-
 num vf. 978. πῶ τὰ παιδία; ἀποβῆθν' ἢ πῶτῃ, καὶ νυ-
 ζόμενα αἰπῆτα, κἀντικελεύει, καὶ δακρύει.

vf. 570. Εἰ μὲν χάρεις ἀγνῶς Φωνῆ] Nempe ut Leo de-
 lectatur bovis voce, quia libenter comedit illius carnem.

Ibid. Φωνῆ παιδῆ] Gravior est vox agnorum & vi-
 torum, quam foeminarum.

vf. 571. Εἰ δ' αὖ τοῖς χριερίοις χάρω, θυγατρὸς] Vo-
 cem foeminarum comparat cum voce porcorum. In
 Acharnensibus rusticus filias suas tanquam porcas ve-
 num ferens dicit vf. 746. ἔπος δὲ γυλλίξῃτι καὶ κεί-
 τε, ἢ ἡσῆτε φωνὰς χριερίων. deinde cum puellae vo-

cem edidissent, mercator, qui ante dubitabat an verac
 essent porcae, voce audita, credit vf. 781. τὴν γε γοῖ-
 θ' φαίνεται. hic in Vesijis vf. 36. ἔχουσα φωνὴν ἰματῆρ-
 μένης αὐτῆς. Male autem pro αὐ τοῖς omnes, quas vidi,
 Edd. αὐτοῖς

vf. 572. Ὀργῆς τὸν κόλοπ' ἀνεῖδρ] Scholia: κόλοπις
 λέγεται οἱ πασσαλισσοῖς τῆς κηθάρας, εἰς ἃς ὀπιδισμῶνται ἀ-
 νεῖδρ, καὶ τῆνται σφρομέναν. Ὀργῆς ἔν κόλοπα, ἀπὶ
 τῆ, τὴν τῶν τῶς ὄργης. Id est: κολοπις dicitur clavicu-
 li cibariae, quibus alligantur chordae, & intenduntur, si
 illi variantur. Itaque ὄργης κόλοπα dixit pro τῶν ὄργης,
 id est, irae intensionem. In Raris vf. 712. est: τῆς ὄ-
 γῆς ἀνεῖδρ. In Avibus vf. 383. aliter: τῆς ὄργῆς χριερίων.

vf. 573. Τὸ πλέτε καταχῆνη] In Ecclesiast. vf. 630.
 καταχῆνη τῶν σμινῶν ἔσαι πολλὰ.

vf. 574. Δύπερον] Vide supra vf. 535.

vf. 576. Τὰ αἰδῖα πάρεσι θεῶσθαι] Scholia: τῶν γὰρ
 παιδῶν

560 Sed audio reos omnigenas voces mittentes, ut absolvantur.
 Age, quae non ibi blandimenta potest audire iudex?
 Alii deslent paupertatem suam, & addunt
 Mala praesentibus malis, donec aequaverit aliquis sua meis:
 Alii narrant fabulas nobis: alii Aesopi ridiculum quoddam:
 565 Alii dicteria dicunt, ut ego rideam & iram deponam.
 Atque si his non moveamur, liberos statim protrahit
 Manu tenens filias & filios: ego autem ausculto;
 At isti capita conferentes simul balant: deinde pater super ipsis
 Quasi Deum me orat tremens, ut eum noxa liberem:
 570 Quod si delectaris agni voce, filii vocem miserareris;
 Si vero porcellis delector, filiae vox facit, ut movear:
 Atque tunc nos intensionem irae nonnihil remittimus.
 Annon magnum hoc est imperium & divitiarum contemptus?
 BDEL. Hoc alterum erit quod literis mandabo, divitiarum inquam contentum.
 575 Et fac memineris, quidnam habeas commodi tu, qui te imperare dicis
 Graeciae. (verenda.
 PHIL. Etiam puerorum aetas cum examinatur, licet contemplari eorum
 Et, si Oeagrus in iudicium veniat, non absolvitur priusquam nobis
 Ex Nioba sententiam optimam eligat & recitet.
 Si autem tibicen causam vineat, supra mercedem debitam
 580 Exitum iudicibus egredientibus tibia canit capistratus.
 Et, si quis pater moriens filiam, quam haeredem relinquit, dederit alicui uxore,
 Nos rescindimus & violamus ejus testamentum, (rem,
 Et concham, quae admodum magnifice imposta est signo;
 Filiamque illam damus illi, qui precibus nobis persuaserit:
 585 Et cum haec facimus, liberi sumus a reddenda ratione; ceterorum autem
 magistratuum nullus.
 BDEL. Equidem ob illud, quod tam honestum est inter ea, quae dixisti, beatum te praedico;
 Quod

ταύτων τὴν ἰδίαν διαμύζοντες, τὰ αἰδέα ἰστέπων διὰ τὸ
 διστάειν αὐτῶν εἰς τὸ χρηστὴν ἐν ταῖς νουθεσίαις. Puden-
 da puerorum inspiciebant, cum explorarent illorum aetatem.
 Opus autem habebant pueris legitimae aetatis ad quaedam
 munia publica. Erant autem Virorum oculi curiosi in
 talibus spectandis. Hinc apud Nostrum in Nubibus,
 ille qui exponit praeceptorum hominum mores & institu-
 ta dicit v. 972. ἐν παιδοτρικῇ δὲ καθήκοντες, τὸν μὲν
 ἴδον παραλαβὴν τῆς παιδείας. ἔπειτα τοῖς ἑξῆσι μὲν δὲ δίκην
 ἀσπίδος, εἴτ' αὖ πάλιν αὐτῶν ἀνιστομένης συμψύσαι, καὶ προνοή-
 σαι εἰδωλὸν τῶν ἐρασῶν τῆς ἧρας μὴ καταλείπειν γέ.
 v. 577. Οἰαγρῶ.] Histrio Tragicus fuit. Egerat au-
 tem Nioben Fabulam Sophoclis aut Aeschyl, ut ait
 Scholiastes.
 v. 578. Ἐν τῆς Νιόβης εἴπη ῥῆσιν] In Nubibus v. 1375.
 ἦο ἔξ Ἐπιπέδου ῥῆσιν τινά.
 v. 580. Ἐν φερσίῳ] Id est: ἐμπροσθεταμένῳ, ut in

Avibus v. 862. ubi etiam de tibicine.
 v. 581. Ἐπιπύρον] Ad quam redit omnis hereditas.
 v. 582. Κρατὴν μακρὰ τῆς κεφαλῆς] In Pluto v. 6. e.
 ἐστὶν κλαίειν μακρὰ τῆς κεφαλῆς. Omititur etiam vox κερα-
 λην ut in Theinoph. v. 218. σῆτον μὲν μακρὰ κλαίειν
 κλαίειν. Dicitur etiam μακρὰν, ut in Ecclesiast. v. 426.
 δὴ πῶν παρέχῃ ἀπασιν, ἢ κλαίειν μακρὰν. Est autem
 κλαίειν εἰστέρας τῆς κόρυς, idem quod ἀνακολληθῆναι τὴν
 διαβάνην, ut infra loquitur v. 587.
 v. 583. Καὶ τῆ κόνυχῃ] Scholia: τοῖς σημείοις, ὡς κόνυ-
 χας ἐπιτίθειν ταῖς σφραγῖδι, ἀσφραγῖς ἕνα. Id est. Si-
 gnis, quasi conchylija imposuerint signaculis, ut surta teoque
 naneant.
 v. 586. Τὸν γὰρ τοι τὸ σμυνὸν τέτων] Nempe τὸ τὰ
 τῶν πατρῶν αἰδέα δεῖσθαι, quod dicebat v. 576. Lo-
 quitur autem Ironice.
 H h h 3

Τῆς δ' ὀπικλήρε τ' ἀφ' ἑθελίου ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

ΦΙΛ. Ἐλ' δ' ἡ Βουλὴ, χ' ὡς δὴ μὲν, ὅταν κριναὶ μέγα ἀράγμ' ἀπὸ
ρήση,

Ἐφίφισται τῆς ἀδικεῖντας τοῖσι δικασταῖς ἀραδῆναυ.

590 Εἴτ' Εὐαθλῶ, χ' ὡς μέγας ἔτ' Κολακάνυμῶ ἀσπιδάποδλης,

Οὐχί προδώσειν ὑμᾶς Φασί, ἀεὶ ἔσ' πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.

Καὶ τὰ δῆμα γινώμιω ἔδεις πώποτ' οἰκίσησιν, ἐάν μὴ

Εἴπη τὰ δικαστῆει ἀφῆναυ ἀράγμ' αἰσάντας.

Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεραξιδάμας μίν' ἡμᾶς ἔσ' ἀπειρώγμ'.

595 Ἀλλὰ φυλάτῃ ἀφ' ἑθελίου χεῖρὸς ἔχων, χ' τοῖς μῖνας ἀπαμύμῃ.

Σὺ δὲ τ' πατέρ' ἔδ' ὅπῃ τῶν τ' σαυτῶ πώποτ' ἔφρασας.

Ἀλλὰ θιάρῶ, καὶ τοῖσι τῶν ἀνῆς Εὐφημῖος ἔδεν ἐλάτῃων,

Τὸν σπύγγον ἔχων ἐκ τ' λεχάνης ταμβάδι ἡμῶν ἀεικωνεῖ.

Σκέψαι δ' ἀπὸ τ' ἀγαθῶν οἷαν ἀποκλείεις χ' κατερύκεις,

600 Ἦν δὲ λείαν ἔσαν ἔφρασκες χ' ὑπερσῖαι ἀποδείξαι.

Β Δ Ε Λ. Ἐμπλησο λέγων πάντως γὰρ τοὶ παύσῃ ποτὲ, κἀναφα-
νήσῃ

Πρωκίλος λυτῶ ἀειγνόμω τ' ἀρχῆς τ' ἀεισέμνω.

ΦΙΛ. Ὁ δὲ γ' ἡδῖον τῶν ἐστὶν πάντων, ἔσ' γὰρ πλειλήσιμω

Ὅταν οἴκαδ' ἴω τ' μισθὸν ἔχων, κατ' εἰσήκουσ' ἄμα πάντες

605 Ἀσπάζουσι) ἀφ' ἑθελίου χ' ἀράγμ' ἢ ἡ θυγάτηρ με

Ἀποίση, χ' τὸ πῶδ' ἀλείφῃ, χ' ἀραδῆναυ Φιλῆση,

Καὶ πασπάζουσι) ἄμα τῇ γλώτῃ τὸ τελεόβολον ἐκκαλαμᾶ).

Καὶ τὸ γύναιόν μ' ἀποθωπεύσαι Φυσίω μάζαι ἀραδῆναυ

Κατὰ τῆς ἀραδῆναυ παρ' ἐμοὶ ἀραδῆναυ ἀράγμ', Φάγῃ τυττί,

610 Ἐντραγε τῶν τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, χ' μὴ με δέησῃ

Εἰς σὲ βλέψαι, χ' τ' ταμίαν, ὅποτ' ἀειτον ἀραδῆναυ,

Καταρασάμω, χ' τὸν θορύβου, ἄλλω μὴ μοι ταχὺ μάζη.

Τάδε κέκλημα ἀραδῆναυ ἀραδῆναυ, ἀραδῆναυ ἀραδῆναυ.

Καὶ οἷόν μοι μὴ ἀρχῆς σὺ πειν, τ' ὄνοι τόνδ' ἐσκεκόμισμα

Οἷος

vf. 587. Ἀνακογχυλιάζων] Ad vocem κέχρη vf. 583.

(unde κωχέλιον) respicit. Sumitur autem ἀνακογχυλιάζων hoc loco pro, ἀνασπᾶν τὴν κέχρη. utitur enim verbo ἀνασπᾶν in eadem re, in Lystrata vf. 1200. καὶ μὴδὲν ἄλλο εἰς σσημάθαι, τὸ μὴ ἔχει τὴν τύπον ἀνασπᾶσαι. Alias ἀνακογχυλιάζουσα est ἀναγαργαρίσασθαι. Vide Pollucem Lib. VI. Sect. 25. & Athenaeum V. p. 187.

vf. 590. Εὐαθλῶ.] Vide ad Acharnenses vf. 710.

Ibid. Κολακάνυμῶ ἀσπιδάποδλης.] Pro Κολακάνυμῶ & ἀσπιδῶ, & ἀσπιδῶ. In Nub. vf. 352. Κολακάνυμῶ τὸν ἀσπιδῶ. vf. 591. Οὐχί προδώσειν ὑμᾶς φασί.] Infra, vf. 673.

ἀφ' ἑθελίου τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτῶν ἀλλὰ μαχεῖσθαι πρὸς τὸ πλῆθος αἰσάντας

vf. 593. Πρώτιστα μίαν δικασάντας.] In Equitibus vf.

50. αἰ δῆμα, ἡσῶσι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν.

vf. 594. Κεραξιδάμας.] De eodem Cleone in Equitibus vf. 136. ἀραδῆναυ κερακίτης.

vf. 595. Τὰς μῖνας ἀπαμύμῃ.] De eodem Cleone in Equitibus vf. 60. βυρσῖται ἔχων διπλῆντα, ἡσῶσι, ἀποσῶσι τὰς μῖνας.

vf. 597. Θιάρῶ.] Tanquam adulatorem notat hunc, & supra vf. 45. ubi de eo dicitur: κεραλὸν κολακῶ ἔχει.

Ibid. Εὐφημῖος.] Ille etiam adulator fuit.

vf. 602. Πρωκίλος λυτῶ ἀειγνόμω.] Hesychius: παρμῖαι, ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπομῖσθαι, ἀλλ' ἢ κολῖα αὐτῷ

Quod autem resignas testamentum de puella ex asse haerede, injuste facis.
 PHIL. Praeterea cum senatus populusque dijudicare rem arduam nequit,
 Decretum faciunt, ut rei iudicibus tradantur.
 590 Deinde Euathlus, & magnus iste assentator Clypeique abjector Cleonymus
 Dicunt se non prodituros vos, & pro plebe pugnaturus.
 Et apud populum nullius unquam oratoris sententia valuit, nisi
 Dicat iudices dimisisse re semel dijudicata.
 Ipse autem Cleo clamore omnia domans solus nos non arrodit;
 595 Sed servat manu tenens nos, & muscas pellit a nobis.
 Tu autem patri tuo nihil istorum fecisti unquam;
 At Theorus, quamvis nequaquam inferior vir sit Euphemio,
 Spongiam habens, e pelvi calceos nobis ungit.
 Specta autem commoda, a quibus me excludis & arces,
 600 Quae tu servitium esse & ministerium te dicebas probaturum.
 BDEL. Dic usque ad satietatem; nam utique desines aliquando, & palam
 videberis
 Podex esse lavacrum vincens, frustra tam praeclarum imperium habens.
 PHIL. Sed quod jucundissimum est omnium istorum, cujus oblitus fueram:
 Cum domum eo, mercedem habens, atque ingredientem simul omnes
 605 Salutant propter pecuniam: & primo filia me
 Lavat, & pedes ungit, & me prona deosculatur,
 Atque me pappam vocitans interea triobolum lingua sua quasi hamo educit
 mihi ex ore: (affert:
 Deinde muliercula mihi sublandiens, mazam ex farina & vino conflatam
 Postea mihi assidens sic invitat, comede istud:
 610 Manduca istud: quibus ego delector, nec mihi opus est,
 Ut ad te respiciam, & ad promum condum, quando prandium apponat,
 Maledicens mihi & murmurans, ne mox aliam mihi pinsat offam.
 Haec possideo propugnacula malorum, & arma quae me a telis tutantur.
 Sin vinum ad bibendum tu mihi non infuderis, hunc asinum attuli (poculum)
 Vino

τῶ ἐπιφύρουται. ἐλέγετο ἔν ἐπὶ τῶν ἀναφελῶν καὶ εἰκὴ πραττο-
 μίαν. Proverbum. Cum quis illa parte non potest purga-
 ri statim subsequente aloi solutione & iniquatione. Dice-
 batur autem de inutilibus & quae frustra fierent. Dice-
 cit ergo Bdelycleo: Dic quantum voles; efficiam ta-
 men ut haec nequicquam dixeris: nam omnia refuta-
 bo, quae tu pro imperio tuo dicis.
 vf. 605. Ἀσπάζονται] Potius ἀσπάζονται propter seqq.
 vf. 607. Πάσπαλασσα] Id est, πάσπαλον με καλῶσα, ut
 loquitur in Pace vf. 119.
 Ibid. τὸ τριαβόλον ἰκκαλαμάται] Triobolum illum, quem
 acceperam mercedem judiciariam, elicit mihi ex ore
 lingua sua, ut piscatores calamo extrahunt piscem (vi-

de supra, vf. 380.) Solebant autem in ore gestare
 pecuniam; infra, vf. 787. καὶ ἄ ἰνικαί, ὁβολὸς γὰρ ἑ-
 μὲν λαβῆν. ubi vide Notam.
 vf. 608. Φουρὴν μάζαν] Non multum subadam. Vide
 Casaub. ad Athen. III. c. 29.
 vf. 609. & seq. Φάρα τῶν ἐντραγῶν τῶν] In Equiti-
 bus vf. 51. ἔσθα, ῥέμσον, ἐντραγῶν.
 vf. 612. Τονθερίσας] In Rasis vf. 759. τονθερίσων ἄνθρω-
 πῶν πλῆθος λαβῶν πολλὰς ἀπὸς θύρας.
 vf. 614. Ὀρεν] Scholia: εἰδὲν ὀρζαίῳ ἴσως διὰ τὸ δι-
 πλάσμα ἔχειν ἕνε μισθῶν. Vasculi genus. Ita dictum, forte
 quia ejus structura referret asini formam. Aut quia tre-
 mium quendam excitaret insuso liquore.

- 615 Οἶνε μετὶν κατ' ἐγγρόμῃ κλίνας· ἔτ' δὲ καρχηδῶν,
 Βραμμοσαμῶν ἔσθ' ἄσθ' ἴδινε μέγα κ' φράπτον κατεπαρδεν.
 Ἄρ' ἔμεγάλιον δέχλι' ἄερω,
 Καὶ τ' ἔδ' Διὸς ἔδεν ἐλάττω,
 Ὅπως ἀκῶ παῖδ', ἄσθ' ὁ Ζῆς;
 620 Ἦν γὰρ ἡμῶν θορυβήσονται,
 Πᾶς τις Φησὶν τ' παριόντων,
 Οἶον βροντᾶ τὸ διασπείρον,
 Ὡ Ζεῦ βασιλευ. καὶν ἀπράφω,
 Ποταύζεσαι, καὶ γκερόδασι μα.
 625 Οἱ πλεῖστοι κ' πανυ σεμνοί.
 Καὶ σὺ δέδοικας με μάλιτ' αὐτός.
 Νῆ τιμ' Δῆμπτρα δέδοικας· ἐγὼ
 Δ' ἀπολοίμην, εἰ σε δέδοικα.
 ΧΟΡ. Οὐ πόποθ' ἔτω καθαράς
 630 Οὐδενὸς ἠέσασαμην, ἔ-
 δὲ ξικαιπῶς λέγῃσι.
 ΦΙΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ἄσθ' ἔτω ραδίως τρυγῶσιν.
 Καλαῶς γ' ἴδων, ὡς ἐγὼ ταύτη κράπτος εἰμι.
 ΧΟΡ. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
 635 Κῦδὲν παρῆλθεν, ὡτ' ἐγώ-
 γ' ἠνξαιόμην ἀκῶν.
 Καὶ μακάρων δικάζειν
 Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
 Ἡδὲ μὲν λέγῃσι.
 640 ΦΙΛ. Ὡδ' ἔτ' ἴδ' ἠδὲ σιορδινᾶ), καὶ τιν' οὐκ οἶν αὐτῶ.
 Ἦ μὲν ἐγὼ σε πῆμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.
 ΧΟΡ. Δαί δέ σε παντοίας πλέκειν
 Εἰς ἀπὸφθῆξιν παλάμας.
 Τιμ' γ' ἐμὲν ὄργην πεπα-
 645 κα χαλεπὸν μὴ πῶς ἐμῶ λέγῃσι.
 Πρὸς ταῦτα μίλλιν ἀγαθὴν ὄρα ζητεῖν σοι, κ' νεόκοπον,
 Ἦν μή τι λέγῃς, ἥτις δαυατὴ τ' ἐμὸν θυμὸν κατερείξω.

Β Δ Ε Λ.

vf. 615. Ὅτ' ἔτ' ἴδ' ἠδὲ σιορδινᾶ) Scholia: ὁ ἐπὶ τῷ ἐπιπέδῳ τῷ ἔργῳ· Poculum quod dicitur Aftius. Alludit autem ad animal.
 vf. 616. Διὸς] Poculi genus. Vide ad Nubes vf. 1476.
 Ibid. Σπράττων] Hesychius: ποσειδῶν, ἢ φιδῶν.
 vf. 623. & τῶν. Καὶ ἀπράφω, ποταύζεσαι] Plinius Lib. xxviii c. 2. Fulguros porphyris adornare consensus gentium est.
 vf. 629. Οὐ πόποθ'] In Theophr. vf. 443. ἢ πάποτος ταύτης κῆρα πολυπραγματούτων γυναικῶν, ὡδὲ δυνάστην λέγῃσι.

vf. 632. Ἐρήμας ἄσθ' ἔτω ραδίως τρυγῶσιν] Rutabat me causam meam deserturum. Est autem Proverbium, in Ecclesiast. vf. 883. σου δ' ἐρήμας, ἢ παρῶσε ἐνθάδε ἔμην, τρυγῶσιν;
 vf. 634. Πάντ' ἐπελήλυθεν] In Theophr. vf. 443. πᾶσας ἰδίας ἔχρησεν, πάντα δ' ἔκασασιν φησι.
 vf. 640. Σιορδινᾶται] Sic etiam in Ritis vf. 954. de eo qui videbatur convictus, & non habere quod re-
 spon-

- 615 Vino plenum: deinde inclinans infundo: iste autem hians
Rudit, & contra tuum vorticem (*calicem*) grande & horrendum pedit.
Annon magnum imperium obtineo,
Nec inferius Jovis regno?
Qui eadem audio de me dici, quae Jupiter de se;
- 620 Nam si nos tumultuemur,
Quilibet praetereuntium dicit:
Quam vehementer tonat forum judiciale,
ô Rex Jupiter: & quando fulmino,
Poppysmate me adorant, & cacant *prae metu*
- 625 Opulenti & nobiles:
Et tu me in primis times ipse:
Times, *inquam*, per Cererem juro: ego
Autem peream si te timeo.
CHOR. Nunquam tam accurate
- 630 Quenquam audivimus, ne-
que tam prudenter verba facere.
PHIL. Verum est; sed arbitrabatur tam facile a vitibus custode vacuis uvas
decerpturum se;
Nam probe sciebam me in hac parte potissimum valere.
CHOR. Ut omnia persecutus est,
- 635 Et nihil praeteriit: adeo ut e-
quidem extollerer auscultans:
Et jus dicere in beatorum
Insulis ipse viderer;
Sic delector ejus verbis.
- 640 PHIL. Ut iste jam pandiculatur, & non est apud se.
Efficiam certe, ut tu scuticas prae oculis habeas hodie.
CHOR. Oportet autem te omnigenos neclere
Dolos, ut elabaris;
Mea enim ira mi-
- 645 tescit difficulter, si quis dicat, quod mihi non placet.
Itaque tuum est quaerere lapidem molarem recens caesum,
Si nihil tale dixeris, quod meam iracundiam frangere possit.

BDEL.

spondeat: *τί σκορδισά και δυσχερής*. deinde alter, qui videbatur eum confutasse: *ὅτ' αὐτὸν ἐλέγχο*.

vl. 641. *Βλέπειν σκῆτι σκῆσι*] *Terrifaciam te*. Proverbum sumtum ab illis, qui verbera timent. Eupolis apud Scholiastem: *ἀπεχθῆς μὲν ἔν, τὸ λεγόμενον, σκῆτι φέλιπυ*. Vere, quod ajunt, *lora respicit*.

vl. 642. *Παντίλας πλάσιον — παλάμας*] Euripides in *Andromacha* vl. 66. *τί δῶσι; τίλας μηχανάς πλάσιον ἴδῃ;*

quid faciant? quid machinantur nunc?

vl. 645. *Πρὸς ἐμὲ λέγουσι*] Sophocles in *Oedipo Tyranno* vl. 1433. *πῶς τι μοι πρὸς σὺ γὰρ, εἰδ' ἐμὲ φέ- σα*. Obtempera mihi; dicam enim, quod in rem tuam erit, non meam. Herodotus in *Chione*: *ἐπίστας πρὸς ἑαυτὸν τὸν χρησμόν εἶπας*. Cum putaret in rem suam esse oraculum.

vl. 647. *Καταύξαι*] Vide ad *Ranas* vl. 508.

- ΒΔΕΛ. Χαλεπόν μὲν, καὶ δεινὴς γνώμων καὶ μείζων ἢ πρὸς τρυγῶδεις,
 Ἰάσωνα ἴσοι δὲ χεῖρας ἐν τῇ πόλει σιτετοκίαν.
- 650 Ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη. ΦΙΛ. Παῦσαι, καὶ μὴ πατιέξω.
 Εἰ μὴ γὰρ, ὅπως δουλῶ γὰρ, τετὶ ταχέως με διδάξῃς,
 Οὐκ ἔστι ὅπως ἐχέ τειθήσῃ, καὶ ἔξῃ σπλάγγναν μ' ἀπέχεσθαι.
 ΒΔΕΛ. Ἀχρεόσασιν νῦν, ὦ παπαίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέταπον.
 Καὶ φάρον μὲν λόγισαι Φαύλας μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
- 655 Τὸν Φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῆς πόλεως συλλήβῃ τ' ἀρροσίωντα.
 Καὶ ἔξω τύττε τὰ τέλη χρεῖς, καὶ τὰς πολλὰς ἐκατομῆς,
 Πρυτανεία, μέταλλ', ἀργεῖα, λιμῶνας, μοσθῆς, καὶ δημιόφρατα.
 Τύτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς διαχίλια γίνεσθαι ἡμῖν.
 Ἀπὸ τύτων νῦν μοσθὸν καταθέσθε τοῖσι δικασταῖς, ἔσθ' οὐαυτῶ,
- 660 Ἐξ χιλιάσιν (κῆ' ἄνω πλείους ἐν τῇ χώρα κατένασθε.)
 Γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπευ καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
 ΦΙΛ. Οὐδ' ἢ δεκάτη τ' ἀρροσίωντων ἡμῖν ἀρ' ἐγγίγνητ' ὁ μοσθῆς.
 ΒΔΕΛ. Μὰ Δι' ἐ μὲν τοι καὶ ποῖ τρέπετ' ἢ ἠπειτα τὰ χρέματα τάλαντα;
 ΦΙΛ. Ἐς τύττες τῆς, ἐχέ ἀρροσίων τ' Ἀθηναίων κολοσυρτόν.
- 665 Ἀλλὰ μαχεῖμαι ἀεὶ ἔσθ' ἀπὸ πλῆθους αἰεὶ. ΒΔΕΛ. Σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτῆς
 Ἄρχειν αἰρεῖ σαυτῶ, τῆτοις τοῖς ῥηματίοις ἀειπεφθεῖς.
 Καὶ ἔσθ' ἔσθ' ἡμῖν δαροδοκῆσιν καὶ πεντήκοντα τάλαντα,
 Ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐπαπειλῶντες τοιαυτῶ, κἀναφοβῶντες.
 Δώσετε τ' Φόρον, ἢ βρογίθσας τῶν πύλων ὑμῶν ἀνατρέψω.
- 670 Σὺ δὲ τὸ δεχθῆς ἀγαπᾷς τ' σῆς τῆς δευλόφους ἀειπεφθῶν.
 Οἱ δὲ ζύμμαχοι, ὡς ἡδοιτό γε τ' μὲν σίφρακα τ' ἄλλον
 Ἐκ κηβαίης λαγαρίζομενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
 Σὲ μὲν ἡγῶν Κόννη ψῆφον· τῆτοις δὲ δαροδοκῆσιν
 Ἐρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σίσαμα, ἀρροσιφάλαια,
- 675 Φιάλας, χλανίδας, σφάνους, ὄσμους, ἐκπόμενα, πλῆθυρεια.
 Σοὶ δὲ γὰρ, ὦν ἀρχεῖς, πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλθῆσας,
 Οὐδαίς

vf. 650. ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη] Ex Homero Iliad. α.
 ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ἵσπερ κρονίωντων.

vf. 652. Σπλάγγναν ἀπέχεσθαι] Per exita intelligantur sacrificia, a quibus excludebantur homicidae, nisi rite essent expiati.

vf. 653. Χαλάσας τὸ μέταπον] Dicitur etiam χαλᾶν τὴν ὄρεν, χαλᾶν τὸ συνδυαστῶν, καὶ χαλᾶν τὴν ὄρεν.

vf. 654. Λόγισαι] Supputationem facit redituum; ut ostendat posse plebem aliunde alii; ut non necesse sit eam mercedi iudiciali aede imitare.

vf. 660. Κατένασθε] Pro Κατατίνασθε, a τῶν, habito.

vf. 661. Ἐκατὸν δῆπευ καὶ πεντήκοντα] Primo tenendum, quod Scholiastes monet: eis ἑκατὸν χρεῖται τὸν ἑκατοντῶν ὡς τῶν β' εἰς ἑκατὰ προχωρούντων. In decem mensi partitur annum; quoniam (ex duodecim mensibus) reli-

qui duo festis diebus cedunt: deinde observandum, unum quemque mensem non plus, nec minus habere quam triginta dies. Jam si sexies mille hominibus dentur quotidie terni oboli (τριὰς ὀβολοι, τὸ δισμακοῦ καὶ ἑκατοσιστικόν); summa expensarum unius mensis erunt Oboli 54000; tot autem Oboli, Drachma e sex Obolis constante, faciunt Drachmas 9000; tot autem Drachmas, mina ex centum Drachmis constante, faciunt Minas 900; tot autem Minae, Talento e sexaginta Minis constante, faciunt Talenta 15; Decies quindecim autem sunt 150. quae est summa expensarum unius anni.

vf. 662. Οὐδ' ἢ δεκάτη] Nam decima pars de 2000, non est 150; sed 200.

vf. 663. Ποῖ τρέπεται — τὰ χρέματα] Iliacus de Philocte-

- BDEL. Difficile equidem est, & altioris indaginis quam pro Comico captu, Sanare morbum inveteratum & nidulantem in republica.
- 650 Sed ô pater noster Saturno nate. PHIL. Desine patrem commemorare. Nisi enim cito ostenderis, me servire, Mori te mox necesse est, si me vel extis abstinere oporteat.
- BDEL. Ausculta modo, mi ave, paullisper exporrecta fronte: Atque primo quidem computa levi negotio, non calculis, sed digitis,
- 655 Tributa universa, quae ex urbibus nobis accedunt: Praeterea vectigalia seorsim, & multas illas vicefimas, Prytanea, metalla, fora, portus, mercedes, sectiones: Istorum reddituum summa est, circiter bis mille talenta. Hinc jam pone mercedem annuam iudicibus,
- 660 Qui sunt sex mille (& nondum plures in hac regione habitastis) Redeunt itaque vobis centum & quinquaginta talenta. PHIL. Ne quidem decima pars ergo in mercedem nobis redit. BDEL. Non sane: sed quorsum reliqua pecunia infumitur? PHIL. In istos, qui semper in ore habent haec verba: non deferam vulgus Atheniensium,
- 665 Verum pro plebe pugnabo semper. BDEL. Tu enim, ô pater, ipsos Tibi adsciscis dominos, istis verbis deceptus. Deinde isti munera accipiunt quinquagena talenta Ex urbibus; hujusmodi minis *miferos* terrefacientes: Aut tributum dabit, aut ego intonans urbem vestram evertam.
- 670 Tu autem contentus es, si rodas imperii tui redditus paucos, ut canis pedem Socii autem ut senserunt reliquam turbam (a pelle abscissum, Ex patella radere & comedere res nihili; Te quidem habent pro Conni calculo; istis autem dant munera Orcas vini, tapetes, caseum, mel, sesama, pulvinaria *cervicalia*,
- 675 Phialas, laenas, coronas, torques, pocula, opes cum sanitate: Tibi autem illorum, in quos imperium habes multo labore terra marique, Nemo

Ioctemonis Haereditate: ἡρώτων ἐν τῷ ποταμῷ εἰς τὸ χεῖμα.

vf. 664. *Εὐ τῆς τῆς, ἐξὶ προδῶσω] Ponit formulam Rhetoribus usitatam, ut inde tanquam ex nomine cognoscantur; illis enim verbis utentes studebant se populo commendare; supra vf. 590. ἐξὶ προδῶσει ἡμᾶς φασί, περὶ τῷ πλήθει δὲ μαχισθῶται.

Ibid. Τὸν Ἀθηνῶν κλοσοῦρτῶν] In Pluto vf. 536. γραιδίαν κλοσοῦρτῶν. mox σύρανα, quod idem.

vf. 670. Τῶν ἀργυρίων] Scholia: τὰ περιττὰ καὶ ἀχρηστὰ. Ἀργυρίων γὰρ τῆς μιλῶντις εἰ πόδες, ἔς προδῶσαν κλοσοῖ, καὶ ἐν ἀχρηστῷ. Rejectione & inutilia. Ἀργυρίων enim sunt pelli ovillae pedes, quos alios Graeci προδῶσαν vocant. Isti autem sunt inutilia.

vf. 671. Σύρανα] Pileum plebem, quasi *quicquillias*;

Euphron Comicus apud Athenaeum IX. p. 377. *Ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοῦτον συρρετόν, Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα, καὶ Σωτηρίδην. Cum ad ejusmodi hominum colluviem accesseris, Ad Dromonem inquam, Cerdonem, & Soteridem.

vf. 672. Τὸ μὲν] Euripides in Rheseo vf. 819. Ἐλοπα τὸ μὲν εἶναι νομίζετε καὶ κακόν. Hectorem nihil esse & ignotum putate.

vf. 673. Κόννη ἦνον] Unus ex Scholiastis: Κόννη, εὐτελής. Κόννη γὰρ τὰ παρὰ κατῆρα. ἦνον δὲ εἶπα διὰ τὸ περὶ διασῆ λέγειν. Connus, vilis. Connus enim paterna bona dilapidavit. ἦνον autem, id est, calculum dixit, quia de iudice loquitur.

vf. 676. Σὺ δὲ γ'] Lego potius Σοὶ δὲ γ' propter didacti. vf. autem 682. pro Σοὶ δ' legi etiam possit Σὶ δ'.

Οὐδείς ἔδδ' σκορόδην κεφαλῷ τοῖς ἐφητοῖσι δίδωσι.

ΦΙΛ. Μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαιίδου κ' αὐτὸς τρεῖς ἀγλίθας μετέπεμψα.

Ἄμ' αὐτὴ μοι τ' θαλείαν σὺν σποφάνων σποκναίεις.

680 ΒΔΕΛ. Οὐ γὰρ μεγάλη θαλεί' ἐστίν, τέτταρς μ' ἀπαντὰς εἰ δὲ χαῖς

αὐτὸς τ' εἶναι, ἔ τὸς κόλακας τὸς τέττων, μισθοφορῶντας;

Σοὶ δ' ἴω' πῖς δῶ τὸς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπαῖς ἕς αὐτὸς ἐλαίων,

Καὶ πεζομαχῶν, ἔ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ ποιήσας.

Καὶ ᾠδῶν τῆτοις ἔπιπυθόμην Φοιτᾶς, ὃ μάλιστ' αὖ ἀπάγχῃ.

685 Ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι χατάπυρον, Χαίρεθ' υἱὸς,

Ὡδὲ ἀφ' ἑσθῶς, ἀφ' ἑσθῶν τῶ σώματι, ἔ τρυφεραιθῆς,

Ἦκειν εἴπη σφῶν, καὶ ᾠδᾶ δικασθῆ' ὡς ὅς πῖς ἀν' ὑμῶν.

Ἔστ' ἔλθῃ ἔ σφῶν, τὸ τελώβολον ἔ κομῆται.

Αὐτὸς δὲ φέρῃ τὸ συνηρικόν, δραχμῶν, καὶ ἔστ' ἔλθῃ.

690 Καὶ κοινῶν τ' δέχοντων ἑτέρω πῖς τ' μετ' ἑαυτῶν,

Ἦν πῖς τί δίδῶ τ' Φουθόντων, ζυθόντες τὸ πᾶν γὰρ δὴ ὄντε,

Ἔσπυδάκατον κατ' ὡς πείον ὃ μὲν ἔλκῃ, ὃδ' ἀντανέδωκεν.

Σὺ δὲ χρυσάζεις τ' Καλακρέτιω τὸ δὲ πρᾶττόμην σε λέληθεν.

ΦΙΛ. Ταυτί με ποῖσ'; οἴμοι πῖ λέγεις; ὡς με τ' Πῖα ταραχῆς,

695 Καὶ τ' ἔστ' με ᾠδῶν μᾶλλον καὶ οἶδ' ὅ, π' ἔστ' ἔστ' με ποῖσ'.

ΒΔΕΛ. Σκέψαι πότῳ γ', ὡς, ἔξοι σοι πλυτεῖν, ἔ τοῖσιν ἄπασιν,

Ἔπὸ τ' αἰὶ δὴμζόντων σὺ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλωσα.

Ὅς πῖς πόλει ἀρχὸν πλείων, σπῖ ἔ Πόντος μέχει Σαρδῶς,

Οὐκ ἀπλαύεις, πλῖν τῶν, ὃ φέρεις, ἀκαρῆ' ἔ τῶτ' εἰσὶ σοι

700 Ἐνταύθῃσιν χτὶ μικρὸν αἰὶ, ἔ ζῆν' ἐνεχ', ὡς σφ' ἀλλυρον.

Βῆλον γὰρ σε πείητ' εἶναι, ἔ τῶν ἐνεχ' ἔρρωσο,

Ἦνα γινώσκῃς τ' πησασθῆναι κατ' ὅταν ἔστ' γ' ἔπιπυθῆς,

Ἔπὸ τ' ἔχθρῶν πῖς ἔπιπυθῆς, ἀγέως αὐτοῖς ἔπιπυθῆς.

Εἰ γὰρ ἐβῆλοντο βιον ποῖσαι τῶ δῆμῳ, βᾶδιον ἦν ἀν.

705 Εἰσὶν γὰρ πόλεις χιλίαι, αἱ νῦν τ' Φόρον ἡμῖν ἀπάγῃσι.

Τῶν εἰκόσιν ἄνδρα βόσκῃν εἰ πῖς ᾠδῶνταξεν ἐλάτῃ,

Δύο μυριάδες τ' δημοτικῶν ἔξων εἰ πᾶσι λαγαίοις,

Καὶ

vf. 678. Εὐχαιίδου] Scholia: ἄνθρωπος σκοροδόμος.
vf. 682. Ἦντι δὲ τῶς ὀβολοὺς, ἀγαπαῖς] Merces
Judicialis & Comitalis. Demosthenes Olynth. III. de
eadem re: ἡμῶν δὲ ὁ δῆμος ἰσχυροτάτους καὶ πλείους
χορηγίας, ἀγαπᾶντες αὐτὸν μεταδιδάσκοντες τῶν δημοτικῶν ἡμῶν. His
populus energati, & spoliati pecunia, sicuti, famuli & ad-
ditamentū vicem obtinentis, contenti, si theatralem pecuniam
dant vobis.
vf. 685. Χαίρεθ' υἱὸς] Scholia: οἶον, ἔδδ' ἔστ' ἔστ' πολ-
λας τῶν γὰρ Χαίρεθ' ἔστ' ἔστ' ἐν Βαβυλῶνι ὡς ἔστ' ἔστ' ἔστ'
ἔστ'. Quasi dicit: Nec germanus civis; Chaeceas enim ab

Eupolide in Baptis notatur ut peregrinus.
vf. 686. Δημοτικῶν] In Thesmoth. vf. 170. διακίνας
ἡλικίας.
vf. 687. Ἦς ὅς εἰς ἀν' ὑμῶν] Est mimeticus figura. Quasi
ipse adolecens loqueretur.
vf. 688. Ἦντι δὲ τῶς ὀβολοὺς] In Thesmoth. vf. 284.
ἐκαπυθῆ ταχῆος, ὡς τῆς ἐκκλησίας τὸ σημεῖον ἐν τῶ ἔστ'
μερῶν φαίνεται.
vf. 693. Καλακρέτιον] Qui dat mercedem iudicibus.
vf. 699. Καὶ τῶν ἔστ' ἔστ' σοι ἐστ' ἔστ' ἔστ' καὶ μικρὸν τὸ ἔστ'
ἔστ' ἔστ' Scholia: ἢ εἰκὼν ἀπὸ τῶν σφῶν ἀσθενῶντων. Haec
imago desumpta est a valde aegrotantibus. In eadem re il-
luster

Nemo nec alii caput ad condiendos pisciculos dat.

PHIL. Non sane; sed ipse ab Eucharida tres alii bulbos curavi adferri.
Sed ipsam mihi servitutem non demonstrans molestus es.

680 BDEL. Nonne vero servitus magna est, cum omnes isti magistratus
Gerunt, & eorum assentatores mercedes accipiunt?

Tu autem, si quis det tibi tres obolos, contentus es: quos ipse remigando,
Et terrestribus praeliis depugnando, & urbes obsidendo quaesieras multo labore.
Et praeterea, quod me in primis excruciat, abis, cum juberis, in iudicium:

685 Quando ingressus adolescentulus impudicus Chaereae filius,
Sic incedens cum lascivo & delicato motu corporis
Dicit: Eundem est tibi mane & tempeffive ad jus dicendum; nam quicumque
Post datum signum venerit, triobolum non accipiet. (vestrum
Ipse autem accipit drachmam pro patrocinio, licet posterius veniat.

690 Deinde alium quendam eorum, qui cum ipso sunt magistratus, participem facit,
Si quis reorum aliquid dederit; atque ita ambo rem de composito
Gerunt: deinde veluti ferram alter trahit, alter remittit,
Tu autem inhias in quaestorem, quoad mercedem dederit, & quid geratur nescis.

PHIL. Haecine mihi faciunt? hei mihi, quid dicis? nam pectus meum turbas,
ut aestus arenam,

695 Facisque ut magis advertam animum: nec scio quomodo me affectum reddas.
BDEL. Specta igitur, ut, cum tibi & universis ditescere in proclivi sit,
Involutus sis nescio quibus angustiis ab oratoribus popularitatem profitentibus:
Qui urbibus plurimis imperans inde ab Ponto ad Sardiniam usque,
Non habes quo fruaris, praeter quod accipis istud pauxillum: & id per lanam tibi

700 Instillant paullatim identidem, ad prorogandam vitam, tanquam oleum;
Id enim volunt, ut tu sis pauper: quapropter valeas,
Ut cognoscas blandum illum nutricium. Deinde cum iste te instigaverit,
Et immiserit tanquam canem in hostes, crudeliter ipsis insultas.

Quod si voluissent victum praebere populo, facile erat.

705 Sunt enim urbes mille, quae tributum nobis adducunt.
Harum si cuique injungeretur, ut viginti viros pasceret;

Viginti millia plebejorum viverent in omnibus deliciis & abundarent leporina,

Coro-

militer Demosthenes in III. Olynthiaca: ἴσως ἀν ἴσως, αὐτῶν Ἀθηναίων, τίσις τὴν καὶ μὴ ἀποδοῦναι ἀγαθὸν, καὶ τῶν ταύτων λημμάτων ἀπαλλαγῆτε, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίσις διδομένη ἐστίν· καὶ γὰρ ἐπεὶ ἰσχυρὰ ἐκείνη ἐπιβουλή, ἐπὶ ἀποδοῦναι ἴσως καὶ ταῦτα, ἃ νῦν ἐστὶν ὑμῖν, ἕτε ἡσυχία ἐστίν, ὅσοι ἀέθλιον ἔχειν τινὰ διαρκῆ· ἐπὶ ἀποδοῦναι ἄλλο τι σιτίων ἴσως. Fortassis, Atheniensēs, fortassis perfectum aliquod & magnum bonum consequeremini, & ab ejusmodi lucellis liberaremini, quae cum cibis, quos dant aegrotis medici, conferri possunt; etenim illi nec vires addunt, nec mori sinunt: sic & ista, quae nunc percipitis, nec tania sunt ut justam utilitatem afferant:

nec ad desperationem vos redactos aliud quid agere sinunt: v. 700. Ὅσπερ ἄλιον] Παρὰ προσδοκίαν, pro illo, aut alio liquore.

v. 702. Τὸν τιθασυτῶν] Demosthenes paulo ante illa verba, quae modo citabam: εἰδὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καὶ ἐπιβουλήν ὑμῶν ἐπιβουλήν ἐπὶ ταῦτα, τιθασυτῶν, χυρῆδες αὐτοῖς ποῖντες. Isti in ipsam urbem vos includentes ad talia vos inducunt, & cicutant, ut vos ad nutum paratos habeant. Loquitur uterque de Rhetoribus & Demagogis.

v. 707. Δύο μυριάδες] Eundem numerum Civium Atheniensium refert etiam Demosthenes: εἰς αὐτὴν διαμέ-

- Καὶ τεφάνοισιν παντοδαπίσιν, ἢ πύφ, ἢ πιαρίτη,
 Ἄξια τ' γῆς σπαλαύοντες, ἢ ἔ' ν Μαρεθῶνι προπαίει.
 710 Νῦν δ' ὡσπερ ἔλαιολόγοι χερσὶν ἄμα τὰ τ' μοῦτον ἔχου.
 ΦΙΛ. Οἴμοι! τί ποῦ ὡσπερ ἰάγκη μὲ χ' τ' χερσὶ καταχέεται,
 Καὶ τὸ ξίφος ἢ δύναμη κατέχειν· ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
 ΒΔΕΛ. Ἀλλ' ὀπόταν μὲν δέισωσ' αὐτοὶ, τ' Εὐβοίαν διδάσιν
 Ἰμῶν, ἢ οἴτον ὑφίσταν) χ' τ' πεντήκοντα μεδίμνος
 715 Ποσειδῶν· ἔδδσαν δ' ἢ πώποτε σοι, πλὴν ὀφίλιον πέντε μεδίμνος.
 Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας Φούρων
 Ἐλαβες κατὰ χεῖρα κελῶν.
 Ὡν ἐνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον αἰεὶ,
 Βόσκειν ἐθέλων, ἢ μὴ τέτυξ
 720 Ἐγχάσκειν σοι τομφάζοντας.
 Καὶ νῦν ἀπεχνῶς ἐθέλω παρέχειν,
 Ὅ, π βέλῃ, σοί·
 Πλὴν Κωλακρέτε γάλα πίνω.

- ΧΟΡ. Ἦπερ σοφὸς ἦν, ὅς τις ἔφασκε, ὡρὶν ἀν' ἀμφοῖν μῦθον ἀκέσσης,
 725 Οὐκ ἀν' ἀδικήσασιν. σὺ γ' εἰ νῦν μοι πικρὴν πολλὰ δεδόκησας.
 Ὡς ἤδη τιμὴ ὀργῆν χαλάσας, τὲς σκίμπωνας καταβάλλω.
 Ἀλλ', ὦ τ' ἡλικίας ἡμῖν τ' αὐτῆς συθιασῶτα,
 Πῖθῃ, πῖθῃ λόγοισι, μὴδ' ἄφρων γένῃ,
 Μῆδ' ἀπηνὴς ἄγαν γ', ἀπερῶμων τ' ἀνῆς.
 730 Εἶθ' ὄφελέ μοι κηδεμῶν, ἢ ξυγχεῖν
 Εἰώ πῆ, ὅς τις δὴ τοιαῦτ' ἐπιθέτῃ.

Σοί

διεμέμριον πάντες Ἀθηναῖοι. quem locum adduxit Scholia-
 stes. At Ctesicles Historicus majorem numerum anno-
 tassse dicitur apud Athenaeum VI. p. 272. Κτισικλῆς
 δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν, τῇ δεκάτῃ στίχῃ ταῖς ἐκατὸν φασὶν
 Ὀλυμπιάδῃ, Ἀθηναίων ἑξήτασμον γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίῳ τῷ
 Φαλκρίῳ τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν, καὶ ὑπερβῆσαι Ἀθη-
 ναίους μὲν ΔΙΣΜΤΡΪΟΥΣ πρὸς τοῖς ΧΙΛΙΟΥΣ, μιστοῖους
 δὲ μυρίους, οὐκ εἶναι δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα. Ctesicles Lib.
 III. Chronicorum dicit, Olympiade 110. factam fuisse sub
 Demetrio Phalereo recensentem incolarum Atticae, & in-
 ventos fuisse Athenienses 21000. advenarum, 10000. Servo-
 rum, 400000. Aristophanes in Ecclesiiaz. v. 1127. Ci-
 vium adhuc majorem numerum ponit: πολὺτῶν πλείων
 ἢ τρισμυρίων ὄντων τῶ πλείον. Sed hic videtur advenas
 Athenis habitantes cum Atheniensibus simul numerare.
 Ibid. Ἐν πᾶσι λαοῖσι] Pro ἐν πᾶσι ἀγαθοῖς. Vid. ad
 Acharn. v. 1025.

v. 711. Ὡσπερ ἰάγκη με κατὰ τῆς χερσὶ καταχέεται] Menander apud Athenaeum VII. ὑπερβῆσαι δὲ με ἰάγκη

τις ἔλοι τὸ δέμα. Subit totam meam cutem torpedo quaedam.

v. 712. Καὶ τὸ ξίφος] Philocleo iste petebat gladium
 supra, v. 519. dicebatque se ei incubiturum, si in dis-
 putatione victus fuerit: καὶ ξίφος γὰρ μοι δοτὴ ἦν γὰρ
 ἠέτιθω λῆζων σε, περιπέσεται τῷ ξίφει· nunc autem, cum
 sentiat se victum esse, simulat se prae torpore gla-
 dium tenere non posse, & e manibus dimittit, quasi
 prae infirmitate se nec interficere possit, quod se fa-
 cturum dixerat. Scholiafies, tanquam simile quidd, huc
 trahit illud in Andromacha Euripidis v. 629. ubi Me-
 nelaeus increpatur, quod visa Helena abjecisset gladium,
 quo eam interfectorius fuerat. Vide ad Lystratam
 v. 115.

v. 713. Εὐβοίαν διδάσκω] Verbis dant, id est, prom-
 mittunt Euboeam forte inter ipsos distribuendam. Ut
 Aeginam etiam distribuerunt.

v. 716. Ἐσθίας φούρων] Quasi non sis civis germanus,
 sed adsciticius, nec adeo partem capere possis.

v. 723. Πλὴν Κωλακρέτε γάλα] Dicturus videbatur:

ἴθιλα

Coronis omnigenis, colostro & lacte presso,
 Illis perfruentes, quibus digna est patria nostra, & Marathonica victoria.
 710 Nunc autem tanquam olivantes illum comitamini, qui habet, unde mercedem det.
 PHIL. Hei mihi! quid ita quasi torpore manus mea perfunditur,
 Et gladium tenere non possum: sed jam lentescō.
 BDEL. At cum ipsi timent, Eubœam dant
 Vobis, & frumenti promittunt quinquagenos modios
 715 Se praebituros: nihil autem unquam dederunt, praeter quinque modios nuper.
 Et hos vix, peregrinitatis postulatus, (quia peregrinitatis accusabaris.)
 Accepisti per choenices hordei singulatim admenfos.
 Ideo ego te arcui semper,
 Cupioque te pascere, ne isti
 720 Irrideant te acerbe.
 Et nunc certum est praebere
 Tibi, quicquid voles.
 Tantum quaestoris lac bibere tibi non dabo.

725 **C**H. Utique sapiens erat, qui dixit: Priusquam amborum orationem audiveris,
 Ne judica; nam tua mihi oratio nunc multo potior videtur.
 Itaque jam ira laxata scipiones abjicio.
 Sed, ô aequalis & sodalis noster,
 Obtempera, orationi obtempera, nec imprudentem te praebe,
 Neque rigidum infractumque.
 730 Utinam mihi curator, aut cognatus
 Fuisset aliquis, qui me talia monuisset!

Tibi

ἰθὺς παρήχυν, ὃ, τι βέλει, σοί· καὶ ὄρνιθων γάλα· ut in Avibus vl. 1672. ὄρνιθων παρήξω σοὶ γάλα. Sed nunc παρ' ἰπώνιαν dicit: ἰθὺς παρήχυν, ὃ, τι βέλει, σοί· πλὴν Κωλακίτη γάλα· alludens tantum ad illud proverbium. Intelligit autem per Κωλακίτη γάλα mercedem judiciariam, quam distribuēbat ὁ Κωλακίτης, quod est nomen magistratus, quaestoris. Dicit itaque se patri omnia concessurum, tantum, ut judicia frequentet, non permitturum.
 vl. 724. Ἦπε σορός ἢν ἔστι ἰσχυρός] Aeschylus in Prometheus vl. 886. ἢ σορός, ἢ σορός ἢν, ὃς πρῶτος ἐν γέμει τὸς ἰσχυρός, καὶ διμυθολόγος. Profecto sapiens, sapiens profecto fuit, qui primus in animo id gessit, & lingua edisseruit. Euripides in Andromacha vl. 957. eandem sententiam cum Comico nostro laudans: Σοφὸν τι χρεῖμα τὸ διδόναι βροτοῖς, λόγος ἀκούει τῶν ἐναντίων πύρα· Ille sapiens quidam homo fuit, qui docuit homines, verba utriusque partis litigantium audire.

Ibid. Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Proverbialis Phocylidis verus: Μὰ τε δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Euripides in Heraclidis vl. 180. Τίς ἂν δίκην κρινῶν ἢ γυνὴν λόγον, πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ; Quis enim litem disjdicaverit aut causam cognoverit, priusquam ab utrisque omnem rem cognoverit clare? ubi vide notam Cl. Barncsi. Ceterum laudant hanc sententiam hic Judices sive Heliastae, tanquam bene ipsis notam: nam in eorum juramento erat: ἀκρόασμαι τὸ τε καταλόγου καὶ τὸ ἀπολογημένῃ ἰσχυρῶς ἀμφοῖν· Audiam & accusatorem & reum ex aequo: ut est apud Demosthenem contra Timocr. Comicus infra vl. 923. μὴ πρῶτα γίνωσκ' ὃ πάτερ, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων.
 vl. 726. Τὴν ὄρην ἢν χαλάσας] In Avibus vl. 383. οὐδ' ὄρην χαλάει.
 vl. 727. Συθισαῶτα] In Pluto vl. 508. ἀλλ' ὃ πάντων ἴσος ἀθροῦσαν ἀναπαύσιντ' ἐχ' ὀργάνην, δύο πρῶτα ζυθισαῶτα. τὸ λῆξιν καὶ παραπαύειν.

- Σοὶ δὲ νῦν πῆ θεῶν παρὼν ἐμφανῆς
 Ζυλαμβάνη ἔφραγματῶ,
 Καὶ δὴλῶ εὐ ποιῶν· σὺ δ' αὖ παρὼν δέχεαι.
 735 ΒΔΕΛ. Καὶ μὲν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων,
 Ὅσα πρεσβύτη ζύμφορα χένδρον
 Λείχην, χλαῖναν μαλακὴν, σπύραν,
 Πόρνιον, ἥπις τὸ πέφῳ τείφῳ, ἢ τ' ὄσφιόν.
 Ἄλλ' ὄν σιγαῖ, κεδὲν γρέζῳ,
 740 Τῆτ' ἐδύναται με πρεσέω.
 ΧΟΡ. Νενυθέτηκε αὐτὸν ἐς τὰ φράγματῶ,
 Οἷς ποτ' ἐπεμάνετ'. ἔγνωκε γ' ἀρτίως, ὅτι
 Λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάντ' ἀμαρτίας,
 Ἄ σὺ φρακελθόντῶ σὺκ ἐπέθετο.
 745 Νυῦ ἐν ἴσως τοῖς σοῖς λόγιοις πείθετ'.
 Καὶ φρονεῖ μὲν τοι μεθιστὰς ἐς τολοιπὸν τ' τρέπον,
 Πειθόμενός τε σοὶ γ'. ΦΙΛ. Ἰὼ μοι μοι. ΒΔΕΛ. Οὗτος τί μοι βοᾷς;
 ΦΙΛ. Μὴ μοι τῶτων μηδὲν ὑπιχρῆ.
 Κείνων ἔραμαι· κείθι γνοίμαι,
 750 Ἴν' ὁ κήρυξ φησὶ· τίς ἀψήφιστῶ; ἀνιστάδω.
 Κἀπιταίλω ὅπῃ τοῖς κημοῖς,
 Ψηφίζομέναν ὁ τελευταῖῶ.
 Σπεῦδ', ὦ ψυχὴ πῆ με ψυχῆ;
 Πάρες, ὦ σικερα, μὰ τ' Ἡρακλέα,
 755 Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ ἔν τοισι δίχαταις
 Κλέπιοντῶ Κλέωνα λάβοιμι.
 ΒΔΕΛ. Ἰθ', ὦ πάτερ, πρὸς τ' θεῶν ἐμοὶ πῆθῶ.
 ΦΙΛ. Τί πείθομαι σοι; ΒΔΕΛ. Λέγ' ὁ, ἡ βελή, πλὴν ἐνέσ.
 ΦΙΛ. Ποῖς, φέρ' ἰδῶ. ΒΔΕΛ. Τῆ μὴ διχάζειν. ΦΙΛ. Τῆτο δὲ
 760 Ἄδης ἀφαινεῖ πρῶτερον, ἢ γὰρ πείσομαι.
 ΒΔΕΛ. Σὺ δ' ἐν, ἐπειδὴ τῆτο κεράρηκας ποιῶν,
 Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βადίζ', ἀλλ' οἰθαδέ
 Αὐτῆ μένων δίχαζε τοῖσιν οἰκέταις.
 ΦΙΛ. Περὶ τῶ; τί ληρεῖς; ΒΔΕΛ. Ταῦθ' ἀπὸ ἐκεῖ ἀράτῃ.
 765 Ὅτι τῶν θύραν ἀνέωξεν ἡ σικίς λάθρα,

Ταύ-

vf. 737. Χλαῖναν μαλακὴν, σπύραν] In Avibus vf. 121.
 ὡς πρὸς σπύραν ἐκαστακλιθῆσαι μαλακὴν.
 vf. 739. Κεδὲν γρέζῳ] In Ranis vf. 938. γρέζοντας ἐ-
 θὶ στυί.
 vf. 741. Αὐτὸν] Ed. Farrei αὐτὸν.
 vf. 746. Μεθιστὰς τὸν τρέπον] Ut μεθίστη φῶσι apud Eu-
 ripidem in Alceste vf. 172. Potest etiam legi μεθ-

σας τὸν τρέπον. ut in Pluto vf. 365. ὡς πολλὴ μεθίστη
 ὡν σπύρον εἶχε τρέπον.

vf. 748. Μὴ μοι τῶτων] Scholia: Ἐξ Ἰσπολόου Εὐριπίδου.
 vf. 749. Κείνων ἔραμαι· κείθι γνοίμαι] Euripides in Al-
 ceide vf. 866. κείνων ἔραμαι, κείθι ἐπιθυμῶ δόματα γνοίμαι.
 Illos amo, illas cupio habitare sedes. Vult autem Philo-
 cleo esse in foro iudicario.

- Tibi autem nunc Deorum aliquis manifeste praesens
Adjutor est in hac re,
Et palam beneficia in te confert, quae tu quoque praesens accipe.
- 735 BDEL. Equidem alam ipsum, praebens
Quaecunque seni conveniunt: alicam
Lingendam, laenam mollem, lodicem,
Meretricem, quae penem ei fricet lumbosque.
Sed quod tacet, nihilque mutit,
- 740 Id non potest mihi placere.
CHOR. Res illas recta secum reputavit via,
Quarum amore antehac infaniebat; jam enim animadvertit
Se omnia illa in peccatis numerare,
A quibus ipsum dehortabaris, ipso morem tunc non gerente.
- 745 Nunc igitur forte orationi tuae obtemperat,
Et sapit mutatis jam moribus,
Morem tibi gerens. PHIL. Hei mihi! BDEL. Heus tu quid mihi clamas?
PHIL. Ne mihi quicquam istorum pollicearis;
Illa amo, illic siem,
- 750 Ubi praeco dicit: quis suffragia nondum tulit? furgat.
Atque adstem urnis judiciariis
Ultimus eorum qui suffragia ferunt.
Propera anima mea: ubi mea est anima?
Ades, ô caliginosa, Herculem testor,
- 755 Ne jam ego inter iudices sedens
Cleonem furti reum deprehendam.
BDEL. Per Deos obsecro, mi pater, age obtempera mihi.
PHIL. Quid obtemperem tibi? Dic quicquid voles praeter unum.
BDEL. Quodnam id est, fac sciam? PHIL. Ut a judiciis abstineam; illam enim
nim consuetudinem
- 760 Mors adimet mihi prius, quam ego tibi obsequar.
BDEL. Quandoquidem istud libenter facis, saltem
Illuc ne amplius eas, sed hic
Manens, jus dicito servis.
PHIL. De qua re? quid nugaris? BDEL. Eadem fac, quae illic fiunt.
- 765 Quia ostium clam aperuerit famula

Huic

vf. 750. τίς ἀλῆτης; ἀνιστοδοῦς.] Ita haec distinguenda, non ut in Edd.

vf. 754. Πάρεσ ὁ σκίμα] Pro παῖσο. Scholiastes dicit alludi ad istud Euripidis: παῖσο ὁ σκίμα φυλλός. quod ex Bellerophonte ait esse.

vf. 759. & seq. Τῆρο δὲ Ἄδης διακρινῆ] Ex Euripidis Cressis, ut notat Scholiastes. Sophocles in Antigone vf.

333. τῆρο γὰρ τῆρι κρινῆ. Hoc enim fortuna est decisura. Quod autem Comicus dicit Ἄδης διακρινῆ, illud Sophocles dixit: Ἄδης ὁ παύσαν ἴου. In eadem Fabula vf. 581. Ἄδης ὁ παύσαν τῆρο τῆς γάμου ἴου. Mors finiet has nuptias.

vf. 764. Πῆσι τῆ;] Ita recte Edd. pristinae; non πῆσι τῆ, ut nuper.

Ταύτης ὀπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνω.
 Πάντας δὲ κάκει ταῦτ' ἔδρας ἐκάτοτε.
 Καὶ ταῦτα μὲν νῦν θύλόγως, ἦν ἐξέχη
 Εἴλη κατ' ὄρθρον, ἠλιάσθ' ὡρὸς ἡλιον.
 770 Ἐὰν δὲ ἴψη, ὡρὸς τὸ πῦρ καθήμερον
 ὕοντ' εἰσθ'· κὰν ἔρη μεσημβρινός,
 Οὐδείς σ' ἀποκλείσθ' Θεσμοθέτης τῆ κυκλίδι.
 ΦΙΛ. Τῆτι μ' ἀρέσκει. ΒΔΕΛ. Πρὸς δὲ τέτοις, ἦν δίκην
 Λέγη μακρὰν πῖς, ἐχ' πεινῶν ἀναμνυείς,
 775 Δάκνων σκαυτὸν, ἢ τ' ἀπλογογέμερον.
 ΦΙΛ. Πῶς ἔν' ἀναγνώσκεις καλῶς διωήσομαι,
 Ὅσοι ὡρὸς τὸν πρῶτον, ἐν μασώμερον;
 ΒΔΕΛ. Πολλὰ γ' ἀμείνον. ἢ λέγε γ' ἄπο τῆσι,
 Ὅς οἱ δικαστῆς, ψευδοδικίαν τ' μαρτύραν,
 780 Μόλις τὸ πρῶτον ἐγνωσαν ἀναμασώμεροι.
 ΦΙΛ. Ἀνά τοι μὰ πείθεις. ἀλλ' ἐκείν' ἔπω λέγεις,
 Τὸν μισθὸν ἀπέθην λήψομαι. ΒΔΕΛ. Παρ' ἐμῶ. ΦΙΛ. Καλῶς
 Αἰσχισα γὰρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατ'
 Ὅ σιωπῶλης δραχμῶν μετ' ἐμῶ πρῶτον λαβῶν,
 785 Ἐλθὼν δικερεμάτιζέ μ' εἰ τοῖς ἰχθύσι.
 Κάπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μαι κερέων.
 Κἀγὼ ἔνεα ψ', (ὄβολος γ' ὀβόμω λαβεῖν)
 Κἀτα βδελυχθεῖς, ὄσφραδν' ἐξέπυσσα.
 Κἀτ' εἴληκο αὐτὸν. ΒΔΕΛ. Ὁ δὲ τί ὡρὸς ταῦτ' εἶπ'. ΦΙΛ. Ὁ, π;
 790 Ἀλεκτερόν μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.
 Ταχὺ γὰρ καθέφεις ταίρηνιον, ἢ δ' ὅς λέγων.
 ΒΔΕΛ. Ὁρᾶς ὕσων ἄλλα τῆτο κερδανείς;
 ΦΙΛ. Οὐ πάντι μικρόν· ἀλλ' ὄσφρα μέλλεις ποίη.
 ΒΔΕΛ. Ἀνάμνε νῦν ἐγὼ δὲ ταῦτ' ἤξω φέρων.
 795 ΦΙΛ. Ὅρα τὸ χεῖμα· τὰ λόγι' ἄς περαίνε.
 Ἠκκῶεν γ', ὡς Ἀθλιαῖοι ποτὰ

Δι-

vi. 769. Ἡ ἐξέχη ἡν.] Alludit ad illud puerorum
 dictum: ἔρχ' ὡ φίλ' ἡν. quo usus est Comicus no-
 ster in Insulis: λέγεις ἀπ' ὄσφρα τὰ παιδία· ἐξέχ' ὡ φίλ' ἡν.
 De quo vide Suidam hunc locum laudantem, &
 Pollucem lib. IX. Sect. 123 & 124. Ex Notis Florentis.
 vi. 769. Ἠκκῶεν ποτὰ.] Scholia: δικαστῆς· φησι, πρὸς
 αὐτὸν καθήμενον· ἐπαίξει δὲ πρὸς τὴν Ἠλιαίαν, τὰ μέ-
 γιστον δικαστήριον· Ἰουδicia exercetis, inquit, in solo sedens.
 Alludit autem (serbo ὀδισίου) ad Ἠλιαίαν· quod erat
 maximum forum iudiciale.
 vi. 771. [τοῦτ'·] Scholia: τοῦτ' τὸ διεῖ.
 Ibid. Εἰς.] Scholia: γῆσθ' τὸν δικαστήριον.

vi. 775. Δάκνων σκαυτὸν.] Id est, αὐτοδᾶξ ὄρθρον μῆν.
 ut loquitur in Lysistrata vi. 690.
 vi. 780. Ἀναμασώμενοι.] Scholia: ἐν μεταφορᾷ τῶν ἀνα-
 πνευμαζόντων τῆν τρεῖν ζῴων· Per metaphoram ad anima-
 libus quae ruminant & remanunt pabulum.
 vi. 783. & ἴσθ' Λυσίστρατ' ὁ σκαπτόλης.] In Acharnen-
 sibus vi. 854. εἰς αὐτὸν ἀπ' οὐ σκαπτόλης Παισῶν ὁ σκαπτόλης.
 vi. 785. Ἐν τοῖς ἰχθύσι.] Sic ἐν ταῖς χύτρας καὶ τοῖς
 λαχάνοις in Lysistrata vi. 557.
 vi. 787. Κατὰ ἔνεα ψ', ὄβολος γὰρ ὀβόμω λαβεῖν.] Alexis
 apud Athenaeum III. ὁ δ' ἰχθυῶν τὸ ἔνεα εἰς τῆν γνάθον·
 Ille

- Huic multam irrogabis unicam.
 Nam illic etiam idem utique factitabas.
 Praeterea commode, cum ortus fuerit
 Calor solis mane, iudicium exercebis in sole;
 770 Ante focum sedens, si ningat,
 Aut pluat, causas disceptantium cognosces; & licet meridie surgas,
 Nullus te cancellis excludet Thesmotheta.
 PHIL. Hoc mihi placet. BDEL. Praeterea si causam
 Aliquis nimis verbose peroraverit, non expectabis esuriens.
 775 Te ipsum crucians, & illum qui perorat.
 PHIL. Quomodo ergo potero recte
 Causam cognoscere, ut antehac, si adhuc comedam?
 BDEL. Multo melius; etenim hoc vulgo dicitur:
 Ipsos iudices, testibus mentientibus,
 780 Vix rem cognovisse ruminando.
 PHIL. Persuades mihi: sed illud nondum dicis,
 Mercedem unde sim accepturus. BDEL. A me. PHIL. Bene;
 Nam turpissime tractavit me Lyfistratus
 Ille scurra; cum enim nuper accepisset drachmam mecum,
 785 Venit in forum piscarium, & eam aerea moneta permutavit:
 Deinde mihi imposuit in manus tres squamas mugilum,
 Quas ego in os indidi, (nam obolos me rebar accipere)
 Deinde offensus odore exspui.
 Deinde in jus eum trahebam. BDEL. Ille vero quid ad haec dicebat?
 PHIL. Quidnam?
 790 Galli me aiebat stomachum habere:
 Itaque facile concoques pecuniam, inquit.
 BDEL. Videsne ergo quantum tibi accedat lucri?
 PHIL. Non parum sane: sed quod facturus es, fac.
 BDEL. Expecta ergo; ego autem mox adero ista ferens.
 795 PHIL. Videtis ut oracula perficiantur;
 Audiveram enim fore ut Athenienses aliquando

Jus

Ille vero cum pecuniam buccae ingessisset. Solebant enim pecuniam in ore gestare; nos in Ecclesiis. v. 815. *παλιόν γάρ βότρως μισθὸν ἀπὸ τῆν γνάθει χαλκῶν ἔχων.* Vide & supra, v. 607.
 v. 791. *Ἡ δ' ὁ δὲ λέγων* In Equitibus v. 630. *ἢ δ' ἔγωγε.* Pro ἔγωγε, ἔγωγε. Plato ad satietatem usus est hoc verbo, ut & Schollastes notat.
 v. 794. *Ταῦθ'* Quae ad iudicium facere videntur exercendum, & alla, ridiculi causa.
 v. 795. *Ὅσα τὸ χρέμα* Sophocles in Trachiniis v. 833. *ἴδ' εἶσι, ὡ παιδὲς, προσέμειζεν ἀγὰρ τὸ πᾶν τὸ θεοπρό-*

πὸν ἡμῖν. Ecce! Videte! o Puellas, quam subito ingruit vox fatidica nobis.
 Ibid. *τὸ δὲ γὰρ ὡς παραίτηται* Euripides in Cyclope v. 892. *αἱ αἱ παλαιὸς χρησμοὶς ἐκπαρτήνται.* Heu, heu, antiquum oraculum perficitur. Idem in Phoenissis v. 1697. *τὸν χρησμοὶς, ὡ παῖ, τοῦτο παραίτηται.* Nunc, o filia, oraculum Apollinis perficitur. Noster in Equitibus v. 1046. aliter: *ταῦτ' ἐτελεύτησεν τὰ λόγια ἡδὲ μοι δοῦσι.* Ceterum Philocleo haec secum loquitur.
 v. 796. *Ἡμετέριον* Ita recte Ed. Farrei. Caeterae *ἀκκῆσις.*

- Δικάσιεν ἔπι ταῖς οἰκίαισι τὰς δίχας·
 Κἄν τοῖς θεοῦ τοῖς ἀνοικοδομήσῃ πᾶς ἀγῆς
 Αὐτὰς δίχασσιδίων μικρὸν πάνυ,
 800 Ὄσσορ Ἐκάταιον, πανταχῆ πρὸς τὸ θυρῶν.
 ΒΔΕΛ Ἰδὲ, τί ἔτ' ἔρεις; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
 Ὅσσορ γ' ἔφασκον καὶ πολλὰ πλείονα.
 Ἄμεις μὲν, ἢν ἐρηπιάσης, αὐτῆι
 Παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἐγγυὸς ἔπι τῆ πατήλας.
 805 ΦΙΛ. Σοφὸν γε τῆτι, καὶ γέροντα πρὸς σοφον
 Ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον φραγυεῖας.
 ΒΔΕΛ. Καὶ πῦρ γε τῆτι, καὶ πρὸς σέφικεν φακῆ,
 Ῥοφεῖν ἐὰν δέη π. ΦΙΛ. Τῆτ' αὖ δεξιόν.
 Κἄν γὰρ πυρέθω, τὸν γε μισθὸν λήψομαι.
 810 Αὐτῆ μένων γὰρ τὴ φακῆν ροφήσομαι.
 Ἄλλος τί τ' ἔστιν ὡς ἐμ' ἐξηγέσκατε;
 ΒΔΕΛ. Ἴνα γ', ἢν κερθύδης, ἐπιλογυμῆς πνός,
 Ἄιδων ἀναθεν ἐξεγείρη σ' ἔτοσι.
 ΦΙΛ. Ἐν ἔτι ποθῶ τὰ δ' ἄλλ' ἀρεσκῆ μαι. ΒΔΕΛ. Τὸ τί;
 815 ΦΙΛ. Θηρῶν εἰ πως ἐκκομίσεις τὸ τῆ Λύκω.
 ΒΔΕΛ. Πάρεσι τῆτι καὶ τὸς ὠναξ ἔτοσι.
 ΦΙΛ. Ὡ δέσποτ' ἦρας ὡς χαλεπὸν ἄρ' ἦδ' ἰδεῖν.
 Οἷς περ ἡμῖν φαίνεται Κλεάνυμϛ.
 ΟΙΚ. Οὐκἂν ἔχῃ γ' ἔδ' αὐτὸς ἦρας ὡν ὄπλα.
 820 ΒΔΕΛ. Εἰ θάτλον ἐκαθίζε σι, θάτλον ἐν δίκλῳ
 Ἐκάλην. ΦΙΛ. Κάλῃ νῦν ὡς κέρημι ἐγὼ πάλα.
 ΒΔΕΛ. Φέρε νῦν, τίν' αὐτὰ πρῶτον εἰσαγάγω δίκλῳ.
 Τί τις κερὸν δέδεσκα τῆ ἐν τῆ οἰκίᾳ;
 Ἡ θεῶντα πρὸς παύσασα πρῶτον τῆ χύτραν.
 825 ΦΙΛ. Ἐπίχες ἔτϛ ὡς ὀλίγῳ μ' ἀπολέσας.
 Ἄνθ' ἀνυφάκῃς τῶν δίκλῳ μέλλεις κερῆν,
 Ὁ πρῶτον ἡμῶν τῆ ἰερῶν κερφαίνετο;

ΒΔΕΛ.

vf. 800. Ἐκάταιον] Passim in vicis conspiciantur
 Sacella Hecates: ut & Hermae, atque etiam altaria
 Apollinis.

vf. 805. Σοφὸν γε τῆτι] Eupolis apud Athenaeum I.
 p. 17. εἰν. τίς εἰπὼν, ἄμιστα, πᾶσι μὲν ἄνθρωποις
 Πυλαγιδίον γε πῶτο κέρημι καὶ σερῶν. Eja! quis pri-
 mus dixit inter bibendum: Mastellam (dabo mihi)? Sane
 hoc Palamedicum & sapiens est iocundum.

vf. 808. Πρῶτον] Ita coquebant lenticulam, ut forberi
 posset: quod apparet etiam ex Jambo isto apud Athe-
 naeum IV. p. 156. ἰσθὶν φακῆν ἰσθὶν ἰσθὶν μὴ δίδουσα.
 Mleu vacuis lentem forbere iocundum.

vf. 815. Θηρῶν] Pro τῶ Ἡρῶν, ut supra Thymetis. vf.
 523. Cupit autem simulacrum Lyci, forensis alicujus
 Herois antiqui, de quo & supra, vf. 383.

vf. 817. Ὡς χαλεπὸν] Subaudi σι, aut χύτρα, sive
 πρῶμα, aut ἦρας, aut lege χαλεπός. Cogitandum au-
 tem Herois huius imaginem in Scena ita exhiberi, ut
 quodammodo similis videatur Cleonymo, qui valde
 procerus fuit; nam in Avibus vf. 1473. comparat eum
 cum arbore: εἶτι γὰρ δένδρον περικεῖ ἐκτοπὸν τι, Καθίσε
 ἀνωτῆρα Κλεόνυμϛ, χερσῶν μὲν ἕδον, ἄλλως δὲ δειλὸν
 καὶ μὴ πῶτο μὲν πῶτο αὐτὸν βλάσαντι καὶ σινεραστῆι, τῶ
 δὲ χερσῶν πάλαι τὰς ἀσπίδας φυλλοῦσι.

vf. 819.

- Jus dicant in suis aedibus:
 Et in vestibulis aedificet quisque
 Sibi tribunal perquam parvulum,
 800 Instar delubri Hecataei, ubique ante fores.
 BDEL. Eu! quid jam dices? nam omnia ego fero,
 Quaecunque dicebam: & multo etiam plura.
 Matula quidem, si micturias, ista
 Juxta te pendebit prope in paxillo.
 805 PHIL. Scitum certe istud, & seni utile
 Omnino invenisti remedium stranguriae.
 BDEL. En & ignis, cui adstat lens,
 Sorbere si quid necesse est. PHIL. Istud etiam scitum est,
 Nam si vel febricitem, mercedem tamen accipiam.
 810 Isthic enim manens lentem sorbebo.
 Sed cur hunc ad me extulistis gallum?
 BDEL. Ut, si dormias, dum aliquis causam dicit,
 Iste cantans desuper te excitet.
 PHIL. Unum adhuc desidero, cetera autem placent mihi? BDEL. Quidnam?
 815 PHIL. Simulacrum Lyci Herois si qua ratione efferas.
 BDEL. Adest istud (*quod vides*) & ille ipse Heros.
 PHIL. ô Magne Heros, quam terribilis es adpectu:
 Qualis Cleonymus nobis videtur.
 SERV. Sane nec ipse quamvis heros habet arma.
 820 BDEL. Si citius sedisses tu, citius etiam litem
 Citassem. PHIL. Cita modo, nam sedeo ego dudum.
 BDEL. Age dum, quam ipsi primum introducam litem?
 Quisnam domesticorum aliquid fecit mali?
 Thratta (*ancilla*) quae aduffit nuper ollam.
 825 PHIL. Heus tu reprime te, nam parum abest quin me perdidideris.
 Num sine cancellis litem es citaturus,
 Qui inter res sacras nobis apparebant primi?

BDEL.

vf. 819. Οὐκ ἔχει] Bdelycleo dicebat Lycum Heroem similem videri Cleonymo, quia uterque esset immanis staturae, sed servus aliam causam similitudinis affert; nempe, quia neuter habeat arma; Lycus, quia erat Forensis heros non Martius; Cleonymus, quia in praellis prae timiditate arma abjecerat.

vf. 824. Προκαίσασα] Debuisse illa ancilla observare, quod Archeltratus praecipit apud Athenacum VII. p. 310. Καὶ κίνη πικρὰς, μὴ προκαίσειν τὰ λάβη τῆς. Alique agita crebro, ne te infesto adurantur. Thratta autem ancilla nomen habuit a Patria. Occurrit aliquoties id no-

men apud Comicum nostrum.

vf. 825. Οὐκ ἔχει μὴ ἀπαύσιας] In Nubibus vf. 721 ἀλιε φρεσὶ γυμνασίου. Sic & μικρὸν. Demosthenes de Falsa Legatione: ὅτι δὰρα λαβὴν ἰδοῦς προσέειπας, μὴ μὲν ἀπέλευσαν. Quia dona acceperat cum esset Legatus, parum aberat quin eum occidissent.

vf. 827. Ὁ πρῶτον ἡμῶν τῶν ἱερῶν καταραίντο] In Thes-moph. vf. 638. σὺ δ' εἰπέ μοι ὅ, τι πρῶτον ἡμῶν τῶν ἱερῶν ἰδύσαντο; Ceterum Philocleo ex nimia veneratione fori & judiciorum loquitur de illis rebus quasi sacralibus, aut mysteriis.

Kk k k 3

ΒΔΕΛ. Μὰ τ' Δί' εἰ πάρεσιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
 Αὐτὸς κομιθῆμαι τόγα παραυτίκ' ἔδδοθεν.

830 Τί ποτε τὲ ληῆμ'; ὡς δευὼν ἢ Φιλοχρεία.

ΟΙΚΕΤΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΟΙΚ. Βαλλ' ἐς κόρακας· τοιωτοὶ πρέφει κύναι.

ΒΔΕΛ. Τί δ' ἐπὶν ἑτέον; ΟΙΚ. Οὐ γὰρ ὁ Λάβης ζετίως
 Ὁ κύων ὠρῆϊζας εἰς τ' ἵππὸν ἀρπάσας

Τροφαλίδα τρεῖς Σικελίῳ κατεδήδοκε;

835 ΒΔΕΛ. Τῆτ' ἄρα φῶτον τ' ἀδικημα τὰ πατεῖ
 Εἰσακλίον μοι. σὺ δὲ κατηγορεῖ παρών.

ΟΙΚ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερ⊕ Φησὶ κύων
 Κατηρηῆσιν, ἢν πῖς εἰσάγη γραφὴν.

ΒΔΕΛ. Ἴθι νῦν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο. ΟΙΚ. Ταῦτα ληῆ ποιεῖν.

840 ΦΙΛ. Τητὶ τί ἔστι. ΟΙΚ. Χοιροκομείον Ἐπίας.

ΦΙΛ. Εἰδ' ἱεροσυλήσας φέρεῖς; ΟΙΚ. Οὐκ· ἀλλ' ἵνα
 Ἄφ' Ἐπίας δεχόμεν⊕ ἔπιτεῖλω πνά.

ΦΙΛ. Ἄμ' εἰσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ πιαῖν βλέπω.

ΒΔΕΛ. Φέρε νῦν, σῖέγκω τὰς σαπίδας, καὶ τὰς γραφάς.

845 ΦΙΛ. Οἱ μοι ληστρίφεις, καπολαῖς τειφήμερῶν·
 Ἐγὼ δ' ἀλοκίζων ἐδεόμην τὸ χεῖριον.

ΒΔΕΛ. Ἴδθ'. ΦΙΛ. Κάλῃ νῦν. ΒΔΕΛ. Ταῦτα δὴ. ΦΙΛ. Τίς ἔποςι

Ὁ φῶτός ἔστιν; ΒΔΕΛ. Ἐς κόρακας· ὡς ἄχθομαι,
 Ὅπῃ πελαθόμεν τὰς καδίσκυς ἐκφέρεν.

850 ΦΙΛ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΒΔΕΛ. Ἐπὶ καδίσκυς. ΦΙΛ. Μηδαμῶς.
 Ἐγὼ γὰρ εἶχον τίσδε τὰς ἀρυσίχυς.

ΒΔΕΛ. Κάλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεσι ἴθι,
 Ὅσων δεόμεσθα, πλὴν γε δὴ τ' κλεψύδρας.

ΦΙΛ. Ἢδὲ δὲ δὴ τίς ἔστιν; ἔχι κλεψύδρα;

ΒΔΕΛ.

vf. 831. ΟΙ.] Servus intervenit, qui conqueritur de cane, quod casum rapuisset.

vf. 832. Οὐ γάρ;] Sic usurpantur hae particulae in Acharn. vf. 575. ὦ Λημάχ', εἰ γὰρ ἔτ⊕ ἀνθρώπ⊕ πάλαι ἀπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῦροβι;

Ibid. Οὐ γὰρ ὁ Λάβης.] Scholia: τῶν ἑσθῆν τις ἔτ⊕· τῆ δὲ κληῖσιν Λάβης, ἀπὸ τῆ λαμβάνειν θηρία. τὴν δὲ ἕσθασιν ἔτ⊕. ἀλλ' οὐδὲ τίς τις ὡς παρὰ γράμμα κωμωδίσθηαι Λάβης. &c. Iste, (qui haec loquitur) est unus ex domesticis. Cane autem est nomen Labes a λαμβάνειν capere;

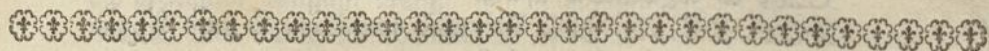
re; quia feras capiat: rapuit autem iste casum. Ceterum quidam volunt Lachetem hic notari, facta mutatione nominis per unam litteram; id etiam Comicus ipse innuere videtur supra, vf. 240. ὡς ἔσαι Λάχρη τοῖ. Σημάων δὲ φασὶ γρημῶταν ἔχιν ἀπαντες αὐτῶν.

vf. 836. Εἰσακλίον μοι. σὺ δὲ κατηγορεῖς.] Aeschylus in Eumenidibus vf. 585. in iudicio super Orestis matricidio: Ἐμὴν ὁ μὲθ⊕· εἰσάγα δὲ τὰν δίκην· Vestrum est loqui; ego introduco causam.

vf. 837. Ἄλλ' ἄτη⊕.] Scholia: ἴθι τὰ μὲν πρόσωπα τῶν

BDEL. Non adfunt profecto; sed ego curram,
Et ipse efferam statim foras.

830 Quid hoc rei est? quam multum valet quibus adsuefcas locis.

SERVUS, BDELYCLEON, PHILOCLEON.

SERV. Quid, malum, hujuscemodi alimus canem?

BDEL. Quid est, dic verum? SERV. Quin modo Labes iste
Canis irruens in culinam abreptum
Recentem caseum Siculum comedit.

835 BDEL. Hoc itaque crimen primum patri
Introducendum est: tu vero ades & accusa.

SERV. Non ego profecto, verum alter canis ait
Se accusaturum, si quis introducat actionem.

BDEL. Agedum adduc eos huc. SERV. Haec facienda erant.

840 PHIL. Hoc quid est? SERV. Suile vimineum Laris.

PHIL. Itane manu sacrilega ablatum affers? SERV. Non: sed ut
A Lare facto initio aliquem perdam.

PHIL. Sed introduc *litem* properans: nam ego supplicia spectro.

BDEL. Age ut efferam nunc tabulas & stylos.

845 PHIL. Hei mihi obtundes me, tempus terens.
At mihi fat erat ungue fulcos ducere in tabula.

BDEL. En. PHIL. Cita nunc. BDEL. Haec jam fiant. PHIL. Quis iste
Est primus? BDEL. Vah! ut crucior,
Quod oblitus sum urnas judiciarias efferre.

850 PHIL. Heus tu quorsum curris? BDEL. Ad urnas. PHIL. Nequaquam.
Ego enim habebam istas stulas.

BDEL. Optime ergo: omnia enim adfunt nobis,
Quibus opus est, praeter clepsydrum.

PHIL. Hoc vero quid est? annon clepsydra?

BDEL.

τῶν κυνῶν ἐστὶν τὰ δὲ πρᾶγματα πολιτικά. Nunc personas
quidem sunt canum; negotia autem civilia.

vl. 840. Χειροποιεῖσθαι] Cavea pro alendis porcellis.
Haec iam erit inftar cancellorum dicasterii.

vl. 842. Ἄφ' ἰστίας ἀρχόμενος] Proverbium est: ἀφ'
ἰστίας ἀρχεῖς. Suntum a sacrificantibus, ut ait Scholiastes.
Similis Comici loco est iste Platonis in Euthyphrone:
ἀφ' ἰστίας δεξιῆ μου ἀρχοῦμαι κακεργάζειν τὸν πῆλιν. Quem
citavit Florens.

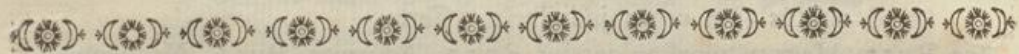
vl. 843. Τιμῆν βλάπτω] In Acharnenſibus vl. 375. ἔ-

δὲν βλάπτω ἄλλο, πλὴν ψήφου δεξιῆ· quod idem est: vl.
de ibi Notam.

vl. 844. Τὰς σαρτίδας καὶ τὰς γραφάς] Scholia: σαρτί-
δας φασὶν, ἐν αἷς ἔγραπον τὴν μακρὴν καὶ τὴν βραχέειαν τῆς
δεξιᾶς· γραφὰς δὲ νῦν, ἀντὶ τῆς τῆς γραφῆς, ἐν αἷς ἔγραπον. Ta-
bulas dicit, in quibus ducabant lineam longam & brevem.
Vocem autem γραφὰς nunc ponit pro γραφῆς, id est, scul-
pturam sive stylum, quo scribebant (in cera.)

vl. 854. Ἢδὲ δὲ] Scholia: Μήποτε τὸ αἰδοῦν αὐτῶν δεξι-
κυσίη ὁ προσώτης, ἔτι ἐπὶ αἷς ἢ καψίδρα. ἀμὲν γὰρ αὐτῶν
παρὰ

- 855 ΒΔΕΛ. Εὖγ' ἐκποιεῖς αὐτὰ, καὶ πηχεῖας.
 Ἄμ' ὡς τάχα πῦρ πῖς ἐξευχεράτω,
 Καὶ μυρρίνας, καὶ τὴν λιβαρωτὸν ἔνδοθεν,
 Ὅπως ἀν' ἐξώμεθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
 ΧΟΡ. Καὶ μὲν ἡμεῖς ἐπι ταῖς σποδαῖς, καὶ ταῖς δὲ χαῖς
 860 Φήμεν ἀγαθῶν λέξομεν ὑμῖν,
 Ὅσα γενναίως ἐκ τῆς πολέμου
 Καὶ τῆς νείκης ἐξυλέθησαν.
 ΒΔΕΛ. Εὐφημία μὲν πρῶτα νυνὶ ὑπαρχέτω.
 ΧΟΡ. ὦ Φοῖβε! Ἄπολλον Πύθι, ἐπ' ἀγαθῆν τύχην
 865 Τὸ πρᾶγμ', ὃ μηχανάται
 Ἐμπεραθεῖς ἕτος τῆς θυγῶν,
 Ἄπασιν ἡμῖν ἀγμόσασιν,
 Ὡς παυσαμῆγοισι τῆς πλάνων.
 Ἰήϊε Παιάν.
 870 ΒΔΕΛ. ὦ δέσποτ' ἀναξ, γεῖτον Ἀγχεῦ τῶν μετ' ἔρθυρε πύλαις,
 Δέξασιν τελετικὴν καινὴν, ὧ ἴαξ, ἢν τῶ πατρὶ καινοτομήσῃ.
 Παῦσόν τ' αὐτῆ τῆσι τὸ λίαν φρυγὸν καὶ πείνων ἦθ' ὅσο,
 Ἄντι σφίσι μέλιτι συμικρὸν τῶ θυμιδιῶ πρᾶμίξασιν.
 Ἦδη δ' εἶνασιν τοῖς ἀνθρώποις ἦπιον αὐτόν.
 875 Τῆς Φεύγροιάς τ' ἐλεεῖν μάλλον τῆς τραφαρδίαν,
 Κάπριδα κρύειν ἀνπεριλόντων.
 Καὶ παυσάμενοι τῆς δυσκολίας,
 Ἄπο τῆς ὀργῆς
 Τὴν ἀκαλήφην ἀφελείω.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν Σ.

- 880 ΧΟΡ. Ξυμβλήμεθά σοι, καὶ πᾶσι δοῦν ὧν νέαισι δὲ χαῖς,
 Ἐνεχὰ γὰρ τῆς περιλεγεμένων.
 Εὐνοὶ γὰρ ἐσμῖν, ἐξότις

Τὸν

παραίκαται. Fortassis veterum ei ostendit senex, quia Iotium mittit, ut clepsidra aquam: matella enim ei adposita est. Vide supra vl. 813.

vl. 856. & seqq. Πῦρ τις ἐξευχεράτω — καὶ τὸν λιβαρωτὸν. ὅπως ἀν' ἐξώμεθα. In Ranis vl. 895. Ἔτι τον λιβαρωτὸν δούρο τις καὶ πῦρ δότω, ὅπως ἀν' ἐξώμεθα πρὸ τῶν σπορῶν τῶν.

vl. 870. Ἀγχεῦ] Cognomen Apollinis est Ἀγχεῖ. Euripides in Phoenissis vl. 634. Καὶ σὺ Φοῖβε ἀναξ ἄγχι-εῦ, καὶ μίλαθρα χαίρει. Et tu Phoebe Rex, custos via-

rum urbis, & vos atria valete. Dicitur autem sic ab ἀγχιᾶ, via urbana; Macrobius Saturnal. l. 9. Idem Apollo apud illos & Ἀγχιώδης nuncupatur, quasi viis praepositus urbanis: illi enim vias, quas intra pomeria sunt, Ἀγχιώδης appellant. Hunc Macrobii locum citavit Doctiff. Stanleyus ad Aeschylis Agam. vl. 1090. Vide ad Aves vl. 1233.

vl. 872. Πρῆστον ἦθ' ὅσο.] Sic πρῆστον θυμῶν supra vl. 382.

vl. 873. Ἀρτὶ σφίσι,] Scholia: μὴ σφίσι, ἀλλὰ μίλα παρα-

855 BDEL. Bene ista suggeris & vernaculo more.

Sed quamprimum aliquis ignem efferat,

Et myrtos, & thus ex aedibus;

Ut precemur primum Deos.

CHOR. Nos etiam in libaminibus & votis

860 Verba bona dicemus vobis;

Quoniam praeclare ex bello

Et rixa foedus inistis.

BDEL. Linguis nunc primum favete.

CHOR. ô Phoebe Apollo Pythie, da ut prospere

865 Hoc negotium, quod machinatur

Iste ante fores,

Omnibus nobis cedat,

Ut liberatis ab impostoribus.

Io Paean.

870 BDEL. ô Magne Rex vicine Agyienseis ad fores vestibuli mei,

Accipe novam hanc initiationem, quam patri novo modo paramus:

Et compefce hos ejus nimis rigidos & ilignos mores

Loco defruti pauxillum mellis iracundiae ejus admiscens.

Ut jam deinceps fiat hominibus clemens,

875 Et reos magis miseretur quam accusantes,

Illisque orantibus illachrymet:

Et deposita asperitate,

Ab iracundia sua

Demat urticam.

STROPHE VERSUUM VI.

880 CHOR. Nos simul tecum precamur & accinimus novis magistratibus *initis*
Propter praedicta.

Benevoli enim sumus *tibi*, ex quo

Sen-

παραιξας. Σιραιον δὲ τὸ ἐψήμερον γλαυκόν, βραχὺ δ' ἔχον παραπικρὸν ὅτε καθελθῆν. Non Siraeum, sed mel admiscens. Siraeum autem est mustum coctum, nonnihil amaritudinis habens cum plane decoctum fuerit. Plinius Lib. XIV. c. 9. Siraeum, quod alii bepsēma, nostri sapam appellant, ingenii non naturae opus est; musto usque ad tertiam partem mensurae decoctio, quod ubi factum ad dimidiam est, defrutum vocamus. Locum Plinii citavit Kuhnus ad Pollucem Lib. VI. Sect. 16.

Ibid. Μάλατ' ἀμικρὸν τῷ θυμῷ παραιξας] Eadem

fere sententia verbis magis propriis, in Pace vs. 996. μίξον δ' ἡμῶς — φίλιας χυλῆς καὶ ἐνυγγάμην τινὶ παραπίκρ' τὸν γὼν κέρασον.

vs. 879. Τὴν ἀκαλήθων ἀπελίσθη] Fac demat ab ira asperitatem & mordacitatem. Est metonymia subjecti pro adjuncto, ut loquuntur. Vult autem dicere: *Ne iam graves iras geras.* Idem fere propriis verbis dicit Thucydides Lib. II. ἀπαρ' ἀρῶν τὸ ἐργαζόμενον τῆς γλώσσης, πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀδύστρον κατασῆσαι. (ὁδὸστο) *Remota ex animis illorum iracundia.*

Τὸν δῆμον ἠδ' ὀμνά σε
 Φιλῶντ', ὡς εἶδεις ἀνῆς
 885 Τῶν νῦν γὰρ σὺ κωτέρων.

ΚΗΡΤΞ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ, ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ,
 ΚΥΩΝ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΤΣ κατήγορος.

ΒΔΕΛ. Εἴ τις θύραισιν Ἑλιασῆς, εἰσίτω·
 Ὡς ἦν' ἂν λέρωσιν, οὐκ εἰσφρήσομαι.

ΦΙΛ. Τίς ἄρ' ὁ φθύγων ἔστ'; ὅσον ἀλώσει;

ΘΕ. Ἀχέειτ' ἤδη τ' γραφῆς, ἧς ἐγραψατο

890 Κύων Κυδαθηναίου Λάβητ' Αἰζωνία·

Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὄν μόν' κατήγορε

Τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωὸς σῦκιν'.

ΦΙΛ. Θάνατ' ἢ εἴ κύνει, ἢ ἄπαξ ἀλώ.

ΒΔΕΛ. Καὶ μὲν ὁ φθύγων ἔτσσι Λάβης πάρα.

895 **ΦΙΛ.** Ὡ μίανος ἔστ'. ὡς δὲ καὶ κλέπειν βλέπει·

Οἷον σεσηρὸς ἐξαπατήσειν μ' οἶεται.

Πῶ δ' ὁ δώκων, ὁ Κυδαθηναίου κύων;

ΚΥΩΝ. Αὔ, αὔ. **ΒΔΕΛ.** Πάρεστι ἔτερ' ἔστ' αὔ Λάβης,

Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ ἀγαλείχειν τὰς χύτρας.

900 **ΚΗΡ.** Σίγα, κἀδίξει· σὶ δ' ἀναβάς κατηγόρει.

ΦΙΛ. Φέρε νῦν, ἅμα τήνδ' ἐγγράμμω καὶ γὰρ ῥοφῶ.

ΘΕ. Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ', ἐν ἐγραψάμην,

Ἄνδρες διχαφαί, τῆτονί. δεινότατα γ'

Ἐργων δέδρακε καμὲ, καὶ τὸ ρυπαρῶπαί.

905 Ἀποδράς γ' εἰς πλὴν γωνίαν τυρὸν πολυῶ

Καπιπέλιζε, κἀνέπλητ' ἐν τῷ σιότῳ.

ΦΙΛ. Νῆ τ' Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἐμοί γέ ποί

Τυρῶ κἀκίτων ζεπίως σῆρυγεν

vf. 887. Εἰσφρήσομαι] Euripides in Troadibus vf. 646. Εἶσο τι μελάθρον κομψὰ θυλιῶν ἐπι κα εἰσφρήσομαι. Intraque atria splendida mulierum verba non admittit. Vide supra ad vf. 125. Ceterum pro more in concionibus recepto denunciat haec apud Comicum Bdelycleo tanquam praeco.

vf. 888. Ὅσον ἀλώσει] Quasi dicat, ut cum Comico loquitur ex Pluto vf. 480. σὶ δὲ τὰ αὐτῶ τίμημα ἐπιγράφει τῇ διαίτῳ γὰρ ἀλώ; Hunc esse seusum, cum Philocleo ad servum dicit, ἔσον ἀλώσει; apparet ex

servi responsione vf. 892. τίμημα κλωὸς σῦκιν'.

vf. 890. Λάβητ'] Vide ad vf. 832.

vf. 892. Τὸν Σικελικόν] Cascus e Sicilia erat in pretio; Antiphanes apud Athenaeum l. p. 27. Τυρὸς Σικελίος, μίανος ἔξ Ἀθηνῶν, ἐγγίλιος Βουώτιος. Cascus Siculorum Atticum unguentum; Boeoticae anguillae. Sed non tantum propterea meminit Aristophanes Siculi casci; verum etiam quia Laches, qui hic sub Labetis canis nomine latet, in rebus a se circa Siciliam gestis fraude aliqua fuit usus, ut quosdam sentire ait Scholiastes.

vf. 895.

Sensimus te populum
Amare, ut nemo
885 Eorum, qui nunc sunt te juniores.

PRAECO, PHILOCLEON, THESMOTHEA, BDELYCLEON,
CANIS CYDATHENAEUS accusator.

BDEL. Si quis iudicum foris est, ingrediatur;
Nam oratoribus perorantibus non intromitemus.

PHIL. Quisnam est iste reus? quanti aestimabitur lis? (*ut condemnabitur!*)

SER. Audite nunc dicam, quam scripsit

890 Canis Cydathenaeensis Labeti Aexonensi.

Quem injurium esse ait, quod solus comedit caseum
Siculum. Poena esto boja ficulnea.

PHIL. Imo mors canina, si semel convictus fuerit.

BDEL. Equidem Labes reus iste adest.

895 PHIL. ô Impurus ille, quam furaciter etiam intuetur:

Ut dentes restringens se decepturum me arbitratur.

Ubi est accusator Cydathenaeensis ille canis?

CAN. Bau, bau. BDEL. Adest alter iste Labes

Bonus latrare & lingere ollas.

900 PR. Sile, sede: at tu ascende & accusa.

PHIL. Agedum simul & ego hancce infundam & sorbebo.

SER. Audistis quam dicam scripserim

Huic, ô iudices: etenim indignissimum

Facinus admisit & in me, & in classem.

905 Nam in angulum se proripiens plurimum caseum

Siculum devoravit, & se implevit in tenebris.

PHIL. Profecto fatis apparet; si quidem mihi

Casei pessimum odorem modo ructavit in faciem

Sce-

vf. 895. ὅς δὲ καὶ κλέψων βλάπτει] Scholia: ἀπὸ τῆς κλεψίας. Saepe ita loquuntur, quia ex vultu fere ingenium, mores, atque affectus hominum cognoscuntur. Sic v. g. γλισχροὺς βλάπτει. Euphron Comicus apud Athenaeum IX. p. 377. — καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπὶ προσέγγεθ' ἢ γέρον. ὡς δὲ καὶ γλισχροὺς βλάπτει. Etenim ipse accedit fenex. En quam misere intuetur.

vf. 899. Διαλέγειν τὰς χεῖρας] In Equitibus vf. 1031.

ἠδὲ τὰς τοπάδας καὶ τὰς θέους διαλέγειν.

vf. 900. Σιγα κἀθίξ] Ut in Acharn. vf. 123. Ibid.

vf. 57. aliter: κἀθισο σιγα.

vf. 901. Τὴνδ'] Nempe τῆς φακῆς. supra, vf. 817.

vf. 904. Καὶ τὸ βυσσινάει] Scholia: τὸ ναυτικὸν Νασίας & Classiaris. Est autem βυσσινάει celeusma nauticum. In Ranis vf. 1105. βυσσινάει.

vf. 905. Καρσιωκίδα] Verbum ex occasione natum, quia de caseo Siculo loquitur.

vf. 908. Ἐστέρων] Infra, vf. 1146. αἰς Σερμὸν ἢ μεταρὰ τι μὲν κἀτέρων.

- Ὁ βδελυρὸς ἔτϙ, κ' ἔμετέδωκ' αἰτῆνί μοι.
 910 Καί τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν διωήσεται,
 Ἦν μή π καί μοι τις πρεβάλλῃ τὰ κωϊά;
 ΘΕ. Οὐδέν μετέδωκεν ἔδὲ τὰ κοινὰ γ' ἐμοί.
 ΦΙΛ. Θεμὸς γ' ἀνὴρ ἔδεν ἦπτον τ' Φακῆς.
 ΒΔΕΛ. Πρὸς τ' θεῶν μὴ πρεχαταγίνωσκ', ὦ πάτερ,
 915 Πρὶν ἂν γ' ἀκέρως ἀμφοτέρων. ΦΙΛ. Ἄλλ', ὦ γαθε,
 Τὸ πρᾶγμα φαερὸν ἔστιν· αὐτὸ γ' βοᾷ.
 ΘΕ. Μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν, ἄς ὄντ' αὐ πολὺ
 Κωῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον·
 Ὅς τις περιπλεύσας τὴν θυεῖαν εἰ κύκλω,
 920 Ἐκ τ' πόλεων τὸ σκίρρον ἐξεδήδοκεν.
 ΦΙΛ. Ἐμοὶ δέ γ' ὄσκη ἔστ' ἔδὲ τίω ὑδεῖαν πλάσσει.
 ΚΥΩΝ. Πρὸς ταῦτα τῆτον κολάσαιτ'. ἔ γ' ἂν ποτε
 Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμῃ κλέπτα δύο·
 Ἴνα μὴ κεκλάγκω ἀφαικῆς ἄλλως ἐγώ.
 925 Ἐὰν δὲ μὴ, τολοιπὸν ἔ κεκλάγξομαι.
 ΦΙΛ. Ἴε ἱε.
 Ὅσας κατηγρόβισε τὰς πανηγρίας.
 Κλέπτον τὸ λῆμα τάνδρος. εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 ὦ λελισυῶν; νῆ τ' Δί' ἔπιμύθε γέ τοι.
 Ὁ Θεσμοθέτης· πῆ ὄτ' ἔτϙ; ἀμίδα μοι δότω.
 930 ΘΕ. Αὐτὸς καθεῖθ'· τῆς μάστιγος γ' ἐσκαλῶ.
 Λάβῃ μᾶστιγος παρῆναι, τριβλίον,
 Δοῖδουκα, τυρόκητιν, ἐχάρακον, χύτραν,
 Καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ πρεσοκεκαυμένα.
 Ἄλλ' ἔλ' σὺ γ' ἔρεῖς, καὶ καθίζεις ἐδέπω.
 935 Τῆτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χροστίαλ τήμερον.
 ΒΔΕΛ. Οὐκ ἂν σὶ παύσῃ χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
 Καὶ ταῦτα τοῖς Φεύγασιν, ἀλλ' ὀδᾶξ ἔχῃ;

ΦΙΛ.

vf. 912. Τῶ κοινῶ] Scholia: ἀντὶ τῆ τῶ κοινῶ.
 vf. 913. Θεμὸς γ' ἀνὴρ] Oppianus III. 270.
 vf. 915. Πρὶν ἂν γ' ἀκέρως ἀμφοτέρων] Supra, vf. 733.
 πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέρως ἢ ἂν διλάσαι. ubi vide Notam.
 vf. 918. Μονοφαγίστατον] Amiphas Comicus apud Athenaeum I. p. 8. ἦρ' ἐς κάρκακας μονοφάγα καὶ ταχιστάτα.
 I in malam rem.
 vf. 919. Τὴν θυεῖαν] Ita παρ' ὑπόκειται pro τὴν Σικελίαν, ut notat Scholiastes, quia, ut recte Florens, in Mortariis caseus terebatur cum herbis, ut vel moretum, vel aliud quod intritum fieret.
 vf. 921. Ἐμοὶ δὲ γ' ὄσκη ἔστ'] Cum alter de σκίρρο, cru-

sta caseorum loqueretur; iste putat eum pro τῆς σκίρ-
 ρῶδ' ἔσκη esse locutum. Scholiastes: ἐπὶ λέγεται καὶ
 γ' ὄσκη, ἀντὶ τῆς ὄσκη. Quoniam dicitur etiam
 σκίρρος, terra quaedam alba, instar gypsi. Mox Scholia-
 stes illam σκίρρα vocet λατόπην. & locum sit exponit:
 Ἐμοὶ δὲ γ' ὄσκη ἔστ', οἷον ἀντὶ ἔχω ἔδὲ ἐπιπλάσαι τὴν ὑδεῖαν.
 ἢ τῆς λατόπης· ἀλλὰ πᾶσα ἀνύλαται. Mibi sane non est,
 i. e. non habeo cretam ad obsfruemdam bydriam; sed omnis
 creta consumpta est.
 vf. 922. Οὐ γὰρ] Scholia: ἀντὶ τῆς, εἰς οἶκον ἢ δύναται
 πρᾶσαι τὰς δύο κύνες· εἴρηται δὲ παρὰ τὴν προομίαν· Μία
 λόχμῃ δύο ἰσθᾶκας ἔ τρέφει. Ita dixit, pro: una domus
 non potest alere duos istos canes; alluditur autem ad pro-
 verbum:

- Sceleratus iste, nec me petentem fecit participem.
- 910 Quis autem vobis bene facere poterit,
Nisi quis & mihi cani aliquid projecerit.
SER. Nec me quamvis socium suum fecit participem.
PHIL. Fervidus enim vir est nec minus ac lens *ista*.
BDEL. Per deos obsecro, mi pater, ne condemnes
- 915 Priusquam ambos audiveris. PHIL. Sed, ô bone,
Res manifesta est; ipsa enim clamat.
SER. Ne ergo dimittite eum, utpote qui multo
Omnium canum libentissime solus vorat.
Qui circumnavigans mortarium,
- 920 Ex urbibus exedit τὸ σκίρρον. (*crustas caseorum*)
PHIL. Mihi sane nec (σκίρρον, *creta*) est ad obturandas rimas urcei.
CAN. Quare istum castigate; nunquam enim
Poterit una domus duos fures alere;
Ne in vanum frustra latrem ego:
- 925 Sin minus, deinceps non latrabo.
PHIL. Iu! iu!
Quantas ejus commemoravit nequitias!
Furax omnino ille homo est; nonne & tibi videtur
Galle? ita profecto; si quidem annuit.
Heus tu Thesmotheta! ubi is est? matulam mihi det.
- 930 TH. Ipse deme: nam ego testes citabo.
Labeti testes adsunto: catinus,
Pistillum, radula, craticula, olla,
Et cetera adusta vasa.
Sed tu adhuc mejis, & nondum fedes;
- 935 Hunc autem arbitror cacaturum hodie.
BDEL. Annon desines saevus esse & difficilis,
Idque erga reos, verum mordicus inhaeres *iisdem*?

PHIL.

verbium: Unus dumus duo eribâcos non alit.

vf. 924. Διακνήσ ἀλλως] Idem significant hae voces.
Sic Plato Comicus apud Athenaeum X. p. 442. μάτην
ἔξιεν ὑμῖν διακνήσ κινητῶν. Poteritis frustra in vanum libi-
dine prurire. Sic Euripides in Hecuba vf. 489. δόξαν ἀ-
δως τῶνδ' κελύσθαι μάτην. Opinionem temere hancec habere
frustra.

vf. 925. Κικλδζομαι] De canibus usurpat hoc ver-
bum & Aeschylus in Eumenidibus vf. 131. Ὀναρ διακνήσ
δῖρα, κλαγγαίνεις δ' ἀπερ Κῶων. Per somnum persequeris fe-
tam, clangisque tanquam Canis.

vf. 927. Κλέπρον] Supra vf. 895. ὡς δὲ καὶ κλέπρον βλά-
πτω. Et hic & ibi Scholia: ἀντι τῶ κλεπτικόν.

vf. 928. ὦ λελύρον] Aderat autem Callus. vide su-
pra vf. 821.

vf. 929. Ἀμίδα δότω] Pamphilus Comicus apud Athe-
naeum I. p. 4. Ἀμίδα δότω τις, ἢ πικαντὰ τις δότω.
Matulam det aliquis, aut placentam aliquis det. vide su-
pra ad vf. 815.

vf. 931. Τρίβλιον] Testes vocat supellectilem culina-
riam; nam in culina crimen est admissum, supra vf. 843.
vf. 934. Ἄλλ' ἔτι σὺ γ' ἐπίης] In Thesmophoriz: vf.
624. πολλὸν γὰρ χρόνον ἐπίης σὺ.

vf. 935. Χειροσθαί] Nempe prae timore, aut gravita-
te poenae quae eum manet; intulit autem hoc verbum
ad ἐπίης.

- ΦΙΛ. Ἀνάβαιν', ἄπολογε. τί σεσιώπηκας; λέγε.
 ΒΔΕΛ. Ἄμ' οὐκ ἔχειν ἔπος γ' εἰκεν ὁ, π' λέγει.
 940 ΦΙΛ. Οὐκ ἄλλ' ἐκείνο μοι δοκεῖ πεπονητά,
 Ὅφ' ποτὲ Φεύγων ἔπαθε καὶ Θυκυδίδης.
 Ἀπόπληκίῳ ἐξάφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
 ΒΔΕΛ. Πάρεχ' ἐκποδῶν· ἐγὼ γὰρ ἄπολογήσομαι.
 Χαλεπὸν μὲν, ὡ ἄνδρες, ἐστὶ διαβόηλην δὲ
 945 Ὑπεραποκείνεια κυνός· λέξω δ' ὅμως.
 Ἀγαθὸς γὰρ ὅστις, καὶ διάκη τὴς λύκους.
 ΦΙΛ. Κλέπτης μὲν ἐν ἔπος γε καὶ ξυωμότης.
 ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' ἄλλ' αἰετός ὅστις τ' κωὶ κυνῶν,
 Οἷός τε πολλοῖς ἀσθεταίοις ἐφεστάναι.
 950 ΦΙΛ. Τί ἐν ὄφελ' ἔστι, τ' τυρὸν εἰ κατεσθίει;
 ΒΔΕΛ. Ὅτι σὲ ἀσθετάει καὶ φυλάττει τ' θυραῖν,
 Καὶ τὰ μὲν αἰετός ὅστις εἴδ' ὑφείλετο,
 Σύγησθαι κηθεῖται γὰρ οὐκ ὅπισθα.
 ΦΙΛ. Ἐγὼ δ' ἐβυλόμιλον ἀν' εἶδε γράμματ' α,
 955 Ἴνα μὴ κακουργῶν ἀέγραφ' ἡμῖν τ' λόγον.
 ΘΕ. Ἄκωσον, ὡ δαμόνι, ἐμῆ τ' μαρτύρων.
 Ἀνάσθητι τυρόκητι, καὶ λέξον μέγα.
 Σὺ γὰρ ταμύβησ' ἔτυχες ἀπόκλειναι σαφῶς,
 Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς γραπώταις ἀλαδίας.
 960 ΒΔΕΛ. Φησὶ κατακνήσῃ. ΦΙΛ. Νὴ Δί' ἀλλὰ ψυδία.
 ΒΔΕΛ. Ὡ δαμόνι, ἐλέει ταλαιπωρευμένους.
 Οὐτ' ἔστι γὰρ ὁ Λάβης καὶ τεραχίλι' ἐσθίει,
 Καὶ τὰς ἀκάνθας· κεδέποτ' ὅτι ταυτὰ μὲν.
 Ὅ δ' ἔτερον οἷός ὅστις οἰκωρὸς μόνον.
 965 Αὐτῆ μὲν γὰρ, ἅπ' ἀν' εἶσω τις φέρη,
 Τύτων μεταίτεϊ τὸ μέρ'· εἰ δὲ μὴ, δάκη.
 ΦΙΛ. Αἰβοῖ· τί κακὸν ποτ' ἔσθ' ὅτ' ἀμαλάττομαι.
 Κακὸν π' ἀσθεταίῃ με, κἀναπέδομαι.
 ΒΔΕΛ. Ἴθ' ἀνηβολῶ σ'· οἰκίερατ' αὐτὸν, ὡ πάτερ,
 970 Καὶ μὴ διαφθείρητε πῆ τὰ παιδιά;
 Ἀναβάνετ', ὡ πόνηρα, καὶ κνυζέμενα,

Αἰ-

vf. 941. Θυκυδίδης ἀπόπληκίῳ ἐξέστη ἐγένετο] Ex Schollis: ὡς γὰρ κατηγορεῖται ἐν τῷ διακρίσει ἢ ἀδύνην ἀπολογησάσθαι ὑπὲρ ἑαυτῆς, ἀλλ' ὡς πρὸς ἐγκατεχόμενον ἔσχεται γλώττιαν, καὶ οὕτω κατεδικάσθη. Cum enim accusatus, in iudicio non posset causam dicere pro se ipso, sed quasi impeditam haberet linguam; condemnatus est. Etiam ex

Acharnens. vf. 703. apparet hunc in iudicio male stetit. Non est autem Historicus ille celebris.

vf. 944. Διαβόηταις] Ita Ed. Brubachii, rectius quam caeterae, quae διαβόηταις.

vf. 947. Ξυωμότος] Supra, vf. 485. ὡς ἀπὸ τοῦ ἡμῶν τυρῆος ἐστὶ καὶ ξυωμόταις.

- PHIL. Ascende, incipe causae dictionem: quid taces? dic.
 BDEL. Sed iste nihil habere videtur quod dicat.
- 940 PHIL. Imo id ei puto accidisse,
 Quod olim accidit reo Thucydidi;
 Attonitis buccis obmutuit subito.
 BDEL. Faceffe hinc; ego enim causam dicam.
 Difficile quidem est, ô viri, pro accusato
- 945 Cane respondere: dicam tamen.
 Bonus enim est, & lupos fugat.
 PHIL. Imo fur iste quidem & conjuratus.
 BDEL. Non profecto; sed optimus est omnium canum, qui nunc sunt;
 Quique possit praeesse multis ovibus.
- 950 PHIL. Quid prodest ergo, si caseum comedit?
 BDEL. Nempe pro te pugnat, & custodit januam,
 Ceteraque non malus est: si autem surripuit,
 Ignosce; nam citharizare nescit.
 PHIL. Ego autem vellem, ut nec literas sciret,
- 955 Ut ne patrato scelere orationem conscripisset.
 SER. Audi, ô bone, meos testes.
 Ascende tu, radula, & dic alta voce.
 Tu enim tunc quaesturam exercebas: responde clare,
 Ecquid comminuisti radendo militibus quae acceperas?
- 960 BDEL. Ait se comminuisse. PHIL. Sed profecto mentitur,
 BDEL. ô bone, miserere afflictorum.
 Iste enim Labes & capita piscium edit,
 Et spinas: nec unquam in eodem loco manet.
 Alter vero ille tantum aptus est ad domum custodiendam:
- 965 Et ibidem manens, quaecunque quis inferat,
 Eorum petit partem; si autem non (*des*) mordet.
 PHIL. Au! quidnam est mali quo mitesco?
 Malum quoddam evenit mihi, & persuadeor.
 BDEL. Age, mi pater, obsecro miserescite ejus,
- 970 Et nolite perdere: ubi sunt liberi?
 Ascendite, ô perditii, & gannitu vocis:

Orate,

vf. 953. Κιθαρίζων γὰρ ἐκ ἐπίσταται.] Subaudi: ἀλλὰ ἀκίθιστον. Sic infra, vf. 983. κιθαρίζων γὰρ ἐκ ἐπίσταται: ubi subauditur: ἀλλὰ κατὰδραζέων. Sic in Avibus vf. 1431. τί γὰρ πάθω; σκιδρίων γὰρ ἐκ ἐπίσταται: ubi subauditur: ἀλλὰ σκυροφάντιν.

vf. 963. Κεδίποτος ἐν ταυτῷ μίμνῃ.] In Avibus vf. 177. ἀτίμαρος, ἰδὲν, ἰδὲποτος ἐν ταυτῷ μίμνῃ.
 vf. 970. Πῶς τὰ παιδία;] Supra, vf. 565. καὶ μὴ τοῖς ἀναπιθόμενοι, τὰ παιδία εἶθ' ἀπὸ τῶν — τὰ δὲ συγκυπτόνθ' ἅμα βουχάται.

- Αἰτείτε, κἀντιβολεῖτε, ἢ δακρύετε.
 ΦΙΛ. Κατάβα, κατάβα, κατάβα. ΒΔΕΛ. Καταθήσομαι.
 Κἀ ποι τὸ κατάβα τῆτο πολλὰς δὴ πάνυ
 975 Ἐξηπάτηκεν· ἀτὰρ ὅμως καταθήσομαι.
 ΦΙΛ. Ἐς κόραχας· ὡς ὄσκι ἀγαθὸν ἐστὶ γε τὸ ροφεῖν.
 Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γινώμιον ἐμὴν
 Οὐδέποτε γε, ἀλλ' ἢ τὸ φακῆς πεπλησμενίῳ.
 ΒΔΕΛ. Οὐκὲν σποφθλίγη δὴτα. ΦΙΛ. Χαλεπὸν εἶδέναι.
 980 ΒΔΕΛ. Ἴθ', ὦ πατερίδιον, ἔπι τὰ βελτίω τρίπε.
 Τιμὴν λαβὼν τιμὴν ψῆφον ἔπι τὸ ὑπερον
 Μύσας ὠδύζων, κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
 ΦΙΛ. Οὐ δὴτα· κιναιεῖται γὰρ ὄσκι ἔπιταμα.
 ΒΔΕΛ. Φέρε νῦν σὲ τμηδὶ τὸ ταχίστιον ἀεῖα.
 985 ΦΙΛ. Ὅδ' ἐδ' ὁ ὠδύπερ. ΒΔΕΛ. Οὔτος. ΦΙΛ. Αὐτὴ ἴτθθενί.
 ΒΔΕΛ. Ἐξηπάτη), κἀπολέλυκεν ἐχ' ἐκόν.
 ΦΙΛ. Φέρε ἐξεραῖσω. πῶς γὰρ ἠγωνισμεθα;
 ΒΔΕΛ. Δείξαι ἔοικεν ἐκπέφθλας, ὦ Λάβης.
 Πάτερ, πάτερ, τί πέποιθας; ΦΙΛ. Οἴμοι, πῆ ὄδ' ὕδωρ;
 990 ΒΔΕΛ. Ἐπαίε', ἐπαίε' σαυτὸν. ΦΙΛ. Εἴπ' ἐκείνῳ μοι.
 Ὅντως ἀπέφυγε; ΒΔΕΛ. Νὴ Δί'. ΦΙΛ. Οὐδὲν εἴμ' ἀρα.
 ΒΔΕΛ. Μὴ φροντίσης, ὦ δαυμόνι, ἀλλ' ἀνίστασο.
 ΦΙΛ. Πῶς εἴ ἐμαυτὰ τῆτ' ἐγὼ ζυμείσομαι,
 Φθίλοντ' ἀπολύσας ἀνδρα. τί ποτε πείσομαι;
 995 Ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοὶ, ζύγηνωτέ μοι.
 Ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα, κ' ἐξ' ἐμῆ πρόπη.
 ΒΔΕΛ. Κἀ μηδὲν ἀγανάκη γ'· ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,
 Θρέψω χαλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτῶ πανταχῶ
 Ἐπὶ δαῖπνον, εἰς ζυμπίστον, ἔπι θεωλίαν.
 1000 Ὅδ' ἰδέως ἀφ' ἄγειν σὲ τὸ λοιπὸν ζυζόνον.
 Κεῖ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ἰππέρολ.
 Ἀλλ' εἰσιώμην. ΦΙΛ. Ταῦτα νῦν γ', εἴωρ δοκεῖ.

vf. 977. Ἀπίδαυσα] Lacrymas sibi ortas esse non ex misericordia dicit, sed ex forbitione fervidae lentis.

vf. 981. Ἐπὶ τὸν ἔσπον] Subaudi κάδον. ut mox etiam in πρόπη. Prior cadus in iudiciis erat condemnatio, posterior absolutio.

vf. 983. Κιναιεῖται] Vide supra vf. 983.

vf. 988. Φίε ἐξεραῖσω] Eandem rem aliis verbis Aeschylus in Eumenidibus vf. 745. ἐκείδω ὡς πᾶσιτα. Quamprimum efficit ex vasis foveis. Verba ἐξεραῖσω utitur Comicus in Acharnens. vf. 340. τὴν ἐξεραῖσω νῦν μοι ἴδους χαμαὶ πέστον.

vf. 988. Ἐκπέφθλας] Plenius Aeschylus in Eumenidibus vf. 755. ἀπὸ ὄσκι ἐκπέφθλας αἵματ' ὄσκι. Ille vir absolutus est a crimine caedis.

vf. 988. Δείξαι ἔοικεν] Plena oratio: τὸ ἐργον αὐτὸ δείξαι ἔοικεν. ut in Lystrata vf. 377. τὴν ἐργον αὐτὸ δείξαι. Saepè omittitur vox ἐργον. saepè etiam αὐτὸ, saepè utraque vox; ut in Ranis vf. 1286. πάνυ γε μέγα θαυμάσιον δείξει δὴ πάχα. dicitur & δεικνύει, & σημαίνει.

vf. 989. Πῆ ὄδ' ὕδωρ;] Antianae deliquium patitur senex, quia praeter morem suum absoluit reum. Reus autem aquam, ut ille in Ranis vf. 479. Spongium, sine

Orate, obsecrate, & lacrymate.

PHIL. Descende, descende, descende. BDEL. Descendam:

Et quamvis istud descende complures jam

975 Deceperit: tamen descendam.

PHIL. Pereat forbitio; nam non bona res est.

Ego enim nunc sententiam meam lacrymans mutassem

Nunquam, nisi lente *fervida* impletus fuisset.

BDEL. Nimirum absolvetur. PHIL. Difficile scitu.

980 BDEL. Age, mi pater, ad meliōra te converte:

Hoc sumto calculo ad posteriorem urnam

Connivens transili, & eum absolve, ô pater.

PHIL. Minime; nam citharizare nescio.

BDEL. Age nunc, hac te celeriter circumducam.

985 PHIL. Haec est prior urna. BDEL. Haec? PHIL. Iste calculus huc dimissus est.

BDEL. Deceptus est, & absolvit non sponte.

PHIL. Age effundam calculos humi; quomodo certavimus?

BDEL. Res ipsa videtur ostensura: absolutus es, ô Labes.

Pater, pater, quid tibi accidit? PHIL. Hei mihi! ubi est aqua?

990 BDEL. Erige, erige te ipsum. PHIL. Illud dic mihi:

Reverane absolutus est? BDEL. Profecto. PHIL. Nullus ergo sum,

BDEL. Ne sis sollicitus, ô bone, sed surge.

PHIL. Quomodo ergo id ego mihi conscire potero,

Ut reum absolverim? quid me nunc denique fiet?

995 Sed, ô dii sancti, ignoscite mihi;

Invitus enim hoc feci, & non est mei moris.

BDEL. Ne feras id aegre; ego enim te, ô pater,

Alam bene, ducens mecum ubique

Ad coenam, ad convivium, ad spectacula;

1000 Ut reliquum vitae tempus degas jucunde:

Nec te Hyperbolus irridebit decipiens.

Sed ingrediamur. PHIL. Id nunc fiat, si videtur.

sine dubio aqua repletam: ἀλλ' ἀρακιδῶ· ἀλλ' οἷοι πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγίαν.

990. & seq. Ἐπαίρει σαυτὸν. — ἔδεν εἴμ' ἄρα] Euripides in Andromacha v. 1072. Ἄ, ἄ, τί δράσεις, ὦ Ζηναί, μὴ πύσης. Ἐπαίρει σαυτὸν. deinde ibi Senex: ἔδεν εἴμ' ἀπαλώμεν. Ab, ab! quid agis, o Senex, ne cadas: erige te. Nihil sum, perii.

v. 991. Οἶδεν εἴμ' ἄρα] Sophocles in Electra v. 686. ἀπαλώμεν δόσον, ἔδεν εἴμ' ἐτι. Perii misera, nulla sum amplius. Idem in Philoctete v. 965. ἔδεν εἴμ' ἔδομα.

v. 998. Θρήψα καλῶς] Idem iste Bdelycleon dicebat supra v. 744. καὶ μὴν θρήψα γ' αὐτὸν παρήγειν ἅσα πρὸς σὺντή εὐμοσσορα. & ipse Senex fatebatur superius, v. 340. ἀλλὰ μὲν ἰσχυρῶς ἐτοιμὸς εἶμι, ἐγὼ δ' ἔδωκα.

v. 1000. Ὡσθ' ἠδέως διαγῆναι σε] In Pluto v. 262. ὁ δεσπότης γὰρ φησιν, ὑμᾶς ἠδέως ἀπαντὰς ψυχὰς βίαι καὶ δυσκάλῳ ζῆσιν ἀπὸλλανόντας.

v. 1001. Καὶ ἐγχανῆται σ' ἑκαπατῶν Ἰπέρβολοι.] In Equitibus de eodem isto Hyperbolo v. 1307. ἔγχετο ἡμῶν γὰρ στρατηγὸν ἐγχανῆται τῇ πόλει, quem locum Florens indicavit in suis Notis.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ Ζ'

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἴτε χαίροντες, ὅποι βύβλεο'. ὕ-
 μεις δέ γε ταχέως, ὦ μωι-
 1005 ἄδες ἀναείθμητοι, νῦν
 Μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεαλ',
 Μὴ πτόση Φαύλωσ χαμάζ', θύλαβείωδε.
 Τῦτο γδ' σκαυῶν θεατῶν
 Ἐπι πάχει, κ' ἐ πρὸς ὑμῶν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ ΛΖ'
 ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ Θ'.

1010 Νῦν αὐτε λιὼ, προσέχετε τ' νῦν, εἴωφ καθαρόν τι φιλεῖτε.
 Μίμψαλ' γδ' τοῖσι θεαταῖσι ὁ ποιητὴς νῦν ἔκθιμυεῖ.
 Ἄδικεῖαλ' γὰρ φησι, πρὸς πρὸς πόλλ' αὐτὸς εὖ πεποιηκός,
 Τὰ μ' ἐ φαιεῶσ, ἀλλ' ἔπικερῶν κρύβδ' ἔτεροισι ποιηταῖσι,
 Μιμψάμην τ' Εὐρυκλέης μαυτείας κ' ἀγνοίας,
 1015 Εἰς ἀλλοτείας γατέρας εἰδύς, κωμωδικὰ πολλὰ χεῖαλ'.
 Μετὰ τῦτο δέ κ' φαιεῶσ ἤδη κινδιυθῶν κερδ' ἑαυτὸν,
 Οὐκ ἀλλοτεῶν, ἀλλ' οἰκείων Μισῶν γόμαθ' ἠπιοχήσας.
 Ἄρθεῖς δέ μέγας, κ' πμθῆῖς, ὡς εἰδῆς πῶποτ' ἐν ὑμῖν,
 Οὐκ ἐκίλεῖσα φησὶν ἔπαρθεῖς, εἰδ' ὄγκασα τὸ φροῖημα.
 1020 Οὐδὲ παλάφραι ἀεικλιμάζειν ἀεικλίαν· εἰδ' εἰ πῖς ἐρατῆς
 Κωμωδεῖαλ' παιδίχ' ἑαυτὸ μισῶν, ἔσπυθε πρὸς αὐτὸν,
 Οὐδενὶ πῶποτέ φησι πείθεαλ', γινώμιω τίν' ἔχων ἔπικηῖ,
 Ἴνα τὰς Μέγας, αἰσι ληῆται, μὴ πρὸς ἀγωγῆς ἀποφῆνη.
 Οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φησὶ ἔπιλέσθαι.

Ἄλλ'

vf. 1003. Ἄλλ' ἴτε χαίροντες] Sic in Acham. vf. 1142.
 Chorus profecquitur exeuptes hiftriones: ἴτε δὲ χαίρον-
 τις ἐπὶ στρατιῶν. Sic in Nub. vf. 510. & alibi.
 vf. 1013. Τὰ μὲν ἐ φαιεῶσ] Scholia: ἐπιδὲ δια φησὶ
 ἴδε καὶ Καλλιστοῦ καθ' ἑνὴ τινὰ τῶν δραματικῶν. Quoniam
 per Pbilonidam & Callistratum edidit quasdam Fabulas.

vf. 1014. Τὴν Εὐρυκλέης μαυτείας] Scholia: ἔτ' ὡς
 ἔγχεσάμην λέγεται Ἀθῆναι παλὰ μαυτοῦσιν· διὰ ἰνο-
 παρ' οὐτ' δαίμοσιν. Ille Eurycles dicitur Athenis veta-
 raticinatus, per Daemonium, quod haberet in ventre, un-
 de ἰγγ' ἐπιουθ' vocatur.

vf. 1018. Ἄρθεῖς δέ μέγας] Demosthenes II. Olynth.
 de.

COMMATION VERSUUM VII.

CHOR. Sed ite laeti quo vultis: vos
 Autem celeriter, ô
 1005 Innumerabiles populi, nunc
 Quae recte dicentur,
 Ne decidunt humi in vanum, cavete.
 Nam pravorum est spectatorum id
 Committere, & non vestrum.

PARABASIS SIVE EXCURSIO
 COL. ET VERS. XLV.

1010 Nunc vero advertite mentem, ô populi, si aliquid exquisitum amatis.
 Nam incusare spectatores poëta nunc vult.
 Ait enim se injuriam pati de vobis saepe bene meritum,
 Partim non aperte, sed adiutantem alios poëtas occulte,
 Et imitatum Euryclis divinationem & mentem,
 1015 In alienos ventres ingressum, comica carmina fudisse multa:
 Partim etiam aperte posthaec, cum ipsemet ausus est experiri fortunam
 scenicam,
 Non alienae sed propriae Musae ora moderans habenis.
 Cum autem tantis honoribus tolleretur, quantis nemo inter vos,
 Ait se nunquam nimis elato aut tumido animo fuisse,
 1020 Nec circum palaestras ire commissatum: nec, si quis amator
 Ad ipsum properaret, indigne ferens perstringi amores suos,
 Ulli unquam se morem gefisse ait, consilio usus honesto;
 Ne videlicet Musas, quibus utitur, lenas redderet.
 Et tunc, cum primum docere coepit, non homines aggressum se ait,

Sed

de Philippo: ὡς περ ἐν δια τῆτων ἔρην μέγας.
 vf. 1019. Φωνὴν ἐπαρθεῖς, ἔδ' ὀκλύσας] Xenophon A-
 pomn. I.

vf. 1020. Οὐδὲ παλαίστρας περιχωμαζέειν] Etiam in Pace
 vf. 761. in Parabasi ita de τῷ πλοῖο loquitur Poëta: καὶ
 2^{ος} πρῶτον πρῶτος κατὰ τὸν ἔχει παλαίστρας περιχωμαζέειν

δὲας ἐπιπέσειν. Dicit autem, se post Victorias non solere
 apud Palaestras apparere ostentationis gratia, quod Eu-
 polidem fecerat, in quem haec tendunt, ut dicit
 Scholiastes, utpote παιδομαζέειν.

vf. 1024. Οὐδ' αἰθρότατος φωνὴν ἐπιπέσειν] In Pace
 vf. 750. etiam in Parabasi: ἐν ἰδιώτας ἀνθρώπους κομμάδιον.
 M m m 2

- 1025 Ἄλλ' Ἡρακλῆος ὀφθαλμοῖσι πν' ἔχον, τοῖσι μεγίστοις ὄπι χειρῶν,
 Θερασίως ξυτάς· βίβος ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶ τὰ χαρχαρόδοι,
 Οὐ δεινότατα μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκλίνες ἔλαμπον,
 Ἐκατὸν δὲ κύκλω κεφαλῇ κολάκων οἰμαζομένων ἐλιχμῶντο
 Περὶ τ' κεφαλῇ· Φωνίῳ δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκίας·
- 1030 Φάκῃς δ' ὀσμύῃ, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτας, φρακλὸν δὲ χαμήλην.
 Τοῖσιν ἰδὼν τέρας, ἔφησιν δέσας καταδωροδοκῆσαι·
 Ἄλλ' ὑπὲρ ἡμῶν εἴη καὶ νυκτὶ πολεμῆι· Φησὶν τε μετ' αὐτῶ
 Τοῖσι ἠπιάλοισι ὄπι χειρῶν πέρυσιν, καὶ τοῖσι πυρετοῖσιν,
 Οἱ τὸς πατέρας τ' ἠγγυλὸν νύκλας, καὶ τὸς πάππους ἀπέπνηον·
- 1035 Κατακλινομένοι τ' ὄπι ταῖσι κοίταις, ὄπι τοῖσιν ἀφάργμοσιν ὑμῶν,
 Ἄνταμοσίας καὶ φροσκλησεις καὶ μαρτυρίας σιωκόλλων·
 Ὡς ἀναπιδᾶν δειμαίνοντάς πολλὰς ὡς τ' Πολέμαρχον.
 Τοιοῦθ' ἄνδρες ἀλεξίκακον τ' χάρας τῆσδε καθαριῶν,
 Πέρυσιν καταφάδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐτὸν ἀφροῖσιν,
- 1040 Ἄς ὑπὸ τ' μὴ γνῶναι καθαράς ὑμεῖς ἐπίησατ' ἀλαδέϊς·
 Καὶ τοὶ σπένδων πόλλ' ὄπι πολλοῖσιν ὄμνησι τ' Διόνυσον,
 Μὴ πάποτ' ἀμείνον' ἐπι τῶντων κωμωδία μὴδὲν ἀκῶσαι.
 Τῶτο μ' εἴη ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖσι μὴ γνῶσιν ὠδραχεῖμα·
 Ὅ δὲ ποιητὴς ἔδεν χείρων ὠδρᾶ τοῖσι σοφοῖσι νενομίται,
- 1045 Εἴωρ ἐλαύνων τὸς ἀντιπάλους, τ' ὄπίησιν ξωῖτεψεν.
 Ἄλλὰ τολοιοπὸν τ' ποιητῶν,
 Ὡς δαιμόσιοι, τὸς ζητῶντας
 Κοινὸν πὶ λέγειν, καὶ ξβυλίσκειν,

Στίχοι

vf. 1025. Ἄλλ' Ἡρακλῆος] Totus versus in Pace loco modo citato, qui conferri potest cum isto, à vf. 750. usque ad vf. 759.

vf. 1026. Ξυτάς] Tanquam ad depugnandum cum eo conferens pedem. Aeschylus in Septemthebana vf. 678. τῆτοις σποδαῖς ἴμι, καὶ ξυτάσμαι αὐτός· His fretus saepe, & cum eo congregiatur ipse. ubi Scholia: συμματίζομαι.

Ibid. Καρχαρόδοι] Cerberum ita vocat, & intelligit Cleonem; in Equitibus de eodem Cleone vf. 1013. ἴδον κύνα καρχαρόδοτα. Ibid. vf. 1026. de eodem κύνα Κέρβερον ἀδραποδιστῶν. In Pace vf. 313. de eodem: εὐλαβισθ' ἰκίον Κέρβερον καὶ δειλίσοθι, μὴ παρλάζων — ἴμπεδῶν ἡμῖν γίνονται.

vf. 1027. Ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκλίνες] Meretrix fuit quaedam dicta Κύνη, ut notat Scholiastes; adducens Comici locum ex Equitibus vf. 761. μετὰ Λυσικλῆα, καὶ Κύνην, καὶ Σαλαβάκχαν. ubi vide Notam. Dixit autem Κύνη pro κυνὸς propter similitudinem vocum. Homerus Iliad. a. Οἰνοχάρη, κυνὸς ἴμματα ἔχων, κροῖον δ' ἐλάροισι· Vino gravate, canis oculos habens, cor autem cervi.

vf. 1028. Ἐκατὸν δὲ κύκλω κεφαλῇ κολάκων] Non tantum

Cerbero comparat Cleonem; sed & Hydrae: sic Julianus Epist. 23. ἐστὶ δ' ἀπίουρον, ἐστὶ μὲν ἰατὴν πολυκλήραλον ὄφρα, ἢ τὸν ἀσέλγον με Καρχαρίον· ἰκίοντες μὲν ἡνείκε ἢ· ἀλλὰ τὰ περὶ αὐτὸν θηρία, πᾶσιν ἐπιφοβημύοντα, ἢ ἰκίον ἰσότητι χαλεπώτερον. Porrit etiam Typhoni cum comparare: ut facit in Equitibus vf. 508.

Ibid. Οἰμαζομένων] Omnes quas vidi Edd. οἰμαζομένων· sine dubio male.

vf. 1029. Φωνίῳ δ' εἶχε χαράδρας] Eundem Cleonem Cyclobori torrentis vocem habere dicit in Equitibus vf. 136. ἐπιζήσται γὰρ κυροπόλλης παρλάζων, ἀπταξ, κερκατῆς, Κυκλιόβου φωνίῳ ἔχων.

vf. 1030. Φάκῃς ὀσμύῃ] De foetore Phocorum citat Scholiastes Homerum in Odyss. Δ. 442. Φακίων ἀποτροφῶν ὀσμύατ' ὀσμύ· Phocorum marinarum pessimus odor. Item vf. 406. Πικρὸν ἀποπνέουσαι ἀλῆς πολυέουθι ὀσμύ· Aegem spirantes ex profundo mari odorem.

Ibid. Λαμίας] Lamia erat dea, cuius mentione pueros terrefaciebant; notus est Lucilii versus: Terriculæ Lanias, fœni quas Pompiliæ Insitners. Alias Mορμύ dicebatur, ut patet ex Scholiaste ad Equites vf. 690. ubi etiam de Cleone: Μορμύ τῶ Ἐράσος. Scholion. Λαμίας, τὸ μορμολύκειον, ἢ λέγεται Λαμίας. Ceterum at-

furd

- 1025 Sed Herculeo impetu maxima *monstra* adortum,
 Cum statim ab initio audacter congressus est cum illo monstro, quod ferra-
 Cujus ab oculis terribiles Cynnae radii micabant, (tos dentes habet.
 Centumque capita assentatorum perditissimorum circumlambebant
 Ei caput: vocem autem habebat gurgitis perniciem enixi:
 1030 Odorem Phocae: coleos Lamiae illotos: culum cameli;
 Hujusmodi monstrum conspicatus non timuit, nec muneribus id placavit:
 Sed etiamnum pro vobis bellum id gerit: ait se etiam simul hunc, &
 Incubos atque febres aggressum superiore anno,
 Quae patres strangulabant noctu, & avos suffocabant:
 1035 Et in cubilibus incubantes illis, quicumque vestrum lites odere,
 Litem contestationes, & citationes, & testimonia conglutinabant:
 Ita ut multi timentes proriperent se ad Polemarchum.
 Talem malorum depulsorem & hujus regionis perpurgatorem cum inveneritis,
 Tamen anno superiore prodidistis, ferentem sententias grata novitate com-
 mendabiles,
 1040 Quas quia non recte intellexeratis, crescendi copiam non dedistis:
 Quamvis per Bacchum inter libamina saepe juret,
 Nunquam meliora istis carmina Comica quemquam audivisse.
 Vobis quidem turpe est, non statim intellexisse illa;
 Sed poeta nihilo deterior apud sapientes habetur,
 1045 Si dum adversarios pellit, spem fregit.
 Sed in posterum, poetas,
 ô Boni, illos qui student
 Aliquid populare dicere, & invenire,

Magis

furde dicit hanc Lamiam habere testiculos; sed id fa-
 cit, ut majus monstrum videatur Cleo.

vf. 1031. Καταδωροδοκῆσαι] Hoc loco δωροδοκῆν, est
 dona dare; nam illud monstrum, Cleo inquam, non
 offerebat dona, sed potius quosdam terrebat, ut ip-
 sum donis placarent. Hesychius: δωροδοκῆν, δίδωσι δώ-
 ρα. In hac significatione occurrit hic in Vespa vf. 682.
 τέτοιοι δὲ δωροδοκῆσιν ὄργας, εἶναι.

vf. 1033. Ἐπιαιόεις] Incubi reddo hic, secutus aucto-
 ritatem Didymi.

Ibid. Πέφουσι] Scholiastes dicit Comicum tunc de-
 disse Fabulam Nubes, in qua traduxit Socratem & Phi-
 losophos: quos vocat Febres, partim quia essent palli-
 di, ut febricitantes, partim quia nocerent Reip. prava
 doctrina.

vf. 1034. Οἱ τὸς πατέρους ἔρχον] Respicit ad ἀπίστον
 nam incubus videtur homines strangulare. Simul ad Fab-
 ulam Nubes, in qua introducit discipulum Socratis,
 qui patrem suum verberat & praefocat, ut in illis
 etiam est, quas nunc habemus vf. 1380. ubi Pater dicit
 de Filio: καὶ τὸν ἔρχα με κατόπι, καπνίζαν. ut Scho-
 liastes monet.

vf. 1036. Ἀνταμυσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας] Sunt

voces forenses. Vult autem dicere illos orationes in
 usum litigantium conscripsisse & rhetoricam docuisse,
 ut etiam in Nubibus vf. 98. ὅσοι διδάσκουσ' ἀργύριον ἢ
 τι δίδωμι λέγοντα καὶ καὶ δίκαια κἀδύνα.

Ibid. Συγκέλλαν] In Nubibus vf. 445. ψευδῶν συγκέλλαν-
 λητίς.

vf. 1037. Ὁ τὸν Πολέμωρον] Est nomen magistratus
 Athenis: ad hunc autem dicit istos confugisse auxilii
 causa.

vf. 1039. Πένοντι καταπράδεσι] Scholia: ἔτι τίς ποτε δι-
 δάξας τὰς πρώτας Νέφους ἠτήθη' Nam superiore anno
 cum docisset Nubes Prioris, vicinus fuit.

vf. 1041. Ὀμνῶσι τὸν Διόνυσον] Comicus Poëta di-
 cit se jurare per Bacchum, quia huic erant sacri ludii
 Scenici. Sic in Nubibus vf. 519. Ἄλλ' ὅσον Διόνυσον τὸν
 ἐπιβήσαντά με. Ubi de eadem re, de qua hic, jurat.

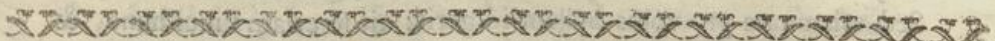
vf. 1042. Μη πῶποσ' ἀμείνον'] De eadem Comœdia
 in Nubibus Posterioribus, quas habemus vf. 522. ταύτην
 σοζώσατ' ἔχειν τὸν ἑμὸν κωμῶδιον.

vf. 1045. Πῶποσ' ἀμείνον'] Metaphora ab illis, qui curri-
 bus certant, quibus quandoque currus franguntur.

vf. 1047. Τὸς ἑταῖρους καὶ τὸν τὸν λέγειν] In Avibus vf.
 466. λέγειν ἑταῖρόν τι πάλαι μέγα καὶ λαμπρὸν ἔα.

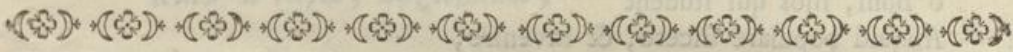
M m m 3.

Σπέργετε μάλλον, κ' θραπύετε,
 1050 Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθε αὐτῶν.
 Ἐσβίλλετε δ' εἰς τὰς κλωτῆς
 Μετὰ τ' ἄλλων, καὶ ταῦτα ποιῆ-
 θ', ὑμῖν δὲ ἔσται τ' ἰματίων
 Ὀζήσθε δεξιότητι.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'

1055 ΧΟΡ. Ὡ πάλαί ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν εἰς χροῖς,
 Ἄλκιμοι δ' εἰς μάχαισιν,
 Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τῆτο μόνον ἄνδρες μαχηώτατοι.
 Πεῖν ποτ' ἴω, ὡς ταῦτα· νῦν
 Δ' οἴχεται γὰρ, κύκνε τε πολιώπερα δὴ
 1060 Αἰδ' ἐπανθῆσι τείχεσσι.
 Ἀλλὰ καὶ τ' λειψάνων
 Δεῖ πάνδε βέβηκεν νεανικὴν ἔχειν. ἐγὼ
 Τῆμόν νομίζω γῆρας εἶναι κρείττον, ἢ πολ-
 λῶν κικίνης νεανῶν,
 1065 Καὶ χῆμα, κ' βύρωρακλίσαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

ΧΟΡ. Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τ' ἐμὲ ἰδὼν φύσῃ,
 Εἶτα θαυμάζει μ' ὄραν μέσον διεσφηκωδῶρον·
 Ἢ τίς ὑμῶν ἐστὶν ἢ πῖνοια τῆσδε τ' ἐγκεντεῖδι.
 Ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, καὶ ἄμυσθ' ἢ τοπεῖν.

Ἐσώθ'

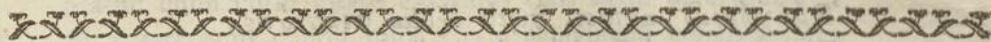
vf. 1055. Ὡ πάλαί ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι] Alludit ad Proverbium, ut ait Scholiastes, quod occurrit in Plauto vf. 1003. Πάλαί ποτ' ὄσαν ἄλκιμοι Μιθισαί. Apud Plutarchum Senum Chorus dicit: ἄμεις ποτ' ἡμεῖς ἄλκιμοι νεανῶν. Nos olim erimus fortes juvenes. deinde ibi Juvenum Chorus: ἄμεις δὲ γ' ἰσάν. αἱ δὲ λῆ ἀγασθεῖο. Nos autem sumus; quod si lubet intueri. deinde Puorum: ἄμεις δὲ γ' ἰσόμεθα πολλὰ κάρρους. At nos erimus multis fortiores. Ex Notis Florentis.

vf. 1058. Πρὶν ταῦτα] Scholiastes dicit esse parodiam ex Timocreonte Rhodio.

vf. 1063. Τῆμόν νομίζω γῆρας κρείττον] Antiphanes apud Stobaeum: γῆρας λιόντων κρείσσον ακμαίων νεανῶν. Senectus leonum potior est, quam binnulli aetate vigentes. Xenophon de Agefilao: πῶς γὰρ νέτηται εἰς κρείττον τὸ ἱσθῆς γῆρας;

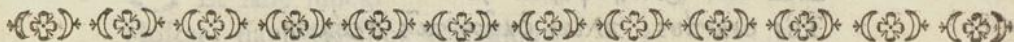
vf. 1066. Εἰ τις] Rationem exponit, cur chorus in hac fabula speciem Vesparum ferat.

Magis amate & colite,
 1050 Atque eorum sententias servate,
 Et imponite in arcas
 Cum pomis: haec si faci-
 etis toto anno vobis vestes
 Redolebunt dexteritatem.

ODE ET STROPHE VERSUUM XI.

1055 CHOR. ô Nos olim fortes in choris,
 Fortes in praeliis,
 Ob eamque rem solam pugnacissimi.
 Olim haec erant, olim: nunc
 Autem perierunt, & cygno jam candidiores
 1060 Hi capilli in nobis florent.
 Sed ex istis etiam reliquias
 Oportet virtutem juvenilem concipere. Ego
 Meam senectutem potiorum puto mul-
 torum adolescentum cincinnis,
 1065 Et ornatu, & impudicia.

EPIRRHEMA VERSUUM XX.

CHOR. Si quis vestrum, ô spectatores, novit meum ingenium,
 Et tamen miratur, quod me videt in medio cinctum & gracilem
 instar vesparum:
 Aut miratur quae mens hujus aculei nostri fit:
 Hunc ego facile docebo, si vel indoctus fuerit prius.
 Nos,

vl. 1067. Δυστοκισμένοι] Sic homines maeri dicuntur
 οὐκ ἀδύτου. In Pluto vl. 561. ubi Paupertas dicit: παρ
 ἡμῶν δ' ἰσχυροὶ καὶ φρονιμοὶ, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιστοί.
 vl. 1068. Τῆς ἐκαστοῦ] Supra κέντρον vocabat, vl.
 222. τὸ γὰρ ἢ τις ὀφείλει τὸ τῶν γυναικῶν, ἢ δὲ ἑαυτοῦ
 καὶ ἑαυτοῦ γὰρ καὶ κέντρον ἐν τῆς ὁδοῦ ὁδύτατος ἢ νεύου.
 vl. 1069. Πάσις ἐγὼ διδάσκω, καὶ ἀμαρτῶν ἢ τοῦτο.]
 Scholiastes dicit esse ex Sthenoboea Euripidis, sed non
 adducit illius verba. Adducam ut edita sunt in Frag-

mentis: — Μουσικὴν δ' ἀπὸ ἑσπερὶς διδάσκει, καὶ ἀμαρτῶν ἢ
 τὸ πρῶν, Σωκρῆς τὰ ποιοῦν, καὶ ἰσχυροὶ ἢ τὸ πρῶν. Artium
 Musicam Cupido docet, etiam si indoctus quis fuerit prius,
 Solertemquo facit hominem, etiam si minus ingeniosus fuerit
 ante.
 Ibid. [H] Scholiastes legit ἢ, in prima persona, τὸ
 δὲ ἢ, inquit ἀπὸ τῆς ἢ, Ἀττικὸν ἢ τὸ ἢ παρὰ τοῦτο
 ἢ ἢ Πάσις. Atticum est, ἢ pro m. ut in Pluta vl. 72.
 ἢ παρὰ τοῦτο. Sed nolui eum sequi.

1070 Ἐσμεν ἡμεῖς, οἷς ᾤσεται τῆτο τῆρροπόγιον,
 Ἀπῆκοι, μόνου δικαίως θῆγαίς αὐτόχθοτες.
 Ἀνδρικότατον γένε, ἡ πλείστα τίωδε τίω πόλιω
 Ὠφελῆσαν εἰ μάχαισιν, ἠνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος,
 Τὰ καπνὰ τίφω ἀπασαν τίω πόλιω, ἡ πυρπολῶν,
 1075 Ἐξελεῖν ἡμῶν μωμοῖων ᾤσεται βίαν τὰ ἡθρήμα.
 Εὐθίως γὰρ ἐκδραμόντες ξυὼ δουεὶ, ξυὼ ἀσπίδι,
 Ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὄξυλιν πεπωκότες,
 Πᾶσ ἀγῆ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὄργης τ' γελυῖλι ἐσθίαν.
 Ὑπὸ δὲ τ' τοξομάτων σοκῶ ἴδω τ' ἔρανον.
 1080 Ἄμ' ὄμας ἀπεισάμεδα ξυὼ θεοῖς ᾤσεται ἐσπέρα.
 Γλαυξ γὰρ ἡμῶν ᾤσεται μάχας τ' φρατὸν διέπιατο.
 Εἶτα δ' ἐσπόμεδα θυνάζοντες εἰς τὰς θυλάκας.
 Οἱ δ' ἐφθον, τὰς γνάβας ἡ τὰς ὄφρυς κεντράμενοι.
 Ὡς ᾤσεται τοῖς βαρβάροισι πανταχὲ ἡ νῦν εἶ
 1085 Μηδὲν Ἀπῆκὸν καλεῖσθαι σφῆκος ἀνδρικότερον.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 101

ΧΟΡ. Ἄρα δυνὸς ἡ τέρ', ᾤσεται πάντα μὴ δεδουκέναι.
 Καὶ κατεφεψάμελι γε
 Τὰς εἰαπίνας, πλείων ἐκείσε τοῖς τελέρεσιν.
 Οὐ γὰρ ἴω ἡμῖν, ὅπως
 1090 Ῥῆσιν εὐ λέξαι ἐμέλωμεν, τότε, ἔδρ'.

Συκο-

vf. 1073. ἠνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος.] Cum in Marathone contra Dardem Daril praefectum praeclare ab Atheniensibus est pugnatum: & postea praefio navali contra Xerxem.

vf. 1074. Τὰ καπνὰ τίφω.] Chorus Vesparum loquitur quasi de Vespiis & apibus, quae fumigantur. Supra, vf. 455. τῆς πολλῶ τὸ καπνῶ. Fuit autem combusta urbs sub adventu Xerxis.

Ibid. Πυρπολῶν.] Herodotus in Urania: ἐκλήθη ἀπὸ Ἀθηναίων ἀγγέλλων ἔκειν τὸν βάρβαρον εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολίεσθαι.

vf. 1075. Πρὸς βίαν.] Vide supra ad vf. 441.

vf. 1077. Θυμὸν ὄξυλιν.] Iracundiam acilam, id est, acrem, ut ὄξυλιν. Dicit autem θυμὸν ὄξυλιν pro θυμὸν ὄξυν' iram vehementem, quod occurrit apud Sophoclem in Oedipo Col. vf. 1189. 1256. quod verbum saepe apud Comicum & alios. Audiendus hic Florens, qui putat Comicum respexisse ad gratum apibus pabulum; nempe θυμῶν. Virg.

Dumque thymo pascentur apes.

vf. 1078. Ὑπ' ὄργης τὴν γελυῖλι ἔσθαι.] Scholia: ἀντι τὸ τὰ χεῖλη, εἰ γὰρ ὄργηζόμενοι ἐκδύνουσι τὰ χεῖλη. Pro, χεῖλη, nam qui transuntur mordent labrum. Ita Tyrtaeus in Carmine adhortatorio ad milites pugnaturos, apud Lyeurgum Oratorem: Στυμχέβις ἐπὶ γυε, χεῖλη ἔδουε δακνῶ. Solo firmatus pedem, dentibus mordens labrum. Euripides in Bacchis vf. 621. Χεῖλασι διδάς ἰδούτας. Homerus Odyss. ἔδουε ἰν χεῖλασι φόντες. Id est: αὐτοδὲ ἀργισμένοι, ut Comicus loquitur in Lystrata vf. 690.

vf. 1079. Τὰ τὸν τοξομάτων ἡ ἴν ἰδῶν τὸν ἔρανον.] Herodotus in Polymnia: ὄμας λήγεται ἀριστὸ ἀπὸ γαστρῶν Σπαρτίτης Διπύκω. τὸν τὸδὲ φασὶ ἕπαι ἕπαι, πρὶν συμμίξαι σφίσι τοῖσι Μήδοισι, πεθόμενοι πρὸς αὐ τοῦ Τροχίαν, ὡς ἔπειν εἰ βάρβαροι ἀπῶσι τὰ τοξομάτα, τὸν ἄλλω ὑπὸ τῷ πλῆθει τῶν αἰσῶν ἀπεκύνεσι. τούτῳτε σι πλῆθει αὐτῶν εἶπαι. τὸν δὲ ἐκ ἐκ ἰσπραγῆτα τῶν σφίσι ἕπαι, ἐν ἀλλω πινόμενοι τὸ Μίδων πλῆθει. ὡς πάντα σφί ἀγαθὰ ἐ Τροχίαν ἔπαι ἀγγέλλων, εἰ ἀπαιρποῖντων τὸν Μίδων τοῦ ἰδῶν, ἰπὸ σκιν ἰστού πρὸς αὐτὸς ἡ μάχη, καὶ αὐ ἐκ ἰδῶν. Tamen dicitur fortissimus vir fuisse Spartiatus Die.

- 1070 Nos, quibus aculeatus est podex, fumus
Attici, foli merito nobiles, in eodem solo nati, quod incolimus:
Gens fortissima, quaeque huic reip. maximo
Emolumento fuit in praeliis, cum venit Barbarus,
Fumigans & igne vastans urbem,
1075 Nostrosque favos eximere cupiens.
Statim enim curfu citato exivimus cum hasta & clypeo,
Et pugnavimus contra ipsos, iram acerrimam concipientes,
Et vir juxta virum prae iracundia mordebat sibi labra.
Tela volantia ex oculis coelumque diemque eripiebant.
1080 Sed tamen abegimus eos circa vesperam, diis adjuvantibus:
Noctua enim ante conflictum transvolayerat exercitum.
Deinde sequebatur, tanquam thynnos pungendo eos in braccas:
Illi autem fugiebant, genaeque & supercilia ipsis interea pungebantur.
Itaque apud barbaros ubique etiamnum
1085 Nihil Attico crabrone perhibetur fortius.

ANTODE ET ANTISTROPHE VERSUUM XI.

CHOR. Numquid acer eram tunc, ut qui nihil timuerim?
Et fane subegi
Hostes, navigans illuc triremibus.
Non enim erat nobis, quo pacto
1090 Scite & eleganter diceremus, tunc, nec

Ut

Dieneces; quem ajunt edidisse dictum memorabile, antequam Graeci cum Persis apud Thermopylas confugerent: cum enim audivisset ex nonneme Trachinorum, Barbaros, cum jacula mittant, Solem prae multitudine Sagittarum abscondere, tantam eorum esse multitudinem; ajunt eum bisce non exterritum, dixisse, contentui habentem Persarum multitudinem, Omnia bona ipsis Trachinium hospitem nunciare, si Persis abscondentibus solem, sub umbra praelium erit, & non in Sole.

vf. 1081. Γαδὲ γὰρ] Quasi dicat: Felicibus auspiciis. Est enim Noctua Minervae sacra, Praefidi Athenarum.

vf. 1082. Οὐνάζοντες] Recte unus ex Scholiastis: κεντρῆς, ὡς τὸς θύνους τοὺς τριόδους μεταφορικῶς. Pungentes, ut thynni solent tridentibus pungi & figi; est autem metaphora; videtur enim mihi Comicus imitari Aeschylum in Persis, ubi narratur praelium navale Graecorum cum Persis; nam ibi similitudine a figendis thynnus utitur, vf. 424. Τοὶ δ' ὡς θύνους, ἢ τιν' ἰχθύων βέλων ἄγαισι κεντρῶν, Σπαρτιάται τ' ἰπυρίων ἑσπῶν, ἰπυρίων

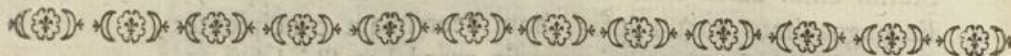
χίτων. Illi autem (nempe Graeci) tanquam thynnos, aut bolum, aliquem piscium, Fragminibus remorum, frustisque ruderum, feriebant, caedebant, (nos Persas.)

Ibid. Eis τὸς θυλάκους] Scholia: θυλάκους φασὶν εἶναι τὰς περὶ τοὺς οὐχέλας καὶ τοὺς μισοὺς Περσικὰς, εἰδὴ ἑρατίων παρὰ Πέρσας. Dicunt thylacos esse Persica tegumenta crurum & femorum. Braccarum quaedam genera. Euripides in Cyclope vf. 181. ἢ τὸς θυλάκους τὸς ποικίλους περὶ τοῦν σκελῶν ἰδύσθαι, καὶ τὸν χρυσοῦν Κλοῦν φορεῖντα περὶ μέσων τῶν ἀλγύων Ἐξπλοῦθην. quae (Helena) cum braccas variegatas vidisset circa crura, & aureum torquem circa medium collum ferentem (Paridem); obstupuit, & amore percita est. unde apparet etiam Phrygas gestasse thylacos. Locum hunc citavit Florens.

vf. 1083. Τὰς γνάβους καὶ τὰς ὀππῆς] Hic jam rursus quasi de Vespis loquitur.

vf. 1086. H] Scholiastes: τὸ δὲ ἢ νῆρατθῶ ἀπὸ τῆ ἴα, κατὰ κρῆσιν, ἢ, ἀπὸ τῆ ὑπὸ κρῆσιν ἴα. Hic etiam, ἢ ab ἴα per crasin, pro ὑπὸ κρῆσιν ἴα, id est, eram ego. Respicit autem ad vf. 1068.

Συκοφαντήσιν πινά,
 Φροντίς· ἀλλ' ὅς ἀν' ἐρέτης
 Ἔσοιτ' ἄριστ'· τοιγαρῆν πολλὰς πόλεις
 Μήδων ἐλόντες, αἰπώτατοι φέρεσθαι
 1095 Καὶ τ' Φόρον δεῦρ' ἐσμεν, ὄν
 Κλέπῃσιν οἱ νεώτεροι.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

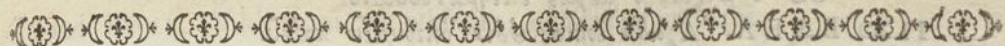
ΧΟΡ. Πολλαχῶ σκοπῶντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' ἑρήσετε
 Τὰς πρόπυς καὶ τ' δίαιταν σφηξίν ἐμφερεςτάτας.
 Πρῶτα μὲν γὰρ εἶδεν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμῶν
 1100 Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἔστιν, εἰδὲ δυσκολώτερον·
 Εἶτα τὰ μὲν ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 Συλλέγοντες γὰρ κατ' ἐσμεν, ὡς περὶ ταῖν θηρία,
 Οἱ μὲν ἡμῶν, ἕως Ἄρχων, οἱ δὲ πρὸς τῆς Ἐνδεχας,
 Οἱ δ' οἱ Ὀδείοι δικάζουσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
 1105 Ζυμβεβυσμένοι, πυκνὸν ἑλόντες εἰς τ' γῆν, μόλις,
 Ὡς περὶ οἱ σκάληκες, οἱ τοῖς κυτάροις κινέμενοι.
 Ἔς τε τ' ἄλλῃ δίαιταν ἐσμεν ὑπορώτατοι.
 Πάντα γὰρ κεντῶμεν ἄνδρα, καὶ κ' πορίζομεν βίον.
 Ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγχεθῆμενοι,
 1110 Οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν ἔσθ' ὄφρα
 Τὸν γόνον καπεδίθουσιν, εἰ ταλαιπερέμενοι.
 Τῆτο δ' ἔσ' ἄλλῃσιν, ὑμῶν ἰὼν πρὸς ἀτρεσθίον ὄν
 Ἐκφορῇ τ' μιᾶσιν ἡμῶν, τῆσδε τ' χόρας ἕως
 Μῆτε κώπῃ, μῆτε λόγχῃ, μῆτε Φλύκλαιναν λαβῶν.
 1115 Ἀλλὰ μοι δοκεῖ τολοιπὸν εἶ πολιτῶν ἔμμεραχ,
 Ὅς τις ἀν' μὴ χῆ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

vf. 1100. Ὀξύθυμον] Supra vf. 428. σφῆκες ὀξύθυμοι.
 vf. 1103. Ὀσπερ Ἄρχων· οἱ δὲ παρὰ τῆς Ἐνδεχας] Nomina magistratum Athenis: de quibus Pollux Lib. VIII.
 vf. 1104. Ἐν Ὀδείοις] Pollux VIII. Sect. 33. τὰς δὲ
 ὑπὲρ τῶν σίτων δίκας ἐν Ὀδείοις ἰδικάζουσιν. Causas autem de re
 frumentaria in Odo dijudicabant. ubi vide Notas Seberi.
 vf. 1109. Κηφῆνες] Notus est Hesiodi locus: — κη-

φῆνες κηφῆνες ἰσχυροὶ ἄνθρωποι, ὅτι τὰ μάλιστα ἀπὸ κάματος τρι-
 χυστοὶ ἀεζοὶ, ἰσχυροὶ. Fucis aculeo carentibus similis in-
 genio, Qui arum laborem consumunt, oisiosi comedentes. Co-
 micus autem per Fucos intelligit τὰς ἀσπρατιύτας, ut ip-
 se mox dicit.

vf. 1115. Ἐμμεραχ] Scholiastes: καθάπαξ, ἢ παντά-
 πασι τὸ ἔμμεραχ, Ἀττικὴ συνήθεια, εἶναι πλέον δολοῦσα, ἢ
 τὸ

Ut calumniaremur aliquem,
 Curae: sed quo pacto remex
 Fieret optimus: itaque multis urbibus
 Captis meritissimo fertur
 1095 Nobis huc tributum, quod
 Depeculantur juniores.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XX.

CHOR. Si nos contemplerini diligentius, ad omnia invenietis
 Nos consimiles crabronibus tum vivendi tatione tum etiam moribus,
 Primo enim nullum animal, si irritetur, nobis
 1100 Est magis iracundum, neque truculentius.
 Deinde & cetera omnia eadem cum crabronibus molimur.
 Nam per examina colligentes quasi favos,
 Partim apud Archontem, partim apud undecimviros,
 Partim in Odeo jus dicimus: alii etiam juxta moenia
 1105 Stipati arte, in terram capite demisso, vix
 Moventes seipfos, tanquam vermes, in alvearibus.
 Reliquae etiam vitae ratio ita comparata est, ut facile omnia inveniamus.
 Nam quemlibet pungimus, & nobis paramus victum.
 Sed enim fuci quidam inter nos sedent,
 1110 Non habentes aculeum: qui expectantes tributi nostri
 Fructum comedunt, otiosi.
 Hoc autem est molestissimum, si quis vestrum non militans
 Aufert mercedem nostram, pro patria
 Nec remum, nec hastam, nec pustulam habens.
 1115 Sed ego censeo omnino, ut deinceps civis ille,
 Qui non habuerit aculeum, ne auferat tres obolos.

τὸ βραχὺ ἢ τὸ ἐμπαρῆν, τὸ φραγῆν καὶ παρ' Ἐπίπιδου
 τὸ ἰνδυσυχῆσαι, ἀντὶ τῶ δυσυχῆσαι. Vox ἐμπαρῆν signi-
 ficat semel aut omnino: estque Aetia consuetudo, & ni-
 hilo plus significat, quam simplex βραχὺ ἢ ἐμπαρῆν signi-
 ficat φραγῆν. Et apud Ἐπίπιδου vox ἰνδυσυχῆσαι pro δυ-
 συχῆσαι. Locus quem intelligit est sine dubio in Phoe-
 nissis Tragicis vl. 734. ἰνδυσυχῆσαι δυνδὺν ἐμπαρῆν ἀνέπαρῆν.

sed ibi ἐν minime abundat; nam sensus est: τὸ ἀνέπαρῆν
 τὸν ἐμπαρῆν δυνδὺν ἐστὶν ἡς τὸ ἰνδυσυχῆσαι ἀνέπαρῆν. Id est:
 ἢ ἢ δυνδὺν ἐστὶν ἡς τὸ δυσυχῆσαι ἐν ἀνέπαρῆν. Non multum va-
 let ad id ut quis in ea rem infelicititer gerat. Tam non
 abundat hic ἐν, quam in ἰνδιάρπῆν, & ἐναρπαρῆν, &
 aliis sexcentis. Ἐμπαρῆν autem occurrit etiam in Thes-
 mophor. vl. 397.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- ΦΙΛ. Οὐ τοι ποτὲ ζῶν τῶτον ἀποδύθησομαι,
 Ἐπεὶ μόνῳ μ' ἔσωσε ᾧδρα τεταγμένον,
 Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπετρατύσατο.
- 1120 ΒΔΕΛ. Ἀγαθὸν εἶπας ἔδδ' ἐπιθυμῆν παθεῖν.
 ΦΙΛ. Μὰ τ' Δί', εἰ γὰρ ἔδαμάς μοι ζύμφοροι.
 Καὶ γὰρ ᾧδρα ἔπαυθ' ἀπὸ πλοῦτος πεπλησμένῳ,
 Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.
- ΒΔΕΛ. Ἄλλ' ἐν πεπειράσθω γ', ἐπειδὴ περ γ' ἄπαξ
 1125 Ἐμοὶ σκαυτὸν ᾧδρα δέδωκας εὖ ποιεῖν.
 ΦΙΛ. Τί ἐν κελύεις δρᾶν με; ΒΔΕΛ. Τὸν τριῶν ἄφες.
 Τιῶδ' δὲ χλαῖναν ἀναλαβὴ τριβανικῶς.
 ΦΙΛ. Ἐπειτα παῖδας ἤδη φυτῶν κ' τρέφειν,
 Ὅθ' ἔτοσί με νῦν ἀπεπίζω βύλε;
- 1130 ΒΔΕΛ. Ἐχ', ἀναλαβὴ τιῶδ' λαβῶν, κ' μὴ λάλη.
 ΦΙΛ. Τητί τὸ κακὸν π' ὅτι, ᾧδρα πάντων θεῶν;
 ΒΔΕΛ. Οἱ μὲν καλῶσι Περσίδ', οἱ δὲ καυάκην.
 ΦΙΛ. Ἐγὼ δὲ σούρα ἀόμιλ' Ουμαιτίδα.
 ΒΔΕΛ. Κ' εἰ θαυμά γ' εἰς Σαρδεῖς γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
- 1135 Ἐγὼ γὰρ ἀν' νῦν δ' ἐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙΛ. Ἐγὼ;
 Μὰ τ' Δί' εἰ τοι γ' ἀπαξ δοκεῖ γέ μοι
 Ἐοικέναι μάλιστ' Ἐμοῦχθ' σάγματι.
 ΒΔΕΛ. Οὐκ' ἀλλ' οἱ Ἐκβατάνοισι ταῦτ' ὑφαίνε).
- ΦΙΛ. Ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνε' κρόκῃς χέλιξ;
 1140 ΒΔΕΛ. Πόθεν, ᾧ γὰρ' ἀλλὰ τῶτο τοῖσι βαρβάροις
 Ὑφαίνε' πολλαῖς δαπάναις. αὐτὴ γέ τοι
 Ἐρίαν τάλαντον καταπέπυκε βραδίας.
 ΦΙΛ. Οὐκ' ἐν ἐριώλιω δὴτ' ἐχρῆν ταύτῃ κελεῖν

Δι-

vf. 1117. Οὐ τοι ποτὲ ζῶν τῶτον] Sub τῶτον intelligitur τριῶνα. Nam siltus intus coepit patrem hortari, ut, mutata vivendi ratione, etiam habitum mutet. Jam dudum eo adducere voluerat fenem, sed frustra; supra, vf. 115. καὶ πρῶτα μὲν λόγῳ παρακαλεῖται, ἀπειθεὶς αὐτὸν μὴ φοβῆναι τριβάνην, μὴ δ' εἶναι θυράζ'. ὁ δ' ἄνθρωπος. Hic etiam aegre adducitur.

vf. 1119. Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπετρατύσατο] Vult dicere: Cum Boreas tam vehementer flaret. Scholiastes putat eum forte respicere ad illum Boreae flatum, quo Perfarum, classis apud Artemisium misere afflictā

est.

vf. 1122. Ἐπαυθ' ἀπὸ πλοῦτος] Vide ad Acharn. vf. 670. Dum pisciculos tostos muriae intingeret & comederet, maculaverat sibi vestem, ut fulloni purgandam coactus fuerit eam dare: cui aliquandiu debuit mercedem, tandemque reddidit. Propterea non vult pretiosam vestem induere, ne & illam maculet. Male autem Edd. quas vidi, omnes ip' ἀπὸ πλοῦτος.

vf. 1124. Πειπειράσθω] Impersonaliter.

vf. 1129. Ἀπεπίζω] Quia Patri vestem dat nimis calidam.

PHILOCLEON, BDELYCLEON.

- PHIL. Quoad vixero nunquam hoc exuam *pallium*.
 Quia hoc solum me tutatum est in acie,
 Cum magnus ille Boreas cum exercitu ingrueret.
- 1120 BDEL. Nihil boni, ut videtur, cupis evenire tibi.
 PHIL. Non profecto; nam nequaquam mihi prodest pretiosam vestem gestare.
 Etenim nuper cum, impletus pisciculis, me maculasssem,
 Debitum reddidi fulloni triobolum.
- BDEL. Saltem periculum fiat, quandoquidem
 1125 Mihi teipsum dedidisti, ut tibi bene faciam.
 PHIL. Quid ergo jubes me facere? PHIL. Pallium fac missum,
 Et hanc laenam indue tanquam pallium.
 PHIL. Ergone filios generare & educare oportet,
 Cum iste me nunc suffocare vult?
- 1130 BDEL. Cape, indue hanc, & ne loquere.
 PHIL. Per Deos, obsecro, quid hoc mali est?
 BDEL. Alii vocant Perfida, alii gaunacam.
 PHIL. At ego lodicem esse putabam Thymoetidem.
 BDEL. Et sane mirum non est; nam Sardes nunquam venisti?
- 1135 Noffes enim; nunc autem ignoras. PHIL. Egone?
 Non profecto, inquam: sed mihi videtur tamen
 Per similes esse Morychi sago villosi.
 BDEL. Imo Ecbatanis haec texuntur.
 PHIL. An Ecbatanis fiunt tramae flocci?
- 1140 BDEL. Nequaquam, ô bone; sed hoc à barbaris
 Texitur magno sumtu; siquidem haec *laena*
 Lanae talentum facile absorpsit.
 PHIL. Nonne ergo laniperdam hanc oportebat appellare

Potius

vf. 1133. *Θυμωρίδα*] A pago quodam Attico ita dictam, ut ait Scholiastes, qui putat, forte scribendum esse *Θυμωρίδα*.

vf. 1134. *Κ' ε' δαίμα γα*] In Pluto vf. 99. *καὶ δαίμα γ' ἴδεν*.

vf. 1137. *Μορύχου*] Iste luxui & deliciis erat deditus; supra vf. 503. eadem de causa hunc notabat, cum Bdeleycleo diceret, se velle Philocleonem *ἐπὶ βίον γυναικῶν ἕνεκα Μόρυχου*.

vf. 1140. *Πέρβην*] Vide ad Ranas vf. 1503. Sic apud Euripidem in Alceste vf. 94. in Andromacha vf. 83.

in Electra vf. 657. & alibi. ubique obvia sunt exempla.

vf. 1142. *Καραβόρανα*] Metaphora a piscibus; faepissime usurpatur hoc verbum de helluonibus.

vf. 1143. *Ἐπιόδον*] Ludit in verbo. *Ἐπιόδον* proprie est venti vehemens turbo: hoc detorquet ad vestem, ubi multum lanae consumitur, quasi *ἀπὸ τοῦ δαιτὸς ἐπίου*. Nos verimus *laniperdam*; non servata tamen vocis Graecae ambiguitate. Nam solis Graecis licet esse sic disertis. *Florem*. Vide in Equibus vf. 508.

- Δικαιότερόν γ', ἢ κωνάκην. ΒΔΕΛ. Ἐχ', ὦ γαθε',
 1145 Καὶ γῆθι γ' ἀμπιχρόμυθον. ΦΙΛ. Οἴμοι δέιλαιθον.
 Ὡς θεμόν ἢ μαρὰ τί με κατήρυγεν.
 ΒΔΕΛ. Οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙΛ. Μὰ Δι' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ὦ γαθε',
 εἴ πορ γ' ἀνάγκη, κείβανόν μ' ἀμπίχατε.
 ΒΔΕΛ. Φέρε, ἀλλ' ἐγὼ σε ἀεβαλω'. σὺ δ' εἰ ἴθι.
 1150 ΦΙΛ. Κατάθε γε μὲν τοι καὶ κρεάχραν. ΒΔΕΛ. Τίη, τί δή;
 ΦΙΛ. Ἴν' ἐξέλῃς με, ὡρὴν διεφύνηκέαι.
 ΒΔΕΛ. Ἄγε νῦν, ἀποδύε τὰς κατὰ κράτος ἐμβάδας,
 τασδί δ' ἀνίσσας ἀποδύε τὰς Λακωνικάς.
 ΦΙΛ. Ἐγὼ γ' ἀν' τλαίῳ ἀποδύσασθαι ποτε
 1155 Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμνή κατήματα;
 ΒΔΕΛ. Ἐνθες πότ', ὦ τᾶν, κατόβαν' ἐφραμδίας
 Ἐς τ' Λακωνικὴν ἀνίσσας. ΦΙΛ. Ἀδικεῖς γέ με,
 Ἐς τ' πολεμίαν ἀπιβάζων τ' πόδα.
 ΒΔΕΛ. Φέρε καὶ τ' ἕτερον. ΦΙΛ. Μηδαμὰς τῦτόν γ', ἐπεὶ
 1160 Πάνυ μισολάκων αὐτῶ ἔτιν εἰς τ' δακίλυων.
 ΒΔΕΛ. Οὐκ ἔτι ἀπὸ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙΛ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
 Ὅστις ἔπι γῆρα χίμετλον ἐδὲν λήφομαι.
 ΒΔΕΛ. Ἄνυσόν ποτ' ἀποδύσασθαι εἶτα πλεσίως
 Ὡδὶ ἀεβᾶς, πρυφερόν τι ἀλαλακῶνισον.
 1165 ΦΙΛ. Ἰδέ· θεῶ τὸ χῆμα, καὶ σέφαί μ' ὄτα
 Μάλιστ' εἶχα τίω βάδιον τ' πλεσίαν.
 ΒΔΕΛ. Ὄτα; δοθῆνι σφόροδον ἡμφισμδία.
 ΦΙΛ. Καὶ μὲν ἀεθθυμῆμαί γε σαυλοπαρκαλιᾶν.
 ΒΔΕΛ. Ἄγε νῦν, ἔπιχῆσέ λόγους σεμνὸς λέγων,
 1170 Ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
 ΦΙΛ. Ἐγωγε. ΒΔΕΛ. Τίνα δὴτ' ἀν' λέγεις. ΦΙΛ. Πολλὸς πάνυ.
 Πρῶτον μὲν, ὡς ἡ Λαμί' ἀλῆσ' ἐπέροδετο.
 Ἐπειτα δ', ὡς Καρδοπίων τίω μητέρα.

ΒΔΕΛ.

vf. 1146. Θεμόν τι — με κατήρυγεν] Supra vf. 917. ἔμοι γὰρ τοι, — κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν. Diodorus Comicus apud Athenaeum VI. p. 239. — οἷς ἐπιδὲ προσεργῆται, ἡδονήδαι καὶ σαπρὴν σίλικρον καταπαρῶν. Ἰα καὶ ῥῶδ' ἔλασαν αὐτὸν ἡρισκίται. Quibus in faciem si quis ruclet, garbano aut siluro ruti vorato; violas eum & rosas dicunt prorsum esse.
 vf. 1148. Κεῖβανόν μ' ἀμπίχατε] Antiphanes Comicus apud Athenaeum III. p. 112. Ὅρα μὲν ἀρτους τῶνδε λυκασμῶντες Ἰσθίον καταμπίχοντες.
 vf. 1150. Κρεάχραν] Fulcinam, qua coqui eximunt carnes ex ollis, iacet apponi, ut similiter eximatur e veste, quasi coctus.
 vf. 1152. Ἐμβάδας] Quia tales gestare soliti sunt iudices.
 vf. 1155. Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμνή κατήματα] Eu-

ripides in Heraclidis vf. 1006. Ἐχθρῶ λέοντιθον δυσμνή βλασμήματα.

vf. 1156. Κατόβαν'] Recepti lectionem Ed. Farrei. Caeterae, quas vidi, κατόβαν' quod versus non admittit. Posset καὶ κατόβαν' aut potius κᾶτα βᾶν'.

vf. 1158. Ἐς τὴν πολεμίαν] Per Λακωνικὴν alter significare volebat τὴν ἐμῆδα. at iste negligit τὴν χῆραν.

vf. 1161. Οὐκ εἰσι] iste versus est etiam in Nubibus vf. 698.

vf. 1164. Διασολακῶνισον] Unus ex Scholiastis exponit: ἀλῆος καὶ μαλακῆς σιαντὴν διακίλισσον ἀπὸ τῆς Σαλακῶνθον πρυφῆς. Delicate & molliter se ipsum motia. A Salacone quodam molli & luxurioso homine. Simul autem videtur alludere ad vocem ἀλάκων quia modo loquebatur de Laconicis crepidis.

- Potius, quam gaunacam? BDEL. Maneas, ô bone,
 1145 Et confiste, dum indueris. PHIL. Hei mihi misero.
 Quantum calorem scelestâ haec in me eructavit.
 BDEL. Nonne amicieris? PHIL. Non equidem profecto; sed ô bone,
 Si necesse est, clibanum induite mihi.
 BDEL. Age, ut ego saltem te amiciam: tu igitur perge.
 1150 Depone etiam *huc* harpagonem aliquem. BDEL. Quid ita?
 BHIL. Ut me eximas, priusquam *liquefiam* & diffluam;
 BDEL. Age nunc, exue illas execrabiles soleas,
 Et properans indue hæc Laconicas crepidas.
 PHIL. Egone ut fustineam induere unquam
 1155 Ab inimicis hostilia calceamenta?
 BDEL. Tandem immitte pedem, ô bone, & ingredi fortiter
 In Laconicam properans. PHIL. Injuriam tu quidem mihi facis,
 Qui in hostilem meum pedem descendere cogis.
 BDEL. Cedo nunc & alterum *pedem*. PHIL. Minime vero istum; nam
 1160 Unus digitorum ejus quam maxime odit Laconas.
 BDEL. Aliter fieri nequit. PHIL. Infelix ego,
 Qui in senectute pernionem non habebô *ita vestitus*.
 BDEL. Propera induere, deinde more divitum
 Sic incede cum molli & delicato motu corporis.
 1165 PHIL. En! spectâ jam habitum meum, & considera cui
 Potissimum ex divitibus sim incessu similiis.
 BDEL. Cuinam? Furunculo, *inquam*, si sit amictus allio.
 PHIL. Equidem motitare podicem gestio.
 BDEL. Agedum, sciesne sermones magnificos narrare,
 1170 Praesentibus viris doctis & elegantibus?
 PHIL. Equidem *scivero*. BDEL. Quemnam ergo narrares? PH. Permultos.
 Primum quidem, ut Lamia capta pepederit.
 Deinde, ut Cardopion matrem *pulsaverit*.

BDEL.

vf. 1167. Δοξῆνι σκόρον ἡμερομένη] Scholia: ἀπρό-
 λόγως παίζει· absurde jocatur. Et sane absurde com-
 paratur homo eleganter vestitus, pustulae, & quidem
 allio amictae. Facit autem id solens & de industria.
 Sic etiam in Ecclesiastis vf. 126. mulieres, quae sibi
 barbas applicaverant, comparat cum sepiis tostis, si
 nempe sepiis illis barbae etiam applicentur: ὡσπερ εἴ
 τις σκεπῆς πάριον περιδύσει ἰσαθυμέναις. Non minus
 absurde comparatur idem iste Philocleo faeci recens
 ditatae, hic in Vcspis vf. 1307. ἴστας, ὡ περιδύτα, νο-
 στήτω τμηγί. Hoc vere est λόγος λέγειν ἕδεν εἰκότας τῶ
 πλάσματι, ut est apud ipsum Comicum infra, vf. 1311.
 & vf. 1319.

1168. Σαυλοπράξιον] Scholiastes: σαλεύει τὸν πρῶτον.

σαύλον δὲ τὸ κῆρον. Homerus Hymno in Bacchum vf. 28.
 Σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα. Hesychius: Σαυλὰ, κῆρα, ἡσυχία,
 στροφιὰ.

vf. 1172. Ἡ Λαμί' ἀλῶσ' ἐπέδετο] Pherecrates fecit
 Lamiam Comoediam: inde haec petita sunt forte; ut
 conjicio ex Scholiaste ad Ecclesiast. vf. 77. qui ad
 vocem Λαμῆς, quae ibi extat, scribit: ἀρσενικῶς δὲ τὴν
 Λαμίαν· ὡσπερ ἢ ἡ Φερεκράτης λέγει ἐν τῷ ἰσαθυμένῳ δρά-
 ματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσα ἐπέδετο. In masculino genere
 dixit Λαμῆς pro Λαμίας. De qua Lamia Pherecrates di-
 cit in cognomine dramate: σκυτάλην ἔχουσα ἐπέδετο. Scy-
 talam tenens pedebat.

vf. 1173. Ὡς Καρδοπίον τὴν μητέρα] Scholia: λίστη,
 ἔτυλον· Deficit verbum ἔτυλον.

- ΒΔΕΛ. Μή μοι γε μύθεσ· ἀλλὰ τ̄ ἀνθρωπίνων,
 1175 Οἷες λέγομεν μάλιτα τὰς κατ' οἰκίας.
 ΦΙΛ. Ἐγ' ᾧδα τοίνυ τ̄ γε πάνυ κατ' οἰκίας
 Ἐκεῖνον, ὡς ἔπα ποτ' ἰὼ μῦς ἔ γαλῆ.
 ΒΔΕΛ. ὦ σκαυὲ καὶ παῖδ' ἴδτε, Θεογένης ἔφη
 Τῷ κοπυλόγῳ, ἔ ταῦτα λοιδορῶμεν.
 1180 Μῦς ἔ γαλῆς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
 ΦΙΛ. Ποῖες ἴνας δὲ ζῆν λέγειν; ΒΔΕΛ. Μεγαλοπρεπεῖς.
 Ὡς ξυνθεώρεις Ἀνδροκλῆ ἔ Κλειθέη.
 ΦΙΛ. Ἐγὼ δὲ πεθεώρηκα πώποτ' ἔδαμῃ,
 Πλιὺ ἐς Πάρον· ἔ ταῦτα δὴ ὄβριλῶ φέρων.
 1185 ΒΔΕΛ. Ἄλλ' ἐν λέγειν ζῆν σ', ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
 Ἐφθδίων παγκράτιοι Ἀσκώνδα χαλῶς,
 Ἦδη γέρον ὦν ἔ πολίος· ἔχων δέ τοι
 Πλιδρὸν βαρυτάτι, ἔ χέρας, λαγόνας τε, ἔ
 Θάρακ' ἀειτον. ΦΙΛ. Παῦε, παῦ· ἔδ' ἐν λέγεις.
 1190 Πῶς δ' αἰ μαχέσαιτο παγκράτιοι θάρακ' ἔχων;
 ΒΔΕΛ. Οὕτως διηγεῖσθ' νομίζουσ' οἱ σοφοί.
 Ἄλλ' ἔτερον εἰπέ μοι, παρ' ἀνδράσι ξείνοις
 Πίνων, σεαυτῷ ποῖον αἰ λέξω δοκεῖς
 Ἐπὶ νεότητι ἔργον ἀνδεικώτατον;
 1195 ΦΙΛ. Ἐκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρειώτατόν γε τ̄ ἐμῶν,
 Ὅτ' Ἐργασίων τὰς χάρεσκας ὑφειλόμεν.
 ΒΔΕΛ. Ἀπολεῖς με· ποῖας χάρεσκας; ἀλλ' ὡς ἢ χέωρος
 Ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα
 Ἐδ' ἔραμες, ἀνδρῶν ὄν νεανικώτατον.
 1200 ΦΙΛ. Ἐγ' ᾧδα τοίνυ τόγε νεανικώτατον.
 Ὅτε τ̄ δρομέα Φάϊλλον, ὦν βέπαις ἔπι

Εἶλον

vf. 1177. Ἦν μῦς καὶ γαλῆ] Principium anilis fabulae.
 vf. 1178. & 1180. ὦ σκαυὲ — μῦς καὶ γαλῆς μέλλεις
 λέγειν ἐν ἀνδράσιν;] Similiter Euripides in Rheso, ubi in-
 crepat rusticum Hector, quia is videbatur loco non
 oportuno de suis rebus dicturus, vf. 265. Ἦ πῶλλ' ἀγρό-
 ταις σκαυὰ πρόσκουσαι φησὶ. Καὶ γὰρ σὺ πείμνας διαπότταις
 τω χρισφόρεις Ἦσαν ἰσικας ἀγγεῶν, ἢ ἔ πρέπει. Profedo
 multa ruditas inest rusticorum animo; etenim in dominis
 tuis armatis, de grege nunciaturus videris venisse, ubi
 non decet.

vf. 1178. Θεογένης] Hunc Theogenem perfringi a
 Comicis, ait Scholiastes, quod valde pederet. Hinc
 etiam ad κοπυλόγον fingitur locutus; quemadmodum
 contra ἀνὴρ κόπριος de crepitu ventris ad aliquem,
 in Vespiis vf. 894. Alias Comicus Theogenem quen-
 dam, tanquam inanem jaetorem, qui nescio quas di-

vitis jaetaret, notat; ut in Avibus vf. 823. & 1127.

vf. 1182. Ἀνδροκλῆ καὶ Κλειθέη] Videtur quidem
 istorum hic honorificam mentionem facere; sed quia
 Spectatores optime sciebant, illos esse viles & despi-
 cabiles quosdam homines, facile intelligebant ironiam.
 Fuit autem Androcles servus, & mendicus, & crumeni-
 fektor, & cinaedus: Clisthenes vero maxime famosus
 fuit cinaedus & saepe exagitatus a Comicis; & a no-
 stro. Haec ex Scholiis fere.

vf. 1183. & seq. Ἐγὼ δὲ πεθεώρηκα πώποτ' ἔδαμῃ πλὴν
 ἐς Πάρον] Nudae veritati est addictus senex, & non
 vult sibi quicquam magnificum arrogare. Imitatus au-
 tem hunc locum videtur Lucianus in Timone, ubi
 Adulator aliquis se insinuare volens apud Timonem
 dicit: πεινικὴ δὲ πύξ, καὶ σάλων, καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμ-
 πῳ μίᾳς ἡμέρας, καὶ τελείῳ ἔργατι, καὶ συναρίδι πικρῆ.
 Deinde

- BDEL. Ne mihi fabulas; sed sermones de humanis rebus narra,
 1175 Quales maxime domi solemus.
 PHIL. Ego novi ergo jam, quinam sint maxime domestici:
 Ille, ille, *inquam*, qui sic habet: olim mus erat & felis.
 BDEL. O indocte & importune; inquit Theagenes,
 Idque cum stercorarium increparet;
 1180 De muribus & felibus vis narrare inter viros?
 PHIL. Quosnam ergo narrare me oportet? PHIL. Magnificos.
 Ut ludos spectaveris una cum Androcle & Clisthene.
 PHIL. At ego nullibi ludos spectavi,
 Nisi in Paro: idque quia mercedem ferebam duos obolos.
 1185 BDEL. Saltem dicere te oportet, ut statim certaverit
 Ephudion pugilatu cum Asconda praeclare,
 Jam senex & canus; qui tamen haberet
 Latus robustum, & manus, & ilia, &
 Loricam egregiam. PHIL. Desine, desine, nihil dicis;
 1190 Nam quomodo pugilatu decertaret loricatus?
 BDEL. Sic narrare haec solent sapientes.
 Sed dic mihi aliud, si apud peregrinos viros
 Potares, qualenam velles narrare tuum ipsius
 Facinus fortissimum in juventute patratum?
 1195 PHIL. Illud, illud, *inquam*, fortissimum est meorum facinorum,
 Cum Ergasionis ridicas furabar.
 BDEL. Quas tu, malum, ridicas narras? potius dic, ut aut aprum
 Sectatus olim fueris, aut leporem: aut lampadem ferens
 Cucurreris, facinore aliqua excogitato, quod quam maxime juvenilem
 audaciam spirat. (rum facinorum.
 1200 PHIL. Ego novi ergo, quod maxime juvenilem audaciam spiret meo.
 Cum Phayllum cursorem adhuc catulaster

In

Deinde Timon nihil tale in se agnoscens dicit: ἀλλ' ἐπὶ ἰδιώματα ἢ τὰ πρότερα εἰς Ὀλυμπίαν. Vicit autem pugilatu, & ludia, & cursu, uno die in Olympia, & solemnitate quadriga, & biga. Atqui ego in Olympiam ad solemnitatem ludorum nec veni unquam.

vf. 1184. 'Ες Πάρον] In Pace vf. 342. 'Ες πανηγύριος διοργάνω.

Ibid. Καὶ ταῦτα δὲ ὀδῶν φέρων] Forte nec eo profectus fuisset, nisi mercedem accepisset. Ita enim accipio verbum φέρω. Sic in Acharnens. vf. 66. Legati dicunt: ἰπόμενοι ἡμῶν ὡς βασίλειά τῶν μέγαν μισθὸν φέρουτας δύο δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

vf. 1186. 'Ερωδιών — 'Ασκόνδα] Forte Ironia est, cum hos dicit pancratio inter se decertasse, qui eo nunquam adspirarint; ut ex Scholiis apparet. Sic supra de Androcle & Clisthene ironice loquebatur vf. 1182. Ex iisdem tamen Scholiis apparet Ephudionem

Maenaliū memorari in Olympiadibus, sive inter illos, qui in Olympiadibus vicerint. Vide infra, vf. 1373. & seqq.

vf. 1190. Θάραξ ἔχων] Ex Scholiis: τὸν πολεμικὸν ἵππος χιτῶνα, τὸ Βδελυκλεῶν τὸ σπῆδον εἰπόντων. — φησὶν δὲ, πῶς ἐν μαχρῶντο παραρτίων καθελπισμῶν; ἐπιπῆν ἡμῶν ἢ τὸς γυμναστικῶν, ἢ τὸν ἀγῶνα εἰσερχομαι. Bellicam tunicam intellexit sive loricam, cum tamen Bdelyleon de pedore loqueretur: utrumque autem significat vox θάραξ. Dicit itaque: quomodo possit pancratio decertare armatus iborace? Quoniam moris erat nudos certare athletas.

vf. 1196. 'Εργασίων] Rustici cujusdam.
 vf. 1198. Λαμπίδα ἑδραμῶν] In Ranis vf. 1113. λαμπράδ' ἑδραμῶν τὸ φέρειν ἢ ἀγυμναστικῶν ἐστὶ νόσος.
 vf. 1201. Τὸν δρομέα Φαύλλον] In Acharnensibus vf. 213. ἀκολούθῳ Φαύλλῳ τρέξαν.

- Εἶλον, διάκον λαιδοείας, ψήφοιν δυοῖν.
 Β Δ Ε Λ. Παῦ· ἀλλὰ θηλεὶ κατακλιναίς παρομάνθανε
 Συμποτικός εἶναι ἢ ξυνοσιαστικός.
 1205 Φ Ι Α. Πῶς ἐν κατακλίῳ; Φεῶζ' ἀνύσας. Β Δ Ε Λ. Εὐαχρημόως.
 Φ Ι Α. Ὡδὶ καλθύεις κατακλιθῆναι; Β Δ Ε Λ. Μηδαμῶς.
 Φ Ι Α. Πῶς δαί; Β Δ Ε Λ. Τὰ γονατ' ἐκλενε, ἢ γυμναστικῶς
 Ὑγρόν χύτλασον σαυτὸν ἐν τοῖς φρώμασιν.
 Ἐπειτ' ἐπαύεσόν π' ἵ χαλκαμάτων.
 1210 Ὅροφίω θείασαι κρεκῆδι' αὐλῆς θαύμασιν.
 Ὑδὸς χ' ἰ χειρός· τὰς τράπεζας εἰσφέρειν.
 Δειπνῆμην, σποννίμμεθ' ἤδη, σπένδομεν.
 Φ Ι Α. Πρὸς τ' θεῶν, οὐπτιον ἐσιώμεθα.
 Β Δ Ε Λ. Αὐλητεῖς εἰσφύσισεν. οἱ δὲ συμπότῃ
 1215 Εἶσιν, Θείωσθ, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων,
 Ξένθ' τις ἔπερσθ' ὡς κεφαλῆς Ἀκέστερσθ.
 Τύτοις ξυῶν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξῃ καλῶς.
 Φ Ι Α. Ἄληθες, ὡς ἔδεις γε Διακλείαν δεδέξεθ.
 Β Δ Ε Λ. Ἐγὼ εἰσμῃ· ἢ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων.
 1220 Ἄδω δὲ φῶτθ' Ἀρμοδίη· δέξῃ δὲ σί.
 Οὐδεὶς πῶποτ' αἰὴ ἐγένετ' Ἀθηναῖθ.
 Φ Ι Α. Οὐχ ἔτω γε πανῶργθ κλέπτης.
 Β Δ Ε Λ. Τῷτὶ σὺ θεάσεις; ὡραπολεῖ βοῶμενθ.
 Φησθ' γδ' ἐξολεῖν σε ἢ διαφθερεῖν,

Καὶ

vf. 1202. Εἶλον δαίμων] Semper ad ingenium redit
 tenet, & lites intelligit, & δαίμων usurpat contra
 reum ουδεντα· non autem contra cursorem φῶρον-
 τα. Ex notis Florentis.

vf. 1203. Ἄδω δὲ φῶτθ' κατακλιναίς παρομάνθανε] In Nu-
 dibus vf. 694. ἀλλὰ κατακλιναίς θηλεῖ — ἐπερόντιόν τι
 τῶν σιαυτῶ πραγμάτων.

vf. 1205. Κατακλίῳ] Mallem κατακλιῶ in aor. 2.
 Conj. Pass.

vf. 1206. Πῶς με κελίω; κατακλιθῆναι.] Apud Euripi-
 dem etiam in Cyclope docet Silemus Cyclopem scite
 accumbere & potare, vf. 560. θεε δὲ τὸν ἀρχαῖον ἐφύ-
 θησε, κατ' ἑατην ὡς τῆς μ' ἑρᾶς πίνοντα. Ponas igitur cu-
 bitum concinno, deinde vide, ut me vider libere.

vf. 1210. Ὅροφθ' θείασαι] Non ita Parasitus apud Di-
 plitum Comicum, qui non elegantiam & nitorem aed-
 ium observare solebat, sed nidorem cultione ante
 omnia, cum dicit: Ὅταν με καλῶν πᾶσιθ δέπτον
 πεινῶν, ἢ κατακλιῶ τὰ πρῆλυσ', ἀδὲ τὰς σίγας· Οὐδὲ δαίμα-
 ζο' ἢδὲ Κορινθίος κάδου. Ἄτιςθ δὲ τῶν τῶ μαζαίθ τῶν
 καπνῶν. Cum me vocat dives aliquis convinator; non con-
 sidero columnas, nec laquearia: nequo exploro cadus Corin-
 θίος; verum intentis oculis adspicio coqui fumum. Citat
 Athenaeus VI. p. 236.

Ibid. Θαύμασιν] Ita Telemachus faciebat apud Ho-
 merum Odyss. cum venisset in Menelai regiam; dicit

enim Poeta: αἰτοὶ δ' εἰσῆλθον θείων δόμων· οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δάμα δειπνῆσθ βασιλῆθ· Aedes ingressi
 divinas spectabant admirabundi regis palatia, Jovis alumni.
 quem locum adducit Athenaeus IV. p. 179. ubi etiam
 Aristophanis praesentem locum citat, nempe versum
 1209. & 1210. item 1203. & 1204.

vf. 1211. Ὑδὸς κατὰ χειρός] Docet eum etiam for-
 mulas in convivio usitatas; in Avibus vf. 465. κατὰ
 χειρός φερίτω ταχὺ τις· deinde alter: δειπνῆσιν μίλλο-
 μιν, ἢ τί; Vide Athenaeum X. p. 408. & XIV. p. 641.
 in quo posteriore loco etiam praesentem Aristophanis
 locum citat.

vf. 1215. Θείωσθ] Vide infra vf. 1219.

Ibid. Αἰσχίνης] Est Aeschines Selli filius; ut patet
 infra, vf. 1235.

Ibid. Φανός] Memoratur Phanus aliquis, qui parce
 admōdum coenaret, sive quod pauper esset, sive ex
 instituto quodam, ab Alexide Comico apud Athenaeum
 IV. p. 161. Καὶ Φορμαγθ καὶ Φανός· εἰ δὲ ἡμέρας Δει-
 πνῆσι πρῆπιθ ἀρτίων κοτύλων μίαν· Et Phrygiam &
 Phanus; qui quinto die potentias cotylam unam coenant.
 Etiam Noster Phani mentionem facit in Equit. vf. 125.

Ibid. Κλέων] Cum statim dicat, Ξένθ' τις ἔπερσθ, vi-
 detur Cleonem hic notare, tanquam peregrinum &
 non genuinum civem. Sane saepe eum Paphlagonem
 vocat, quod puro fieri non tantum respectu etymolo-
 giae

In iudicio vici duobus calculis ob maledicta accusatum.

BDEL. Desine; & huc potius accumbe, ut discas

Quomodo te in computationibus & conversationibus gerere debeas.

1205 PHIL. Quomodo ergo accumbam? dic propere. BDEL. Modeste.

PHIL. Siccine me jubes accumbere? BDEL. Nequaquam.

PHIL. Quomodo ergo? BDEL. Genua extende, & gymnastice

Unguento teipsum perfunde in fragulis:

Deinde lauda aeramentum aliquod:

1210 Lacunar contemplare: atrii crepitacula mirare.

Afferatur aqua manibus lavandis: mensae ferantur intro:

Coenamur: jam loti sumus: libamus.

PHIL. Per Deos obsecro, nunc convivamur in somnis.

BDEL. Tibicina inflavit tibias. compotores autem

1215 Sunt, Theorus, Aeschines, Phanus, Cleo,

Hospes alius quidam prope caput hujus Acesterus.

Si una sis cum istis, scolia vide ut recte excipias.

PHIL. Imo ut nullus Diacriorum.

BDEL. Ego sciam. Et ecce sum ego Cleo:

1220 Cano autem prior de Harmodio; tu excipies.

Nullus unquam vir fuit Atheniensis.

PHIL. Non sane fur nequior.

BDEL. Hoccine tu ibi facies? peribis clamore obrutus;

Dicet enim se perditurum te, & interemturum,

Et

giae nominis *πυλαγῶν*, a *παυλάω* cum fremitu edulite significantis, vi cuius eymologiae ipse notatur tanquam turbulentus & clamorosus orator; sed etiam quia revera esset ex Paphlagonia oriundus, aut alias peregrinus & barbarus natione. Unus ex Scholiastis ad Equites vs. 2. scribit: *ἦν ξένος ἐν ἑπολιτεύματι. ὄνδρ' ἐν αὐτῷ ὡς ξένον καὶ ἑσπερίαν. Cum esset peregrinus tamen Remp. administravit. Notat itaque eum tanquam peregrinum & barbarum.*

vs. 1216. *Ἀκίστος*] Iste cognominabatur *Σάκας*, ut docet Scholiastes; quamvis ibi *Σάκος* legatur: de eodem isto in Avibus vs. 30. *νίσσον νοσσοῦν ἑναρτίαν Σάκα. ἔμιν γὰρ ἂν ἐν ἀσπίδι ἀσπίδ' ἔταυ &c.* ubi Scholia: *ἔταστος ἄκιστος παραφωτισ πονηρῆς. ἐκασίτος δὲ Σάκας, διὰ τὸ εἶναι ἄκιστος παραφωτισ πονηρῆς. ἐκασίτος δὲ Σάκας, διὰ τὸ εἶναι ἄκιστος παραφωτισ πονηρῆς. ἐκασίτος δὲ Σάκας, διὰ τὸ εἶναι ἄκιστος παραφωτισ πονηρῆς.* Iste est Acester Tragicus Poëta. Vocabatur autem *Sacas*, quia esset peregrinus. *Sacas enim sunt Thracae.* Apparet autem eundem & Acestorem & Acesterum dictum esse.

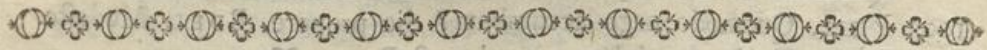
vs. 1217. *Τὰ σκόλια*] Erant Carmina quaedam convivialia.

vs. 1218. *Διακρίων*] Quasi iste sit ex illa parte Atticae, quam habitabant *Διακρίωνες*. Dicit autem Scholiastes tres fuisse partes olim iactas, unam *τῶν Παρρησίων*, alteram *τῶν Πεδίων*, tertiam *τῶν Διακρίων*. Ab Herodoto in Clione *οἱ Παρρησίοι* vocantur *Παράλοι*; *οἱ Πεδίοι* autem, *εἰ ἢ τῶν Πεδίων*; *οἱ Διακρίωνες* vero, *Τυρράκριοι*.

vs. 1220. *Ἄλκο δὲ πρῶτος*] Subaudi *μῦθον*, ut sit carmen de Harmodio: Comicus noster in Pelargis, apud Scholiastem ad vs. 1231. *Ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτην λόγον πρὸς μὴρίων. Ὁ δ' αὐτὸν ἀγῶνα Ἀρμόδιον μέλος. Ille quidem canebat dictum Aemeli; iste autem jubebat eum canere carmen Harmodii.* Idem in Lystrata vs. 1242. *εἰ μὲν γὰρ τις ἀδοί Τελαμῶνα.* Sic ἀνάσσει *Θρυπίχης* supra, vs. 209. nam & ibi subauditur *μῦθον*. tantum hoc interest, quod ibi significatur carmen auctoris Phrynichi, non de Phrynicho. Alias dicitur *Ἀρμόδιον ἄδων*, ut in Acharn. vs. 977. *ἔδ' ἔπειτα πρὸς ἑμὶ τὸν Ἀρμόδιον ἄδων.* Erant autem usitata scolia de Harmodio, Telamone, & Pacane; Antiphanes Comicus apud Athenaeum XI. p. 503. *τὸν αὐτὸν λυρῶνα ἔπειτα μὲν τῶν ἀπνευματιζόμενων τῶν πινυρῶν, τὸν τῶν Τελαμῶνα, μὴ δὲ τὸν Παιῶνα, μὴ δ' Ἀρμόδιον.* Odum accipe; verum nullam ex priscis illis cantionibus recitaveris, nec Telamone, nec Pacana, nec Harmodium. Erat autem *ὄδον*, *ὄδον*, ποτήριον τὸ ἐπὶ σκολιῶν δίδόμενον. *paenulum quod dabatur ad canendum scolon.* ut ibidem docet Athenaeus ex Tryphone. Vide etiam ad Acharn. vs. 977.

vs. 1222. *Ὅχι ἔτα γὰρ πάντες*] Nempe: *ὡς ἐπὶ Κλεῖων* quam est Cleo. Quia alter sivebat se Cleonem esse. In Equitibus vs. 243. de eodem: *Χάρωδον ἀσπαρῶνα καὶ πάντες, καὶ πάντες, πῶλλοις γὰρ αὐτὸν ἔτα μὴ γὰρ ἔτα ἢ πάντες. πολλοὶς γὰρ αὐτὸν ἔτα μὴ γὰρ ἔτα ἢ πάντες.*

1225 Καὶ τῆσδε τ' ἡγῆς ἐξελάν. ΦΙΛ. Ἐγὼ δέ γε,
'Εάν γ' ἀπειλή, ἢ Δι' ἐτέραι ἄσομαι.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν Ι Δ .

ΧΟΡ. ὦ ἡδρωφ', ἔτ' ὁ μαινόμεν', τὸ μέγα κράτ'
'Ανατρέψεις ἔν ταν πόλιν· ἃ δ' ἔχει ροπάς.

1230 Ἄδδ', Κλέων' λαβόμεν' τ' δεξιᾶς,
'Αδμήτη λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τὸς ἀγαθὸς φίλ',
Τύτῳ π' λέξεις σκολιόν; ΦΙΛ. Ἄδικος ἐγὼ,
Οὐκ ἔστι ἀλωπεκίζεν.
Οὐδ' ἀμφοτέροις γέγενε' Φίλον.

1235 Β Δ Ε Λ. Μετὰ τῷτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλω δεξέει,
'Αἴης σοφὸς ἔ μυσικός· κατ' ἄσει),
Χρήματα ἔ βία
Κλειταγόρα τε καὶ
μοὶ μὲ θεταλῶν.

1240 ΦΙΛ. Πολλὰ δὲ διεκόμεσας σύ τε καὶ γῶ.
Β Δ Ε Λ Τῷτι μ' ἔπεικῶς σύ γ' ἐξεπίσσασαι.
ΦΙΛ. Ὅπως δ' ἔπι δαῖπνον εἰς Φιλοκλήμον' ἴδμε.
Πᾶ πᾶ, τὸ δαῖπνον, Χρυσέ, συσιθιάζε νῆν,
'Ἴνα ἔ μινυθῶμεν ἄφ' ἑρόν. Μινδαμῶς.

1245 Κακὸν τὸ πίνειν ἄπο γ' οἴου γίνε),
Καὶ θυροκοπήσαι, ἔ πατάξαι, ἔ βαλεῖν.
Κάπειτ' ἄπο πίνειν δερύειον ἐν κραιπάλης.
Β Δ Ε Λ. Οὐκ, ἢν ξυμῆς ἀνδράσι καλοῖς τε καὶ ἀγαθοῖς.
'Ἢ γ' παρητίσαντο τ' πεποηότα.

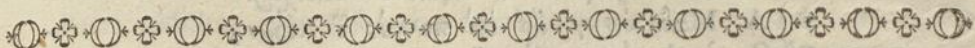
1250 Ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀπειόν πνα,

Αἴσω·

vf. 1227. ὦ ἡδρωφ' ἐτ'] Hoc Scollion Alcaei esse docet Scholiastes.
Ibid. ὦ μαινόμεν'] Cleonem Insipuum dicit. Thucydides IV. καὶ τὸ Κλέων' καίτῳ μαινόμεν' ἄσα ἢ ὑπόσχουσι ἀπίου. Et Cleonis promissa quomvis insana, est perfecta.
Ibid. τὸ μέγα κράτ'] Ue τὸ μέγα ἐρεῖ. Lucianus in Timone: Χαῖρε, ὦ Τιμόν, τὸ μέγα ἐρεῖ τῷ γίνοι, τὸ ἴσιγμα τῶν Ἀθηναίων, πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος.
vf. 1230. ἴδμε] Ita omnes quas vidi Edd. debebat ἄδ' propter antecedens ἔται.

vf. 1231. Ἀδμήτη λόγον] Hoc etiam principium Scollion allicujus dicit esse Scholiastes, & addit sequentia: τῶν δειπῶν δ' ἀπὸ γνῆς, ὅτι δειπῶν ὁ γνῆς χάρις. Ab ignorantibus autem abstine, certo persuasus, ignavis parum inesse boni. Extat & apud Athenaeum XV. p. 695.
vf. 1232. Ἄδικος] Ita Ed. nupera. Farrei ἀδικός. Aldina, Junina & Brub. ἀδικός cum jota subicit. forte ἀδικός.
vf. 1233. Ἀλωπεκίζεν] Scholia: πανηγυρῶν, κολαπέειν. ut πεθακίζεν infra vf. 1281. Hoc in Theorum canit, qui

1225 Et te ex hac regione expulsurum. PHIL. At ego,
Si minabitur, aliam profecto canam.

STROPHE VERSUUM XIV.

- CHOR. Heus tu homo insane & praepotens:
Evertes adhuc urbem: at illa ruinam minatur.
Quid, si Theorus ad pedes tuos accumbens
1230 Canat, Cleonem dextra tenens,
Admeti verbum, ô amice, disce & fortes ama,
Huic quodnam recitabis scolion? PHIL. Injurius ego.
Non licet adulari:
Nec ambobus fieri amicum.
- 1235 BDEL. Post hunc Aeschines Selli F. excipiet scolion,
Vir sapiens & Musicus: deinde cantabit,
Opes & vim
Clitagoraeque & mi-
hi cum Thessalis.
- 1240 PHIL. Multa autem extuleras tu atque etiam ego.
BDEL. Hoc tu quidem plane scis.
PHIL. Sed eamus ad coenam in Philoctemonis domum:
Heus puer Chryse, coenam compone in cistam nobis;
Ut etiam inebriemur tandem. Nequaquam;
- 1245 Noxium enim est potare; ex vino enim hoc oritur, ut homines:
Effringant fores, & verberent, & jaculentur:
Et deinde pecuniam pendant post crapulam.
BDEL. Non, si apud viros honestos & bonos fueris.
Aut enim veniam petunt ab eo quem offenderis:
- 1250 Aut ipse fabulam aliquam facetam narras,

Aefo-

qui erat adulator. vide supra, vl. 45.

vl. 1237. Χρήματα] Quia Aeschines iste semper iactabat magnas quasdam opes; quas tamen possidere non credebatur: hinc Comicus in Avibus vl. 825 dicit opes illas esse in urbe, quae in aëre sit aedificata: ἄρ' ἴσθι αἴτη γ' ἢ Νεφέλοκαυρία, ἴνα καὶ τὰ Θεαίετος τὰ πολυτὰ χρήματα, τὰ τ' Αἰσχίνης γ' ἀπαντα.

vl. 1238. Κλειταγόρα] In Lysistrata vl. 1242. ubi etiam de Scolis: εἰ μὴ γὰρ τις ἄδῃ Τελαμώνος, Κλειταγόρας ἀδῶν δῖον, ἐπιρριζωμένον. Fuit autem Poëtria, ut hic ad

Vespas Scholiastes ait, Thessalia; ut autem ad istum Lysistratae locum Scholia antiqua, a Cl. Küstero nuper edita, fuit Laconica.

vl. 1240. Πηλὸν] Scilicet χρήματα quasi dixisset, hoc quod jam recitabo, subiungam Scolion Aeschinis Scolio.

Ibid. Δικέμοισι] Ita Ed. Nupera & Brubachii. Al-dina, Junt. & Farrei Δικέμοισι.

vl. 1244. Ἴνα μεθύσθωμεν διὰ χρόνου] Infra, vl. 1467. ὡς ἴππε διὰ πολλὰ χρόνια.

- Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ Συβαριτικόν,
 Ὡν ἔμαθες ἐν τῷ συμπόσιω· κατ' ἐς γέλων
 Τὸ παρ᾿ ἡμῶν ἔτρεψας· ὡς ἀφείσ' ἀποίχεθ'.
 ΦΙΛ. Μαθητέον γ' ἄρ' ἐπὶ πολλὰς τ' λόγων,
 1255 Εἴτ' ἄρ' ἀποτίσω μηδὲν, ἢν π' ἰδῶ κεκόν.
 Ἄγε νῦν ἰωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω.

⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕

ΠΡΟΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Θ'.

- Χ**ΟΡ. Πολλάκις δὴ δόξα μ' αὐτὰ δεξιὸς πεφυκέναι,
 Καὶ σκαῖος ἐδεπώποτε.
 Ἄλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλης μάλλον, οὐκ ἔκρωβίλης,
 1260 Οὐτ' οἶον, ὅτιν' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλης καὶ ροῖας
 Δειπνήσας μὲν Λεωγύρας.
 Πεινῆ γ' ἢ ἄρ' Ἀνπιφῶν.
 Ἄλλὰ ἀρεσβύων γ' ἐς Φάεσαλον ἄχετ'. εἴτ' ἐκεῖ
 Μόν' ἄρ' ἄποιοι τοῖς Πενέσταισι ξυμῆν τοῖς Θεηταλῶν,
 1265 Αὐτὸς Πενέστης ὦν ἐλάττων ἐδενός.

⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ Θ'.

- Ω** Μακρεί' Αὐτόμηνες, ὡς σε μακαρίζομεν!
 Παῖδας ἐφύτθουσαι ὅλη χειροτεχνικωτάτης.
 Πρῶτα μὲν ἅπανσι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
 Τὸν κηθεραοιδότατον, ὃν χρεῖς ἐφέσπετο.
 1270 Τὸν δ' ἄποκριτῶν ἕτερον, δεγαλέον, ὡς σφόν.
 Εἴτ' Ἀεφραδίω, πολὺ π' θυμοσοφικώτατον.

ΟΙ-

Ἔφ. 1251. Ἀἰσωπικὸν γέλοιον] Supra, ἄφ. 563. οἱ δὲ γέλοιοι μῦθοι ἡμῶν, οἱ δ' Ἀἰσώπειοι τι γέλοιον· οἱ δὲ σκώπιστα ἢ ἐπὶ γέλοιον, καὶ τὸν θυμὸν καταδάμασαι.

ἄφ. 1254. Ἐς γέλων τὸ παρ᾿ ἡμῶν ἔτρεψας] Thucydides VI. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ παρ᾿ ἡμῶν.

ἄφ. 1254. & seq. Μαθητέον] In Nubibus ἄφ. 116. ἢ ἂν μάθης μοι τὸν ἀδικὸν τῶτον λόγον, ἃ νῦν ὀρίλαι διὰ σέ, πάντων τῶν χρεῶν ὡς ἀν' ἀποδοῖν ἐδ' ἂν ἔδειξάν ἰδέναι.

ἄφ. 1259. Ἀμυνίας ὁ Σέλλης] Amynias fuit Pronapi filius, non Selli; supra, ἄφ. 74. Ἀμυνίας μὲν, ὁ Προνά-

πυ. Selli autem filius fuit Aeschines, supra, ἄφ. 1235. μὲν τῶν Αἰσχίνου ὁ Σέλλης δὲξεται. Dixit autem Amynias Selli filium, significans similibus moribus praeditos esse.

ἄφ. 1259. Ὅσα τῶν κρωβίλης] Ex Crabyli posteris, quasi de homine. Est autem κρωβίλος natus comas; & Amynias comam diligentius curabat; hinc supra, ἄφ. 464. fecit vocem Κομπαμυνίας.

ἄφ. 1260. & seq. Ἀντὶ μήλης καὶ ροῖας] Pauperem & frugalem victum per haec significat. ut recte Florens.

Vult

Ὅντινά ποτ' ἄμοσε, μαθόντα πῶδ' ἄ μινδενός,
 Ἄμ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν
 Γλωτλιοποιεῖν, εἰς τὰ πορεῖ' εἰσιόνθ' ἐχάροτε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἦ.

- 1275 **Ε**ἰσί πνες, οἱ μ' ἔλεγον, ὡς καταδηλλάγιω,
 Ἦνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττον ἔπικείμην,
 Καί με χακίςταις ἔκτισε. καὶ δ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
 Οἱ κλός ἐγέλων μέγα κεκραγότε θεώμενοι,
 Οὐδὲν ἄρ' ἐμῶ μέλον· ὅσοι δὲ μόνον εἰδένα,
 1280 Σκομμάπον εἰ ποτέ τι θλιβόμεν ἐκβάλλω.
 Ταῦτα χαπδῶν, ὑπὸ τι μικρὸν ἔπιθήκισα.
 Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χέραξ ἢ ἄμπελον.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

- Θ**ΕΡ. Ἴδὲ χελῶνα μακάριαι ἔδερμαί,
 Καὶ τεισμακάριαι ἔπὶ ταῖς πλυθεαῖς ἐμαῖς.
 1285 Ὡς εὖ κατηρέφαδε ἢ νεβυτικῶς
 Κεράμω τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλυθεὰς τέγειν.
 Ἐγὼ δ' ἀπίλωλα φιλζόμεν βακμεία.
 ΧΟΡ. Τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γδ, καὶν ἢ γέρον,
 Καλεῖν δίκαιον, ὅς τις ἀν πληγὰς λάβη.
 1290 ΘΕΡ. Οὐ γδ ὁ γέρον ἀτιχρότατον ἄρ' ἦν κεκόν,

Καί

vf. 1276. Ἦνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττον] In Acharn. vf. 876. etiam Poëta ex sua persona dicit: αὐτός τ' ἔμαυ-
 τὸν ὑπὸ Κλέωνε ἢ παθὸν ἰπίσταναι διὰ τὴν πύρσι κωμω-
 δίαν. εἰσεκκίσεαι γὰρ μ' εἰς τὸ βελωντήριον διέβαλλε.

vf. 1277. Ἀπεδειρόμην] Ita omnes. Videtur esse de-
 bere ἀπεδειρόμην.

vf. 1278. Οἱ κλός] Ita bene Editio Farrei, ut Flo-
 rens notavit, pro οἱ κλός. antea legebatur οἱ κλός.

vf. 1279. Οὐδὲν ἄρ' ἐμῶ μέλον] Subauditur ἢν. Euripi-
 des in Iphig. Aut. vf. 1563. εἰς δ' ἐν μέσῳ Τυλθύβιος, ὃ
 πῶτ' ἦν μέλον. Stans autem in medio Talthybius, cui id
 erat: curae.

vf. 1280. Ἐκβάλλω] Legendum ἐκβάλλω in Futuro. me-
 trum ita postulat, quod & Florens vidit. sed minus

recte in aor. 2. Coniunctivi vult ἐκβάλλω legere. Quod
 non potest fieri, propter conjunctionem εἰ. Etiam
 Scholiastes per futurum exponit: εἰ ποτε θλιβόμεν
 ὑπὸ Κλέωνε σκῆψω αὐτόν. An, dum premor a Cleone,
 dideris eum periturus sim: si esset ἢν ποτε, tunc recte
 se haberet ἐκβάλλω.

vf. 1281. Ταῦτα κατιδῶν] Nempe cum viderem ne-
 minem curare, quod me Cleo vexet, sed eos id tan-
 tum curare & observare, an etiam tunc dicerium a-
 liquod in eum iacturus sim.

Ibid. Ἐπιθήκισα] Πιθικίζω, ut ἀλασκίζω supra vf.
 1233. utrumque exponunt Scholia per κολακίζω. In
 Equit. vf. 882. πειθικισμός. Vult autem dicere: non
 jeci tunc in eum diceria, sed adulabar.

Quem aliquando jurabat pater nullo magistro usum,
Sed suo ingenio per se didicisse
Lingua uti ad res infandas, quotiescunque ingrederetur in lupanaria.

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

1275 **S**unt, qui me dixerunt in gratiam rediisse
Cum Cleone, cum is me nonnihil perturbasset urgens,
Et me pessimis convitiis proscidisset. deinde cum vapularem,
Foris qui spectabant deridebant me valde vociferantem.
Nulla ergo cura mei illos tangebatur, scire tantum curabant,
1280 An diciturum quandoque aliquid emittam pressus.
Haec cum scirem, subblandiri paullulum coepi.
Postea ridica delusit vitem.

SERVUS, CHORUS.

SERV. O beatas vos testudines ob cutem vestram,
Et ter beatas praeut sunt mea latera:
1285 Quam bene tectum est vobis & provide
Tergum testa, quae latera vestra tegit;
At ego perii baculo percussus.
CHOR. Quid est, ô puer? nam puerum quamvis fenem
Vocare aequum est eum, qui plagas acceperit.
1290 **SERV.** Annon ergo ille senex malum erat atrocissimum,

Et

vf. 1282. Εἶτα ἢν ἐξοπάτησον ἢ χάλαζ τὸν ἀμπελον] Scholia: παροιμία, ὅταν ὑπὸ τῷ σάλοντος τὸ σαζόμενον ἀπαρῆθῃ. Proverbium, quando a conservante res conservanda deseritur. Quando id quo aliquid nitebatur deficit; ita Cleo in Aristophane quasi nitebatur, & fiduciam habebat fore, ut nunquam amplius perstringatur ab eo, postquam is semel ei subblandiri coepisset; sed vehementer fallitur, nam Aristophanes redibit ad institutum, & Cleoni minime parceret.
vf. 1283. Ἰὸ χηλῶνας μακάρις τῷ δέματός] Supra, vf. 427. φῆμι ἴσα τὰς χηλῶνας μακάριον σὲ τῷ δέματός. Venit autem servus narraturus, qualem se in convivio gesserit senex.
vf. 1285. Νεώστικός] Scholia: νεώστως, ἢ πεπληρωμένως

ως παρὰ τὸ ἴδι καὶ τὸ βῆσαι, ὃ ἐστὶ πλεῖστα. Νηκετός ἀσκητοῦ βιβουμένου· κῆται καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις· Sapienter, non sine multa prudentia; a vis meus, & βῆσαι implere; ut apud Homerum Odys. Δ. 134. νηκετός ἀσκητοῦ βιβουμένου· Impletum filis elaboratis. Extat etiam in Ecclesiastico, nempe vf. 442. γυναικὶ δ' εἶναι πρᾶγμα ἴση νεώστικόν.
vf. 1286. Τὰς πλευράς] Ita recte Edd. pristinae. Nupera τὰς πλευράς.
vf. 1288. Τί δ' ἐστίν, ὃ παῖς; παῖδα γὰρ — καλῶν δέκτων] In Thesmophoriazulis vf. 591. τί δ' ἐστίν, ὃ παῖς; παῖδα γὰρ ὃ εἶνός καλῶν ἴσος ἀν' ἴσῳ τὰς γυνῶνας ψιδᾶς ἔχει.
vf. 1290. Οὐ γὰρ] In Acharn. vf. 575. ὃ γὰρ ἔσθις ἀνθρώπος πάλαι ἀπύσαι τὴν πόλιν κακοῦροῦς;
P p p

- Καὶ τ' ἑπιόντων πολὺ παροικώτατ'·
 Καὶ τοι παρῆν Ἰπτωυλ', Ἀντιφῶν, Λύκων,
 Λυσίφρατ', Θύφρατ', οἱ αὖτις Φρύγῃων.
 Τύττωι ἀπάντων ἦν ὑβριτότατ' μακρῶ.
 1295 Εὐθύς γ' ὡς ἐπέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
 Ἐνήλλετ', ἐσκίεζα, πεπέδω, κατεγάλα,
 Ὄσφρ καχρῶν ὀνίδιον διαχρημόν.
 Κἀτυπὲ δὴ με νεαικῶς, παῖ, παῖ, καλῶν.
 Εἴτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Λυσίφρατ'.
 1300 Ἔοικας, ὦ φρεσῦσα, νεοπλέτω πρυγί,
 Κλητῆεῖ τ' εἰς ἀχρῶνας ἀποδεδρακόπι.
 Ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντήκασ' αὐτὸν πάροπι,
 Τὰ θεῖά γε ἔτεβων' ἀπβιβληκόπι.
 Σθενέλω τε τοὶ σιθάεια ἀφαικαμμόν.
 1305 Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλιῦ γὰρ Θυφράτῃ μόνῃ.
 Οὐτ' δὲ διεμύλλαιεν, ὡς δὴ δεξίος.
 Ὁ γέρον δὲ τ' Θύφρατον ἤρετ'· εἰπέ μοι,
 Ἐπὶ τῷ κομᾶς ἢ κομῶς εἶναι παροποιεῖ,
 Καμωδαλειχῶν αὖτις τ' εὐπερᾶτοισι' αἰεῖ;
 1310 Τοιαῦτα αὐεὺβειζοῖ αὐτὸς ἐν μέρει,
 Σκώπων ἀγροίκως, ἢ παροπέπ λόγους λέγων.
 Ἀμαθίεσσι, ἔδεν εἰκότας τὰ παράγματι.
 Ἐπειτ' ἐπειδὴ μεθυεν, οἴκαδ' ἔρχετο,
 Τύπων ἀπαντᾶς, ἵν' πῖς αὐτῶν ἑπιτύχη.
 1315 Ὅδ' δὲ δὴ ἢ σφαλλόμω παροπέπ.
 Ἄλλ' ἐκποδῶν ἀπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

vf. 1292. Ἀντιφῶν] Supra, vf. 1262.

Ibid. Λύκων] In Lyfistr. vf. 270.

vf. 1293. Οἱ παρὶ Φρύγῃων] Phrynicham Histrionem intelligi putat Symmachus apud Scholiastem.

vf. 1294. Ἐριστότατος] Xenophon Exped. Cyri V. σὺς αὐτὸς εἰρησάθε τότε κακίους καὶ ἴσιν ὑβριστότατος. Eosdem invenietis tunc ignavissimos fuisse. & nunc esse insolentissimos. Vide Notam sequentem.

vf. 1297. Ὄσφρ καχρῶν ὀνίδιον διαχρημόν] Xenophon Exped. Cyri Lib. V. εἰ ἢ τελέτω καιρῷ ὑβρίζον, ἀμολογῶν καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότατος εἶναι. οἷς φασὶν ὅσοι τῆς ὑβρισεως κέποι ἢ ἐγγίνασθαι. Si tali tempore insolenter aliquem trahant, fateor etiam asinus me esse insolentiorum, quos ajunt. prae insolentia insitidius non capi.

vf. 1298. Παῖ, παῖ, καλῶν] Antiphones Comicus apud Athenaeum VI. p. 262. τί γὰρ ἔχθον ἢ, παῖ, παῖ καλῶν παρὰ πότον. Quid enim molestius, quam si quis in compositationibus sic inclametur: Heus puer, puer?

vf. 1299. ἤκασεν Λυσίφρατον] Supra, vf. 793. Λυσίφρατος ὁ σκωπτικός.

vf. 1300. Ἔοικας, ὦ νεοπλέτω πρυγί] Scholia: Διδυμὸς φασὶν ἀδυνατῶτα παίζειν ἰταῦθα. τὸ δὲ πρυγί, ὡς πρὸς γεγραμμένα λέγει. Didymus ait, obscure & rationi non convenienter eum ludere comparatione absurda. Illud tamen πρυγί tanquam ad vetulam: sic in Pluto vf. 1087. in vetulam: ἀλλ' ἔστι κομῶν πρυγί παλαιά καὶ σατυρά. Vide supra ad vf. 1167.

Ibid. Νεοπλέτω] Solent enim recens dixi esse in-

Et multo petulantissimus convivarum?
 Cum adesset HIPPYLUS, ANTIPHON, LYCON,
 LYSTRATUS, THEOPHRASTUS & PHRYNICHUS,
 Istorum omnium erat longe insolentissimus.

1295 Nam simul ac se impleverat multis deliciis,
 Saltabat, tripudiabat, pedebat, ridebat,
 Ut asellus hordeo faturatus:

Et me verberabat probe; puer, puer, inquires.
 Deinde ipsum ut vidit LYSTRATUS, similitudinem in eum dixit:

1300 Similis es, ô senex, faeci recens ditatae,
 Et viatori, qui aufugit in paleas.

At ille clamorem tollens ipsum contra similem esse dicebat locustae,
 Quae floccos amisit pallii:
 Et Sthenelo supellecibile spoliato.

1305 At illi plausum excitabant, excepto Theophrasto solo:
 Iste autem labra distorquebat; tanquam minus ineptus scilicet.
 Senex autem Theophrastum interrogabat: dic mihi,
 Qua re superbis & modestiam prae te fers tu,
 Qui scurra divitum adularis semper opulenti?

1310 Hujuscemodi contumeliis unumquemque eorum insectabatur,
 Cavillans rustice, & praeterea fabulas narrans
 Ineptissime, nihil ad rem facientes.
 Deinde postquam inebriatus est, domum venit
 Verberans omnes, si quis ipsi occurrat.

1315 Et eccum titubantem accedere.
 Sed facesam hinc, priusquam plagas accipiam.

insolentes; Euripides In Supplicibus vs. 742. Ἀλλὰ
 τίς τις ὁ ἀρτίπιστα χυμῶνα Ἰέρης. Sicut pauper adeptus
 vocens parvas opes, erat insolens.

vs. 1301. Κλητῆρι] Pro ὄνο. Supra etiam vs. 189. ὁ
 μωρότατος κλητῆρι παλῶ. Vult autem dicere eum esse
 φιλόδοκον. alludens simul ad Proverbium: ὄνος τις ἀχυ-
 ρῶνας ἀπὸ βρα. Asinus in borrea palearum se proripuit,
 cuius meminit hic Scholiastes. Philemon apud Athe-
 naeum II. p. 52. ὄνος βλαβῆς τις ἀχυρα-τραζήματων. A-
 sinus vadis in paleas bellariorum.

vs. 1302. Ἀντίκας αὐτὸν πάροισι] Non male senem
 decrepitum ejusmodi insecto comparat, quando &
 Tithonus in Cicadam versum fuisse perhibetur. Ex
 Notis Florentis.

vs. 1305. Ἐὰ θῆρι τὸ τρίκωνος] Θῆρα sunt folia ficus

& vitis, quae nihil ad pallium; sed metaphorice di-
 cit ejus pallium desoccatum esse, tanquam arborem
 foliis spoliatam. Simul propter similem sonum con-
 junxit has voces.

vs. 1304. Σθενέω] Iste fuit histrio Tragicus, & ad pau-
 peratam redactus vendidit supellecibilem suam Tra-
 gicam, ut docet Scholiastes.

vs. 1306. Διαμύλλαν] Scholia: τὰ χυμῶνα δίστασις.
 Labra distorsit.

vs. 1308. Ἐπὶ τῷ] Id est: ἐπὶ τίνι. Edd. omnes, quas
 vidi, ἐπὶ τῷ, id est, ἐπὶ τίνι. male.

vs. 1310. Ἐν μέρι] Scholia: καθ' ἑκάστων. unumquemque.
 Demosthenes II. Olynth. καὶ οὐκ μὲν ἄλλως οὐκ ἔστι πάν-
 τας, καὶ καθ' ἑκάστων ἐν μέρι. Et alios quidem servastis qua
 omnes qua singulos.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ.

- ΦΙΛ. Ἄνεχε, πάρεχε·
Κλαύσεται τις τ' ὀπίσθην
Ἐπακολυθόντων ἐμοί·
- 1320 Οἶον, εἰ μὴ ῥήσοιθ', ὑμᾶς,
Ὡ πότῃροι, ταύτη τῇ
Δαίδι Φρυκλῆς σκθάσω.
- ΒΔΕΛ. Ἡ μὲν σὺ δώσεις αὔριον τέττον δίκλιον
Ἡμῖν ἅπασι, κ' εἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
- 1325 Ἄθεοί γ' ἤχομ' ἄγε σε προσκαλέμενοι.
ΦΙΛ. Ἰὴ ἰεῦ, χαλέμενοι.
Ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἄρα γ' ἴ-
σθ' ὡς ἔδ' ἀκύνων ἀνέχμεν
Δικῶν. ἰαβοῖ, αἰβοῖ,
- 1330 Τάδε μ' ἀρέσκει. βάλλε κημῆς·
Οὐκ ἄπεισι γὰρ. πῦ ἔτιν Ἡλιαστῆς ἐκποδῶν.
Ἀτάβαινε δεῦρο χρυσομυκρολόθιον,
Τῇ χειρὶ τῶδ' λαβομένη τ' ἄνοιον
Ἐχθ' φυλάτῃ δ', ὡς σαπρὸν τὸ χροῖον.
- 1335 Ὅμως γὰρ μὲν τοι τειρόμενον οὐκ ἄχθε·
Ὅραῖς, ἐγὼ σ' ὡς δεξιάς ὑφειλόμην,
Μέμνησαν ἤδη λεσβειῶν τῆς συμπίτας.
Ὡν εἶνεκ' ἀπὸ τῶδ' πέφ' τῶδ' χροῖον·
Ἄμ' οὐκ ἀπιδάσεις, ἔδ' ἐφ' αἰαλεῖς οἶδ' ὄν,
- 1340 Ἄμ' ἐξαπατήσεις, κἀγγαυεῖ τέττω μέγα.
Πομοῖς γ' ἤδη χροῖοις αὐτ' εἰργάσω.
Ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυκὶ γυνῆ,
Ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
Λυσάμεν, ἔξω παλλακίῳ, ὦ χροῖον.

Νῦν

vf. 1317. Ἄνεχε, πάρεχε] Ebrinus & bacchans haec dicit Senex. Euripides in Troadibus vf. 308. ἀνεχέ, πάρεχε· φῶε φῆρα, σῆρα, φῆρα, λαμπάσι τῶδ' ἰπρόν. Quem locum indicavet Scholiastes. Loquitur autem ibi Cassandra furibunda & facem gestans, ut apud Comicum Senex. Apud eundem Euripidem in Cyclope vf. 202. cum Silenus dixisset: ἀνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἢ βουβύλα; Cyclops dicit: τί βουβύλα; quid subaudiamur in his verbis incertum est. Vide Notam ad Ayes

vf. 1717. ubi Chorus in nuptiis saltaturus dicit: ἀνεχε, δῆχε, δῆχε, πάρεχε, πάρεχε.
vf. 1325. Ἐχομ' ἄγε σε προσκαλέμενοι] Infra vf. 1397. & 1403. vf. 1332. χρυσομυκρολόθιον] Ita vocat meretricem blandus, quam ex convivio raptam secum adducebat; est autem insecti genus, quo pueri ludunt: in Nubibus vocat μυκρολόθιον vf. 763. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροῖτιδ' ἐς τὸν αἶρα κηρόθην ἄσπερ μυκρολόθιον τῶ πῶδ' ἐ.
vf. 1333. Τὸ χροῖον] Scholia: ἴσως τὸ πῆρα. vf. 1534.

PHILOCLEON, BDELYCLEON.

PHIL. Effer altius, affer.

Plorabit aliquis eorum, qui a tergo
Me sequuntur.

1320 Vah! ut vos, nisi faceffitis,

O improbi, hac

Face affatos reddam!

BDEL. Profecto tu dabis cras pro istis poenas

Nobis omnibus, etsi valde juveniliter audax es.

1325 Nam conferti veniemus, & te in jus vocabimus.

PHIL. Io, Io, vos, qui me in jus vocatis.

Obsoleta haec vestra sunt: num etiam sci-

tis, me nec audire patienter

Nomen litium? Io! Io!

1330 Haec mihi placent. abjice camos judicarios.

Nonne abibit? ubi judex Heliasticus? faceffat.

Ascende huc aurea melolonthe,

Et fune hoc manu prehenso

Te sustenta. sed cave; nam putris est funis iste.

1335 Attamen fricari gaudet.

Vides quam scite furrpuerim te,

Cum ore morigeratura esses convivis.

Quare peni hanc gratiam redde.

Sed non reddes, nec opus aggrediere fat scio;

1340 Verum decipies: & huic homini irridebis valde.

Nam & aliis multis idem factitasti.

Quod si non mala eris mulier,

Ego te, ubi filius meus mortuus fuerit,

Redemtam ex lupanari habebø pro pellice, ô cunne mi.

Nunc

vf. 1334. Σαπρόν τὸ σχοινίον] Scholia: παλαιόν, γέρον γὰρ ἦν.
vf. 1335. Τριβόμενον κὲ ἀχθεταί] Supra, vf. 747. πύρ-
ρον, ἄτις τὸ πῖος τρίψαι, καὶ τὴν ἐσφύν.

vf. 1337. Αἰσθητῶν] In Ecclesiast. vf. 913. ἴδου τὸν ἀπὸ
ἰανίας πρόπον τάλαντα κισσῶς· δοκίς δὲ μοι καὶ λάβδα κα-
τὰ τὰς Αἰσθητῶν.

vf. 1339. Φιλαίης] Scholia: τὰ ἔργα ἐπιβαίης· ὀφεί-
τε accommodabis! Volunt esse ab ἰάλλων, quod est βάλ-
λων· unde comp. ἐπιβάλλον & ἐπιβάλλον. pro quo φιλά-
λλων· cujus fut. φιλάω. In Pace vf. 431. ἔπος ἔργου

φιλάωμεν.

vf. 1340. Τέττα] Se ipsam dicit, ut apud Terentium:
Tibi sunt parata verba, huic homini verbera.

vf. 1342. Ἐὰν γένη δὲ κακὸν τῷ γυνὴ] Euripides in
Hippolyto, vf. 312. ἢ σὺ μὴ γένη κακὴ.

vf. 1343. Ἐπειδὴν ὄμμος υἱὸς ἀποδάσσει] Ita loquitur
Senex, ut solent filii de patribus severis & duris at-
que aridis. Quia ipse jam mores adsumsit juveniles,
filium dicit esse senilibus moribus praeditum.

vf. 1344. Χοιρίων] Vide in Acharn. vf. 767. & seqq.
P P P 3

- 1345 Νῦν δ' ἔκρατῶ γὰρ τ' ἐμαυτῆς λημάτων·
 Νέε γὰρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
 Τὸ γὰρ ψίδιον τηρεῖ με, καὶ σὶ δύσκολον,
 Κάλλως κυμνοπειροκαρδαμόγλυφον.
 Ταῦτ' ἐν σφί με δέδουκε, μὴ λυαφθαρῶ.
- 1350 Πατὴρ γὰρ ἔδειξέ μοι αὐτῶν, πλὴν ἐμῆ.
 Ὅδ' δὲ καὶ τὸς ἐπὶ σὲ καὶ μ' εἴκει θεῖν.
 Ἄμ' ὡς τάχιστα γῆθι, τάσδε τὰς δετὰς
 λαβῆσ', ἵν' αὐτὸν πωθῶσω νεανικῶς,
 Οἴως ποτ' ἔτ' ἐμὲ πρὸ τ' μυστηρίων.
- 1355 Β Δ Ε Λ. Ὡς ἔτ' ἐμὲ, τυφιδανέ, καὶ χυροθλιψ,
 Ποθεῖν ἐραῖν τ' εἴκεισ ὠραίας σφῆ.
 Οὔτοι καταπρῆξις, μα' τ' Ἀπόλλω, τῆτο δρῶν.
 ΦΙΛ. Ὡς ἡδέως φάγαισ ἀν' ἐξ ἔξυς δίκλυ.
 Β Δ Ε Λ. Οὐ δευὰ πωθῶσαι σε, τ' αὐλητεῖδα
- 1360 Τῶν ξυμποτῶν κλέψασθα; ΦΙΛ. Ποίαν αὐλητεῖδα;
 Τί ταῦτα ληρεῖσ, ὡτ' ἄρ' ἄπὸ τῶν πεσῶν;
 Β Δ Ε Λ. Νὴ τ' Δί', αὐτὴ περ σὶ σοί γ' ἢ Δαρδανίσ.
 ΦΙΛ. Οὐκ, ἀμ' εἰ ἀγορᾶ τοῖσ θεοῖσ δαῖσ καίε.
 Β Δ Ε Λ. Δαῖσ ἡδέ; ΦΙΛ. Δαῖσ δὴτ'. ἔχ ὄραῖσ ἐπιγμένωσ;
- 1365 Β Δ Ε Λ. Τί δὲ τὸ μέλαι τῆτ' ἐπὶν αὐτῆσ τῆν μέσφ;
 ΦΙΛ. Ἡ πῖπτα δὴ περ κρομῆνῆσ ἐξέερχε.
 Β Δ Ε Λ. Ὁ δ' ὅπιδεν, ἔχ ὠρακίλῶσ ὅστιν ἔποσί;
 ΦΙΛ. Ὁζ' ἐμὲ ἐν τ' δαδὸσ ἔτ' ἐξέεχε.
 Β Δ Ε Λ. Τί λέγαισ σὺ, πῶσ ὄζ' ἐμὲ; Ὅτι εἰ δεῦρο σὺ;
- 1370 ΦΙΛ. Ἄ α, πῶσ μέλλαισ δρῶν; Β Δ Ε Λ. Ἄγειν ταύτω λαβῶν
 Ἀφελόμῆνῶσ σε, καὶ νομίσαισ εἶνα σαπρῶν,
 Κεῖδὲν δὲνασ δρῶν. ΦΙΛ. Ἄκωσον νῦν ἐμῆ.
 Ὁλυμπίασ γὰρ ἡνίκ' ἐθεάρων ἐγὼ,

Ἔφε-

vf. 1348. Κυμνοπειροκαρδαμόγλυφον] Alexis Comicus apud Athenaeum VIII. circa finem: κυμνοπείρας δὲ τρέπεται ἐπὶ σὲ πάλαι. Jam dudum moribus & ingenio es circumspicendus. Hesychius: κυμνοπείρας, οἱ φειδωλοὶ, ἡμέτεροι καὶ καρδαμογλύφου. Nempe parci & sordidi ita vocantur. Vide Pseudoepigrammas.

vf. 1349. Διαφθαρῶ] Ita recte omnes Edd. pristinae; nuper διαφθῶ active: male.

vf. 1350. Πατὴρ γὰρ ἔδειξέ μοι αὐτῶν, πλὴν ἐμῆ] Ut filii solent dicere: υἱὸς γὰρ ἔδειξέ μοι αὐτῶν, πλὴν ἐμῆ.

vf. 1352. Δαῖτα] Scholia: τὰς λαμπάδας ὡς ἀπὸ τῶν δῖο γὰρ τὸ δῖον, διττὴ ἰμματαίς, ἢ συνδεδεμένῃ ἐν παπύρῳ. Lampades, vocat dicitur; nam a δῖο ligo est verbum dicitur vinciebantur autem lampades papyro. unde Anapater in Floril. Epigr.

Λαμπάδα κρηχίτωνα Κρόνυ τυφίρα λῶνν,
 Σχοίφ, καὶ λυτῆ σφρηγῆταισ παπύρῳ.

vf. 1354. Πρὸ τῶν μυστηρίων] Et hoc dicit quasi esset junior filio suo. Vult autem dicere: cum per actus nondum esset initiatus: & nondum esset liberius vivendi potestas.

vf. 1356. ὠραίας κόρας] Pro ὠραίας κόρας παρ' ὑπόνοιασ, ut inquit Scholiastes, id est, formosam puellam. Ludit simul in voce ὠραία, quae non tantum formosum significat, sed & maturum; Euripides in Phoenissis vf. 975. αὐτῆσ δ', ἐν ὠραίασ γὰρ ἰταμεῖ βλο, ὀνόμασ ἰταμεῖ. Ipsa autem, sum enim in aetate matura, Paratus sum mori. Itaque ὠραία σφῆσ accipitur pro morte non immatura, quando jam alicui κείμῳ ἰσὺν ἀποθνήσκουσ: ut loquitur noster in Lystrata, vf. 601. σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν ἢ ἀποθνήσκουσ; κείμῳ ἰσὺν, σφῆσ ἀποθῶσ.

vf. 1356. Ποθεῖν] Ed Farrei ποθεῖ, non male, si puncto distinguatur.

vf. 1358. Ἡδαισ φάγαισ ἀν' ἐξ ἔξυς δίκλυ] Jam mutatis mori-

- 1345 Nunc autem non sum dominus meorum bonorum;
Sum enim juvenis, & valde custodior.
Nam filiulus me servat, & est morosus,
Ceteraque scrupulosus & fordidus cumini sector & nasturtii scalptor.
Quare mihi timet ne corrumpar;
- 1350 Nam praeter me pater ei nullus est.
Hicce autem ipse in te videtur & me currere.
Sed quamprimum confiste, his tedis
Sumtis, ut eum juveniliter ludam,
Ut olim iste me, antequam initiarer.
- 1355 BDEL. Heus tu, decrepitate, & cunni pertrectator,
Desideras & videris amare formosam sandapilam.
Ita me Apollo amet, ut tu istud non impune feceris.
PHIL. Quam libenter comederes ex aceto litem.
BDEL. Annon acerbum est mihi illudere te, qui tibicinam
- 1360 Convivis clam abduxisti? PHIL. Quam tibicinam?
Quid ita nugaris tanquam a tumulo delapsus?
BDEL. Ita profecto: haec nimirum est illa Dardanis.
PHIL. Non, verum in foro teda diis uritur.
BDEL. Haecine teda? PHIL. Fax utique: nonne vides variegatam?
- 1365 BDEL. Quid vero nigrum hocce est in medio ejus?
PHIL. Pix nimirum ex ipsa ardente egreditur.
BDEL. Sed iste nonne podex est a tergo?
PHIL. Imo taedae olentis ramus eminent.
BDEL. Quid ais tu? quis ramus? nonne huc ibis?
- 1370 PHIL. Ah! ah! quid es facturus? BDEL. Hancce abduciurus
Ademtam tibi, ut qui te putem rancidum senem esse,
Et nihil potesse. PHIL. Ausculta nunc mihi.
Ludos Olympicos cum spectarem ego,

Ephu-

moribus senex filium illis delectari dicit, quibus ipse olim delectabatur, litibus scilicet, & quidem plus quam cibus delicatis; ita enim dicebat supra, vl. 507. ἄδ' ἡλίω κατὶσιν ἄδ' ἐγγύθιον, ἀλλ' ἴδιον ἀν' ἰνιδίων συμ- κρὸν φάριμα ἄν, ἐν λοπάδι πεπιτυμένον. Ceterum & alibi similiter locutus est Comicus: καὶ πῶς ἐγὼ Σβυρίκι φα- γοῖμ' ἀν' ἰνιδία; Εἰς ὅζω, ἐμωπύθιμον, ἢ ζυρὸς ἄλας. Et quodammodo vellem comedere Sibeni didia, intingens ea in acetum aut avidum salem. Quem locum citat Scholiastes hic Vespis ad vl. 1303. & Athenaeus IX. sub initium. vl. 1359. & 1360. Οὐ δυνά ταυθίζειν σε — κλιφάντα;] In Ranis vl. 623. εἴτ' ἐγὼ δυνά ταῦτα; τὸν αὖν τυτοὶ κλιφάντα πρὸς τ' ἀλλότρια;

vl. 1361. ὡσπερ ἀπὸ τύμβου πτωχῶν] Scholia: καὶ τῶ- σο αἰ εἰς γέροντα. ἀπὸ τῶ, ἀπὸ γὰρ ναυαπηχῶν. Et hoc tanquam ad senem. ἀπὸ τύμβου autem pro ἀπὸ γῆ. ad quod proverbiale dictum alludit etiam in Nubibus vl. 1277.

τὴ δῦτα κρηεῖ ὅσπερ ἀπ' ὄρε πτωχῶν.
vl. 1363. Δαίς καίεται] Meretriculam esse ait Lam- padem. Videntur autem ita eas quandoque vocasse; Lucretius: At flagrans odiosa loquacula καμπύδιον fit. ut notavit Florens.
vl. 1365. Τί δὲ τὸ μέλαρ;] Scholia: περὶ τῶ γυναικίῳ αἰδοίῳ ἐρωτῆ τυτοιχομένη.
vl. 1368. Ὅζω.] Alludit ad verbum ὄζω olere; propter tetrum odorem, quia illa pars exhalat opaca Mephitim, ut Ausonius inquit, eo detorquens verba Virgillii.
vl. 1371. Σαυρόν] In Pace vl. 697. γέρον ἄν καὶ σαυρόν.
vl. 1373. & seqq. Ὀλυμπιάσι γὰρ μὴν ἑβόραν ἐγὼ] Senex memorat illa, quae cum filius docebat supra vl. 1182. & vl. 1185. ὡς ἐνεβόραυς Ἀνδρονκῆ καὶ Κλει- σθίω. deinde: ἀλλ' ἐν λήγει χροῖ α', ὡς ἐμώχρτό γ' αὐτῶν κα' Ἐραδίων παγκράτιον Ἀσκωνδῆ καλῶς, &c.

- Ἐφθίδων ἑμαγέσατ' Ἀσκώνδα καλῶς,
 1375 Ἦδη γέρον ἄν' εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
 Ὁ φρεσβύτερ⊙ χατέβαλε τ' νεώτερον.
 Πρὸς ταῦτα τηρῶ μὴ λάβης ὑπόπια.
 Β Δ Ε Λ. Νῆ τ' Δί', ἐξέμαθίς γε τ' Ὀλυμπία.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ.

- 1380 ΑΡΤ. Ἴθι, μοι ὦρασιθ', ἀντιβολῶ πρὸς τ' θεῶν.
 Ὅδ' ἄρα ἔστιν ὅς μ' ἀνῆς ἀπώλεσε,
 Τῇ δαδὶ παίαν, καξέβαλεν σιτθθενί
 Ἄστρε δίκ' ὀβολῶν, καπιθήκω τέτταρας.
 Β Δ Ε Λ. Ὅρας, ἃ δίδραχας παράματ' αὐ· δεῖ κ' δίχας
 Ἐχειν ἀφ' τ' σὸν οἶνον. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 1385 Λόγοι ἀγαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί.
 Ὄστ' οἶδ' ὅπῃ ταύτη ἀγαλλαχθήσομαι.
 ΑΡΤ. Οὔτοι μὰ τὸ θεὸν καταπεριζή Μυρτιάς,
 Τῆς Ἀγκυλίαν⊙ θυγατέρ⊙, κ' Σωφράτης,
 Οὔτω ἀφθείρας ἐμὴ τὰ φορτία.
 1390 ΦΙΛ. Ἄκουσον, ὦ γύναι· λόγοι σοι βέλομαι
 Λέξαι χαρίεντα. ΑΡΤ. Μὰ Δία, μή μοι γ', ὦ μέλει
 ΦΙΛ. Αἴσωπον σὺν δείπῳ βαδίζονθ' ἐσπέρας
 Θρασεῖα κ' μεθύσει πῖς ὑλάκλ' κύων·
 Καίπειτ' ἐκείν⊙ εἶπεν, ὦ κύων, κύων,
 1395 Εἰ νῆ Δί' ἀντί τ' κακῆς γλώττης ποθὲν
 Πυρρὸς πείλοιο, σαρρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.
 ΑΡΤ. Καὶ καταγαλᾶς μιν; πρῶσκαλῆμά σ', ὅς πῖς εἶ,
 Πρὸς τῆς ἀγορανόμου βλάβης τ' φορτίων,
 Κλητῆρ' ἔχουσα Χαυρεφάντα τρυτονί.
 1400 ΦΙΛ. Μὰ Δί' ἄλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
 Λᾶσός ποτ' ἀντιδίδασκε κ' Σιμωνίδης·
 Ἐπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
 Β Δ Ε Λ. Ἀληθὲς ἔστος; κ' σὺ δὴ μοι Χαυρεφῶν

Γυ-

vf. 1377. Πρὸς ταῦτα τηρῶ μὴ] Sophocles in Electra vf. 385. πρὸς ταῦτα φέρω, καὶ με μὴ πῶθ' ὑπὸν παύσεια μίμνη. Quare vide, ne me postea malo accepto accuset.

Ibid. Μὴ ὑπόπια λάβης] Diogenes Laërt. de Mene-

demo: in ταῖς ἐπιτίσει ὡς μάχιμος ἄν, ὡθ' ὑπόπια φέρων ἐπέμ. In dissertationibus tam pugnae erat, ut saepe abierit fugillis acceptis.

vf. 1384. Διὰ τὸν σὸν οἶνον] In Equitibus vf. 97. οἶμα τί πῶθ' ἡμᾶς ἐργάου τῶ σῶ ποτῆ;

vf. 1385.

- Ephudion pugnabat egregie cum Asconda,
 1375 Jam fenex: deinde pugno feriens
 Senior prostravit juniorem.
 Proinde cave, ne cum suffusis cruore oculis fugillatisque abeas.
 BDEL. Sane didicisti narrationem de Olympia.

ARTOPOLIS, BDELYCLEON, PHILOCLEON, THESMOTHETA.

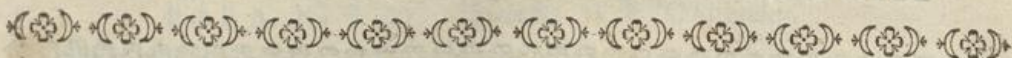
- 1380 **A**RT. Age, per deos obsecro, assiste mihi;
 Iste enim homo est, qui me perdidit
 Teda pulsata, & excussit hinc
 Panes decem obolorum, & *alios* quatuor *sarcinae* impositos.
 BDEL. Vides quid feceris denuo: etiam lites
 Paratae sunt nobis propter tuam temulentiam. PHIL. Minime, nam
 1385 Fabulae facetiae component haec.
 Itaque scio me huic reconciliatum iri.
 ART. Ita me divinae ament, ut tu non impune illuseris Myrtiae
 Ancylionis filiae, & Softratae,
 Qui sic meas merces perditum iveris.
 1390 PHIL. Ausculta mulier: fabulam tibi volo
 Narrare lepidam. ART. Mihi profecto non, ô perditae.
 PHIL. Aesopum a coena redeuntem vesperi
 Audax & temulentus aliquis allatratavit canis.
 Deinde ille dixit: ô canis, canis!
 1395 Profecto si loco malae linguae (*pro mala lingua*) alicunde
 Triticum emeris, sapere mihi videreris.
 ART. Etiam derides me? cito te, quisquis es,
 Ad aediles ob illatum mercibus meis detrimentum,
 Testem habens Chaerephontem istum.
 1400 PHIL. Imo ausculta potius, si quid tibi dicere videbor.
 Lafus olim & Simonides carmine certabant;
 Deinde Lafus dicebat: nihil moror.
 BDEL. Heus tu ficcine vero? jamne tu etiam Chaerepho

Testis

vf. 1385. *Αἴτιος διαλλόμενον αὐτὰ δέξαι*] Nempe Aesopicae aut Sybariticae fabulae; ita enim docebat eum
 Fillus supra, vf. 1257. ἢ λόγον ἐλάξας αὐτὸς ἀσπίδων τινὰ
 Δαιωτικὸν γέγονεν, ἢ Συβαριτικὸν — κατ' ἰσχυρὰν τὸ πρῶτον
 ἄριστος, ἢ ἀπὸ ἀπείρου.

,, vf. 1396. *Σαφρονὶν ἂν μοι δοκῆι*] Melius erit lege-
 ,, re *μοι δοκῆι*, pro *μοι ἰδοκῆι*. Florens.
 ,, vf. 1402. *Ὀλίγον μοι μέλει*] Potest haec sententia
 ,, tam esse proverbialis, quam illa ex Herodoto de-
 ,, cantata: ὁ φροντὶς ἰατροῦ λείπει. Idem.
 Q 9 99

Γυναικὶ κληθῆεν ἑοικώς, θαλίη
 1405 Ἴνοι κρεμαμμένη πρὸς ποδῶν Εὐεπίδου.
 ΘΕΣΜ. Ὀδὶ πὺς ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχε·
 Καλέμερός σι· τὲν γέ τοι κλητῆρ' ἔχῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΒΔΕΛΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

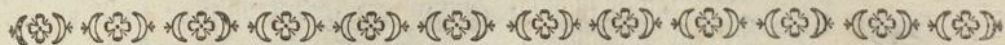
- ΕΥΡ.** Ὡμοὶ κακοδαίμων· παροπαλῶμύ σ', ὦ γέρον,
 Ἵβρεως. ΒΔΕΛ. Ἵβρεως; μὴ μὴ καλέσης, πρὸς τ' Θεῶν.
 1410 Ἐγὼ γ' ὑπὲρ αὐτῶ δίκην δίδωμί σοι,
 Ἦν ἂν σὺ τᾶξῃς, ἢ χάλειν παρέσομαι.
ΦΙΛ. Ἐγὼ μὲ ἐν αὐτῷ ἀφραμαχθήσομαι
 Ἐκῶν ὁμολογῶ γ' πατάξαι ἢ βαλεῖν.
 Ἄλλ' ἔλθε δόλει πρὸς τρον. ὅπιτρέπεις ἐμοί,
 1415 Ὁ, πὺ δέ μ' ἀπότισαντ' ἀργύριοι ἔργαματος.
 Εἶναί φίλον τολοιπόν; ἢ σὺ μοι φράσεις;
ΚΑΤ. Σὺ λέγε. δίκῶν γ' ἔδδομ', ἔδδωρα γαμάτων.
ΦΙΛ. Ἄνῃ Συβαρίτις ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματ'·
 Καί τις κεπέαγν τ' κεφαλῆς μέγα σφόδρα.
 1420 Ἐτύγχανεν γ' ἔτελθον ὦν ἰπτικῆς.
 Καί πετ' ὅπιστάς εἰπ' ἀνῆς αὐτῷ φίλ·
 Ἔρδοι πὺς, ἦν ἕχατ' εἰδείη τέχνιω.
 Οὕτω δὲ ἢ σὺ πρὸς τρεχ' εἰς τὰ Πιπάλη.
 ΒΔΕΛ. Ὁμοιά σε ἢ ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρόποις.
 1425 **ΚΑΤ.** Ἄλλ' ἐν σὺ μέμνησ' αὐτὸς, ἃ ἴ ἀπεκείνατο.
ΦΙΛ. Ἀκθε, μὴ φεύγ'. οἷ Συβαρί γυνή ποτε
 Κατέαξ' ἔχθρον. **ΚΑΤ.** Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΦΙΛ. Οὐχὶν ἐν ἔχον πῖν' ἐπεμαρτύρατο·
 Εἶθ' ἢ Συβαρίτις εἶπεν, εἰ, καὶ τὰν Κόρα,

Τλιώ

vf. 1404. Κλητῆρ'] Mallem κλητῆρ'.
 Ibid. θαλίη] Thapfus frutex est nomen ferens Insulae
 & fluvii, ubi ejus copia est. Scholia: ὡχρῶ. ταύτη γὰρ ἡ
 θαλίη. ἔπερ παρ' ἡμῶν χρυσόβυλον λέγεται. Θεόκριτος. Καὶ μὲν
 χρῶς μὲν ἡμῶν ἐγένετο πολλὰν θαλίην id est, Pallidam. talis
 enim idapfus frutex, alias χρυσόβυλον dicitur (nempe ful-
 vo colore) Theocritus: & mea cutis quidem saepe similis
 facta est idapso. Alludit autem ad θαλίην σφελίρε; quia
 Chaerephon propter pallorem & maciem videbatur
 semimortuus. In Nubibus vf. 504. cum Socrates dixisset
 ad quendam: ἀνὴ διόσις Χαμφρώντος τὴν φύσιν· ille

dicit: οἴμοι κακοδαίμων, ἡμισθὸς γνήσομαι.
 ,, vf. 1405. Ἴνοι κρεμαμμένη] Ino pendula de rupe, ut
 ,, se praecipit in mare, post interfectos filios Lear-
 ,, chum & Melicertem, ab Euripide descripta fuit,
 ,, non solum sebilis, sed (ut ait Virg. de Didone)
 ,, pallida morte futura. Haec ex Scholiis & Notis Flo-
 ,, rentis.
 vf. 1411. Προτίσομαι] Lego προτίσομαι. ut προστείλω.
 vf. 1418. Ἄνῃ Συβαρίτις] Incipit narrare fabulas
 Sybariticas, ut rem in risum deducat, quemadmodum
 didicerat a filio supra, vf. 1251. ἢ λόγον ἔλιξας αὐτὸς
 ἀσμέν.

- Testis ades, similis cum sis buxae
 1405 Inoni pendenti ad pedes Euripidis.
 SERV. Alius quidam iste, ut videtur, accedit
 Citaturus te; viatorem utique habet.

EURIPIDES, BDELYCLEON, PHILOCLEON, ACCUSATOR.

- E**UR. Hei mihi misero! postulo te senem
 Injuriarum. BDEL. Injuriarum? ne cites eum, per Deos obsecro.
 1410 Ego enim pro ipso poenam tibi persolvam,
 Quamcunque statueris; & gratiam habebo.
 PHIL. Equidem cum ipso in gratiam redibo
 Sponte mea: fateor enim me verberasse ipsum & lapidibus infectatum.
 Sed accede huc prius: permittisne meo arbitrio,
 1415 Ut quantum ipse voluero, tantum tibi pecuniae pendam pro ista injuria,
 Et amicus deinceps tuus sim; aut ipse indicabis, quantum tibi dari velis?
 Acc. Tu dic, nam litibus carere malo.
 PHIL. Sybarita quidam de curru lapsus fuerat,
 Acciditque ut in capite ingentem rupturam acciperet,
 1420 Nam non erat peritus rei equestris.
 Deinde accedens ad ipsum amicus quidam ejus dicebat:
 Quam quisque noverit artem, illam exerceat.
 Sic tu quoque curre ad Pittalum.
 BDEL. Similia haec etiam sunt reliquis tuis moribus.
 1425 Acc. Saltem ipse memento, quid ille fuisset responsurus.
 PHIL. Audi, ne fuge: in Sybari mulier olim
 Fregerat echinum. Acc. Ob haec dicta testes advoco.
 PHIL. Echinus itaque ille adducebat quendam testem:
 Deinde Sybaritica mulier dicebat: ita me Proserpina amet, si

Testi-

ἠδὲν τινα, Αἰσωπικὸν γέλωτος ἢ Συβαριτικόν.
 vl. 1419. Κατέβη της κεφαλῆς] Andocides de Myste-
 riis: τὴν κλεῖν συντρίβων, καὶ τὴν κεφαλὴν κατέβη. Clavi-
 gula mihi comminuta est, & caput fractum.
 vl. 1420. Οὐ τρήσων] Scholia: ἐν ἱμπεριος, καὶ ἐν Νερί-
 λαις. Καὶ τῶν κρημνισθῆναι ἔ τρήσων τῶν ἐσθῆδες. id est, non
 peritus. Et in Nubibus vl. 870. καὶ τῶν &c. ubi vide
 Notam. Euripides in Medea vl. 686. σὺς γὰρ ἀνὴρ καὶ
 τρήσων τὰ τοιαῦτα. Est enim vir sapiens & exercitatus in
 talibus. Idem in Cyclope vl. 518. ὡς ἐγὼ τῆ Βουχίς τῆ-
 σι τρήσων ἱμέ, ἢ πάντ' ἴδωκα σοι. Nam ego adsuetus sum
 huic Bacco, quem tibi dedi bibere

vl. 1422 Ἐξέδω] Vide Erasmus in, Quam quisque no-
 vit artem.

vl. 1423. Εἰς τὰ Πιττάλου] Vide ad Acharn. vl. 1031.

vl. 1424. Ὅμοιά σοι καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις] In

Ranis vl. 565. Ἔτος ὁ τρόπος πανταχῶς.

vl. 1427. Κατίαξ' ἐχίνου] Vas fuit in judiciis ae-

neum vel fictile hoc nomine, in quod litis instru-

menta, & testimoniorum tabulas olim conjiciebant.

De hoc intelligit hic accusator Euripides; sed Syba-

ritica foemina ollam testaceam fregerat: nam echi-

num dictum etiam γέλωτος τὴν μεγάλοισμον, Ollam la-

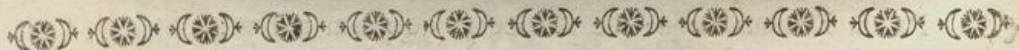
ti oris, docet Erotianus. Haec ex Notis Florentis.

- 1430 Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔασαι, εἰ τάχα
 Ἐπίδεσμον ἐπέω, ἣν ἂν εἶχες πλείονα.
 ΚΑΤ. Ὑβριζ', ἕως ἂν ἢ δίκην Ἄρχων καλῆ.
 ΒΔΕΛ. Οὔτοι μὰ ἢ Δῆμιτρε' ἐτ' ἐνταυθοὶ μενεῖς.
 Ἄλλ' ἀεγόμεν' οἴσω σε. ΦΙΛ. Τί ποιεῖς; ΒΔΕΛ. Ὅ, πὶ ποιῶ;
 1435 Εἶσα φέρω σ' ἐπεύθει· εἰ δὲ μὴ, τάχα
 Κλητῆρες ὀπλείψουσι τὴς χαλεμύρας,
 ΦΙΛ. Αἴσωπον οἱ Δελφοὶ ποτ'. ΒΔΕΛ. Ὀλίγον μοι μέλει.
 ΦΙΛ. Φιάλιον ἐπηπῶντο κλέψαι ἔθ' θεῶν.
 Ὅ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κενθαρός ποτε.
 1440 ΒΔΕΛ. Οἴμ' ὡς σπυλεῖς αὐτοῖσι τοῖσι καθαροῖς.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν ια'.

- ΧΟΡ. Ζηλῶ σε ἢ βύτρυχας
 Τὸν ἀρίσθιου, οἱ μετέτη
 Ζηρῶν πρόπαν ἢ βιοτῆς.
 Ἔτερε δὲ νῦν ἀνπιμαθῶν,
 1445 Ἡ μεταπέισετ' ὅτι
 Τὸ πρυφερόν ἢ μαλακόν.
 Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
 Τὸ γὰρ σπυλεῖν χαλεπὸν
 Φύσεσ', ἢν ἔχῃ πῶς αἰεὶ.
 1450 Καὶ τοὶ πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον.
 Ξυλόντες γνῶμας ἑτέρων,
 Μετεβάλλοντο τὴς πρόπης.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Πολλῶ δ' ἐπαίνε παρ' ἐμοὶ
 Καὶ τοῖσιν εὐφρονῶσι

Τυ-

vf. 1431. Ἐπίδεσμον] Ad ligandum te ipsum.
 vf. 1433. Οὔτοι μὰ τὴν] In Nubibus vf. 315. ἔτοι μὰ
 τὴν ἐμὴν εἶν' ἐνταυθοὶ μενεῖς.
 vf. 1437. Ὀλίγον μοι μέλει] Interpellat eum illo
 dicto, quod ipse proferebat supra, vf. 1402.
 vf. 1437. & 1438. Αἴσωπον οἱ Δελφοὶ ποτὶ φιάλιον ἐπη-
 πῶντο κλέψαι] Scholia Latine convertā: Bdelycleo sub-

limem intro aufert Philocleonem, qui, dum ita fertur,
 fabulam fingit, narratque de Aesopo, qui, ut fertur, cum
 aliquando Delphos venisset, irrisit eos, quod non
 haberent agros, ex quorum cultura victum sibi quaer-
 erent, sed tantum ex sacrificiis victitarent. Delphi
 autem id graviter ferentes, Phialam sacram Aesopi
 reculis supposuerunt. Postea Aesopus omnium rerum
 igna-

- 1430 Testimonio isto misso, celeriter
 Fasciam emisses, faperes magis.
 Acc. Illude, donec Archon litem hanc introduci jubeat.
 BDEL. Ita me Ceres amet, ut tu non amplius hic manebis,
 Sed te sublimem intro feram. PHIL. Quid agis? BDEL. Quid agam?
 1435 Fero te hinc intro: sin minus, mox
 Testes deficient illos *tam multos*, qui te in jus vocant.
 PHIL. Aesopum quondam cives Delphici: BDEL. Nihil moror.
 PHIL. Furatum esse phialam criminabantur Apollinis.
 At ille narrabat illis, ut olim scarabaeus.
 1440 BDEL. Vah! enecas me cum tuis scarabaeis.

STROPHE VERSUUM XI.

- CHOR. Laudo fortunas tuas.
 Ô Senex. *En* quo pervenit
 Ex arida, & aspera illa vivendi ratione,
 Alia jam pro illis edoctus!
 1445 Utique persuaderi sibi patietur, ut inde ad
 Delicias & mollitiem se convertat.
 Sed forte nolet;
 Nam recedere difficile est
 Ab ingenio, quo quis semper fuerit praeditus.
 1450 Quamvis multis id acciderit;
 Ut aliorum consilia secuti
 Mutaverint mores.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

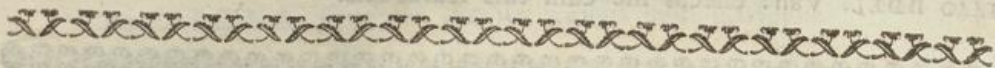
Multam laudem me judice,
 Et prudentibus,

Re-

ignarus iter versus Phocidem ingressus fuerat; quem
 Delphi subsecuti, furto quasi deprehenso, sacrilegii reum
 fecerunt. Ille vero in Petra, non ita longe a templo
 distante, unde sacrilegi solebant praecipitari, narravit
 eis fabulam illam de Scarabaeo. Cuius Comicus me-
 minit in Pace vs. 129. *ἐν τοῖσιν Αἰσώπῳ λόγοις ἐξηγήθη*

μὲν περὶ τὴν εἰς θεοῦ ἀπογμῆν.
 vs. 1442. *Οἱ μετὶ τῆν ἑρμῶν τροπῶν.]* In Pluto, vs. 365.
αἰετοῦ πολλοῦ μεθίστην, ἂν πρότερον εἴχε τροπῶν.
 vs. 1451. *Ἐυδόντες γηράμεις.]* In Nubibus vs. 1407. *γῆρας*
μας δὲ λαπλαῖς καὶ λόγοις ἐξήγηται καὶ μεμνηταῖς.

1455 Τυχὸν ἀπεισι Δίχ' ἤ
 Φιλοπατερίαν ἢ σοφίαν,
 Παις δ' Φιλοκλέων^Θ. ἔ-
 δεῖ γὰρ ἔστω ἀγαθὸν
 Ζευγενόμενον, ἐδὲ πρόποις
 1460 Ἐπεμάνην, ἐδ' ἐξεχέθειν.
 Τί γὰρ ἐκεῖν^Θ ἀνπλέγων
 Οὐ κρείττων ἢ, βυλόμην^Θ
 Τὸς φύσαντας σεμνοτέροις
 Κατακοσμησάμεν πράγμασιν;

ΟΙΚΕΤΗΣ, εἴτε ΘΕΡΑΠΩΝ ΦΙΛΟΚΛΕΩΝΟΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΛΕΔΥΚΛΕΩΝ.

1465 **Ο**ΙΚ. Νῆ ἢ Διόνυσον, ἀπορὰ γ' ἡμῖν πράγματα
 Δαίματι πῖς εἰσκευκλήκεν εἰς ἢ οἰκίαν.

'Ο γὰρ γέγων, ὡς ἔπει Δίχ' πολλὰ χροῦνε,
 Ἕκαστ' αὐτῷ, πειχάρης τὰ πράγματι,
 Ὁρχόμεν^Θ ἢ κνκλὸς ἐδὲν παύσει.

1470 Γ' δεχάϊ ἐκεῖν, οἷς θείσπις ἠγωνίζετο.
 Καὶ τὸς τραγαδῆς φησὶν ἀπαδείξειν Κρόνους
 Τὸν κνν, διορχησόμεν^Θ ὀλίγον ὑπερον.

ΦΙΛ. Τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;

ΟΙΚ. Τὴν ἢ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

1475 ΦΙΛ. Κλῆθεα χαλάσσω τὰδε. ΟΙΚ. Καὶ γὰρ δὴ
 Σχήματος δεχῆ,
 Μᾶλλον δὲ γ' ἴσως μαρίας δεχῆ.

ΦΙΛ. Πλῆθειν λυγίσαντος ὑπαὶ ρώμης,

Οἷον μυχλῆς μυχάτω, ἢ

1480 Σφόδρυλ^Θ ἀχέϊ. ΟΙΚ. Πῖθ' ἐλλέβορον.

ΦΙΛ. Πησσί Φρεμίγχοις ὡς πῖς ἀλέκλας.

ΟΙΚ.

vf. 1464. Κατακοσμησάμεν πράγμασιν] In Nubibus vf. 515. παύσει τὴν φύσιν αὐτῶν πρᾶγμασι χρωτίζεσθαι
 vf. 1466. Εἰσκευκλήκεν] Ita lego cum Scholiaste. Edd. κούκλήκεν.
 ,, vf. 1467. Ἐπει δὲ πολλὰ χροῦνε] Dixerat enim Philocleon prius cum ad convivium iret, vf. 1245. ἤτα
 ,, καὶ μινυθώμεν διὰ χροῦνε. Videntur enim facilius inebriari, qui contra morem suum & frugalis victus rationem invitant sese in coena plussculum; deinde tibiarium acrioama, ut animum reficit, ita perturbationes capitis incatescentis mero juvat. Florens.
 ,, vf. 1469. Οὐδὲν πάντως] Scholia: ἄμειον τῷ πρὶ Ὁ-

μέρη. Ὅτ' ἄριστον Ἀχαιοῦν ἐδὲν ὕττιαν· ἀντὶ τῷ, ἐπὶ ἴστιον· Pro ἑ παύσειται· ut apud Homerum Iliad. a. Ὅτ' ἄριστον &c.

vf. 1471. Κρόνους] In Nubibus vf. 926. ἐχὶ δὲδῆκτις τῶν Κρόν^Θ ὄν.

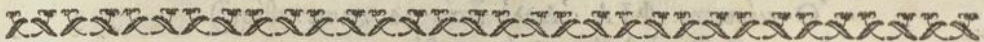
vf. 1472. Διορχησόμεν^Θ] Subauditur αὐτοῖς. Infra vf. 1490. ἐμοὶ διορχησόμεν^Θ.

vf. 1473. Τίς ἐπ' αὐλείοισι θάσσει] Scholia: δεχόμεν^Θ ἢ γέγων παρατραγωμένται· Senex tripodians paratragoedia-tur: loquitur enim tragicorum more. Ita autem lego non ἰπυδῆσσι, ut Edd.

vf. 1475. Κλῆθεα τὰδε χαλάσσω] Euripides in Hippolyto

polyto

- 1455 Reportat, ob
Amorem ejus in patrem & ob sapientiam,
Filius Philocleonis: in nul-
lum enim tam probum
Incidit, nec ullius mores ita
1460 Deamavi, nec unquam tam effuse laetatus sum.
Quid enim ille non dixit contra patrem,
In quo non vicerit, cupiens
Patres honestioribus
Ornare studiis.

SERVUS, sive FAMULUS PHILOCLEONIS, PHILOCLEON, BDELYCLEON.

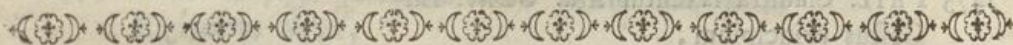
- 1465 **SERV.** Res turbidas & intricatas, ita me Bacchus amet,
In aedes nostras aliquis Deus invexit.
Nam fenex ille, ut diu multumque potaverat,
Tibiamque audiverat, laetus ea re,
Saltare non desinet hac nocte
1470 Vetusta illa, quae Thespis in certaminibus adhibebat,
Et ipsos tragoedos prae se Saturnos esse, & res obsoletas se ostensurum ait:
Paullo post & mentem saltando perditurus.
PHIL. Quis vestibuli fedet in foribus?
SERV. Hoc malum jam procedit.
1475 **PHIL.** Claustra laxentur ista. **SERV.** En
Gestus principium,
Imo insaniae fortassis principium.
PHIL. Dum latus torqueo vi,
En qualiter naris mugit, &
1480 Vertebra sonat. **SERV.** Bibe helleborum.
PHIL. Trepidat Phrynichus tanquam aliquis gallus.

SERV.

polyto vs. 808. Χαλατε κλῆτρα, πρόσπολοι, πύλαμαίτων.
idem in Iphigenia Taurica vs. 1304. & in Helena vs.
1196. Ὡς χαλατε κλῆτρα. Heus laxate claustra.
vs. 1476. Σχηματίσει. Gestus saltantis. Ita in Pace
vs. 323. 324. σχήματα, & σχηματίζειν.
vs. 1478. Πλευραν λυγισαίσει. Aristaeus Epist. 1.
ὡς ὑπερῶς αὐτῶν λυγίσει τὰ ὄσα τῶ περιπεπλεγμένω δο-
κῆν, ut lenta & flexilia ejus ossa videantur pressius con-
trestanti.
vs. 1481. Πτόσει Φρήνικον ὡς τις ἀδέκλωσ. Scholia:
Παρομοίᾳ ἐπὶ τῶν κακῶν τι πασχόντων. Videtur de illis
proprie dici, qui in certamine aliquo victi se submit-

tunt trepidantes. Apud Plutarchum in Alcibiade extat
Senarius Poëtae alicujus veteris, quem usurpat de
domito a Socratis disciplina ingenio Alcibiadis: ἐπὶ τῆς
ἀδέκλωσ δέδωκε ὡς κλίνας πτόσειν. Obnoxiam alam flexit ut
gallus tremens, quem locum adduxit Florens. Euripides
utitur verbo πτόσειν, cum timentes comparat cum avi-
bus, Cyclope vs. 406. Ἄλλοι δ', ὅπως ὀρνίθες, ἐν μυχοῖς
πίπτας πτόσαντες εἶχον, αἴμα δ' ἐν ἑνὶ χροῖ. Alii vero
tanquam aves in recessibus petrae metu trepidabant, nec
sanguis inerat corpori. & in Hercule Furente vs. 974.
Ἄλλο δ' ἐβουμένον, ὅστις ὡς, ἐπὶ τῆς ὑπο. Alius autem sub a-
ram trepidus velut avis fugit.

- ΟΙΚ. Τάχα βαλλήσεις.
 ΦΙΛ. Σκέλ' ἐράνιος γ' ἐκλακίζων
 Πρωκλὸς χάσκι. ΟΙΚ. Κατὰ σαυτὸν ὄρα.
 1485 ΦΙΛ. Νυῦ γ' εἰ ἀεθροὺς τοῖς ἡμετέροις
 Σπρέφε' χαλαρὰ κοτυληθῶν.
 ΒΔΕΛ. Οὐκ εὖ, μα' Δί, εἰ δὴτ', ἀλλὰ μακρὰ παράγματα.
 ΦΙΛ. Φέρε νῦν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς χαλῶ.
 Εἴ τις τραγωδὸς φησὶ ὀρχεῖσθαι καλῶς,
 1490 Ἐμοὶ διορχησόμεν' εἰθὰδ' εἰσῆτω.
 φησὶ τίς; ἢ εἰδείς; ΒΔΕΛ. Εἰς γ' ἐκνευσοὶ μόν'·
 ΦΙΛ. Τίς ὁ χακοδαίμων ἐστίν; ΒΔΕΛ. Ὑἱὸς Καρκίνου,
 Ὁ μέσατος. ΦΙΛ. Ἄλλ' ἔτος γε καταποθήσει.
 Ἀπολῶ γ' αὐτὸν ἐμμελεία κοιδύλβ.
 1495 Ἐν τῷ ρυθμῷ γ' εἰδέν' ἐστ'. ΒΔΕΛ. Ἄλλ', ὦ ζυρέ,
 Ἐπεὶ τραγωδὸς Καρκινίτης ἐρχέσθαι,
 Ἀδελφὸς αὐτῆ. ΦΙΛ. Νῆ Δί, ὠφώνηκ' ἄρα.
 ΒΔΕΛ. Μὰ τ' Δί, εἰδέν' γ' ἄλλο, πλὴν γε Καρκίνου.
 Προσέρχεσθαι γ' ἔπερος αὐτῶν Καρκίνου.
 1500 ΦΙΛ. Τίτι τίς ἰὺ τὸ προσέρπον, ὄξισ, ἢ Φάλαγξ;
 ΒΔΕΛ. Ὁ πιννοτήρης ἔτος ἔστι γένου,
 Ὁ μικρότατος, ὃς τ' τραγωδίας ποιεῖ.
 ΦΙΛ. Ὡ Καρκίν', ὦ μακάριε τ' ὑπαιδίας,
 Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τ' ὀρχίλων.
 1505 Ἀτὰρ κατακατέοι γ' ἐπ' αὐτῆς, ὦ ζυρέ.
 Ἄλλω κύκα τέτοιον, ἰὺ ἐγὼ κρατῶ.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ΧΟΡ. Φέρε νῦν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχαρήσωμεν ἅπαντες,
 Ἴν' ἐφ' ἰσυχίας ἡμῶν πρῶτον βεμνηκίζωσιν ἑαυτῆς.

ΣΤΡΟ-

vf. 1482. Τάχα βαλλήσεις] Scholia: εἴ τις λίθος ἰσχυρὸς
 ἐρχόμενος. Puto propterea id dicere servum, quia
 pro infano habet Philocleonem; itaque dicit fore, ut
 mox crescente infania, homines lapidibus infidetur, ut
 solent infanti. Aut forte & sequentia servus dicit sic:
 τάχα βαλλήσεις σκίον, ἐράνιον γ' ἐκλακίζων. Ut infra,
 vf. 1520. εἴ τις σκίον, ἐράνιον. Sequor tamen Scholia-
 stem.

vf. 1483. Ἐκλακίζων, πρωκλὸς χάσκι] Videtur Senex
 de Pirvicho loqui. Si hoc est, τὸ ἐκλακίζων est pro
 ἐκλακίζων. Videtur inquam ita propter sequens κα-
 τὰ σαυτὸν ὄρα.

vf. 1484. Κατὰ σαυτὸν ὄρα] In Nubibus vf. 1267. &
 in Acharnensibus vf. 1017. κατὰ σαυτὸν ἴν' ἴσπε.

vf. 1489. Εἴ τις — φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς — εἰθὰδ'
 εἰσῆτω] Euphanes Comicus apud Athenaeum VIII. p.
 343. τίς φησὶν εἶναι δευτὸς ἐκ παντὸς φαργίν; — ἴτω πρὸς
 ἡμᾶς. Quis autumat se bene comedere communia posse? ce-
 nias ad nos.

vf. 1492. Ὑἱὸς Καρκίνου] Filii Carcini Poetae varie enu-
 merantur a Scholiastis; ad Nubes vf. 1264. Xenocles,
 Demotimus, Xenotimus; ad Ranes vf. 86. Xenocles,
 Xenoclitus, Xenotimus. ad Pacem vf. 782. Xenocles,
 Xenotimus, Xenarchus. Hic in Vespis ad praesentem
 locum quatuor dicuntur fuisse, quorum tres fuerint
 Chorentae, quartus Poeta, nempe Xenocles.

vf. 1495. Ὀδῶν ἴσιν] In Ecclesiis. vf. 144. οὐ μὲν
 βιάζει καὶ κἀδίζει. εἰδέν' γὰρ εἰ. Euripides in Phoenissis
 vf. 601.

SERV. Forte lapides jacies.

PHIL. Illo sublime jactante crus,
Podex hiat. SERV. Te ipsum respice.

1485 PHIL. Nunc enim in nostris artubus
Vertitur laxum acetabulum.

BDEL. Nihil boni profecto, nihil sane: sed furor hic quidem est.

PHIL. Age nunc edicam & provocem, qui mecum certent:
Si quis tragoedus autumat se scite saltare,

1490 Huc accedat mecum decertaturus saltatione.

Ait quis: an nemo? BDEL. Unus ille solus.

PHIL. Quis ille est infelix. BDEL. Filius Carcini.

Melianus. PHIL. At iste absorbebitur.

Nam ipsum perdam inter tripudiandum impingens ei pugnam.

1495 Nam imperitus prorsus est modorum. BDEL. Sed, ô miser,

Alius tragoedus Carcinites accedit,

Frater ejus. PHIL. Obsonatus ergo sum profecto.

BDEL. Nihil profecto aliud quam carcinos; (*cancros.*)

Nam accedit alius etiam filiorum Carcini.

1500 PHIL. Quid hoc rei est quod adrepat? acetabulum, an aranea?

BDEL. Pinnoterus iste est in hac familia

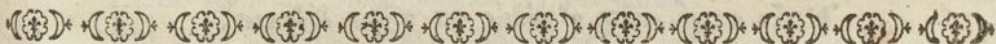
Minimus natu, qui tragoediam facit.

PHIL. ô Carcine, ô felix prole virum!

Quanta multitudo orchilorum decedit!

1505 Sed descendendum ad ipsos erit: ô perditite,

Muriam misce istis, si ego vicero.

CHORUS, SEMICHORUS.

CHOR. Age nunc, nos illis paullum decedamus omnes,
Ut libere ante nos turbinis instar versent se ipsos.

STRO-

vf. 601. κατὰ τὸν πολλοῖς ἔθετο, πρὸς τὸν ἰδὸν ἐς μέγαν;
hanc ergo cum magno exercitu venisti, ad eum qui nihil
est in pugna? in Cyclope vf. 662. ἀλλ' ἔτι μὴ φέρωντα
τῆσ' ἔγω πύρας χαίροντες, ἰδὸν ἔντις. Sed nequaquam
effugietis ex hac petra gaudentes, cum sitis nihil. Idem in
Iphigenia Taurica vf. 115. τὰς πόδας γὰρ οἱ γὰθοι Τολ-
μαῖοι δὲμοὶ δ' εἰσὶν ἰδὸν ἰδαμῶ. Labores enim viri fortes
Tolerant ignavi autem nihil sunt, ubicunque sunt. & ali-
bi saepe. Vide ad Equites vf. 158.

vf. 1497. Ὁφείων] Quia eorum pater est cognomi-
nis cancro.

vf. 1499. Ἀν τῶν] Ita recte Edd. pristinae; non ἀ-
νω, ut nupera

vf. 1500. Ὁξίς ἢ φάλαξ;] Quia erat parvus, ut ait

Scholiastes.

vf. 1501. Ὁ πιννοτήρας] Alias Pinnophylax.

vf. 1504. Ὁρχίλων] Pro ὀρχιδῶν propter similitudi-
nem vocum: indicat eos parvae esse staturae. mox
eos τριόχας dicit.

vf. 1506. Ἄλλων κῆρα τῆσιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ] Scholia:
ὡς καρκίνος αὐτοῖς χρέμενος φασί, ὅτι παρασκευάσει ἀλ-
μυρ, ἢα, ἰδὸν αὐτὸς νικῶσω, ὀπίσω καὶ αὐτὸς φάσα. Quasi
cancer essent, ita his utitur cum dicit, para muriam, ut,
si eos vicero, torream ipsos & comedam.

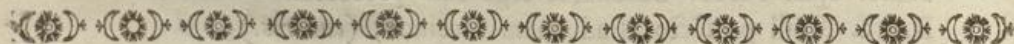
Ibid. Ἡ] Ita recte Aldina, Juntina, & Brub. nec
aliter Scholiastes, qui exponit per ἰδὸν. Farrei & Nupu-
ra ἢ nullo sensu.

vf. 1508. Βιελκίζων] Mox βιελκίς ἐργασίαν.

R r r

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

1510 **Η**Μ. Ἄγ' ὦ μεγαλόνομα
 Τέκνα ἔθ' ἑσθαλασίη,
 Πηδᾶτε ὡδ' ἑσθαλάμαθον,
 Καὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοι,
 Καεῖδων ἀδελφοί.
 Ταχὺν πόδ' οἱ κύκλω σβείτε,
 1515 Καὶ τὸ Φρυγίχαιον
 Ἐκλακισίτω πη, ὅπως
 Ἄδουτες, ἄνω σκέλος,
 Ὡζῶσιν οἱ θεαταί.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ Ι.

1520 **Η**Μ. Στρέβη, ὡδ' ἑσθαλασίη κύκλω, ἢ γὰρ τρισὶ σκαυτὸν,
 ῥίπτε σκέλος ἑσθαλάμαθον βίμβηκες ἑσθαλάμαθον.
 Καυτὸς γὰρ ὁ Ποιτομέδων ἀναξ πατὴρ ὡσθ' ἑσθαλάμαθον,
 Ἡδεῖς ἔπι τοῖσιν ἑαυτῆ παισὶ, τοῖσι τειόραχαι.
 Ἄλλ' ἑσθαλάμαθον, εἴ π' ἑσθαλάμαθον ὄρχησθαι, θύραζε
 Ἡμᾶς ταχὺ. τὸ γὰρ ἑσθαλάμαθον πᾶρος δέδρακεν,
 1525 Ὁρχησθαι ὅς πη ἀπίλλαξεν χροὸν τρυγαδάων.

vf. 1510. Τῆ ἑσθαλασίη] De Carcino quasi de Neptuno Thalasso loquitur; ita dicitur Neptunus in Pluto vf. 396. Mox eundem Carcinum vocat Ποιτομέδοντα vf. 1521.

vf. 1513. Καεῖδων ἀδελφοί] Ophelion Comicus apud Athenaeum III. p. 106. Ὁρχησθαι δ' ὡς καρδίη ἀνθρώπων ἔστι Πηδᾶσι κυρταί. Saltabant autem ut squillae super prunis Glabae fuliunt.

vf. 1515. Καὶ τὸ Φρυγίχαιον] Aeschylus in Persis vf. 1059. καὶ εἶπ' ἀρασσι, καρδίη τὸ Μίσρον. Et rectus tunde, ἔ vociferā Mysorum more. Ceterum in Parynicio videtur aliquid notabile fuisse, ut Scholiastes ait;

quod crus altius vibraret.

vf. 1518. Ὡζῶσιν] Ab ὦ, quod est admirantis, ut ait Scholiastes: ut αἰμάζω, quod ubique obvium, ab αἶμα. Sic φείζω a φῶ apud Aeschylum in Agamemnone vf. 1316. Φῦν φῦν, deinde alter: τί τῶν ἑσθαλάμαθον; Heu, heu! Cur sic heu, clamor? quem locum adduxit Florens. Sic αἰδῶσιν. Scholiastes Aeschyli ad Eumen. vf. 524. ὡς παρὰ τὸ αἰ αἰδῶσιν, ἔτω παρὰ τὸ ὦ ὦ αἰδῶσιν.

vf. 1519. Στρέβη &c.] Cordacem saltant; huc enim respicit Scholiastes in Nubibus vf. 542. cum ait: τὸν δὲ κόρδακα ἐν τοῖς Στρέβη (εἰσάγωγι).

vf. 1520. ῥίπτε σκέλος ἑσθαλάμαθον] Euripides in Troadibus

STROPHE VERSUUM X.

- SEM. Agite, ô celeberrimi
 1510 Filii patris marini,
 Saltate juxta arenam
 Et litus maris sterilis,
 Squillarum fratres.
 Velocem pedem agitate in orbem:
 1515 Et Phrynichi more
 Aliquis crus sublime jactet, ut
 Cantantes,
 ô, Exclament spectatores.

STROPHE ALTERA VERSUUM X.

- SEM. Versa teipsum, duc gyros, ventrem tuum feri,
 1520 Jacta crus sublime: turbines fiant.
 Etenim ipse quoque adserpit pater istorum maris dominus,
 Laetus filiis suis tribus saltatoribus buteonibus.
 Sed exite saltantes foras, si amatis nos,
 Cito: hoc enim antehac nemo fecit,
 1525 Nec saltantem dimisit chorum quisquam comicorum.

bus vs. 325. πάλαι πὸδ' αἰθέρων ἀναγὰς χορόν. *Vibra pedem in aethera: duc choream.* Idem in Electra vs. 859. Σὺς εἰς χορόν, ὡ φίλα, ἔχθη, ἀς νεῖκος ἑρμῖνον πίνθημα κερύζωσα. *Ingrederi in choream, o amica, ut binnulus aërio saltu te librans.* Vide ad Ranas vs. 793. Est autem ἑρμῖνον pro εἰς ἑρμῖνον. ut hic in Vespijs vs. 413. ἢ Δὲ εἰς ἑρμῖνον γὰ (κερύζωμεθα).

Ibid. Βεμῆνες ἐγγυήσθων] In Avibus vs. 1461. Βεμῆνες ἔδην διαφίμην δὲκ. Hic paulo ante: ἔπως βεμῆνειζωσὴν ἑαυτοῦ.

vs. 1521. Ὁ Ποτειμίδων ἀναξ] Neptuni epitheton tribuit Carcino, sive Cancro Poëtae; quia Neptunus est Deus maris, ubi cancri sunt, quibus iste Cancer Poëta

longe praestat. Neptuni Epitheton occurrit apud Aeschylum in Septemthebana vs. 134. ὁ ἰαπυῖος Ποτειμίδων ἀναξ — Ποτειμίδων. Euripides in Hippolyto vs. 744. ἦν ὁ Ποτειμίδων παρρηρίας λίμνης ναύταις ἐκ ἑτ' ἰδὸν ἡμῶν. vs. 1522. Τριόρχαις] Scholia: ἔπαιξε διὰ τὸ τρεῖς εἶναι· εἰσι δὲ ὁ τριόρχης ὄρνις. In eo ludit, quia tres (Orchestrae, sive Saltatores) sunt: est autem triorches avis. Vide in Avibus vs. 1181. Sic paulo ante eosdem Orchilos vocabat vs. 1506.

vs. 1525. Ὁρχόμενον δε τις ἀπῆλλαξεν χορόν τραγῳδῶν] Editio Farrei aliter: Ὁρχόμενος τις ἀπῆλλαξεν χορόν τραγῳδῶν. Unde sic legerem: Ὁρχόμενον τις ἀπῆλλαξεν χορόν τραγῳδῶν; interrogative.

STROPHI VERSUM I.

Act. 1. Actus 8. clausula.

Act. 2. Actus 8. clausula.

Act. 3. Actus 8. clausula.

Act. 4. Actus 8. clausula.

Act. 5. Actus 8. clausula.

Act. 6. Actus 8. clausula.

Act. 7. Actus 8. clausula.

Act. 8. Actus 8. clausula.

Act. 9. Actus 8. clausula.

STROPHI ALTERA VERSUM I.

Act. 1. Actus 8. clausula.

Act. 2. Actus 8. clausula.

Act. 3. Actus 8. clausula.

Act. 4. Actus 8. clausula.

Act. 5. Actus 8. clausula.

Act. 6. Actus 8. clausula.

Act. 7. Actus 8. clausula.

A

A

П

ETE
PEI
TRO
IP
OR
XOP
IERE
POI
XPH
TEP
EPI
YHO
AGG
ETE
IP
KH
PA
KI
PE
PO
PO
TR
HP
OH